

Lagrådsremiss

Ny patentlag

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 11 april 2024

Gunnar Strömmer

Anders Olin
(Justitiedepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås att en ny patentlag ska ersätta den nuvarande patentlagen från 1967.

Lagrådsremissen innehåller förslag som innebär att ett antal av bestämmelserna i patentlagen ska anpassas dels till den europeiska patentkonventionen, dels till avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet). Förslagen avser bl.a. vilka uppfinningar som kan patenteras och ensamrättens innehåll och begränsningar. När det gäller ensamrätten införs två nya undantag från patenthavarens ensamrätt, ett för växtförädling och ett för användning av datorprogram. Bestämmelserna är en följd av anpassningen till domstolsavtalet.

För att möjliggöra en effektiv handläggning och underlätta förståelsen för patentprocessen förtydligas reglerna om handläggning av en patentansökan.

Det görs också en övergripande språklig och redaktionell modernisering av patentlagen för att lagen ska bli mer överskådlig och lättare att tillämpa.

Den nya patentlagen och följdändringar i andra lagar föreslås träda i kraft den 1 januari 2025.

Innehållsförteckning

1	Beslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till patentlag	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1971:1078) om försvarsuppfinningar	65
2.3	Förslag till lag om ändring i växtförädlarrättslagen (1997:306)	68
2.4	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	69
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:188) om patent- och marknadsdomstolar	70
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:818) om den offentliga sektorns tillgänglighetsförbättring av data	72
3	Ärendet och dess beredning	73
4	Det patenträttsliga regelverket	74
4.1	Allmänt om patent	74
4.2	Den svenska patentlagen och internationella regelverk	74
5	En ny patentlag	77
5.1	Patentlagen behöver moderniseras	77
5.2	Allmänna utgångspunkter för den nya lagen	79
6	Patenterbara uppfinningar	82
7	Ensamrätten	83
7.1	Inledning	83
7.2	Anpassning av ensamrätten till domstolsavtalet	84
8	Handläggningen hos Patent- och registreringsverket	92
8.1	En förenkling av handläggningen	92
8.2	Anpassningar till den europeiska patentkonventionen	92
8.3	Begäran om förtida offentliggörande av en patentansökan	94
8.4	Granskning av oberoende uppfinningar i en patentansökan	94
8.5	Delning och utbrytning	95
8.6	Preklusionsförelägganden i invändningsärenden	97
8.7	Handläggning av invändningsärenden efter det att ett patent har upphört att gälla	98
9	Ändring av en patentansökan och ett patent	99
9.1	Ändring av en patentansökan	99
9.2	Upprätthållande av ett patent i ändrad lydelse efter invändning	102
9.3	Anpassning av förutsättningarna för patentbegränsning	104

10	Delgivningsombud för utländska patentsökande och patenthavare	105
11	Register och diarium hos Patent- och registreringsverket	107
11.1	Patentregistret, patentansökningsdiariumet och diariumet över europeiska patentansökningar	107
11.2	Diariernas tillgänglighet för allmänheten	108
12	Några särskilda frågor	110
12.1	Uppgifter om uppfinnaren	110
12.2	Talan om ogiltighet och fastställelsetalan	111
12.3	Återställande av förlorade rättigheter	114
12.4	Brott mot patentsökandens och patenthavarens uppgiftsskyldighet	115
12.5	Korrigeringsåtgärder	117
12.6	Bemyndigande att bestämma avgifter för tillägsskydd	119
13	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	121
14	Ekonomiska och andra konsekvenser	123
15	Författningskommentar	125
15.1	Förslaget till patentlag	125
15.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1971:1078) om försvarsuppfinningar	211
15.3	Förslaget till lag om ändring i växtförädlarrättslagen (1997:306)	212
15.4	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	213
15.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:188) om patent- och marknadsdomstolar	214
15.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:818) om den offentliga sektorns tillgängliggörande av data	215
Bilaga 1	Sammanfattning av betänkandet Ny patentlag (SOU 2015:41)	216
Bilaga 2	Betänkandets lagförslag	219
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna (SOU 2015:41)	266
Bilaga 4	Sammanfattning av promemorian vissa patenträttsliga frågor	267
Bilaga 5	Promemorians lagförslag	268
Bilaga 6	Förteckning över remissinstanserna (promemorian vissa patenträttsliga frågor)	270
Bilaga 7	Jämförelsetabell	271

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. patentlag,
2. lag om ändring i lagen (1971:1078) om försvarsuppfinningar,
3. lag om ändring i växtförädlarrättslagen (1997:306),
4. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
5. lag om ändring i lagen (2016:188) om patent- och marknadsdomstolar,
6. lag om ändring i lagen (2022:818) om den offentliga sektorns tillgängliggörande av data.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till patentlag

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Patent

1 § Den som har gjort en uppfinning, eller den till vilken uppfinnarens rätt har övergått, kan beviljas patent på uppfinningen i Sverige.

Ett patent ger patenthavaren ensamrätt att yrkesmässigt utnyttja uppfinningen enligt denna lag.

Lagens innehåll

2 § Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande:

- inledande bestämmelser (1 kap.),
- patenterbara uppfinningar (2 kap.),
- ensamrätten (3 kap.),
- patentansökan och meddelande av patent (4 kap.),
- patentets omfattning (5 kap.),
- prioritet från en tidigare ansökan (6 kap.),
- offentlighet i ärenden om patent (7 kap.),
- invändning, begränsning och upphävande (8 kap.),
- upphörande, ogiltighet och överföring av patent (9 kap.),
- internationell patentansökan (10 kap.),
- europeiska patent (11 kap.),
- årsavgifter (12 kap.),
- licens (13 kap.),
- pantsättning (14 kap.),
- straffansvar, vitesförbud, skadestånd m.m. (15 kap.),
- informationsföreläggande och inråningsundersökning (16 kap.),
- rättegången (17 kap.),
- tilläggsskydd (18 kap.),
- den enhetliga patentdomstolen (19 kap.), och
- övriga bestämmelser (20 kap.).

Lagens tillämpningsområde

3 § Lagen gäller för

1. svenska patent,
2. europeiska patent som valideras i Sverige, och
3. europeiska patent med enhetlig verkan.

I lagen finns också kompletterande bestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel och Europaparlamentets och rådets

förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel.

Svenskt patent

4 § Ett svenskt patent kan meddelas av Patent- och registreringsverket till följd av

1. en svensk patentansökan som handläggs enligt 4 kap.,
2. en internationell patentansökan som fullföljs eller tas upp till handläggning i Sverige enligt 10 kap., eller
3. en europeisk patentansökan som omvandlas till en svensk patentansökan enligt 11 kap.

Europeiskt patent

5 § Ett europeiskt patent får verkan i Sverige om det

1. har validerats enligt 11 kap., eller
2. har fått enhetlig verkan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2012 av den 17 december 2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd.

Särskilda bestämmelser i andra lagar

6 § Särskilda bestämmelser om arbetstagares uppfinningar finns i lagen (1949:345) om rätten till arbetstagares uppfinningar.

7 § Särskilda bestämmelser om försvarsuppfinningar finns i lagen (1971:1078) om försvarsuppfinningar.

2 kap. Patenterbara uppfinningar

Det patenterbara området

Grundläggande bestämmelser

1 § Patent kan beviljas på uppfinningar inom alla teknikområden.

Som en uppfinning anses inte det som enbart är

1. en upptäckt, vetenskaplig teori eller matematisk metod,
2. en konstnärlig skapelse,
3. en plan, regel eller metod för intellektuell verksamhet, för spel eller för affärsverksamhet,
4. ett datorprogram, eller
5. en presentation av information.

Människokroppen

2 § Människokroppen i dess olika bildnings- och utvecklingsstadier kan inte utgöra en patenterbar uppfinning. Det kan inte heller enbart upptäckten av en av människokroppens beståndsdelar, inbegripet en gensekvens eller en delsekvens av en gen.

En isolerad beståndsdel av människokroppen eller en på annat sätt genom ett tekniskt förfarande framställd beståndsdel, inbegripet en

genskvens eller en delsekvens av en gen, kan dock utgöra en patenterbar uppfinning. Det gäller även om denna beståndsdelens struktur är identisk med strukturen hos en naturlig beståndsdel.

Växter och djurraser

3 § Patent kan inte beviljas på växter eller djurraser. Patent kan dock beviljas på en uppfinning som avser växter eller djur, om uppfinningens genomförbarhet inte är tekniskt begränsad till en viss växtsort eller djurras.

Vad som avses med växtsort framgår av 1 kap. 3 § växtförädlarrättslagen (1997:306).

Kirurgisk och terapeutisk behandling samt diagnostisering

4 § Patent kan inte beviljas på ett sådant förfarande för kirurgisk eller terapeutisk behandling eller för diagnostisering som ska utövas på människor eller djur.

Patent kan dock beviljas på produkter, bland annat ämnen och blandningar av ämnen, för användning vid ett sådant förfarande.

Biologiska och mikrobiologiska förfaranden

5 § Patent kan inte beviljas på ett väsentligen biologiskt förfarande för framställning av växter eller djur. Med detta avses ett förfarande som i sin helhet består i naturliga företeelser, som korsning eller urval.

Patent kan dock beviljas på en uppfinning som avser ett mikrobiologiskt förfarande eller ett annat tekniskt förfarande eller på en produkt som framställs genom ett sådant förfarande. Med mikrobiologiskt förfarande avses ett förfarande som utförs på mikrobiologiskt material eller genom vilket sådant material används eller framställs.

Biologiskt material

6 § Patent kan beviljas på en uppfinning som avser en produkt som består av eller innehåller biologiskt material eller ett förfarande genom vilket biologiskt material framställs, bearbetas eller används.

Ett biologiskt material som isoleras från sin naturliga miljö eller framställs genom ett tekniskt förfarande kan vara föremål för en uppfinning även om det redan förekommer i naturen.

Biologiskt material avser material som innehåller genetisk information och som kan reproducera sig självt eller kan reproduceras i ett biologiskt system.

Utnyttjanden som strider mot allmän ordning eller goda seder

7 § Patent kan inte beviljas på en uppfinning vars yrkesmässiga utnyttjande skulle strida mot allmän ordning eller goda seder.

Ett utnyttjande ska inte anses strida mot allmän ordning eller goda seder endast på den grunden att det är förbjudet i lag eller annan författning.

Vid tillämpningen av första stycket ska bland annat följande anses strida mot allmän ordning eller goda seder:

1. förfaranden för kloning av mänskliga varelser,
2. förfaranden för ändring i den genetiska identiteten hos mänskliga könsceller,

3. användning av mänskliga embryon för industriella eller kommersiella ändamål, och

4. förfaranden för ändring i den genetiska identiteten hos djur som kan förorsaka dem lidande utan att det medför några påtagliga medicinska fördelar för människor eller djur.

Det som sägs i tredje stycket 4 om ett förfarande för ändring i den genetiska identiteten hos djur ska också tillämpas på djur som framställs genom ett sådant förfarande.

Krav för patenterbarhet

Grundläggande krav för patent

8 § Patent kan endast beviljas på en uppfinning som är ny, har uppfinningshöjd och är industriellt tillämpbar.

Nyhet

9 § En uppfinning är ny om den inte tillhör känd teknik.

10 § Kravet på att en uppfinning ska vara ny hindrar inte att patent beviljas på ett ämne eller en blandning av ämnen som tillhör känd teknik

1. för användning vid ett förfarande som avses i 4 §, om användningen av ämnet eller blandningen av ämnen vid något sådant förfarande inte tillhör känd teknik, eller

2. för en specifik användning vid ett förfarande som avses i 4 §, om en sådan användning inte tillhör känd teknik.

Uppfinningshöjd

11 § En uppfinning har uppfinningshöjd om den med hänsyn till känd teknik inte ligger nära till hands för en fackman.

Känd teknik

12 § Med känd teknik avses allt som före patentansökans ingivningsdag har blivit allmänt tillgängligt, oavsett om detta skett genom skrift, föredrag, utnyttjande eller på något annat sätt.

13 § Innehållet i en patentansökan som har gjorts i Sverige före ingivningsdagen för den ansökan som ska prövas, anses tillhöra känd teknik, om den tidigare ansökan därefter blir allmänt tillgänglig enligt 7 kap. 1 §. Den tidigare ansökan ska däremot inte beaktas vid bedömningen av om uppfinningen har uppfinningshöjd.

Bestämmelser om att en internationell patentansökan eller en ansökan om europeiskt patent i vissa fall har samma verkan som en svensk patentansökan vid tillämpning av första stycket finns i 10 kap. 5 och 16 §§ samt 11 kap. 4 §.

14 § Patent kan beviljas även om uppfinningen inom sex månader före ingivningsdagen har blivit allmänt tillgänglig

1. till följd av ett uppenbart missbruk i förhållande till sökanden eller någon som sökanden har fått sin rätt från, eller

2. genom att sökanden eller någon som sökanden har fått sin rätt från har förevisat uppfinningen vid en sådan officiell eller officiellt erkänd internationell utställning som avses i den i Paris den 22 november 1928 avslutade konventionen om internationella utställningar (SÖ 1996:30).

Industriellt tillämpbar uppfinning

15 § En uppfinning är industriellt tillämpbar om den kan tillverkas eller användas inom något slag av industri.

3 kap. Ensamrätten

Ensamrättens innehåll

Direkta utnyttjanden

1 § Ensamrätten till ett patent innebär att ingen utan patenthavarens samtycke får utnyttja uppfinningen genom att

1. tillverka, bjuda ut, föra ut på marknaden eller använda en patentskyddad produkt eller föra in eller inneha en sådan produkt för något av dessa ändamål,

2. använda ett patentskyddat förfarande eller, om han eller hon känner till eller borde ha känt till att förfarandet inte får användas utan patenthavarens samtycke, bjuda ut det för användning i Sverige, eller

3. bjuda ut, föra ut på marknaden eller använda en produkt som har tillverkats enligt ett patentskyddat förfarande eller föra in eller inneha produkten för något av dessa ändamål.

Indirekta utnyttjanden

2 § Ensamrätten till ett patent innebär att ingen utan patenthavarens samtycke får utnyttja uppfinningen genom att erbjuda eller tillhandahålla någon som inte har rätt att utnyttja uppfinningen sådana medel för att utöva den i Sverige som hänför sig till något väsentligt i uppfinningen, om den som erbjuder eller tillhandahåller medlen känner till eller borde ha känt till att medlen är lämpade och avsedda att användas vid utövande av uppfinningen.

Om medlen är varor som allmänt förekommer i handeln, gäller första stycket endast om den som erbjuder eller tillhandahåller medlen verkar för att mottagaren ska utföra en sådan handling som avses i 1 §.

Den som utnyttjar uppfinningen på något av de sätt som avses i 4–7 §§ ska inte anses ha rätt att utnyttja uppfinningen i den mening som avses i denna paragraf.

Ensamrätten till biologiskt material

3 § Den ensamrätt som ett patent ger för ett biologiskt material som på grund av uppfinningen har bestämda egenskaper omfattar allt biologiskt material i identisk eller differentierad form med dessa egenskaper som erhålls ur det biologiska materialet genom reproduktion eller mångfaldigande.

Den ensamrätt som ett patent ger för ett förfarande som gör det möjligt att framställa ett biologiskt material som på grund av uppfinningen har bestämda egenskaper, omfattar, förutom det biologiska material med dessa

egenskaper som direkt framställs genom förfarandet, allt annat biologiskt material i identisk eller differentierad form med samma egenskaper som genom reproduktion eller mångfaldigande erhålls från det först framställda biologiska materialet.

Den ensamrätt som ett patent ger för en produkt som innehåller eller består av genetisk information omfattar, med undantag för sådant som enligt 2 kap. 2 § första stycket inte kan utgöra en patenterbar uppfinning, allt material i vilket produkten införlivas och i vilket den genetiska informationen innefattas och utövar sin funktion.

Undantag från ensamrätten

Utnyttjanden som inte sker yrkesmässigt

4 § Från ensamrätten till patent undantas utnyttjanden som inte sker yrkesmässigt.

Utnyttjanden för experiment, studier och beredningar på apotek

5 § Från ensamrätten till patent undantas utnyttjanden som utförs i experimentsyfte och som avser själva uppfinningen.

6 § Från ensamrätten till patent undantas studier, prövningar, undersökningar och praktiska åtgärder som hänför sig till ett referensläkemedel, i den utsträckning de är nödvändiga

1. för att få ett godkännande för försäljning av ett läkemedel med tillämpning av 4 kap. 13 § läkemedelslagen (2015:315), eller

2. i andra förfaranden för godkännande som baseras på artikel 10.1–10.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/27/EG.

I fråga om veterinärmedicinska läkemedel finns ytterligare undantag från ensamrätten i artikel 41 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 av den 11 december 2018 om veterinärmedicinska läkemedel och om upphävande av direktiv 2001/82/EG.

7 § Från ensamrätten till patent undantas beredningar på apotek av läkemedel enligt läkares förskrivning i ett enskilt fall eller åtgärder med läkemedel som har beretts på detta sätt.

Utnyttjanden för framtagande av nya växtsorter

8 § Från ensamrätten till patent undantas användning av biologiskt material i syfte att odla fram, upptäcka eller utveckla nya växtsorter.

Utnyttjanden i jordbruk

9 § Om en patenthavare eller någon med patenthavarens samtycke överlåter växtförökningsmaterial till en jordbrukare för att utnyttjas i jordbruket, får jordbrukaren trots 1–3 §§ använda skörden för reproduktion eller mångfaldigande i det egna jordbruket i den utsträckning som följer av artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt.

10 § Om en patenthavare eller någon med patenthavarens samtycke överlåter avelsdjur eller annat animaliskt reproduktionsmaterial till en jordbrukare, får jordbrukaren trots 1–3 §§ använda djuret eller reproduktionsmaterialet inom den egna jordbruksverksamheten. Jordbrukaren får dock inte sälja djuret eller materialet inom ramen för yrkesmässig reproduktionsverksamhet eller i syfte att bedriva sådan verksamhet.

Rätten enligt första stycket får inte utövas i vidare omfattning än vad som är skäligt med hänsyn till jordbrukarens behov och patenthavarens intressen.

Utnyttjanden av uppfinning på utländska transportmedel

11 § Från ensamrätten till patent undantas användning av en uppfinning för eget behov på ett utländskt fartyg, luftfartyg eller annat samfärdsmedel som tillfälligt eller oavsiktligt kommer till Sverige.

Från ensamrätten undantas också reservdelar och tillbehör till luftfartyg som används för reparation av utländskt luftfartyg när luftfartyget kommer till Sverige från ett land som är part i Chicagokonventionen av den 7 december 1944 angående internationell civil luftfart och dessutom antingen

1. är anslutet till Pariskonventionen den 20 mars 1883 för skydd av den industriella äganderätten (SÖ 1970:60), eller

2. har en patentlagstiftning som erkänner en uppfinning som gjorts av en medborgare i ett annat till Chicagokonventionen anslutet land och lämnar tillfredsställande skydd för en sådan uppfinning.

Utnyttjanden av datorprogram

12 § Ensamrätten till patent hindrar inte sådan användning av datorprogram som avses i 26 g och 26 h §§ lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk.

Utnyttjanden av biologiskt material

13 § Från ensamrätten till patent undantas i fråga om biologiskt material utnyttjanden i form av reproduktion eller mångfaldigande av produkter när reproduktionen eller mångfaldigandet är ett nödvändigt led i den användning för vilken det biologiska materialet har förts ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av patenthavaren eller med hans eller hennes samtycke, under förutsättning att den erhållna produkten inte senare används för ytterligare reproduktion eller mångfaldigande.

Konsumtion av ensamrätten

14 § Från ensamrätten till patent undantas utnyttjanden av en patentskyddad produkt som har förts ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av patenthavaren eller med hans eller hennes samtycke, om inte patenthavaren har berättigade skäl för att motsätta sig ytterligare kommersialisering av produkten.

Föranvändarrätt

15 § Den som utnyttjar en uppfinning yrkesmässigt i Sverige eller har vidtagit väsentliga åtgärder för ett sådant utnyttjande när en ansökan om patent görs på uppfinningen, får trots patentet fortsätta utnyttjandet, om

1. det inte innefattar ett uppenbart missbruk i förhållande till patentsökanden eller någon som patentsökanden fått sin rätt från, och
2. det sker inom ramen för samma utnyttjandeform.

En rätt enligt första stycket får övergå till någon annan endast tillsammans med den rörelse där rätten uppkommit eller där utnyttjandet varit avsett att ske.

4 kap. Patentansökan och meddelande av patent

Patentansökan

Var ansökan ska göras

1 § En ansökan om patent ska göras hos Patent- och registreringsverket eller, i fall som avses i 10 kap., hos en patentmyndighet i ett annat land eller hos en internationell organisation.

Sökanden ska betala en ansökningsavgift.

Ansökans innehåll

2 § En ansökan om patent ska innehålla

1. en beskrivning av uppfinningen,
2. ett eller flera patentkrav,
3. ritningar, om det hänvisas till sådana i beskrivningen eller patentkraven, och
4. ett sammandrag av beskrivningen, patentkraven och ritningarna.

I ansökan ska det anges hur uppfinningen är industriellt tillämpbar, om det inte följer av uppfinningens art. Om uppfinningen avser en gensekvens eller en delsekvens av en gen, ska det alltid anges i ansökan hur uppfinningen kan tillämpas industriellt.

3 § Ansökan ska innehålla uppgifter om uppfinnarens namn och adress.

Om patent söks av någon annan än uppfinnaren ska dessutom grunden för sökandens rätt att ansöka om patent på uppfinningen anges. Patent- och registreringsverket ska godta uppgiften om det inte finns särskild anledning att ifrågasätta att den är riktig.

Patentkrav

4 § Patentkraven ska genom tekniska och andra särdrag definiera den uppfinning sökanden vill få skyddad. Patentkraven ska vara tydliga, koncisa och ha stöd i beskrivningen.

Sammandrag

5 § Sammandraget ska ge teknisk information om innehållet i patentansökan på ingivningsdagen. Det får inte tillmätas betydelse i något annat avseende.

Tydlig och fullständig ansökan

6 § Patentansökan ska vara så tydlig och fullständig att en fackman med ledning av den kan utöva uppfinningen.

Språket i ansökan

7 § Beskrivning, patentkrav, ritningar och sammandrag i en patentansökan ska vara skrivna på svenska eller engelska. I ansökan ska det anges om patent ska meddelas i svensk eller engelsk lydelse.

Deponering av biologiskt material

8 § Om en uppfinning avser ett biologiskt material som varken är allmänt tillgängligt eller i ansökningshandlingarna kan beskrivas så att en fackman med ledning av dessa kan utöva uppfinningen, ska det biologiska materialet deponeras senast den dag då ansökan görs. Detsamma gäller om uppfinningen innebär användning av ett sådant material.

Det biologiska materialet ska därefter fortlöpande finnas deponerat så att den som enligt denna lag är berättigad att få prov från materialet kan få sitt prov levererat i Sverige.

Om ett deponerat biologiskt material upphör att vara livsdugligt eller om prov inte kan tillhandahållas från materialet av någon annan orsak, får materialet ersättas med en ny deposition av samma biologiska material. I så fall ska den nya depositionen anses gjord redan den dag då den tidigare depositionen gjordes.

9 § En uppfinning som avser ett biologiskt material eller innebär användning av ett sådant material ska anses tillräckligt tydligt och fullständigt angiven enligt 6 § endast om villkoren i 8 § är uppfyllda.

Ansökans ingivningsdag

10 § Ingivningsdagen för en patentansökan är den dag då följande har getts in:

1. en uttrycklig eller underförstådd uppgift om att det som har getts in är en ansökan om patent,

2. uppgifter som gör det möjligt att avgöra vem sökanden är och att kontakta honom eller henne, och

3. något som framstår som en beskrivning av uppfinningen eller ritningar som avser uppfinningen, eller

4. en hänvisning till en tidigare gjord patentansökan eller, om den ansökan inte gjorts till Patent- och registreringsverket, en kopia av ansökan samt uppgift om dess ingivningsdag, nummer och vilken patentmyndighet den getts in till.

Ansökans enhetlighet

11 § Om det i en och samma ansökan söks patent på två eller flera uppfinningar som är oberoende av varandra får patent endast meddelas på en av uppfinningarna.

Delning av en ansökan

12 § Om flera uppfinningar är beskrivna i ansökan på ingivningsdagen, får sökanden dela ansökan i flera ansökningar.

Om ansökan är slutligt avgjord får delning inte ske.

13 § En ansökan som har kommit till genom delning ska anses ha samma ingivningsdag som den ursprungliga ansökan.

Ändring av en ansökan

14 § En patentansökan får inte ändras på ett sådant sätt att patent söks på något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen.

Handläggningen av patentansökningar

När handläggningen påbörjas

15 § Patent- och registreringsverkets handläggning av en patentansökan påbörjas när ansökningsavgiften har betalats.

Bestämmande av ingivningsdag

16 § Om kraven för att bestämma ingivningsdag enligt 10 § inte är uppfyllda ska Patent- och registreringsverket utan dröjsmål förelägga sökanden att avhjälpa bristerna inom två månader från dagen för föreläggandet. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om att ansökan kan komma att skrivas av, om föreläggandet inte följs.

Om sökanden inte har avhjälpt bristerna inom den tiden, ska någon patentansökan inte anses ingiven och Patent- och registreringsverket ska skriva av ärendet. Detsamma gäller om ett föreläggande inte har kunnat ges och sökanden inte har avhjälpt bristerna inom två månader från den dag då någon av uppgifterna enligt 10 § gavs in.

Om sökanden har avhjälpt bristerna i tid, ska som ingivningsdag för patentansökan gälla den dag då samtliga brister har avhjälpts, om inte något annat följer av 17 eller 18 §.

17 § Om Patent- och registreringsverket i samband med prövningen enligt 10 och 16 §§ finner att det saknas en del av beskrivningen eller en ritning, ska sökanden föreläggas att komplettera handlingarna inom två månader från dagen för föreläggandet.

Om sökanden kompletterar ansökan inom den tiden, ska som ingivningsdag gälla den senare dag då kompletteringen gjordes, om inte något annat följer av tredje stycket eller av 18 §. Detsamma gäller om ett föreläggande inte har getts men sökanden kompletterar ansökan inom två månader från den dag då någon av uppgifterna enligt 10 § gavs in.

Om sökanden återtar kompletterande delar av en ansökan inom en månad från det att de gavs in, ska den ursprungliga ingivningsdagen för ansökan gälla.

18 § Om sökanden har kompletterat ansökan enligt 17 §, ska den ursprungliga ingivningsdagen gälla, om sökanden begär det och

1. åberopar prioritet från en tidigare ansökan och de kompletterande delarna i sin helhet framgår av den tidigare ansökan, och

2. ger in en kopia av den tidigare ansökan inom den tid som anges i 17 § första eller andra stycket.

En kopia behöver inte ges in, om den tidigare ansökan har getts in till Patent- och registreringsverket.

Granskning av flera oberoende uppfinningar i en ansökan

19 § Om det i en och samma ansökan söks patent på två eller flera uppfinningar som är oberoende av varandra ska Patent- och registreringsverket granska den uppfinning som anges först i patentkraven.

Sökanden kan dock få även de övriga uppfinningarna granskade inom ramen för samma ansökan. I sådana fall ska sökanden betala en avgift för varje uppfinning som ska granskas.

Internationell nyhetsgranskning

20 § Om sökanden begär det, ska Patent- och registreringsverket låta ansökan nyhetsgranskas vid en internationell nyhetsgranskningsmyndighet på det sätt som anges i artikel 15.5 i den i Washington den 19 juni 1970 avslutade konventionen om patentsamarbete.

Sökanden ska betala en avgift för nyhetsgranskningen.

Komplettering av en ansökan

21 § Om sökanden, i något annat fall än som avses i 10, 16 eller 17 §, inte har följt vad som är föreskrivet om ansökan, ska sökanden föreläggas att avhjälpa bristerna inom en viss tid.

Om Patent- och registreringsverket anser att det finns något annat som hindrar att ansökan bifalls, ska sökanden föreläggas att yttra sig inom en viss tid.

Ett föreläggande ska innehålla en upplysning om att ansökan kan komma att skrivas av eller avslås, om sökanden inte följer föreläggandet.

Avskrivning och återupptagande av en ansökan

22 § Om sökanden inte i rätt tid följer ett föreläggande enligt 21 § ska ansökan skrivas av.

En avskriven ansökan ska återupptas, om sökanden inom fyra månader efter utgången av den tid som avses i 21 § yttrar sig eller vidtar åtgärd för att avhjälpa bristen och inom samma tid betalar en återupptagningsavgift.

Om sökanden inte betalar årsavgift enligt 12 kap., ska Patent- och registreringsverket skriva av ansökan utan föregående föreläggande. En ansökan som har skrivits av på denna grund får inte återupptas.

Avslag på en ansökan

23 § Om det även efter det att sökanden har yttrat sig enligt 21 § finns hinder mot att bifalla ansökan ska ansökan avslås. Ansökan ska dock inte avslås om det finns anledning att ge sökanden ett nytt föreläggande.

Kungörelse av beslut om avskrivning eller avslag

24 § Om Patent- och registreringsverket skriver av eller avslår en ansökan som har blivit allmänt tillgänglig, ska beslutet kungöras när det har fått laga kraft.

Överföring av en ansökan på grund av bättre rätt

25 § Om någon visar att han eller hon har bättre rätt till uppfinningen än sökanden, ska Patent- och registreringsverket efter begäran överföra ansökan på honom eller henne. Den som ansökan överförs på ska betala en ny ansökningsavgift.

Ansökan får inte avgöras förrän begäran om överföring har prövats slutligt.

26 § Om någon påstår att han eller hon har bättre rätt till uppfinningen än sökanden, och saken är oviss, får Patent- och registreringsverket förelägga honom eller henne att väcka talan vid domstol inom en viss tid. Om talan inte väcks i tid, får påståendet lämnas utan avseende vid den fortsatta prövningen av patentansökan.

Om det pågår ett mål om bättre rätt till uppfinningen vid domstol, får Patent- och registreringsverket förklara patentansökan vilande till dess att målet har avgjorts slutligt.

Meddelande av patent

Underrättelse om att patent kan meddelas

27 § Om ansökan är fullständig och det inte finns hinder mot patent, ska Patent- och registreringsverket underrätta sökanden om att patent kan meddelas.

Inom två månader från dagen för underrättelsen ska sökanden betala en meddelandeavgift och, om patentkraven är skrivna på engelska, ge in en översättning till svenska av patentkraven. Om detta inte sker, ska ansökan skrivas av. En avskriven ansökan ska återupptas, om sökanden inom fyra månader efter utgången av de två månaderna fullgör sina skyldigheter och dessutom betalar en återupptagningsavgift.

Om patent söks av en uppfinnare som har avsevärda svårigheter att betala meddelandeavgiften, får Patent- och registreringsverket befria sökanden från avgiften, om sökanden skriftligen begär det inom två månader från dagen för underrättelsen. Om Patent- och registreringsverket avslår begäran, ska en avgift som betalas inom två månader därefter anses betald i rätt tid.

Beslut att bifalla en ansökan och kungörelse av beslutet

28 § Om sökanden har fullgjort det som krävs enligt 27 § och det fortfarande inte finns något hinder mot patent, ska Patent- och registreringsverket bifalla ansökan. Beslutet ska kungöras. När beslutet att bifalla patentansökan har kungjorts, är ett patent meddelat.

Patent- och registreringsverket ska anteckna ett meddelat patent i patentregistret. Ett patentbrev ska också utfärdas.

Patentskrift

29 § Från och med den dag då ett patent meddelas ska en patentskrift finnas tillgänglig hos Patent- och registreringsverket.

Patentskriften ska innehålla

1. beskrivning,
2. patentkrav,
3. ritningar, om det hänvisas till sådana i beskrivningen eller patentkraven,
4. sammandrag, och
5. uppgifter om patenthavaren och uppfinnaren.

Om patentkraven är skrivna på engelska, ska översättningen av dessa till svenska biläggas patentskriften. Det ska framgå av bilagan att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller.

5 kap. Patentets omfattning

Patentets skyddsomfång

1 § Patentets skyddsomfång bestäms av patentkraven. Vid tolkningen av patentkraven får ledning hämtas från beskrivningen och ritningarna.

Patentets skyddstid

2 § Ett meddelat patent kan upprätthållas i 20 år från ansökans ingivningsdag.

Ändring av ett meddelat patent

3 § Efter det att ett patent har meddelats får patentkraven inte ändras så att patentets skyddsomfång utvidgas.

6 kap. Prioritet från en tidigare ansökan

Allmänna förutsättningar för prioritet

1 § Vid bedömningen av om kraven på nyhet och uppfinningshöjd i 2 kap. är uppfyllda och vid tillämpningen av bestämmelserna om förärvandarrätt i 3 kap. 15 §, ska en ansökan om patent anses gjord samtidigt med en tidigare ansökan om patent i Sverige, om sökanden begär det och uppfinningen inom tolv månader före ingivningsdagen har angetts i den tidigare ansökan (prioritet).

Första stycket gäller också om uppfinningen har angetts i en tidigare ansökan om patent, uppfinnarcertifikat eller skydd som nyttighetsmodell i ett land som är anslutet till Pariskonventionen den 20 mars 1883 för den industriella äganderätten eller i ett land eller område som är anslutet till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO). Detsamma gäller en tidigare ansökan om skydd som avser något annat land eller område, om svenska ansökningar ger rätt till motsvarande prioritet där och om lagstiftningen där i huvudsak stämmer överens med Pariskonventionen.

2 § Prioritet får endast grundas på den första ansökan som uppfinningen har angetts i.

Om den som har gjort den första ansökan, eller hans eller hennes rättsinnehavare, senare till samma myndighet har gett in en ansökan som avser samma uppfinning, får den senare ansökan dock återopas som prioritetsgrundande, om den första ansökan när den senare ansökan ges in

1. har avgjorts utan att ha blivit allmänt tillgänglig, och
2. inte är förenad med någon rätt som grundas på den eller har utgjort grund för någon rätt till prioritet.

Om någon har fått prioritet på grund av en senare ansökan, får den första ansökan inte återopas som grund för prioritet.

Delprioritet

3 § En sökande kan få prioritet för en del av en ansökan.

Prioritet från flera tidigare ansökningar

4 § En sökande får för en och samma ansökan återopa prioritet från flera tidigare ansökningar. Detta gäller även om de tidigare ansökningarna avser olika länder.

Prioritet vid delade ansökningar

5 § Om flera uppfinningar är beskrivna i ansökan på ingivningsdagen och ansökan delas enligt 4 kap. 12 § ska en begäran om prioritet för den ursprungliga ansökan också omfatta en ny ansökan som uppkommer genom delningen.

Begäran om prioritet

6 § En begäran om prioritet ska göras inom antingen 16 månader från ingivningsdagen för den ansökan som återopas som prioritetsgrundande eller 4 månader från ingivningsdagen för den senaste ansökan.

Sökanden får inom den angivna tiden göra en ändring i sin begäran om prioritet.

Om ändringen innebär att ingivningsdagen för den ansökan som återopas som prioritetsgrundande blir en tidigare dag än den som begäran först avsåg, ska den tidigare ingivningsdagen vara avgörande för när begäran om prioritet senast ska ges in enligt första stycket.

7 § En begäran om prioritet för en internationell patentansökan enligt 10 kap. ska göras i ansökan eller inom den tid som anges i andra stycket.

Sökanden får göra en ändring i en begäran om prioritet genom en anmälan om detta till den myndighet som tagit emot den internationella patentansökan enligt 10 kap. 2 § eller till den internationella byrån vid Världspannsorganisationen för den intellektuella äganderätten. En anmälan om ändring ska ges in inom 16 månader från ingivningsdagen för den ansökan som återopas som prioritetsgrundande. Om ändringen innebär att ingivningsdagen blir en tidigare dag än den som begäran först avsåg, ska den tidigare ingivningsdagen vara avgörande för när anmälan om ändring

ska ges in. Sökanden har dock alltid möjlighet att göra en anmälan om ändring inom fyra månader från den internationella ingivningsdagen.

Handlingar som ska ges in

8 § En sökande ska inom 16 månader från den dag från vilken prioritet begärs ge in följande handlingar till Patent- och registreringsverket gällande den ansökan som åberopas som prioritetsgrundande:

1. ett intyg om sökandens namn och om ingivningsdagen utfärdad av den myndighet som har tagit emot ansökan, och
2. en kopia av ansökan som är bestyrkt av den myndighet som tagit emot den.

Om intyget eller kopian inte har getts in inom den angivna tiden, ska Patent- och registreringsverket ge sökanden möjlighet att ge in handlingarna inom två månader.

Sökanden behöver inte ge in något intyg eller någon kopia om den tidigare ansökan har getts in till Patent- och registreringsverket.

9 § En sökande som begär prioritet för en internationell patentansökan enligt 10 kap. ska ge in det intyg som avses i 8 § första stycket 1 endast om Patent- och registreringsverket förelägger sökanden att göra det.

I stället för att ge in en kopia enligt 8 § första stycket 2 får sökanden enligt regel 17.1 i tillämpningsföreskrifterna till den i Washington den 19 juni 1970 avslutade konventionen om patentsamarbete

1. ge in en kopia av den tidigare ansökan till den internationella byrån vid Världsoorganisationen för den intellektuella äganderätten eller till den myndighet som tagit emot den internationella patentansökan enligt 10 kap. 2 §, eller

2. begära att kopian överförs till den internationella byrån.

Om en kopia av den tidigare ansökan har kommit in till den internationella byrån, får Patent- och registreringsverket kräva en kopia och en översättning av en sådan kopia endast i enlighet med regel 17.2 i tillämpningsföreskrifterna till konventionen om patentsamarbete.

Begränsning av rätten till prioritet

10 § Om sökanden inte följer 2–9 §§, gäller inte rätten till prioritet.

En begäran om prioritet eller en anmälan om ändring i en sådan begäran enligt 6 eller 7 § får inte göras om sökanden har begärt tidigare offentliggörande enligt 7 kap. 1 § tredje stycket.

Undantag från skyldigheten att ge in handlingar

11 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten enligt 8 och 9 §§ att ge in intyg och kopior.

7 kap. Offentlighet i ärenden om patent

När handlingarna blir allmänt tillgängliga

1 § Från och med den dag då ett patent meddelas ska handlingarna i ärendet hållas allmänt tillgängliga.

Om patent inte har meddelats inom 18 månader från ansökans ingivningsdag, eller om prioritet har begärts, den dag från vilken prioritet begärs, ska handlingarna ändå hållas tillgängliga därefter. Om ansökan skrivs av eller avslås ska handlingarna hållas tillgängliga endast om sökanden begär att ansökan återupptas, överklagar eller begär återställande av förlorade rättigheter enligt 20 kap. 7 eller 8 §.

På begäran av sökanden ska handlingarna hållas tillgängliga tidigare än vad som följer av första och andra styckena.

Kungörelse av allmänt tillgängliga patentansökningar

2 § När handlingarna i ärendet blir allmänt tillgängliga enligt 1 § andra eller tredje stycket ska det kungöras.

Om patentkraven är skrivna på engelska och en översättning till svenska ges in efter det att kungörelse har skett, ska detta kungöras särskilt om sökanden betalar en avgift för det.

Handlingar som innehåller företagshemligheter

3 § Om en handling innehåller en företagshemlighet, får Patent- och registreringsverket på begäran besluta att handlingen inte får lämnas ut, om

1. det finns särskilda skäl för det, och
2. handlingen inte rör en uppfinning på vilken patent söks eller har meddelats.

Om en sådan begäran har gjorts, får handlingen inte lämnas ut förrän ett beslut om att avslå begäran har fått laga kraft.

Deponerat biologiskt material

Prov från deponerat biologiskt material

4 § Om ett biologiskt material har deponerats enligt 4 kap. 8 § har var och en, med de begränsningar som föreskrivs i 5–7 §§, rätt att få prov från materialet när handlingarna har blivit allmänt tillgängliga enligt 1 §. Detta gäller även om patentet har upphört eller förklarats ogiltigt.

Mottagare av prov

5 § Prov från ett deponerat biologiskt material får inte lämnas ut till någon som till följd av föreskrifter i lag eller annan författning inte får ta befattning med materialet. Prov får inte heller lämnas ut till någon vars befattning med provet kan antas innebära en påtaglig risk med hänsyn till materialets skadebringande egenskaper.

6 § Till dess att patent har meddelats eller patentansökan har avgjorts slutligt utan att ha lett till patent och om sökanden begär det, får prov från ett deponerat biologiskt material endast lämnas till en särskild sakkunnig.

Om patentansökan avslås eller återkallas, gäller motsvarande under en period av 20 år från ansökans ingivningsdag.

Begäran om prov

7 § Den som vill få ett prov från ett deponerat biologiskt material ska begära det skriftligen hos Patent- och registreringsverket och lämna en förbindelse i syfte att förebygga missbruk av provet. Om ett prov endast får lämnas ut till en särskild sakkunnig enligt 6 §, ska förbindelsen i stället lämnas av denne.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § meddela närmare föreskrifter om innehållet i en förbindelse.

8 kap. Invändning, begränsning och upphävande

Invändning mot ett meddelat patent

Hur förfarandet inleds

1 § Den som vill invända mot ett meddelat patent ska göra det skriftligen hos Patent- och registreringsverket inom nio månader från den dag då patentet meddelades.

Patent- och registreringsverket ska underrätta patenthavaren om invändningen och ge honom eller henne tillfälle att yttra sig.

Om patentet har meddelats med beskrivning, patentkrav, ritningar och sammandrag skrivna på engelska, får Patent- och registreringsverket förelägga patenthavaren att ge in en översättning av beskrivningen, ritningarna och sammandraget till svenska. Om föreläggandet inte följs får patent- och registreringsverket låta göra en sådan översättning på patenthavarens bekostnad. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om detta.

Invändning mot patent som upphört att gälla

2 § Ett invändningsförfarande får inledas eller fullföljas även om ett patent har upphört att gälla till följd av att patenthavaren har avstått från patentet eller inte har betalat årsavgiften.

Återkallad invändning

3 § Om invändningen återkallas, får invändningsförfarandet ändå fullföljas om det finns särskilda skäl.

Grunder för upphävande efter invändning

4 § Patent- och registreringsverket ska efter invändning upphäva ett patent, om

1. det har beviljats någon som inte har rätt till det enligt 1 kap. 1 § första stycket,

2. det har meddelats trots att villkoren för patenterbarhet i 2 kap. inte är uppfyllda,

3. det omfattar något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen, eller

4. patentansökan inte uppfyller kraven på tydlighet och fullständighet i 4 kap. 6 §.

Upprätthållande av patentet i ändrad lydelse

5 § Patent- och registreringsverket ska förklara att ett patent upprätthålls i ändrad lydelse, om patenthavaren under invändningsförfarandet har gjort sådana ändringar att det inte finns hinder mot att upprätthålla patentet enligt 4 §. Ändringarna får inte enligt 5 kap. 3 § medföra att patentets skyddsomfång utvidgas. De får inte heller medföra att patentkraven inte längre är tydliga, koncisa eller har stöd i beskrivningen.

Om patentkraven är skrivna på engelska, får patentet upprätthållas i ändrad lydelse endast om patenthavaren har gett in en översättning till svenska av patentkraven i den ändrade lydelsen. Översättningen ska biläggas beslutet och det ska framgå av bilagan att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller.

Kungörelse samt ny patentskrift och nytt patentbrev om patentet ändras

6 § När Patent- och registreringsverkets beslut med anledning av en invändning har fått laga kraft, ska det kungöras. Om beslutet innebär att patentet ändras, ska en ny patentskrift finnas tillgänglig hos verket och ett nytt patentbrev utfärdas.

Begränsning och upphävande på patenthavarens begäran

Begäran om patentbegränsning eller upphävande

7 § En patenthavare får hos Patent- och registreringsverket begära

1. att ett eller flera patentkrav och om det behövs beskrivningen ändras så att patentets skyddsomfång begränsas (patentbegränsning), eller
2. att patentet upphävs.

Ändringarna vid en begäran om patentbegränsning får inte medföra att patentet omfattar något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen, att patentets skyddsomfång utvidgas i strid med 5 kap. 3 § eller att patentkraven inte längre är tydliga, koncisa eller har stöd i beskrivningen.

Första stycket gäller inte i fråga om europeiska patent med enhetlig verkan. Bestämmelsen om upphävande på patenthavarens begäran tillämpas dock i fråga om tillägsskydd som har meddelats av Patent- och registreringsverket, även om grundpatentet är ett europeiskt patent med enhetlig verkan.

För en begäran om patentbegränsning eller upphävande ska patenthavaren betala en avgift.

8 § Om patentkraven är skrivna på engelska, ska patenthavaren vid en begäran om patentbegränsning ge in en översättning till svenska av patentkraven i den lydelse som begärs enligt 7 §.

9 § Patent- och registreringsverket ska förelägga patenthavaren att inom en viss tid vidta rättelse, om bestämmelserna i 7 och 8 §§ inte har följts.

Om patenthavaren inte hörs av eller om begäran även efter det att patenthavaren har yttrat sig inte kan bifallas, ska begäran avslås om det inte finns anledning att ge patenthavaren ett nytt föreläggande.

Handläggningen av ärenden om patentbegränsning och upphävande

10 § En begäran om patentbegränsning eller upphävande ska avslås om det vid tidpunkten för begäran pågår

1. ett invändningsförfarande enligt 1 § eller artikel 99 i den europeiska patentkonventionen, eller

2. ett mål om ogiltighet enligt 9 kap. 2–4 §§.

Om patenthavaren har begärt att patentet ska begränsas eller upphävas enligt artikel 105 a i konventionen, ska en begäran om patentbegränsning eller upphävande förklaras vilande tills det europeiska patentverket meddelat slutligt beslut i frågan.

11 § En begäran om patentbegränsning eller upphävande får inte bifallas utan samtycke från berörda rättighetshavare så länge patentet är utmätt, belagt med kvarstad, taget i anspråk genom betalningssäkring eller det pågår en tvist om överföring av patentet vid en domstol.

12 § Patent- och registreringsverket ska begränsa eller upphäva ett patent om det inte finns något hinder mot att bifalla en begäran om det. En översättning som avses i 8 § ska biläggas ett beslut om begränsning och det ska framgå av bilagan att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller.

Beslutet får verkan från patentansökans ingivningsdag.

Kungörelse, ny patentskrift och nytt patentbrev

13 § Patent- och registreringsverket ska kungöra ett beslut om patentbegränsning eller upphävande. Om patentet har begränsats, ska verket hålla en ny patentskrift tillgänglig och utfärda ett nytt patentbrev.

9 kap. Upphörande, ogiltighet och överföring av patent

Upphörande till följd av utebliven betalning av årsavgift

1 § Om årsavgiften inte betalas för ett patent enligt 12 kap., upphör patentet att gälla. Patentet anses ha upphört från och med ingången av det avgiftsår för vilket avgiften inte har betalats.

Ogiltighet

Talan om ogiltighet

2 § En talan om ogiltighet får föras av var och en som lider förfång av ett patent. En sådan talan får också föras av en myndighet om det är påkallat från allmän synpunkt.

En talan som grundas på att ett patent har beviljats någon annan än den som har rätt till det enligt 1 kap. 1 § första stycket får föras endast av den som påstår sig ha en sådan rätt. En sådan talan ska väckas inom ett år från det att den som påstår sig ha en sådan rätt fick kännedom om att patentet har meddelats och de övriga omständigheter som talan grundas på. Om patenthavaren var i god tro patentet meddelades eller när det övergick till honom eller henne, får talan dock inte väckas senare än tre år efter det att patentet meddelades.

Ogiltighetsgrunder

3 § Domstolen ska på yrkande förklara ett patent ogiltigt, om

1. det har beviljats någon som inte har rätt till det enligt 1 kap. 1 § första stycket,
2. det har meddelats trots att villkoren om patenterbarhet i 2 kap. inte är uppfyllda,
3. det omfattar något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen,
4. patentansökan inte uppfyller kraven på tydlighet och fullständighet i 4 kap. 6 §, eller
5. skyddsomfånget i strid med 5 kap. 3 § har utvidgats efter att patentet meddelades.

Ett patent får inte förklaras ogiltigt på den grunden att den som har fått patentet har haft rätt till bara en viss andel i det.

Partiell ogiltighet

4 § Om ett patent är ogiltigt endast till en viss del, ska domstolen på yrkande av patenthavaren begränsa patentets skyddsomfång i motsvarande utsträckning genom en ändring av patentkraven, om

1. de ändrade patentkraven är tydliga, koncisa och har stöd i beskrivningen,
2. de ändrade patentkraven inte medför att patentet skulle omfatta något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen,
3. de ändrade patentkraven inte medför att patentets skyddsomfång skulle utvidgas i strid med 5 kap. 3 §, och
4. patenthavaren, när patentkraven är skrivna på engelska, har gett in en översättning till svenska av patentkraven i den ändrade lydelsen.

En översättning som avses i första stycket 4 ska biläggas domen och det ska framgå av bilagan att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller.

Överföring av patent

5 § Om någon har beviljats patent på en uppfinning utan att ha rätt till det enligt 1 kap. 1 § första stycket, ska domstolen på talan av den som har rätt till patentet överföra patentet på honom eller henne. Bestämmelserna i 2 § andra stycket ska tillämpas när det gäller den tid inom vilken talan ska väckas.

Om den som fråntas patentet i god tro har börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige eller vidtagit väsentliga åtgärder för det, får han eller hon fortsätta det påbörjade utnyttjandet eller genomföra det planerade utnyttjandet inom ramen för samma utnyttjandeform. Utnyttjandet ska ske mot skälig ersättning och på skäliga villkor i övrigt. En sådan rätt till utnyttjande har under motsvarande förutsättningar även den som har en licens som är antecknad i patentregistret.

Den rätt som avses i andra stycket får överlåtas till någon annan endast tillsammans med den rörelse där rätten utnyttjas eller har avsetts att bli utnyttjad.

Om ett patent har överförts enligt första stycket, ska det på begäran antecknas i patentregistret. Detsamma gäller en rätt till fortsatt utnyttjande

som avses i andra stycket. Om en rätt till fortsatt utnyttjande upphör, ska anteckningen tas bort.

Avstående från patent

6 § Om patenthavaren hos Patent- och registreringsverket skriftligen avstår från patentet, ska verket förklara att patentet har upphört i sin helhet. Beslutet får verkan från beslutsdagen.

Om patentet är utmätt, belagt med kvarstad eller taget i anspråk genom betalningssäkring eller om det pågår en tvist vid domstol om överföring av patentet, får patentet inte förklaras ha upphört så länge utmätningen, kvarstaden eller betalningssäkringen består eller tvisten inte har blivit slutligt avgjord.

Denna paragraf gäller inte i fråga om europeiska patent med enhetlig verkan. Den tillämpas dock i fråga om tilläggsskydd som har meddelats av Patent- och registreringsverket, även om grundpatentet är ett europeiskt patent med enhetlig verkan.

Kungörelse, ny patentskrift och nytt patentbrev

7 § Patent- och registreringsverket ska kungöra att ett patent

1. har upphört att gälla, eller
2. har förklarats ogiltigt, ändrats eller blivit överfört genom en dom som har fått laga kraft.

Om patentet har ändrats genom en dom som har fått laga kraft, ska Patent- och registreringsverket hålla en ny patentskrift tillgänglig och utfärda ett nytt patentbrev.

10 kap. Internationell patentansökan

Vad som avses med internationell patentansökan

1 § Med internationell patentansökan avses en ansökan som görs enligt den i Washington den 19 juni 1970 avslutade konventionen om patent-samarbete.

Var ansökan ska göras

2 § En internationell patentansökan ska ges in till en patentmyndighet eller internationell organisation som enligt konventionen om patent-samarbete och tillämpningsföreskrifterna till konventionen är behörig att ta emot en sådan ansökan (mottagande myndighet).

3 § Patent- och registreringsverket är mottagande myndighet för en internationell patentansökan, om sökanden eller någon av sökandena

1. är svensk medborgare,
2. har hemvist i Sverige,
3. driver rörelse i Sverige, eller
4. är en juridisk person som bildats enligt svensk lag.

Om en ansökan ges in till Patent- och registreringsverket i egenskap av mottagande myndighet ska sökanden betala en avgift.

Att Patent- och registreringsverket är behörig mottagande myndighet hindrar inte att en internationell patentansökan ges in till det europeiska patentverket.

4 § Bestämmelserna i 5–16 §§ gäller för en internationell patentansökan som omfattar Sverige. Om det genom en sådan ansökan söks ett europeiskt patent för Sverige, gäller dock 11 kap.

Rättsverkan av en internationell patentansökan

5 § Om den mottagande myndigheten har fastställt en internationell ingivningsdag för en internationell patentansökan, har ansökan samma verkan i Sverige som en svensk patentansökan med samma ingivningsdag. Innehållet i ansökan ska dock bara anses tillhöra känd teknik enligt 2 kap. 13 §, om ansökan har fullföljts enligt 6 §.

Fullföljd av ansökan i Sverige

6 § En sökande som vill fullfölja en internationell patentansökan i Sverige ska inom 31 månader från den internationella ingivningsdagen eller, om prioritet har begärts, den dag från vilken prioritet begärs, till Patent- och registreringsverket ge in

1. en översättning till svenska eller engelska av den internationella patentansökan, eller

2. en kopia av ansökan, om ansökan är skriven på svenska eller engelska.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om i vilken omfattning översättningen ska ges in.

Sökanden ska betala en avgift inom den tid som anges i första stycket. Om sökanden har betalat avgiften i tid, får den översättning eller kopia som krävs ges in högst två månader senare, förutsatt att en tilläggsavgift betalas inom den senare fristen.

Handläggning av en fullföljd ansökan

7 § Om en internationell patentansökan har fullföljts enligt 6 §, tillämpas 4 kap. och 7 kap. för ansökan och dess handläggning, om inte något annat anges i denna paragraf, eller i någon av 8, 9, eller 11–14 §§.

Ansökan får tas upp till prövning före utgången av den frist som gäller enligt 6 § första stycket endast om sökanden begär det.

Om patentansökan uppfyller de krav på form och innehåll som föreskrivs i konventionen om patentsamarbete och tillämpningsföreskrifterna till konventionen, ska ansökan godtas i dessa avseenden.

Ett föreläggande om att anmäla ett ombud för delgivning enligt 20 kap. 5 § får inte meddelas före den tidpunkt då Patent- och registreringsverket har rätt att ta upp ansökan till prövning.

Ansökans offentlighet

8 § Bestämmelserna i 7 kap. 1 § andra och tredje styckena tillämpas på en internationell patentansökan så snart sökanden har fullgjort sin skyldighet enligt 6 § första stycket.

Vid tillämpningen av 13 kap. 6 §, 15 kap. 11 § och 20 kap. 3 och 4 §§ ska det som sägs där om att handlingarna i ärendet har blivit allmänt tillgängliga enligt 7 kap. 1 § i stället avse att handlingarna har blivit allmänt tillgängliga enligt 7 kap. 1 § med iakttagande av första stycket.

9 § Patent- och registreringsverket får inte utan sökandens samtycke offentliggöra en internationell patentansökan förrän den internationella byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten har publicerat ansökan eller tjugo månader har gått från den internationella ingivningsdagen eller, om prioritet har begärts, den dag från vilken prioritet begärs.

Återkallelse av en ansökan

10 § En internationell patentansökan ska anses återkallad i förhållande till Sverige i de fall som avses i artikel 24.1 i och ii i konventionen om patentsamarbete. Detsamma gäller om sökanden inte gör det som anges i 6 §.

11 § Om en del av en internationell patentansökan inte har varit föremål för en internationell förberedande patenterbarhetsprövning på grund av att sökanden inskränkt patentkraven efter att ha uppmanats av den myndighet som gör den prövningen att antingen inskränka kraven eller betala en tilläggsavgift, ska den del av ansökan som inte prövats anses återkallad hos Patent- och registreringsverket.

Första stycket gäller inte om sökanden betalar en avgift inom två månader från det att Patent- och registreringsverket underrättat sökanden om att ansökan kan komma att anses återkallad i den delen.

Tidpunkten för meddelande av patent eller beslut om avslag

12 § Patent- och registreringsverket får inte meddela patent eller avslå ansökan tidigare än fyra månader från utgången av den frist för fullföljd av den internationella patentansökan som anges i 6 § första stycket, om inte sökanden samtycker till att ärendet avgörs innan dess.

Patent- och registreringsverket får inte utan sökandens samtycke meddela patent förrän den internationella byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten har publicerat ansökan eller tjugo månader har gått från den internationella ingivningsdagen eller, om prioritet har begärts, den dag från vilken prioritet begärs.

Patent- och registreringsverkets prövning av vissa beslut

13 § Om en del av en internationell patentansökan inte har varit föremål för internationell nyhetsgranskning eller internationell förberedande patenterbarhetsprövning på grund av att ansökan har bedömts omfatta av varandra oberoende uppfinningar och sökanden inte inom föreskriven tid har betalat tilläggsavgift enligt konventionen om patentsamarbete, ska Patent- och registreringsverket pröva om bedömningen är riktig.

Om Patent- och registreringsverket anser att bedömningen är riktig, ska den delen av ansökan som inte har varit föremål för sådan granskning eller prövning anses återkallad hos Patent- och registreringsverket. Detta gäller

inte om sökanden betalar en avgift till verket inom två månader från det verket underrättade honom eller henne om sitt ställningstagande.

Om Patent- och registreringsverket anser att bedömningen inte är riktig, ska verket fortsätta handläggningen av ansökan i dess helhet.

14 § Ett beslut enligt 13 §, genom vilket Patent- och registreringsverket har funnit att en patentansökan omfattar av varandra oberoende uppfinningar, får överklagas av sökanden.

Om domstolen kommer fram till att Patent- och registreringsverkets beslut är riktigt, räknas fristen för att betala en sådan avgift som avses i 13 § andra stycket från det att verket underrättade sökanden om att domstolens beslut har fått laga kraft.

15 § Om den mottagande myndigheten inte har fastställt en internationell ingivningsdag för en internationell patentansökan eller förklarat att ansökan ska anses återkallad eller att ett yrkande om att ansökan ska omfatta Sverige ska anses återkallat, ska Patent- och registreringsverket på begäran av sökanden pröva om detta beslut är riktigt. Detsamma gäller om den internationella byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten har beslutat att ansökan ska anses återkallad.

En begäran om prövning enligt första stycket ska lämnas till den internationella byrån inom viss tid. Sökanden ska inom samma tid ge in en översättning av ansökan och betala en ansökningsavgift till Patent- och registreringsverket.

Om Patent- och registreringsverket kommer fram till att den mottagande myndighetens eller den internationella byråns beslut inte är riktigt, ska verket handlägga ansökan som en svensk ansökan. Om en internationell ingivningsdag inte har fastställts av den mottagande myndigheten, ska som ingivningsdag gälla den dag som Patent- och registreringsverket anser borde ha fastställts. Om ansökan uppfyller de krav på form och innehåll som föreskrivs i konventionen om patentsamarbete och tillämpningsföreskrifterna till konventionen, ska ansökan godtas i dessa avseenden.

16 § Innehållet i en ansökan som har tagits upp till handläggning enligt 15 § anses tillhöra känd teknik enligt 2 kap. 13 §, om ansökan blir allmänt tillgänglig enligt 7 kap. 1 §.

11 kap. Europeiska patent

Vad som avses med europeiska patent och patentansökningar

1 § Med europeiskt patent avses ett patent som meddelas av det europeiska patentverket enligt den i München den 5 oktober 1973 avslutade europeiska patentkonventionen.

Med europeisk patentansökan avses en patentansökan som görs enligt konventionen.

Var ansökan ska göras

2 § En ansökan om ett europeiskt patent görs hos det europeiska patentverket. Ansökan får även ges in till Patent- och registreringsverket, som då ska vidarebefordra den till det europeiska patentverket. En ansökan som delats enligt artikel 76 i den europeiska patentkonventionen ska dock alltid ges in till det europeiska patentverket.

Enhetlig verkan

3 § Ett europeiskt patent kan ha enhetlig verkan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2012 av den 17 december 2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd.

Rättsverkan av europeiska patent och patentansökningar

4 § Om det europeiska patentverket har fastställt en ingivningsdag för en europeisk patentansökan, har den ansökan samma verkan i Sverige som en svensk patentansökan med samma ingivningsdag. Om ansökan har prioritet enligt den europeiska patentkonventionen från en tidigare dag än ingivningsdagen, ska den prioriteten gälla.

Vid tillämpningen av 2 kap. 13 § ska publiceringen av en europeisk patentansökan som sker enligt artikel 93 i den europeiska patentkonventionen jämföras med att ansökan blir allmänt tillgänglig enligt 7 kap. 1 §. Detta gäller även en publicering som avses i artikel 153.3 eller 153.4 i konventionen, om denna publicering av det europeiska patentverket jämföras med en publicering enligt artikel 93.

5 § Ett europeiskt patent har samma rättsverkan som ett svenskt patent. För ett europeiskt patent gäller även i övrigt det som föreskrivs för ett svenskt patent, om inte något annat anges i denna lag.

Validering av ett europeiskt patent

Åtgärder för validering

6 § Ett europeiskt patent har verkan i Sverige om patenthavaren inom tre månader efter den dag då det europeiska patentverket har kungjort sitt beslut att bifalla patentansökan validerar det genom att till Patent- och registreringsverket

1. ge in en översättning enligt tredje stycket, och
2. betala en avgift för offentliggörande enligt 10 § första stycket.

Om det europeiska patentverket beslutar att ett europeiskt patent ska upprätthållas i ändrad lydelse eller begränsas, gäller motsvarande även i fråga om den ändrade texten.

Patentkraven ska alltid ges in i översättning till svenska. Om patentet har meddelats på tyska eller franska, ska beskrivningen och ritningar ges in i översättning till svenska eller engelska.

7 § Bestämmelserna om validering i 6 § gäller inte för europeiska patent med enhetlig verkan.

8 § Om patenthavaren har fått avslag på en begäran om enhetlig verkan, ska tiden för att fullgöra åtgärderna för validering enligt 6 § räknas från den dag då avslagsbeslutet har fått laga kraft, förutsatt att begäran har getts in i rätt tid till det europeiska patentverket.

Förbud mot dubbelt patentskydd

9 § Om ett europeiskt patent får enhetlig verkan, är patenthavarens åtgärder för validering enligt 6 § utan verkan.

Patent- och registreringsverkets åtgärder vid validering

10 § Patent- och registreringsverket ska hålla den översättning som avses i 6 § allmänt tillgänglig. Den ska dock inte hållas tillgänglig förrän det europeiska patentverket har publicerat den europeiska patentansökan.

Om åtgärderna för validering enligt 6 § har fullgjorts inom föreskriven tid och det europeiska patentverket har kungjort sitt beslut att bifalla patentansökan eller beslutat att det europeiska patentet ska upprätthållas i ändrad lydelse eller begränsas, ska detta kungöras av Patent- och registreringsverket.

Återställande av förlorade rättigheter

11 § Om en patenthavare inte inom föreskriven tid har vidtagit en åtgärd för validering enligt 6 §, tillämpas det som sägs i 20 kap. 7 § om patentsökande. Om Patent- och registreringsverket med stöd av samma paragraf förklarar att åtgärden ska anses vidtagen i rätt tid, ska verket kungöra detta.

Om någon i god tro har börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige eller vidtagit väsentliga åtgärder för detta efter det att tiden för att vidta en åtgärd enligt 6 § har gått ut men innan kungörelse enligt första stycket har skett, har han eller hon den rätt som anges i 20 kap. 10 §.

Patentskydd för tiden innan patent meddelas

12 § Om en europeisk patentansökan har publicerats enligt den europeiska patentkonventionen och en översättning till svenska av patentkraven i deras publicerade lydelse har getts in till Patent- och registreringsverket samt en avgift har betalats, ska verket kungöra detta. Verket ska också hålla översättningen allmänt tillgänglig.

Om någon yrkesmässigt utnyttjar en uppfinning som omfattas av en europeisk patentansökan efter det att kungörelse skett enligt första stycket, ska bestämmelserna om patentintrång i 15 kap. tillämpas, förutsatt att ansökan leder till ett patent med verkan i Sverige. I ett sådant fall omfattar patentskyddet dock endast det skydd som framgår såväl av de publicerade patentkraven som av patentkraven enligt patentet. För intrång under denna tid får domstolen inte döma till påföljd och ersättning för skada får bestämmas endast enligt 15 kap. 10 § andra stycket.

Bestämmelserna i 15 kap. 12 § första stycket ska inte tillämpas, om en talan om ersättning väcks senast ett år efter det att tiden för att invända mot det europeiska patentet har gått ut eller, om invändning har gjorts, senast

ett år efter det att det europeiska patentverket beslutade att patentet ska upprätthållas.

Översättningars rättsverkan

13 § Om en text har översatts och getts in till Patent- och registreringsverket enligt 6 eller 12 §, gäller textens lydelse på handläggningsspråket vid det europeiska patentverket. Detta ska framgå när översättningen hålls tillgänglig av Patent- och registreringsverket.

Verkan av återkallelse

14 § Om en europeisk patentansökan eller ett yrkande om att en sådan ansökan ska omfatta Sverige har återkallats och ansökan inte har återupptagits enligt artikel 121 i den europeiska patentkonventionen, ska detta ha samma verkan som en återkallelse av en patentansökan hos Patent- och registreringsverket. Detsamma gäller om en sådan återkallelse ska anses ha skett enligt konventionen.

Verkan av det europeiska patentverkets beslut

Upphävande och patentbegränsning

15 § Om det europeiska patentverket har beslutat att begränsa eller helt eller delvis upphäva ett europeiskt patent, ska detta ha samma verkan som om patentet i motsvarande utsträckning begränsats eller förklarats ogiltigt i Sverige. För att ett begränsningsbeslut ska få verkan i Sverige måste dock förutsättningarna för validering i 6 § vara uppfyllda. Patent- och registreringsverket ska kungöra beslutet.

Avslag

16 § Om en europeisk patentansökan har avslagits, ska detta ha samma verkan som ett avslag på en svensk patentansökan.

Återställande enligt den europeiska patentkonventionen

17 § Om det europeiska patentverket har beslutat att begränsa eller helt eller delvis upphäva ett europeiskt patent men verket därefter förklarar patenthavaren eller sökanden återinsatt i tidigare rättigheter, gäller detta även i Sverige. Detsamma gäller om verket förklarar sökanden återinsatt i tidigare rättigheter efter en återkallelse eller ett avslag.

Om någon i god tro har börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige eller vidtagit väsentliga åtgärder för det efter det att beslutet meddelades eller förhållandet inträdde men innan det europeiska patentverket har utfärdat en kungörelse om förklaring som avses i första stycket, har han eller hon den rätt som anges i 20 kap. 10 §.

Undanröjande av beslut

18 § Om det europeiska patentverket har undanröjt ett beslut enligt artikel 112 a i den europeiska patentkonventionen, gäller beslutet om undanröjande även i Sverige.

Om ett europeiskt patent har fått verkan i Sverige efter det att det europeiska patentverket har undanröjt ett beslut, ska 17 § andra stycket tillämpas, under förutsättning att utnyttjandet har påbörjats eller åtgärderna har vidtagits innan beslutet om undanröjande kungjordes. Motsvarande gäller om skyddsomfånget för ett europeiskt patent med verkan i Sverige har utvidgats efter det att det europeiska patentverket beslutade om undanröjande.

Omvandling av en europeisk patentansökan

19 § Om en europeisk patentansökan som har getts in till en nationell patentmyndighet är att anse som återkallad därför att den inte har kommit in till det europeiska patentverket inom föreskriven tid, ska Patent- och registreringsverket på begäran av sökanden omvandla den till en svensk patentansökan, under förutsättning att

1. begäran ges in till den nationella myndighet som tog emot patentansökan inom tre månader från det att sökanden underrättades om att ansökan ansågs återkallad,

2. begäran kommer in till Patent- och registreringsverket inom 20 månader från ingivningsdagen eller, om prioritet har begärts, den dag från vilken prioritet begärs, och

3. sökanden inom en viss tid betalar ansökningsavgift och ger in en översättning av patentansökan till svenska eller engelska eller, om ansökan är skriven på engelska, en kopia av ansökan.

Om patentansökan uppfyller de krav på ansökans form som föreskrivs i den europeiska patentkonventionen och tillämpningsföreskrifterna till konventionen, ska ansökan godtas i detta avseende.

Utebliven årsavgift

20 § Om årsavgiften för ett europeiskt patent inte betalas enligt 12 kap., anses patentet ha upphört vid ingången av det avgiftsår för vilket avgiften inte har betalats.

12 kap. Årsavgifter

Inledande bestämmelser

1 § Årsavgift ska betalas till Patent- och registreringsverket för

1. en patentansökan,
2. ett svenskt patent, och
3. ett europeiskt patent, dock inte för ett europeiskt patent med enhetlig verkan.

2 § I 4 kap. 22 §, 9 kap. 1 § och 11 kap. 20 § finns bestämmelser om följderna av att årsavgifter inte betalas.

Betalning av årsavgifter

Avgiftsår

3 § Ett avgiftsår omfattar ett år och räknas från ingivningsdagen.

4 § Årsavgift för en patentansökan ska betalas för varje avgiftsår som börjar innan ansökan har avgjorts slutligt. Årsavgift för ett patent ska betalas för varje avgiftsår som börjar efter det att patentet har meddelats.

När årsavgiften ska betalas

5 § Årsavgiften ska vara betald senast den sista dagen i den kalendermånad under vilken avgiftsåret börjar. Årsavgiften för de två första avgiftsåren ska dock betalas först samtidigt med årsavgiften för det tredje avgiftsåret.

För en internationell patentansökan behöver årsavgiften för ett avgiftsår, som har börjat före den dag då ansökan fullföljdes enligt 10 kap. 6 § eller upptogs till behandling enligt 10 kap. 15 § eller som börjar inom två månader från den dagen, inte i något fall vara betald förrän två månader har gått från den dag då ansökan fullföljdes eller togs upp till behandling.

6 § För en patentansökan som har kommit till genom delning enligt 4 kap. 12 § behöver årsavgiften för ett avgiftsår som har börjat före den dag då ansökan kom till eller som börjar inom två månader från den dagen, inte i något fall vara betald förrän två månader har gått från den dag då ansökan kom till.

7 § Om ett patent har meddelats innan tidpunkten för när betalning av årsavgifter för ansökan om patent ska ske, ska patenthavaren, när den första årsavgiften betalas för patentet också betala årsavgift för avgiftsår som har börjat innan patentet har meddelats.

Anstånd med betalning av årsavgifter

8 § Om uppfinnaren är sökande eller innehavare av patentet och han eller hon har avsevärda svårigheter att betala årsavgifterna, får Patent- och registreringsverket medge anstånd med betalningen. I sådana fall måste anstånd begäras senast när årsavgifterna första gången ska betalas. Anstånd får medges med upp till tre år i taget, dock längst till dess att tre år har gått från det att patentet meddelades.

En begäran om förlängt anstånd ska göras innan det medgivna anståndet har gått ut.

Om en begäran om anstånd eller förlängt anstånd avslås, ska en avgift som betalas inom två månader från avslagsbeslutet anses betald i rätt tid.

Om anstånd har medgetts enligt första stycket, får med samma förhöjning som avses i 10 § dessa avgifter betalas inom sex månader efter den tidpunkt anståndet gäller till.

När årsavgifter tidigast får betalas

9 § En årsavgift får tidigast betalas sex månader innan avgiften ska vara betald.

Betalning av förhöjd avgift

10 § Betalning av en årsavgift får ske inom sex månader efter det att den skulle vara betald, om en förhöjd avgift betalas.

Särskilda bestämmelser om årsavgifter för europeiska patent

11 § För ett europeiskt patent ska en årsavgift betalas för varje avgiftsår som börjar efter det avgiftsår under vilket det europeiska patentverket har kungjort sitt beslut att bifalla patentansökan.

Den första årsavgiften behöver dock inte vara betald tidigare än tre månader efter kungörandet eller, om patenthavaren i rätt tid hos det europeiska patentverket har begärt enhetlig verkan men begäran har avslagits, från den dag då avslagsbeslutet fick laga kraft.

13 kap. Licens

Allmänt om licens

1 § En patenthavare kan ge någon annan rätt att yrkesmässigt utnyttja en uppfinning (licens). En sådan rätt kan också meddelas av en domstol (tvångslicens).

Licenstagarens möjlighet att överlåta licensen vidare

2 § En licenstagare får endast överlåta sin rätt vidare om patenthavaren har medgett det.

Tvångslicens

Tvångslicens vid utebliven utövning

3 § En tvångslicens för att utöva en patentskyddad uppfinning i Sverige får meddelas, om

1. det har gått tre år från det att patentet meddelades och fyra år från patentansökans ingivningsdag,
2. uppfinningen inte utövas i skäligen utsträckning i Sverige, och
3. det saknas godtagbar anledning till att uppfinningen inte utövas.

Vid tillämpningen av första stycket 2 jämföras utövningen av uppfinningen införsel av uppfinningen till Sverige från ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller ett land eller område som är anslutet till avtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen (WTO).

Tvångslicens för beroende uppfinningar

4 § En innehavare av ett patent på en uppfinning, vars utnyttjande är beroende av ett patent som tillhör någon annan, kan få en tvångslicens att utnyttja den uppfinning som skyddas av det andra patentet. En sådan licens får meddelas endast om sökanden visar att den egna uppfinningen utgör ett viktigt tekniskt framsteg av betydande ekonomiskt intresse i förhållande till den andra uppfinningen.

Om en tvångslicens meddelas enligt första stycket, har innehavaren av det patent för vilket tvångslicens meddelas rätt att på skäliga villkor få en tvångslicens (motlicens) att utnyttja den andra uppfinningen.

Tvångslicens av hänsyn till allmänt intresse

5 § Om någon annan än patenthavaren vill utnyttja en patentskyddad uppfinning yrkesmässigt, får tvångslicens meddelas om det krävs med hänsyn till ett allmänt intresse av synnerlig vikt.

Tvångslicens vid tidigare utnyttjande

6 § Den som utnyttjar en patentsökt uppfinning yrkesmässigt i Sverige när handlingarna i patentärendet blir allmänt tillgängliga enligt 7 kap. 1 § kan, om ansökan leder till patent, få tvångslicens att fortsätta utnyttjandet, om

1. han eller hon inte kände till patentansökan och inte heller skäligen hade kunnat skaffa sig kännedom om den, och
2. det finns synnerliga skäl.

Den som har vidtagit väsentliga åtgärder för att utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige har också rätt till tvångslicens under de förutsättningar som anges i första stycket.

Tvångslicensen kan avse även tid innan patentet meddelades.

Korsvisa tvångslicenser för växtförädlare och patenthavare

7 § En växtförädlare som inte kan få eller utnyttja en växtförädlarrätt eller en gemenskapens växtförädlarrätt kan få en tvångslicens att utnyttja en tidigare meddelad patentskyddad uppfinning, om

1. en sådan licens är nödvändig för att växtsorten ska kunna utnyttjas, och
2. växtförädlaren visar att växtsorten utgör ett viktigt tekniskt framsteg av betydande ekonomiskt intresse i förhållande till uppfinningen.

Om en patenthavare får en tvångslicens i en växtförädlarrätt eller en gemenskapens växtförädlarrätt, har innehavaren av växtförädlarrätten rätt att på skäligen villkor få en tvångslicens (motlicens) att utnyttja patenthavarens uppfinning.

Bestämmelser om möjlighet för innehavare av ett patent på en bioteknisk uppfinning att under vissa förutsättningar få en tvångslicens att utnyttja en skyddad växtsort finns i 7 kap. 3 a § växtförädlarrättslagen (1997:306) och, i fråga om en gemenskapens växtförädlarrätt, i artikel 29 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt.

Bestämmelser om beviljande av tvångslicens

8 § En tvångslicens får endast beviljas den som

1. kan antas ha förutsättningar att utnyttja uppfinningen på ett godtagbart sätt och i överensstämmelse med licensen, och
2. kan visa att han eller hon utan framgång har försökt att få ett licensavtal på skäligen villkor.

9 § Den som vill få en tvångslicens ska väcka talan om det vid domstol.

10 § Domstolen bestämmer i vilken omfattning uppfinningen får utnyttjas och fastställer ersättningen och övriga villkor för tvångslicensen.

Om förhållandena har ändrats väsentligt, får domstolen på yrkande upphäva licensen eller fastställa nya villkor för den.

Patenthavarens rätt när det finns en tvångslicens

11 § En tvångslicens hindrar inte patenthavaren från att själv utnyttja uppfinningen eller att upplåta licenser.

Övergång eller överlåtelse av en tvångslicens till någon annan

12 § En tvångslicens kan övergå till någon annan endast tillsammans med en rörelse där licensen utnyttjas eller var avsedd att utnyttjas. Tvångslicenser för beroende uppfinningar enligt 4 § första stycket och tvångslicenser för växtförädlare enligt 7 § första stycket får dessutom överlåtas endast tillsammans med det patent eller den växtförädlarrätt som licensen grundats på.

Anteckningar i patentregistret

13 § Om en licens har upplåtits, ska det på begäran antecknas i patentregistret.

Om det visas att en i registret antecknad licens har upphört att gälla, ska anteckningen om licensen tas bort.

Denna paragraf gäller också för en tvångslicens, dock inte en tvångslicens att utnyttja en uppfinning som skyddas av ett europeiskt patent med enhetlig verkan.

14 kap. Pantsättning

Vad som kan pantsättas

1 § Ett patent som har meddelats eller har verkan i Sverige kan pantsättas enligt detta kapitel om inte annat följer av 14 eller 15 §.

En pantsättning kan också avse

1. en svensk patentansökan,
2. en internationell patentansökan som har fullföljts enligt 10 kap. 6 § eller som har tagits upp till handläggning enligt 10 kap. 8 eller 15 §, eller
3. en europeisk patentansökan som har omvandlats enligt 11 kap. 19 § eller för vilken en översättning enligt 11 kap. 12 § har kommit in till Patent- och registreringsverket.

Panträtt i en patentansökan omfattar också en sådan del av ansökan som blir föremål för delning enligt 4 kap. 12 §.

Hur panträtt uppkommer

2 § Panträtt i ett patent eller en patentansökan uppkommer genom registrering av ett skriftligt avtal om pantsättning av egendomen. Ansökan om registrering görs hos Patent- och registreringsverket.

Om en registrerad panträtt har övergått på någon annan, ska det på begäran antecknas i patentregistret eller diariet för patentansökningar.

Pantsättning av ett patent eller en patentansökan gäller från tiden för ansökan om registrering mot den som senare förvärvar äganderätt eller annan rätt till egendomen.

Avgift för registrering

3 § Den som ansöker om registrering enligt detta kapitel ska betala en avgift.

Företrädesordning vid flera upplåtelser av panträtt

4 § Om panträtt har upplåtits till flera var för sig, har den upplåtelse företräde för vilken ansökan om registrering först kom in till Patent- och registreringsverket, om inte något annat har avtalats.

Om ansökan om registrering av flera upplåtelser görs samma dag, har de sinsemellan företräde efter den tidsföljd i vilken de har ägt rum, om inte något annat har avtalats. Om upplåtelse har gjorts samtidigt eller det inte kan utredas i vilken tidsföljd de har gjorts, har de lika rätt.

Vem som får ansöka om registrering

5 § En ansökan om registrering enligt 2 § får göras av den som har rätt till patentet eller patentansökan eller av den som panträdden har upplåtits till. Sökanden ska styrka upplåtarens rätt till patentet eller patentansökan.

Den som är antecknad som patenthavare i patentregistret ska anses ha rätt till patentet, om inte något annat framkommer i ärendet.

Om ansökan om registrering avser pantsättning av en patentansökan, ska den som har registrerats hos Patent- och registreringsverket som uppfinnare eller dennes rättsinnehavare anses ha rätt till patentansökan, om inte något annat framkommer i ärendet.

Hinder på grund av upplåtarens bristande behörighet

6 § En ansökan om registrering enligt 2 § får inte bifallas om upplåtaren, när ansökan om registrering görs, inte är behörig att förfoga över den pantförskrivna egendomen.

När ett avtal om pantsättning kan registreras

7 § Ett avtal om pantsättning av patent kan registreras när patentet har meddelats eller, om avtalet avser ett europeiskt patent, när det har validerats.

Ett avtal om pantsättning av en patentansökan kan registreras när patentansökan har registrerats av Patent- och registreringsverket eller, om avtalet avser en ansökan om europeiskt patent, när kungörelse enligt 11 kap. 12 § har skett.

Om en pantsatt patentansökan leder till patent, gäller därefter patentet som pantobjekt.

Förutsättningar för giltig panträtt

8 § Även om registrering av ett avtal om pantsättning har skett, gäller panträtt i den pantsatta egendomen endast om pantavtalet har ingåtts av

någon som var rätt ägare till egendomen och behörig att förfoga över den och om avtalet inte heller av någon annan anledning är ogiltigt.

Upphörande av panträtt

9 § Panträtten upphör att gälla om patentet eller patentansökan överförs på någon annan eller om patentet eller patentansökan på grund av någon annan bestämmelse i denna lag inte ska gälla.

10 § Registreringen ska avföras om panträtten har förklarats ogiltig genom en dom som har fått laga kraft eller om panträtten har upphört att gälla.

Panträtt vid utmätning och konkurs

11 § Bestämmelser i annan lag om handpanträtt vid utmätning eller i konkurs gäller också för panträtt i ett patent eller en patentansökan. När en ansökan om registrering enligt 2 § kommer in till Patent- och registreringsverket, medför det samma rättsverkningar som när en panthavare tar en lös sak i besittning.

Försäljning av panten

12 § Panthavaren får sälja panten och ta ut sin fordran ur köpeskillingen endast om panthavaren dessförinnan har underrättat gäldenären och andra kända sakägare om försäljningen och dessa har fått skälig tid att bevaka sin rätt.

Licensavtal i förhållande till panträtt

13 § Ett licensavtal gäller mot panthavaren, om avtalet har ingåtts före ansökan om registrering av pantavtalet.

Ett sådant licensavtal består också vid försäljning av panten enligt 12 §. Detsamma gäller om pantsatt patent eller patentansökan säljs vid utmätning eller i konkurs.

Pant i fråga om europeiskt patent med enhetlig verkan

14 § Om det europeiska patentverket i det europeiska patentregistret registrerar ett skriftligt avtal om pantsättning av ett europeiskt patent med enhetlig verkan, har pantsättningen verkan enligt bestämmelserna i detta kapitel. För ett sådant patent gäller dock inte 2 § första och andra styckena, 3 §, 5 § första stycket, 6 §, 7 § första och tredje styckena samt 9 och 10 §§.

15 § I fråga om ett europeiskt patent med enhetlig verkan gäller det som sägs i

– 2 § tredje stycket om registrering hos Patent- och registreringsverket i stället registrering i det europeiska patentregistret,

– 4 § första stycket och 11 § om Patent- och registreringsverket i stället det europeiska patentverket, samt

– 5 § andra stycket om patentregistret i stället det europeiska patentregistret.

15 kap. Straffansvar, vitesförbud, skadestånd m.m.

Straffansvar

1 § Den som gör intrång i den ensamrätt som patent medför (patentintrång) döms, om det sker uppsåtligen eller av grov oaktsamhet, för patentbrott till böter eller fängelse i högst två år.

Om brottet begåtts uppsåtligen och är att anse som grovt, döms för grovt patentbrott till fängelse i lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om gärningen

1. har föregåtts av särskild planering,
2. har utgjort ett led i en brottslighet som utövats i organiserad form,
3. har varit av större omfattning, eller
4. annars har varit av särskilt farlig art.

För försök eller förberedelse till patentbrott eller grovt patentbrott döms det till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

2 § Den som har överträtt ett vitesförbud enligt 4 eller 5 § får inte dömas till ansvar för patentintrång som omfattas av förbudet.

3 § Åklagaren får väcka åtal för brott enligt 1 § endast om åtal är motiverat från allmän synpunkt.

Vitesförbud

4 § På yrkande av patenthavaren eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja uppfinningen får domstolen vid vite förbjuda den som gör eller medverkar till patentintrång att fortsätta med det. Detsamma gäller för försök eller förberedelse till intrång.

5 § Domstolen får meddela vitesförbud för tiden till dess att målet slutligt har avgjorts eller något annat har beslutats, om

1. käranden visar sannolika skäl för att det förekommer patentintrång eller medverkan till intrång, och
2. det skäligen kan befaras att svaranden, genom att fortsätta patentintrånget eller medverkan till det, förringar värdet av patentet.

Innan ett vitesförbud meddelas ska svaranden ha fått tillfälle att yttra sig, om inte ett dröjsmål skulle medföra risk för skada.

Denna paragraf gäller även för försök eller förberedelse till intrång.

6 § Ett vitesförbud enligt 5 § får meddelas endast om käranden ställer säkerhet hos domstolen för den skada som kan tillfogas svaranden. Om käranden inte kan ställa säkerhet, får domstolen befria honom eller henne från det.

Bestämmelserna i 2 kap. 25 § utskönningsbalken ska tillämpas i fråga om vilken säkerhet som ska ställas. Säkerheten ska prövas av domstolen, om den inte har godkänts av svaranden.

7 § I fråga om överklagande av ett beslut enligt 5 eller 6 § och i fråga om handläggningen i högre domstol tillämpas rättegångsbalkens bestämmelser om överklagande av beslut enligt 15 kap. rättegångsbalken.

8 § Om ett vitesförbud har meddelats enligt 5 §, ska domstolen när målet avgörs pröva om förbudet fortfarande ska gälla.

9 § En talan om utdömmande av vite förs av den som har ansökt om förbudet.

Skadestånd

10 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet gör patentintrång ska betala skälig ersättning för utnyttjandet av uppfinningen samt ersättning för den ytterligare skada som intrånget har medfört. När storleken på ersättningen för ytterligare skada bestäms ska hänsyn särskilt tas till

1. utebliven vinst,
2. vinst som den som har begått intrånget har gjort,
3. skada på uppfinningens anseende,
4. ideell skada, och
5. patenthavarens intresse av att intrång inte begås.

Den som utan uppsåt eller oaktsamhet gör patentintrång ska betala ersättning för utnyttjandet av uppfinningen i den utsträckning det är skäligt.

Patentskydd för tiden innan patent meddelas

11 § Om någon yrkesmässigt utnyttjar en patentsökt uppfinning efter det att handlingarna i ansökningsärendet har blivit allmänt tillgängliga enligt 7 kap. 1 §, ska bestämmelserna om patentintrång tillämpas i den utsträckning som ansökan leder till patent. För tiden innan patentet har meddelats omfattar patentskyddet dock endast det skydd som framgår såväl av patentkraven i deras lydelse när ansökan blev allmänt tillgänglig som av patentkraven enligt patentet.

Det får inte dömas till påföljd eller beslutas om förverkande av egendom enligt 36 kap. brottsbalken för tiden innan ett patent har meddelats. För sådan tid gäller dessutom att ersättning för skada på grund av utnyttjande får bestämmas endast enligt 10 § andra stycket.

Om patentkraven är skrivna på engelska, gäller första och andra styckena endast om en översättning av patentkraven till svenska finns tillgänglig i ansökningsärendet. I de fall översättningen har getts in efter det att kungörelse enligt 7 kap. 2 § har skett gäller dessutom att Patent- och registreringsverket ska ha utfärdat en särskild kungörelse om översättningen.

Preskription av rätten till skadestånd

12 § Rätten till ersättning för skada preskriberas om talan inte väcks inom fem år från det att skadan uppkom.

Första stycket gäller dock inte om talan om ersättning enligt 11 § väcks senast ett år efter det att tiden för invändning har gått ut eller, om invändning har gjorts, senast ett år efter det att Patent- och registreringsverket beslutade att patentet ska upprätthållas.

Åtgärder med produkter och hjälpmedel

13 § På yrkande av den som har lidit patentintrång får domstolen, efter vad som är skäligt, besluta att en produkt som intrånget gäller ska återkallas från marknaden, ändras, sättas i förvar för den återstående patenttiden eller förstöras eller att någon annan åtgärd ska vidtas med den. Detsamma gäller hjälpmedel som har använts eller varit avsett att användas vid intrånget.

Egendom som avses i första stycket får tas i beslag, om det skäligen kan antas att ett brott enligt 1 § har begåtts. För ett sådant beslag tillämpas reglerna om beslag i brottmål i allmänhet.

Om det finns synnerliga skäl får domstolen, trots det som anges i första stycket, på yrkande besluta att en innehavare av egendom som avses i första stycket ska få förfoga över egendomen under den återstående patenttiden eller del av den, mot skälig ersättning och på skäliga villkor i övrigt. Ett sådant beslut får meddelas endast om innehavaren har handlat i god tro.

Denna paragraf gäller också för försök eller förberedelse till intrång.

14 § Ett beslut om en åtgärd enligt 13 § första stycket får inte innebära att den som har lidit patentintrång ska betala ersättning till den som åtgärden riktas mot.

Åtgärderna ska bekostas av svaranden om det inte finns särskilda skäl mot det.

Ett beslut enligt 13 § ska inte meddelas, om förverkande av egendom eller någon åtgärd som kan förhindra missbruk ska beslutas enligt 36 kap. brottsbalken.

Spridning av information om dom i mål om patentintrång

15 § I ett mål om patentintrång får domstolen på yrkande av käranden besluta att den som har gjort eller medverkat till intrånget ska bekosta lämpliga åtgärder för att sprida information om domen i målet.

Första stycket gäller också för försök eller förberedelse till patentintrång.

Skadestånd vid åsidosatt uppgiftsskyldighet

16 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet inte fullgör sin uppgiftsskyldighet enligt 20 kap. 3 eller 4 § eller som lämnar felaktiga upplysningar ska ersätta den skada som uppkommer. Om oaktsamheten är ringa, får ersättningen jämkas.

Hinder mot påföljd m.m.

17 § Om ett patent har upphävts eller förklarats ogiltigt genom ett beslut eller en dom som har fått laga kraft, får domstolen inte döma till påföljd. Domstolen får inte heller meddela vitesförbud, döma ut vite eller ersättning eller besluta om någon annan åtgärd enligt detta kapitel eller besluta om förverkande av egendom enligt 36 kap. brottsbalken.

Behandling av personuppgifter

18 § Utöver det som anges i 3 kap. 8 och 9 §§ lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning får personuppgifter om lagöverträdelse som innefattar brott enligt 1 § behandlas om detta är nödvändigt för att ett rättsligt anspråk ska kunna fastställas, göras gällande eller försvaras.

16 kap. Informationsföreläggande och intrångsundersökning

Informationsföreläggande

Grundläggande bestämmelser

1 § Om en sökande visar sannolika skäl för att någon har gjort ett patentintrång, får domstolen vid vite besluta att någon eller några av dem som anges i andra stycket ska ge sökanden information om ursprung och distributionsnät för de varor eller tjänster som intrånget gäller (informationsföreläggande). Ett sådant beslut får meddelas på yrkande av patenthavaren eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja uppfinningen. Det får meddelas bara om informationen kan antas underlätta utredningen av ett intrång som avser varorna eller tjänsterna.

Ett informationsföreläggande får riktas mot den som

1. har gjort eller medverkat till intrånget,
2. i kommersiell skala har förfogat över en vara som intrånget gäller,
3. i kommersiell skala har använt en tjänst som intrånget gäller,
4. i kommersiell skala har tillhandahållit en elektronisk kommunikationstjänst eller en annan tjänst som har använts vid intrånget, eller
5. har identifierats av någon som anges i 2–4 såsom delaktig i tillverkningen eller distributionen av en vara eller tillhandahållandet av en tjänst som intrånget gäller.

Information om varors eller tjänsters ursprung och distributionsnät kan särskilt avse

1. namn på och adress till producenter, distributörer, leverantörer och andra som har innehaft varorna eller tillhandahållit tjänsterna,
2. namn på och adress till avsedda grossister och detaljister, och
3. uppgifter om hur mycket som har producerats, levererats, mottagits eller beställts och om vilket pris som har bestämts för varorna eller tjänsterna.

Denna paragraf gäller också för försök eller förberedelse till intrång.

2 § Ett informationsföreläggande får meddelas endast om skälen för åtgärden uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den eller för något annat motstående intresse.

Skyldigheten att lämna information omfattar inte uppgifter vars yppande skulle röja att uppgiftslämnaren eller någon honom eller henne närstående som avses i 36 kap. 3 § rättegångsbalken har begått en brottslig gärning.

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om

upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) finns bestämmelser som begränsar hur mottagna personuppgifter får behandlas.

Handläggningen av frågor om informationsföreläggande

3 § Om ett yrkande om informationsföreläggande riktar sig mot den som är sökandens motpart i ett mål om intrång, ska bestämmelserna om rättegång som gäller för det målet tillämpas. Ett beslut om informationsföreläggande får överklagas särskilt.

Om yrkandet om informationsföreläggande riktar sig mot någon annan än den som anges i första stycket, ska lagen (1996:242) om domstolsärenden tillämpas. Domstolen får bestämma att vardera parten ska svara för sina rättegångskostnader.

En talan om utdömande av vite förs av den som har ansökt om föreläggandet.

Rätt till ersättning

4 § Den som på grund av 1 § andra stycket 2–5 har förelagts att lämna information, har rätt till skälig ersättning för kostnader och besvär. Ersättningen ska betalas av den som har framställt yrkandet om informationsföreläggande.

Underrättelseskyldighet i vissa fall

5 § Den som tillhandahåller en elektronisk kommunikationstjänst och som till följd av ett informationsföreläggande har lämnat ut information som avses i 9 kap. 31 § lagen (2022:482) om elektronisk kommunikation ska skicka en skriftlig underrättelse om detta till den som uppgifterna gäller tidigast efter en månad och senast efter tre månader från det att informationen lämnades ut. Kostnaden för underrättelsen ersätts enligt 4 §.

Intrångsundersökning

Grundläggande bestämmelser

6 § Om det skäligen kan antas att någon har gjort eller medverkat till ett patentintrång, får domstolen för att bevisning ska kunna säkras om intrånget besluta att en undersökning får göras hos denne för att söka efter föremål eller handlingar som kan antas ha betydelse för en utredning om intrånget (intrångsundersökning). Ett sådant beslut får meddelas på yrkande av patenthavaren eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja uppfinningen.

Första stycket gäller också för försök eller förberedelse till intrång.

7 § Ett beslut om intrångsundersökning får meddelas endast om skälen för åtgärden uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den eller för något annat motstående intresse.

Handläggningen av frågor om intrångsundersökning

8 § Innan ett beslut om intrångsundersökning meddelas ska motparten ha fått tillfälle att yttra sig. Domstolen får dock omedelbart meddela ett

beslut som gäller till dess att annat har beslutats, om ett dröjsmål skulle medföra risk för att föremål eller handlingar som har betydelse för utredning om intrånget skaffas undan, förstörs eller förvanskas.

9 § Om en rättegång inte är inledd, ska ett yrkande om intrångsundersökning framställas skriftligen. I övrigt ska en fråga om intrångsundersökning som uppkommer då en rättegång inte är inledd handläggas på samma sätt som om frågan uppkommit under en rättegång.

Ställande av säkerhet

10 § Ett beslut om intrångsundersökning får meddelas endast om sökanden ställer säkerhet hos domstolen för den skada som kan tillfogas motparten. Om sökanden inte kan ställa säkerhet, får domstolen befria honom eller henne från det.

Bestämmelserna i 2 kap. 25 § utsökningsbalken ska tillämpas i fråga om vilken säkerhet som ska ställas. Säkerheten ska prövas av domstolen, om den inte har godkänts av motparten.

Beslut om intrångsundersökning

11 § Ett beslut om intrångsundersökning ska innehålla uppgifter om

1. vilket ändamål undersökningen ska ha,
2. vilka föremål och handlingar som det får sökas efter, och
3. vilka utrymmen som får genomsökas.

Om det behövs, ska domstolen även besluta om andra villkor för verkställandet.

Överklagande av beslut

12 § För överklagande av domstolens beslut om intrångsundersökning och för handläggningen i högre domstol gäller det som föreskrivs i rättegångsbalken om överklagande av beslut enligt 15 kap. rättegångsbalken.

Verkställande av ett beslut om intrångsundersökning

13 § Ett beslut om intrångsundersökning gäller omedelbart. Om ansökan om verkställighet inte har gjorts inom en månad från beslutet, upphör det att gälla.

14 § Ett beslut om intrångsundersökning verkställs av Kronofogdemyndigheten enligt de villkor som domstolen har beslutat och med tillämpning av 1–3 kap., 17 kap. 1–5 §§ och 18 kap. utsökningsbalken. Sökandens motpart ska underrättas om verkställigheten endast om beslutet om intrångsundersökning har tillkommit efter det att motparten hörts. Myndigheten har rätt att ta fotografier och göra film- och ljudupptagningar av sådana föremål som den får söka efter. Myndigheten har också rätt att ta kopior av och göra utdrag ur sådana handlingar som den får söka efter.

En intrångsundersökning får inte omfatta en skriftlig handling som avses i 27 kap. 2 § rättegångsbalken.

Juridiskt biträde och rätt att närvara vid intrångsundersökningen

15 § När ett beslut om intrångsundersökning ska verkställas, har motparten rätt att tillkalla ett juridiskt biträde. Verkställigheten får inte påbörjas innan biträdet har inställt sig. Detta gäller dock inte om

1. undersökningen därigenom onödigt fördröjs, eller
2. det finns en risk att ändamålet med åtgärden annars inte uppnås.

Vid verkställigheten får Kronofogdemyndigheten vid behov anlita en sakkunnig som biträde.

Myndigheten får tillåta att sökanden eller ett ombud för sökanden är närvarande vid undersökningen för att kunna lämna upplysningar. Om ett sådant tillstånd ges, ska myndigheten se till att sökanden eller ombudet inte i större utsträckning än som kan motiveras av verkställigheten får kännedom om förhållanden som kommer fram.

Återgång av en åtgärd vid intrångsundersökning

16 § Om sökanden inte inom en månad från det att verkställigheten har avslutats väcker talan eller på något annat sätt inleder ett förfarande om saken, ska en åtgärd som har vidtagits vid verkställigheten av intrångsundersökningen omedelbart gå åter, i den utsträckning det är möjligt. Detsamma gäller om ett beslut om intrångsundersökning upphävs efter att det har verkställts.

Hantering av material från intrångsundersökningen

17 § Kronofogdemyndigheten ska förteckna fotografier och film- och ljudupptagningar av föremål samt kopior av och utdrag ur handlingar från intrångsundersökningen. Materialet ska hållas tillgängligt för sökanden och motparten.

Hinder mot informationsföreläggande och intrångsundersökning

18 § Om ett patent har upphävts eller förklarats ogiltigt genom ett beslut eller en dom som har fått laga kraft, får domstolen inte besluta om informationsföreläggande eller intrångsundersökning.

17 kap. Rättegången

Behörig domstol

1 § Patent- och marknadsdomstolen är rätt domstol i mål och ärenden enligt denna lag. Detsamma gäller i mål om bättre rätt till patentsökt uppfinning.

Om den enhetliga patentdomstolen är ensam behörig enligt det avtal som anges i 19 kap. 1 §, får talan inte tas upp till prövning av en svensk domstol.

Det som sägs i rättegångsbalken om inskränkning av domstols behörighet i fråga om tvist som ska tas upp i annan ordning än inför domstol ska inte tillämpas i fråga om ett yrkande om informationsföreläggande eller intrångsundersökning.

Överklagande

Överklagande av Patent- och registreringsverkets beslut

2 § Ett slutligt beslut av Patent- och registreringsverket om en ansökan om patent och ett slutligt beslut om avskrivning enligt 4 kap. 22 § första stycket får överklagas av sökanden. Ett slutligt beslut om en invändning mot patent får överklagas av patenthavaren och invändaren.

Ett beslut genom vilket en begäran om återupptagning enligt 4 kap. 22 § andra stycket eller 4 kap. 27 § andra stycket har avslagits eller en begäran om överföring enligt 4 kap. 25 § har bifallits får överklagas av sökanden. Ett beslut genom vilket en begäran om överföring enligt 4 kap. 25 § har avslagits får överklagas av den som har framställt begäran.

Ett beslut genom vilket en begäran om att en handling inte ska få lämnas ut enligt 7 kap. 3 § har avslagits får överklagas av den som har framställt begäran.

3 § Slutliga beslut av Patent- och registreringsverket och beslut enligt 2 § andra och tredje styckena, 10 kap. 13 §, 12 kap. 8 § samt 20 kap. 7 och 8 §§ får överklagas till Patent- och marknadsdomstolen inom två månader från dagen för beslutet.

Patentkrav som får omfattas av överklagande

4 § Ett överklagande till Patent- och marknadsöverdomstolen eller Högsta domstolen får inte avse andra patentkrav än de som har prövats genom det överklagade beslutet.

Rättegången

Talan om ogiltighet i intrångsmål

5 § Om det förs en talan om patentintrång och den mot vilken talan förs gör gällande att patentet är ogiltigt, får frågan om ogiltighet prövas endast om talan om detta väcks. Domstolen ska förelägga den som gör gällande att patentet är ogiltigt att inom en viss tid väcka en sådan talan. Denna paragraf tillämpas inte i brottmål.

Mellandom och vilandeförklaring av mål

6 § Om det i samma rättegång förs en talan om patentintrång och en talan om att patentet är ogiltigt och det med hänsyn till utredningen är lämpligt, får domstolen på begäran av någon av parterna ge en särskild dom i frågan om patentintrång föreligger. Om en särskild dom ges, får domstolen besluta att målet om ogiltighet ska vila till dess att domen har fått laga kraft.

Fastställsetalan

7 § En patenthavare eller den som har en licens att utnyttja en uppfinning får föra talan om att det ska fastställas att patentet ger skydd mot någon annan, om det råder ovisshet om förhållandet och detta leder till förfång för honom eller henne.

Under samma förutsättningar får den som bedriver eller avser att bedriva verksamhet föra talan mot patenthavaren om att det ska fastställas att patentet inte hindrar verksamheten.

Om det i ett mål som avses i första stycket görs gällande att patentet är ogiltigt, ska 5 § tillämpas.

Anmälan om att väcka talan

8 § Den som vill väcka talan om ett patents ogiltighet, överföring av ett patent eller meddelande av en tvångslicens ska anmäla detta till Patent- och registreringsverket samt underrätta var och en som enligt patentregistret har licens till eller panträtt i patentet. Om en licenstagare vill väcka talan om intrång i ett patent eller om fastställelse enligt 7 §, ska licenstagaren underrätta patenthavaren om detta. Detsamma gäller om patenthavaren vill väcka talan med anledning av intrång i ett patent.

Underrättelsesyldigheten enligt första stycket anses fullgjord, när underrättelsen i betalt rekommenderat brev har sänts till den adress som antecknats i patentregistret.

Om det när talan väcks inte visas att anmälan eller underrättelse har skett enligt första stycket, ska käranden föreläggas att avhjälpa bristen inom en viss tid. Följer käranden inte föreläggandet, ska talan avvisas.

Denna paragraf gäller inte den som vill väcka talan vid den enhetliga patentdomstolen eller talan vid en svensk domstol i fråga om ett europeiskt patent med enhetlig verkan.

Information om begäran om begränsning eller upphävande

9 § I ett mål om patentintrång eller om ogiltighet av ett patent är patenthavaren skyldig att informera domstolen om att han eller hon har begärt att patentet ska begränsas eller upphävas.

Översättning i tvistemål

10 § I ett tvistemål enligt 1 § får domstolen, om patentskriften inte finns tillgänglig i sin helhet på svenska hos Patent- och registreringsverket, förelägga patenthavaren eller någon annan som för talan på grund av en rätt som härleds från patenthavaren att ge in en översättning till svenska av patentskriften.

Om den förelagda parten är kärande i målet, ska föreläggandet innehålla en upplysning om att talan annars kan komma att avvisas. Om den förelagda parten är svarande i målet, ska föreläggandet i stället innehålla en upplysning om att domstolen annars kan låta översätta patentskriften på dennes bekostnad.

Offentlighet hos domstolarna

11 § Bestämmelserna i 7 kap. 3 § ska tillämpas på handlingar som kommer in till Patent- och marknadsdomstolen, Patent- och marknadsöverdomstolen eller Högsta domstolen.

Utöver det som följer av 5 kap. 1 § rättegångsbalken ska ett sammanträde i ett ärende enligt denna lag hållas inom stängda dörrar, om den patentansökan som prövas i ärendet inte är allmänt tillgänglig enligt bestämmelserna i 7 kap.

18 kap. Tilläggsskydd

Tilläggsskydd för läkemedel och växtskyddsmedel

1 § Tilläggsskydd eller förlängd giltighetstid för ett tilläggsskydd kan meddelas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel.

Tilläggsskydd kan också meddelas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel.

Avgifter

2 § Den som ansöker om tilläggsskydd eller förlängd giltighetstid för ett tilläggsskydd ska betala en ansökningsavgift.

3 § För tilläggsskydd ska en årsavgift betalas. Avgiftsåret för ett tilläggsskydd räknas från den dag då skyddet började gälla.

Intrång

4 § Bestämmelserna om ansvar i 15 kap. ska tillämpas vid intrång i tilläggsskydd.

Bemyndigande

5 § Regeringen får meddela föreskrifter om avgifter för en sådan underrättelse till Patent- och registreringsverket som ska lämnas av den som avser att utnyttja undantagen för tillverkning av en produkt eller ett läkemedel som omfattas av tilläggsskydd.

19 kap. Den enhetliga patentdomstolen

Bestämmelser om domstolen

1 § I avtalet om en enhetlig patentdomstol finns bestämmelser om en domstol som har till uppgift att handlägga tvister om europeiska patent.

Tillämplig lag

2 § När den enhetliga patentdomstolen prövar mål om europeiska patent med enhetlig verkan, gäller artiklarna 25–30 i avtalet om en enhetlig patentdomstol som svensk lag i fråga om vilka handlingar som omfattas av ensamrätten och ensamrättens begränsningar. Artiklarna gäller i originaltexternas lydelse. Originaltexterna har samma giltighet.

Artiklarna 25–30 i originaltext och i svensk översättning finns som en bilaga till denna lag.

Verkställande av den enhetliga patentdomstolens avgöranden

3 § Ett avgörande som har meddelats av den enhetliga patentdomstolen verkställs i Sverige på samma villkor som ett motsvarande svenskt avgörande.

Skadestånd enligt avtalet om en enhetlig patentdomstol

4 § Staten ska ersätta skada i enlighet med artikel 22.1 och 22.2 i avtalet om en enhetlig patentdomstol.

20 kap. Övriga bestämmelser

Registrering

Patent- och registreringsverkets patentregister och diarium

1 § Patent- och registreringsverket ska föra ett patentregister för registrering enligt denna lag.

Registrering kan också ske i Patent- och registreringsverkets diarium över patentansökningar.

Anteckning om patenthavare i patentregistret

2 § I ett mål eller ärende om patent ska den som senast införts som patenthavare i patentregistret anses vara patenthavare.

Om ett patent har gått över på någon annan, ska det på begäran antecknas i patentregistret.

Upplysningsskyldighet

Upplysning om patentansökan eller patent

3 § Den som genom att direkt vända sig till någon annan, i annons, genom påskrift på en vara eller dess förpackning eller på något annat sätt anger att ett patent har sökts eller meddelats utan att samtidigt upplysa om ansökans eller patentets nummer, ska på begäran och utan dröjsmål lämna en sådan upplysning. Om det inte uttryckligen anges att ett patent har sökts eller meddelats men omständigheterna ger intryck av att så är fallet, ska det på begäran och utan dröjsmål lämnas en upplysning om patent har sökts eller meddelats.

Samtycke till att få ta del av handlingar och deponerat material

4 § En patentsökande som åberopar sin ansökan mot någon annan innan handlingarna i ärendet har blivit allmänt tillgängliga enligt 7 kap. 1 §, är skyldig att på begäran lämna sitt samtycke till att den andre får ta del av handlingarna.

Om patentansökan omfattar en sådan deposition av biologiskt material som avses i 4 kap. 8 §, ska samtycket enligt första stycket inbegripa också en rätt att få ett prov från materialet. Bestämmelserna i 7 kap. 5–7 §§ ska tillämpas när någon vill få ett prov med stöd av ett sådant samtycke.

Delgivning med sökande och patenthavare utan hemvist i Sverige

5 § Patent- och registreringsverket får förelägga en sökande som inte har hemvist i Sverige att utse och till verket anmäla ett ombud som har hemvist här och är behörig att ta emot delgivning i ärendet.

Om sökanden inte följer föreläggandet, får delgivning ske genom att handlingen skickas till sökanden på hans eller hennes senast kända adress. Delgivning ska anses ha skett när detta har gjorts.

6 § En patenthavare som saknar hemvist i Sverige, ska ha ett ombud som har hemvist här. Ombudet ska vara behörig att ta emot delgivning av stämning, kallelser och andra handlingar i mål och ärenden om patent med undantag av stämning i brottmål och av föreläggande för part att infinna sig personligen inför domstol. Ombudet ska anmälas till Patent- och registreringsverket och antecknas i patentregistret.

Om patenthavaren inte har anmält något ombud, får delgivning i stället ske genom att den handling som ska delges skickas till den adress som har antecknats för patenthavaren i patentregistret. Om en fullständig adress inte finns antecknad i registret, får delgivning ske genom att handlingen hålls tillgänglig hos Patent- och registreringsverket och genom att ett meddelande om detta och om handlingens huvudsakliga innehåll kungörs. Delgivning anses ha skett när detta har gjorts.

Regeringen får, under förutsättning av ömsesidighet, meddela föreskrifter om att bestämmelserna i första och andra styckena inte ska tillämpas i fråga om patenthavare som har hemvist i ett visst annat land eller har ett i det landet bosatt ombud, vilket är anmält till det svenska patentregistret och har den behörighet som anges i första stycket.

Paragrafen gäller inte i fråga om innehavare av europeiska patent med enhetlig verkan.

Återställande av förlorade rättigheter

För sent vidtagna åtgärder

7 § Om sökanden eller patenthavaren trots att han eller hon har iakttagit all omsorg som rimligen kan krävas har lidit en rättsförlust på grund av att han eller hon inte inom föreskriven tid har vidtagit en åtgärd hos Patent- och registreringsverket, ska verket förklara att åtgärden ska anses vidtagen i rätt tid om sökanden eller patenthavaren inom två månader från det att hindret upphörde, dock senast inom ett år från fristens utgång

1. vidtar åtgärden,
2. begär en sådan förklaring, och
3. betalar en avgift.

När det gäller fristen för att åberopa prioritet som avses i 6 kap. 1 § får en förklaring ges endast om den ansökan för vilken prioritet åberopas ges in senast inom två månader från fristens utgång samt en begäran om förklaring har gjorts och avgiften betalats inom samma tid.

I fråga om en internationell patentansökan som har fullföljts i Sverige enligt 10 kap. 6 § tillämpas första och andra styckena också om sökanden har lidit rättsförlust på grund av att han eller hon inte har iakttagit en frist gentemot den mottagande myndigheten, den internationella nyhetsgranskningsmyndigheten, myndigheten för internationell förberedande patenterbarhetsprövning eller den internationella byrån vid Världsgesamheten för den intellektuella äganderätten. Den åtgärd som inte har vidtagits inom fristen ska i de fall som avses här vidtas hos Patent- och registreringsverket.

Försening beroende på avvikelse från normal postgång

8 § Om en handling eller en avgift, som avses i 10 kap. 6 eller 15 §, har skickats med post, men inte kommit in till Patent- och registreringsverket inom föreskriven tid ska verket på begäran av sökanden förklara att åtgärden ska anses vidtagen i rätt tid, om den med försändelsen avsedda åtgärden vidtas inom två månader från det att sökanden insåg eller borde ha insett att fristen överskridits. Detta gäller dock endast om sökanden vidtar åtgärden inom ett år från fristens utgång och under förutsättning att

1. det har förekommit avbrott i postförbindelserna under någon av de tio dagarna närmast före fristens utgång på grund av krig, revolution, upplopp, strejk, naturkatastrof eller någon annan liknande omständighet på den ort där avsändaren vistas eller har sin rörelse, och handlingen eller avgiften har skickats till Patent- och registreringsverket inom fem dagar från det att postförbindelserna återupptagits, eller

2. handlingen eller avgiften har skickats till Patent- och registreringsverket i rekommenderad försändelse senast fem dagar före fristens utgång, dock endast om försändelsen har skickats med flygpost där så varit möjligt eller avsändaren har haft anledning att anta att försändelsen vid annan befordran skulle ha anlånt till verket inom två dagar från avsändningsdagen.

Kungörande

9 § När en begäran enligt 7 eller 8 § har bifallits ska det kungöras, om beslutet innebär att

1. en patentansökan som har skrivits av eller avslagits efter det att den har blivit allmänt tillgänglig enligt 7 kap. 1 § ska tas upp till fortsatt handläggning, eller

2. ett patent som har upphört att gälla anses upprätthållet.

Föranvändarrätt

10 § Den som i god tro har börjat utnyttja en uppfinning yrkesmässigt i Sverige, efter det att tiden för återupptagande av en avskriven ansökan har gått ut eller beslutet om avslag har fått laga kraft eller patentet har upphört att gälla men innan kungörelse enligt 9 § skett, får trots patentet fortsätta utnyttjandet inom ramen för samma utnyttjandeform. En sådan rätt till utnyttjande har under motsvarande förutsättningar även den som har vidtagit väsentliga åtgärder för att utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige.

En rätt enligt första stycket får övergå till någon annan endast tillsammans med den rörelse där rätten har uppkommit eller där utnyttjandet varit avsett att ske.

Bemyndiganden

Föreskrifter om avgifter

11 § Regeringen får meddela föreskrifter om avgifter enligt denna lag.

I fråga om årsavgifter får regeringen meddela föreskrifter om att ett eller flera av de första avgiftsåren ska vara avgiftsfria.

Föreskrifter om offentlighet

12 § Regeringen får meddela föreskrifter om i vilken utsträckning diarier hos Patent- och registreringsverket ska vara tillgängliga för allmänheten.

Regeringen får meddela föreskrifter om att handlingar i ärenden angående ansökan om patent får lämnas ut till en myndighet i ett annat land.

Föreskrifter om granskning utomlands och redovisning av granskningsresultat

13 § Regeringen får meddela föreskrifter om att

1. granskning av patentansökningar, efter framställning av Patent- och registreringsverket, får ske hos en myndighet i ett annat land eller hos en internationell institution, och

2. den som ansöker om patent på en uppfinning, för vilken han eller hon har sökt patent i ett annat land, ska vara skyldig att redovisa vad patentmyndigheten i det landet har informerat honom eller henne om när det gäller prövningen av uppfinningens patenterbarhet.

Föreskrifter om redovisningsskyldighet enligt första stycket 2 får dock inte meddelas i fråga om en internationell patentansökan, om den har varit föremål för internationell förberedande patenterbarhetsprövning och en rapport om denna prövning har getts in till Patent- och registreringsverket.

Expropriation

14 § Om Sverige befinner sig i krig eller krigsfara får regeringen, om det bedöms nödvändigt från allmän synpunkt, besluta att rätten till en viss uppfinning ska avstås till staten eller till någon annan som regeringen bestämmer.

Skälig ersättning ska betalas för rätt till en uppfinning som tas i anspråk. Om en överenskommelse om ersättningen inte kan nås med den ersättningsberättigade, bestäms ersättningen av domstolen.

Om rätten till uppfinningen har tagits i anspråk av någon annan än staten och denne inte fullgör sin ersättningsskyldighet, ska staten på ansökan av den ersättningsberättigade genast utge ersättningen.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025.
 2. Genom lagen upphävs patentlagen (1967:837).
 3. Den nya lagen tillämpas även på patent som har meddelats före ikraftträdandet.
 4. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i fråga om
 - a) åtgärder som har vidtagits eller rättigheter som har förvärvats före ikraftträdandet, och
 - b) förutsättningarna för meddelande av patent och handläggningen av patentansökningsärenden, om ansökan har gjorts före ikraftträdandet.

AGREEMENT

ACCORD

on a unified patent court

**relatif à une juridiction unifiée
du brevet**

Article 25

Article 25

**Right to prevent the direct use of
the invention**

**Droit d'empêcher l'exploitation
directe de l'invention**

A patent shall confer on its proprietor the right to prevent any third party not having the proprietor's consent from the following:

Un brevet confère à son titulaire le droit d'empêcher, en l'absence de son consentement, tout tiers:

a) making, offering, placing on the market or using a product which is the subject-matter of the patent, or importing or storing the product for those purposes;

a) de fabriquer, d'offrir, de mettre sur le marché ou d'utiliser un produit qui fait l'objet du brevet, ou bien d'importer ou de détenir ce produit à ces fins;

b) using a process which is the subject-matter of the patent or, where the third party knows, or should have known, that the use of the process is prohibited without the consent of the patent proprietor, offering the process for use within the territory of the Contracting Member States in which that patent has effect;

b) d'utiliser le procédé qui fait l'objet du brevet ou, lorsque le tiers sait ou aurait dû savoir que l'utilisation du procédé est interdite sans le consentement du titulaire du brevet, d'en offrir l'utilisation sur le territoire des États membres contractants dans lesquels le brevet produit ses effets;

c) offering, placing on the market, using, or importing or storing for those purposes a product obtained directly by a process which is the subject-matter of the patent.

c) d'offrir, de mettre sur le marché, d'utiliser ou bien d'importer ou de détenir à ces fins un produit obtenu directement par un procédé qui fait l'objet du brevet.

Article 26

Article 26

**Right to prevent the indirect use
of the invention**

**Droit d'empêcher l'exploitation
indirecte de l'invention**

1. A patent shall confer on its proprietor the right to prevent any third party not having the proprietor's consent from supplying or offering to supply,

1. Un brevet confère à son titulaire le droit d'empêcher, en l'absence de son consentement, tout tiers, de fournir ou d'offrir de fournir, sur le territoire des États membres

within the territory of the Contracting Member States in which that patent has effect, any person other than a party entitled to exploit the patented invention, with means, relating to an essential element of that invention, for putting it into effect therein, when the third party knows, or should have known, that those means are suitable and intended for putting that invention into effect.

2. Paragraph 1 shall not apply when the means are staple commercial products, except where the third party induces the person supplied to perform any of the acts prohibited by Article 25.

3. Persons performing the acts referred to in Article 27(a) to (e) shall not be considered to be parties entitled to exploit the invention within the meaning of paragraph 1.

Article 27

Limitations of the effects of a patent

The rights conferred by a patent shall not extend to any of the following:

a) acts done privately and for non-commercial purposes;

b) acts done for experimental purposes relating to the subject-matter of the patented invention;

c) the use of biological material for the purpose of breeding, or discovering and developing other plant varieties;

d) the acts allowed pursuant to Article 13(6) of Directive

contractants dans lesquels le brevet produit ses effets, à une personne autre que celle habilitée à exploiter l'invention brevetée, des moyens de mise en œuvre, sur ce territoire, de cette invention se rapportant à un élément essentiel de celle-ci, lorsque le tiers sait, ou aurait dû savoir, que ces moyens sont aptes et destinés à cette mise en œuvre.

2. Le paragraphe 1 ne s'applique pas lorsque les moyens sont des produits de consommation courants, sauf si le tiers incite la personne à qui ils sont fournis à commettre tout acte interdit par l'article 25.

3. Ne sont pas considérées comme des personnes habilitées à exploiter l'invention au sens du paragraphe 1 celles qui accomplissent les actes visés à l'article 27, points a) à e).

Article 27

Limitations des effets d'un brevet

Les droits conférés par un brevet ne s'étendent à aucun des actes suivants:

a) les actes accomplis dans un cadre privé et à des fins non commerciales;

b) les actes accomplis à titre expérimental qui portent sur l'objet de l'invention brevetée;

c) l'utilisation de matériel biologique en vue de créer ou de découvrir et de développer d'autres variétés végétales;

d) les actes autorisés en vertu de l'article 13, paragraphe 6, de la

2001/82/EC¹ or Article 10(6) of Directive 2001/83/EC² in respect of any patent covering the product within the meaning of either of those Directives;

directive 2001/82/CE³ ou de l'article 10, paragraphe 6, de la directive 2001/83/CE⁴ en ce qui concerne tout brevet portant sur le produit au sens de l'une ou l'autre de ces directives;

e) the extemporaneous preparation by a pharmacy, for individual cases, of a medicine in accordance with a medical prescription or acts concerning the medicine so prepared;

e) la préparation de médicaments faite extemporanée et par unité dans les officines de pharmacie, sur ordonnance médicale, ou les actes concernant les médicaments ainsi préparés;

f) the use of the patented invention on board vessels of countries of the International Union for the Protection of Industrial Property (Paris Union) or members of the World Trade Organisation, other than those Contracting Member States in which that patent has effect, in the body of such vessel, in the machinery, tackle, gear and other accessories, when such vessels temporarily or accidentally enter the waters of a Contracting Member State in which that patent has effect, provided that the invention is used there exclusively for the needs of the vessel;

f) l'utilisation de l'invention brevetée à bord de navires de pays membres de l'Union internationale pour la protection de la propriété industrielle (Union de Paris) ou membres de l'Organisation mondiale du commerce autres que les États membres contractants dans lesquels le brevet concerné produit ses effets, dans le corps dudit navire, dans les machines, agrès, appareils et autres accessoires, lorsque ces navires pénètrent temporairement ou accidentellement dans les eaux d'un État membre contractant dans lequel le brevet concerné produit ses effets, sous réserve que ladite invention soit utilisée exclusivement pour les besoins du navire;

g) the use of the patented invention in the construction or operation of aircraft or land vehicles or other means of transport of countries of

g) l'utilisation de l'invention brevetée dans la construction ou le fonctionnement des engins de locomotion aérienne ou terrestre

¹ Directive 2001/82/EC of the European Parliament and of the Council of 6 November 2001 on the Community code relating to veterinary medicinal products (OJ L 311, 28.11.2001, p. 1) including any subsequent amendments.

² Directive 2001/83/EC of the European Parliament and of the Council of 6 November 2001 on the Community code relating to medicinal products for human use (OJ L 311, 28.11.2001, p. 67) including any subsequent amendments.

³ Directive 2001/82/CE du Parlement européen et du Conseil du 6 novembre 2001 instituant un code communautaire relatif aux médicaments vétérinaires (JO L 311 du 28.11.2001, p. 1), y compris toute modification ultérieure.

⁴ Directive 2001/83/CE du Parlement européen et du Conseil du 6 novembre 2001 instituant un code communautaire relatif aux médicaments à usage humain (JO L 311 du 28.11.2001, p. 67), y compris toute modification ultérieure.

the International Union for the Protection of Industrial Property (Paris Union) or members of the World Trade Organisation, other than those Contracting Member States in which that patent has effect, or of accessories to such aircraft or land vehicles, when these temporarily or accidentally enter the territory of a Contracting Member State in which that patent has effect;

ou d'autres moyens de transport de pays membres de l'Union internationale pour la protection de la propriété industrielle (Union de Paris) ou membres de l'Organisation mondiale du commerce autres que les États membres contractants dans lesquels le brevet concerné produit ses effets, ou des accessoires de ces engins, lorsque ceux-ci pénètrent temporairement ou accidentellement sur le territoire d'un État membre contractant dans lequel le brevet concerné produit ses effets;

h) the acts specified in Article 27 of the Convention on International Civil Aviation of 7 December 1944⁵, where these acts concern the aircraft of a country party to that Convention other than a Contracting Member State in which that patent has effect;

h) les actes prévus par l'article 27 de la Convention relative à l'aviation civile internationale du 7 décembre 1944⁶, lorsque ces actes concernent des aéronefs d'un pays partie à ladite Convention autre qu'un État membre contractant dans lequel ce brevet produit ses effets;

i) the use by a farmer of the product of his harvest for propagation or multiplication by him on his own holding, provided that the plant propagating material was sold or otherwise commercialised to the farmer by or with the consent of the patent proprietor for agricultural use. The extent and the conditions for this use correspond to those under Article 14 of Regulation (EC) No 2100/94⁷;

i) l'utilisation par un agriculteur du produit de sa récolte pour reproduction ou multiplication sur sa propre exploitation, pour autant que le matériel de reproduction végétale ait été vendu ou commercialisé sous une autre forme à l'agriculteur par le titulaire du brevet ou avec son consentement à des fins d'exploitation agricole. L'étendue et les conditions d'une telle utilisation correspondent à celles fixées à l'article 14 du règlement (CE) no 2100/94⁸;

⁵ International Civil Aviation Organization (ICAO), 'Chicago Convention', Document 7300/9 (9th edition, 2006).

⁶ Organisation de l'aviation civile internationale (OACI), «Convention de Chicago», document 7300/9 (9ème édition, 2006).

⁷ Council Regulation (EC) No 2100/94 of 27 July 1994 on Community plant variety rights (OJ L 227, 1.9.1994, p. 1) including any subsequent amendments.

⁸ Règlement (CE) no 2100/94 du Conseil du 27 juillet 1994 instituant un régime de protection communautaire des obtentions végétales (JO L 227 du 1.9.1994, p. 1), y compris toute modification ultérieure.

j) the use by a farmer of protected livestock for an agricultural purpose, provided that the breeding stock or other animal reproductive material were sold or otherwise commercialised to the farmer by or with the consent of the patent proprietor. Such use includes making the animal or other animal reproductive material available for the purposes of pursuing the farmer's agricultural activity, but not the sale thereof within the framework of, or for the purpose of, a commercial reproductive activity;

j) l'utilisation par un agriculteur de bétail protégé pour un usage agricole, pour autant que les animaux d'élevage ou autre matériel de reproduction animal aient été vendus ou commercialisés sous une autre forme à l'agriculteur par le titulaire du brevet ou avec son consentement. Une telle utilisation comprend la mise à disposition de l'animal ou autre matériel de reproduction animal pour la poursuite de l'activité agricole de l'agriculteur, mais non la vente de ceux-ci dans le cadre ou dans le but d'une activité de reproduction commerciale;

k) the acts and the use of the obtained information as allowed under Articles 5 and 6 of Directive 2009/24/EC⁹, in particular, by its provisions on decompilation and interoperability; and

k) les actes et l'utilisation des informations obtenues tels qu'autorisés en vertu des articles 5 et 6 de la directive 2009/24/CE¹⁰, en particulier par ses dispositions relatives à la décompilation et à l'interopérabilité; et

l) the acts allowed pursuant to Article 10 of Directive 98/44/EC¹¹.

l) les actes autorisés en vertu de l'article 10 de la directive 98/44/CE¹².

Article 28

Right based on prior use of the invention

Any person, who, if a national patent had been granted in respect of an invention, would have had, in a Contracting Member State, a right based on prior use of that

Article 28

Droit fondé sur une utilisation antérieure de l'invention

Quiconque, dans le cas où un brevet national a été délivré pour une invention, aurait acquis, dans un État membre contractant, un droit fondé sur une utilisation

⁹ Directive 2009/24/EC of the European Parliament and of the Council of 23 April 2009 on the legal protection of computer programs (OJ L 111, 5.5.2009, p. 16) including any subsequent amendments.

¹⁰ Directive 2009/24/CE du Parlement européen et du Conseil du 23 avril 2009 concernant la protection juridique des programmes d'ordinateur (JO L 111 du 5.5.2009, p. 16), y compris toute modification ultérieure.

¹¹ Directive 98/44/EC of the European Parliament and of the Council of 6 July 1998 on the legal protection of biotechnological inventions (OJ L 213, 30.7.1998, p. 13) including any subsequent amendments.

¹² Directive 98/44/CE du Parlement européen et du Conseil du 6 juillet 1998 relative à la protection juridique des inventions biotechnologiques (JO L 213 du 30.7.1998, p. 13), y compris toute modification ultérieure.

invention or a right of personal possession of that invention, shall enjoy, in that Contracting Member State, the same rights in respect of a patent for the same invention.

Article 29

Exhaustion of the rights conferred by a European patent

The rights conferred by a European patent shall not extend to acts concerning a product covered by that patent after that product has been placed on the market in the European Union by, or with the consent of, the patent proprietor, unless there are legitimate grounds for the patent proprietor to oppose further commercialisation of the product.

Article 30

Effects of supplementary protection certificates

A supplementary protection certificate shall confer the same rights as conferred by the patent and shall be subject to the same limitations and the same obligations.

antérieure de cette invention ou un droit de possession personnelle sur cette invention jouit, dans cet État membre contractant, des mêmes droits à l'égard du brevet ayant cette invention pour objet.

Article 29

Épuisement des droits conférés par un brevet européen

Les droits conférés par un brevet européen ne s'étendent pas aux actes qui concernent un produit couvert par ce brevet après que ce produit a été mis sur le marché dans l'Union européenne par le titulaire du brevet ou avec son consentement, à moins qu'il n'existe des motifs légitimes justifiant que le titulaire s'oppose à la poursuite de la commercialisation du produit.

Article 30

Effets des certificats complémentaires de protection

Un certificat complémentaire de protection confère les mêmes droits que ceux qui sont conférés par le brevet et est soumis aux mêmes limitations et aux mêmes obligations.

ÜBEREINKOMMEN

über ein Einheitliches Patentgericht

Artikel 25

Recht auf Verbot der unmittelbaren Benutzung der Erfindung

Ein Patent gewährt seinem Inhaber das Recht, Dritten zu verbieten, ohne seine Zustimmung

a) ein Erzeugnis, das Gegenstand des Patents ist, herzustellen, anzubieten, in Verkehr zu bringen, zu gebrauchen oder zu den genannten Zwecken einzuführen oder zu besitzen;

b) ein Verfahren, das Gegenstand des Patents ist, anzuwenden, oder, falls der Dritte weiß oder hätte wissen müssen, dass die Anwendung des Verfahrens ohne Zustimmung des Patentinhabers verboten ist, zur Anwendung im Hoheitsgebiet der Vertragsmitgliedstaaten, in denen dieses Patent Wirkung hat, anzubieten;

c) ein durch ein Verfahren, das Gegenstand des Patents ist, unmittelbar hergestelltes Erzeugnis anzubieten, in Verkehr zu bringen, zu gebrauchen oder zu den genannten Zwecken einzuführen oder zu besitzen.

Artikel 26

Recht auf Verbot der mittelbaren Benutzung der Erfindung

1. Ein Patent gewährt seinem Inhaber das Recht, Dritten zu verbieten, ohne seine Zustimmung im Hoheitsgebiet der Vertragsmitgliedstaaten, in denen dieses Patent Wirkung hat, anderen als zur

AVTAL

om en enhetlig patentdomstol

Artikel 25

Rätt att förbjuda direkt utnyttjande av uppfinningen

Ett patent ger patenthavaren rätt att hindra tredje man från att göra följande utan patenthavarens samtycke.

a) Tillverka, bjuda ut, föra ut på marknaden eller använda det patentskyddade alstret eller föra in eller inneha alstret för dessa ändamål.

b) Använda ett patentskyddat förfarande eller, om den tredje mannen känner till eller borde ha känt till att förfarandet inte får användas utan patenthavarens samtycke, bjuda ut det för användning inom territorier som tillhör de avtalsslutande medlemsstater där patentet har verkan.

c) Bjuda ut, föra ut på marknaden, använda eller föra in, eller för dessa ändamål inneha, ett alster som tillverkats enligt ett patentskyddat förfarande.

Artikel 26

Rätt att förbjuda indirekt utnyttjande av uppfinningen

1. Ett patent ger patenthavaren rätt att hindra tredje man från att, utan patenthavarens samtycke och inom de avtalsslutande medlemsstaters territorier där patentet har verkan, erbjuda eller tillhandahålla andra

Benutzung der patentierten Erfindung berechtigten Personen Mittel, die sich auf ein wesentliches Element der Erfindung beziehen, zur Benutzung der Erfindung in diesem Gebiet anzubieten oder zu liefern, wenn der Dritte weiß oder hätte wissen müssen, dass diese Mittel dazu geeignet und bestimmt sind, für die Benutzung der Erfindung verwendet zu werden.

2. Absatz 1 gilt nicht, wenn es sich bei den Mitteln um allgemein im Handel erhältliche Erzeugnisse handelt, es sei denn, dass der Dritte den Belieferten bewusst veranlasst, in einer nach Artikel 25 verbotenen Weise zu handeln.

3. Personen, die die in Artikel 27 Buchstaben a bis e genannten Handlungen vornehmen, gelten nicht als zur Benutzung der Erfindung berechnete Personen im Sinne des Absatzes 1.

Artikel 27

Beschränkungen der Wirkungen des Patents

Die Rechte aus einem Patent erstrecken sich nicht auf

a) Handlungen, die im privaten Bereich zu nichtgewerblichen Zwecken vorgenommen werden;

b) Handlungen zu Versuchszwecken, die sich auf den Gegenstand der patentierten Erfindung beziehen;

c) die Verwendung biologischen Materials zum Zwecke der Züchtung, Entdeckung oder Entwicklung anderer Pflanzensorten;

än den som har rätt att utnyttja den patentskyddade uppfinningen medel som hänför sig till något väsentligt i uppfinningen för att utöva den, om tredje man känner till eller borde ha känt till att medlen är lämpade och avsedda att användas vid utövande av uppfinningen.

2. Punkt 1 tillämpas inte när medlen är varor som allmänt förekommer i handeln, om inte tredje man verkar för att den som tillhandahållits medlen ska utföra en handling som är förbjuden enligt artikel 25.

3. Personer som utför de handlingar som avses i artikel 27 a–e ska inte anses ha rätt att utnyttja uppfinningen i den mening som avses i punkt 1.

Artikel 27

Ensamrättens begränsningar

De rättigheter som ett patent ger ska inte omfatta något av följande:

a) Handlingar som utförs privat och utan kommersiellt syfte.

b) Handlingar som utförs i experimentellt syfte och avser själva uppfinningen.

c) Användning av biologiskt material i syfte att odla fram, upptäcka eller utveckla nya växtsorter.

d) erlaubte Handlungen nach Artikel 13 Absatz 6 der Richtlinie 2001/82/EG¹ oder Artikel 10 Absatz 6 der Richtlinie 2001/83/EG², im Hinblick auf alle Patente, die das Erzeugnis im Sinne einer dieser Richtlinien erfassen;

d) Handlingar som är tillåtna enligt artikel 13.6 i direktiv 2001/82/EG³ eller artikel 10.6 i direktiv 2001/83/EG⁴ i fråga om varje patent som omfattar produkten i enlighet med någondera av dessa direktiv.

e) die unmittelbare Einzelzubereitung von Arzneimitteln in Apotheken aufgrund ärztlicher Verordnung und auf Handlungen, welche die auf diese Weise zubereiteten Arzneimittel betreffen;

e) Extemporeberedning på apotek av ett läkemedel enligt läkares förskrivning i enskilt fall eller åtgärder med läkemedel som beretts på detta sätt.

f) den Gebrauch des Gegenstands der patentierten Erfindung an Bord von Schiffen derjenigen Länder des Internationalen Verbands zum Schutz des gewerblichen Eigentums (Pariser Verband) oder Mitglieder der Welthandelsorganisation, die nicht zu den Vertragsmitgliedstaaten gehören, in denen das Patent Wirkung hat, im Schiffskörper, in den Maschinen, im Takelwerk, an den Geräten und sonstigem Zubehör, wenn die Schiffe vorübergehend oder zufällig in die Gewässer eines Vertragsmitgliedstaats gelangen, in dem das Patent Wirkung hat, vorausgesetzt, dieser Gegenstand wird dort ausschließlich für die Bedürfnisse des Schiffs verwendet;

f) Användning av den patentskyddade uppfinningen ombord på fartyg från länder som är parter i Parisunionen för skydd av den industriella äganderätten eller medlemmar i Världshandelsorganisationen men inte är avtalssslutande medlemsstater där patentet har verkan – på själva fartyget eller i maskineriet, riggen, utrustningen eller andra tillbehör, när sådana fartyg tillfälligt eller oavsiktligt kommer in på vatten som tillhör en avtalssslutande medlemsstat där patentet har verkan, förutsatt att uppfinningen bara används för fartygets egna behov.

¹ Richtlinie 2001/82/EG des Europäischen Parlaments und des Rates vom 6. November 2001 zur Schaffung eines Gemeinschaftskodexes für Tierarzneimittel (ABl. L 311 vom 28.11.2001, S. 1) mit allen nachfolgenden Änderungen.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 1), med senare ändringar.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 1), med senare ändringar.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67), med senare ändringar.

- g) den Gebrauch des Gegenstands der patentierten Erfindung in der Bauausführung oder für den Betrieb von Luft- oder Landfahrzeugen oder sonstigen Transportmitteln derjenigen Länder des Internationalen Verbands zum Schutz des gewerblichen Eigentums (Pariser Verband) oder Mitglieder der Welthandelsorganisation, die nicht zu den Vertragsmitgliedstaaten gehören, in denen das Patent Wirkung hat, oder des Zubehörs solcher Luft- oder Landfahrzeuge, wenn diese vorübergehend oder zufällig in das Hoheitsgebiet eines Vertragsmitgliedstaats gelangen, in dem das Patent Wirkung hat;
- g) Användning av den patent-skyddade uppfinningen vid konstruktion eller drift av luftfartyg eller markfordon eller andra transportmedel från länder som är parter i Parisunionen för skydd av den industriella äganderätten eller medlemmar i Världshandelsorganisationen men inte är avtalslutande medlemsstater där patentet har verkan – eller av tillhör till sådana luftfartyg eller markfordon, när dessa tillfälligt eller oavsiktligt kommer in på territorium som tillhör en avtalslutande medlemsstat där patentet har verkan.
- h) die in Artikel 27 des Abkommens vom 7. Dezember 1944⁵ über die Internationale Zivilluftfahrt genannten Handlungen, wenn diese Handlungen ein Luftfahrzeug eines Vertragsstaats jenes Abkommens betreffen, der nicht zu den Vertragsmitgliedstaaten gehört, in denen das Patent Wirkung hat;
- h) Handlingar som avses i artikel 27 i konventionen om internationell civil luftfart av den 7 december 1944⁶, när handlingarna avser ett luftfartyg från ett land som är part i den konventionen men inte en avtalslutande medlemsstat där patentet har verkan.
- i) die Verwendung seines Ernteguts durch einen Landwirt zur generativen oder vegetativen Vermehrung durch ihn selbst im eigenen Betrieb, sofern das pflanzliche Vermehrungsmaterial vom Patentinhaber oder mit dessen Zustimmung zum landwirtschaftlichen Anbau an den Landwirt verkauft oder auf andere Weise in Verkehr gebracht wurde. Das Ausmaß und die Modalitäten dieser Verwendung entsprechen
- i) En jordbrukares egen användning av sin skörd för reproduktion eller mångfaldigande i det egna jordbruket, förutsatt att det vegetabiliska reproduktionsmaterialet sålts eller på annat sätt saluförts av patenthavaren eller med dennes samtycke till jordbrukaren, för användning i jordbruket. Omfattningen av och villkoren för en sådan användning motsvarar det som anges i artikel 14 i förordning (EG) nr 2100/94⁸.

⁵ Internationale Zivilluftfahrt-Organisation (ICAO), „Abkommen von Chicago“, Dokument 7300/9 (9. Ausgabe, 2006).

⁶ Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao), Chicagokonventionen, dokument 7300/9 (9:e upplagan 2006).

⁸ Rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, 1.9.1994, s. 1), med eventuella senare ändringar.

denjenigen des Artikels 14 der Verordnung (EG) Nr. 2100/94⁷;

j) die Verwendung von geschützten landwirtschaftlichen Nutztieren durch einen Landwirt zu landwirtschaftlichen Zwecken, sofern die Zuchttiere oder anderes tierisches Vermehrungsmaterial vom Patentinhaber oder mit dessen Zustimmung an den Landwirt verkauft oder auf andere Weise in Verkehr gebracht wurden. Diese Verwendung erstreckt sich auch auf die Überlassung der landwirtschaftlichen Nutztiere oder des anderen tierischen Vermehrungsmaterials zur Ausübung der landwirtschaftlichen Tätigkeit des Landwirts, jedoch nicht auf seinen Verkauf mit dem Ziel oder im Rahmen einer Vermehrung zu Erwerbszwecken;

j) En jordbrukares användning av skyddade djurbesättningar för jordbruksändamål, förutsatt att avelsdjur eller annat animaliskt reproduktionsmaterial sålts eller på annat sätt saluförts till jordbrukaren av patenthavaren eller med dennes samtycke. Sådan användning omfattar att göra djuret eller annat animaliskt reproduktionsmaterial tillgängligt inom den egna jordbruksverksamheten, dock inte försäljning av detta inom ramen för eller i syfte att bedriva yrkesmässig reproduktionsverksamhet.

k) Handlungen und die Verwendung von Informationen, die gemäß den Artikeln 5 und 6 der Richtlinie 2009/24/EG⁹, insbesondere den Bestimmungen betreffend Dekompilierung und Interoperabilität, erlaubt sind und

k) Handlingar och användning av insamlad information som tillåts enligt artiklarna 5 och 6 i direktiv 2009/24/EG¹⁰, särskilt genom dess bestämmelser om dekompilering och samverkansförmåga.

l) Handlungen, die gemäß Artikel 10 der Richtlinie 98/44/EG¹¹ erlaubt sind.

l) Handlingar som är tillåtna enligt artikel 10 i direktiv 98/44/EG¹².

⁷ Verordnung (EG) Nr. 2100/94 des Rates vom 27. Juli 1994 über den gemeinschaftlichen Sortenschutz (ABl. L 227 vom 1.9.1994, S. 1) mit allen nachfolgenden Änderungen.

⁹ Richtlinie 2009/24/EG des Europäischen Parlaments und des Rates vom 23. April 2009 über den Rechtsschutz von Computerprogrammen (ABl. L 111 vom 5.5.2009, S. 16) mit allen nachfolgenden Änderungen.

¹⁰ 5 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/24/EG av den 23 april 2009 om rättsligt skydd för datorprogram (EUT L 111, 5.5.2009, s. 16), med senare ändringar.

¹¹ Richtlinie 98/44/EG des Europäischen Parlaments und des Rates vom 6. Juli 1998 über den rechtlichen Schutz biotechnologischer Erfindungen (ABl. L 213 vom 30.7.1998, S. 13) mit allen nachfolgenden Änderungen.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 98/44/EG av den 6 juli 1998 om rättsligt skydd för biotekniska uppfinningar (EGT L 213, 30.7.1998, s. 13), med senare ändringar.

Artikel 28

Recht des Vorbenutzers der Erfindung

Wer in einem Vertragsmitgliedstaat ein Vorbenutzungsrecht oder ein persönliches Besitzrecht an einer Erfindung erworben hätte, wenn ein nationales Patent für diese Erfindung erteilt worden wäre, hat in diesem Vertragsmitgliedstaat die gleichen Rechte auch in Bezug auf ein Patent, das diese Erfindung zum Gegenstand hat.

Artikel 29

Erschöpfung der Rechte aus einem europäischen Patent

Die durch das europäische Patent verliehenen Rechte erstrecken sich nicht auf Handlungen, die ein durch das Patent geschütztes Erzeugnis betreffen, nachdem das Erzeugnis vom Patentinhaber oder mit seiner Zustimmung in der Europäischen Union in Verkehr gebracht worden ist, es sei denn, der Patentinhaber hat berechtigte Gründe, sich dem weiteren Vertrieb des Erzeugnisses zu widersetzen.

Artikel 30

Wirkung von ergänzenden Schutzzertifikaten

Das ergänzende Schutzzertifikat gewährt die gleichen Rechte wie das Patent und unterliegt den gleichen Beschränkungen und Verpflichtungen.

Artikel 28

Föranvändarrätt

Varje person som, om ett nationellt patent meddelats på en uppfinning, i en avtalsslutande medlemsstat skulle ha haft en rätt grundad på tidigare utnyttjande av uppfinningen eller en rätt att personligen inneha den, ska i den staten ha samma rättigheter i förhållande till ett patent på samma uppfinning.

Artikel 29

Konsumtion av de rättigheter ett europeiskt patent ger

De rättigheter som ett europeiskt patent ger ska inte omfatta handlingar som avser ett alster som skyddas av patentet efter det att alstret har förts ut på unionsmarknaden av patenthavaren eller med dennes samtycke, om inte patenthavaren har giltiga skäl för att motsätta sig ytterligare kommersialisering av alstret.

Artikel 30

Verkan av tilläggsskydd

Ett tilläggsskydd ska ge samma rättigheter som patentet och vara föremål för samma begränsningar och skyldigheter.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1971:1078) om försvarsuppfinningar

Härigenom föreskrivs att 5, 7, 12 och 22 §§ lagen (1971:1078) om försvarsuppfinningar¹ ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen *Föreslagen lydelse*
Sveriges tillträde till vissa
Natoavtal

5 §

Om en ansökan om patent på en svensk försvarsuppfinning ges in till Patent- och registreringsverket, ska verket snarast lämna ansökan till Försvarets materielverk för prövning av om uppfinningen ska hållas hemlig.

Den som vill att en svensk försvarsuppfinning, som patent inte har sökts på, ska få offentliggöras eller på annat sätt röjas ska ansöka om en prövning av om uppfinningen ska hållas hemlig hos Försvarets materielverk. Det gäller även den som vill söka patent på en svensk försvarsuppfinning genom att till en annan mottagare än Patent- och registreringsverket ge in en internationell patentansökan som avses i 3 kap. *patentlagen* (1967:837) eller en europeisk patentansökan som avses i 11 kap. samma lag.

Den som vill att en svensk försvarsuppfinning, som patent inte har sökts på, ska få offentliggöras eller på annat sätt röjas ska ansöka om en prövning av om uppfinningen ska hållas hemlig hos Försvarets materielverk. Det gäller även den som vill söka patent på en svensk försvarsuppfinning genom att till en annan mottagare än Patent- och registreringsverket ge in en internationell patentansökan som avses i 10 kap. *patentlagen* (2024:000) eller en europeisk patentansökan som avses i 11 kap. samma lag.

7 §

Om det i ett ärende, som Patent- och registreringsverket lämnat till Försvarets materielverk, inte har meddelats ett beslut om hemlighållande enligt 6 § inom den tid som anges i andra stycket, upphör uppfinningen att vara hemlig enligt denna lag.

Tiden enligt första stycket utgör

1. om ärendet avser en internationell patentansökan, tre månader från den internationella ingivningsdagen, dock, i fall då prioritet har *yrkats*, högst tretton månader från den dag från vilken prioritet *begärts*,

2. om ärendet avser en europeisk patentansökan, tre månader från det

1. om ärendet avser en internationell patentansökan, tre månader från den internationella ingivningsdagen, dock, i fall då prioritet har *begärts*, högst tretton månader från den dag från vilken prioritet *begärs*,

2. om ärendet avser en europeisk patentansökan, tre månader från det

¹ Lagen omtryckt 1978:157.

att ansökan kommit in till Patent- och registreringsverket, dock, i fall då prioritet har *yrkats*, högst tretton månader från den dag från vilken prioritet *begärts*, eller

3. om ärendet avser en svensk patentansökan, tre månader från den dag då en beskrivning över uppfinningen *med tillhörande* ritningar och patentkrav kommit in till Patent- och registreringsverket.

Om ett ärende har inletts hos Försvarets materielverk upphör uppfinningen att vara hemlig enligt denna lag, om ett beslut om hemlighållande enligt 6 § inte har meddelats inom tre månader från den dag då ansökan om prövning och för prövningen nödvändiga handlingar kommit in till Försvarets materielverk.

att ansökan kommit in till Patent- och registreringsverket, dock, i fall då prioritet har *begärts*, högst tretton månader från den dag från vilken prioritet *begärs*, eller

3. om ärendet avser en svensk patentansökan, tre månader från den dag då en beskrivning över uppfinningen, ritningar och patentkrav kommit in till Patent- och registreringsverket.

12 §

Om det har lämnats en underrättelse enligt 19 § första stycket patentlagen (1967:837) med anledning av en ansökan om patent på en uppfinning som omfattas av ett beslut om hemlighållande enligt 6 §, ska ansökan förklaras vilande i avvaktan på att beslutet upphör att gälla. Så länge beslutet består ska 19 § andra stycket och 20–22 §§ patentlagen inte tillämpas på ansökan. När beslutet har upphört att gälla ska de tider som anges i 19 § andra och tredje styckena räknas från den dag det upphörde att gälla. Patent- och registreringsverket får inte hålla handlingarna i ärendet tillgängliga förrän det har gått tre månader från den dagen, om inte sökanden begär det.

Om ett beslut om hemlighållande enligt 6 § har meddelats i fråga om en internationell eller en europeisk patentansökan, får ansökan inte vidarebefordras för fortsatt handläggning.

22 §

Den som yrkesmässigt utnyttjar en uppfinning som patent har sökts på i Sverige och som omfattas av ett beslut om hemlighållande enligt 6 eller 16 § ska,

Om det har lämnats en underrättelse enligt 4 kap. 27 § första stycket patentlagen (2024:000) med anledning av en ansökan om patent på en uppfinning som omfattas av ett beslut om hemlighållande enligt 6 §, ska ansökan förklaras vilande i avvaktan på att beslutet upphör att gälla. Så länge beslutet består ska 4 kap. 27 § andra stycket, 28 och 29 §§ och 7 kap. patentlagen inte tillämpas på ansökan. När beslutet har upphört att gälla ska de tider som anges i 4 kap. 27 § andra och tredje styckena räknas från den dag det upphörde att gälla. Patent- och registreringsverket får inte hålla handlingarna i ärendet tillgängliga förrän det har gått tre månader från den dagen, om inte sökanden begär det.

Den som yrkesmässigt utnyttjar en uppfinning som patent har sökts på i Sverige och som omfattas av ett beslut om hemlighållande enligt 6 eller 16 § ska,

om patent meddelas på uppfinningen, betala skälig ersättning för utnyttjandet och ersättning för den ytterligare skada som utnyttjandet medfört om han eller hon hade vetskap om patentansökan. Ersättning ska dock endast betalas för utnyttjande som sker efter det att handlingarna i patentärendet tidigast skulle ha offentliggjorts enligt 22 § *patentlagen (1967:837)*, om ett beslut enligt 6 eller 16 § inte hade meddelats.

I fråga om talan om ersättning enligt första stycket ska bestämmelserna i 58 § *tredje stycket* och 60 § *andra stycket* *patentlagen* tillämpas.

om patent meddelas på uppfinningen, betala skälig ersättning för utnyttjandet och ersättning för den ytterligare skada som utnyttjandet medfört om han eller hon hade vetskap om patentansökan. Ersättning ska dock endast betalas för utnyttjande som sker efter det att handlingarna i patentärendet tidigast skulle ha offentliggjorts enligt 7 *kap. 1 § patentlagen (2024:000)* om ett beslut enligt 6 eller 16 § inte hade meddelats.

I fråga om talan om ersättning enligt första stycket ska bestämmelserna i 15 *kap. 12 § patentlagen* tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025.

2.3 Förslag till lag om ändring i växtförädlarrättslagen (1997:306)

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 3 a § växtförädlarrättslagen (1997:306) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

3 a §¹

En innehavare av ett patent på en bioteknisk uppfinning, som inte kan utnyttja den utan att göra intrång i en tidigare registrerad växtförädlarrätt, kan få en tvångslicens att utnyttja den växtsort som skyddas av växtförädlarrätten. En sådan licens meddelas endast om sökanden visar att uppfinningen utgör ett viktigt tekniskt framsteg av betydande ekonomiskt intresse i förhållande till växtsorten.

Om en innehavare av en växtförädlarrätt får en tvångslicens i ett patent, har patenthavaren rätt att på skäliga villkor få en tvångslicens (motlicens) att utnyttja den skyddade växtsorten.

Bestämmelser om möjlighet för en växtförädlare att under vissa förutsättningar få en tvångslicens att utnyttja en patentskyddad uppfinning finns i 46 a § *patentlagen (1967:837)*.

Bestämmelser om möjlighet för en växtförädlare att under vissa förutsättningar få en tvångslicens att utnyttja en patentskyddad uppfinning finns i 13 kap. 7 § *patentlagen (2024:000)*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025.

2.4 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att 31 kap. 20 §, 36 kap. 2 a § och 42 kap. 4 b § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 kap.

20 §

Sekretess gäller i ärende om ansökan om patent för uppgift om uppfinning eller företagshemlighet, om inte annat följer av *patentlagen* (1967:837).

Sekretess gäller i ärende om ansökan om patent för uppgift om uppfinning eller företagshemlighet, om inte annat följer av *patentlagen* (2024:000).

36 kap.

2 a §¹

Sekretess gäller hos domstol i mål om ett sådant skadeståndskrav som avses i 93 b § *patentlagen* (1967:837) för uppgift om affärs- eller driftförhållanden som förekommer i processen vid den enhetliga patentdomstolen, om det kan antas att den som uppgiften rör lider skada om uppgiften röjs.

Sekretess gäller hos domstol i mål om ett sådant skadeståndskrav som avses i 19 kap. 4 § *patentlagen* (2024:000) för uppgift om affärs- eller driftförhållanden som förekommer i processen vid den enhetliga patentdomstolen, om det kan antas att den som uppgiften rör lider skada om uppgiften röjs.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst trettio år.

42 kap.

4 b §²

Sekretess gäller hos Justitiekanslern i ärende om ett sådant skadeståndskrav som avses i 93 b § *patentlagen* (1967:837) för uppgift om affärs- eller driftförhållanden som förekommer i processen vid den enhetliga patentdomstolen, om det kan antas att den som uppgiften rör lider skada om uppgiften röjs.

Sekretess gäller hos Justitiekanslern i ärende om ett sådant skadeståndskrav som avses i 19 kap. 4 § *patentlagen* (2024:000) för uppgift om affärs- eller driftförhållanden som förekommer i processen vid den enhetliga patentdomstolen, om det kan antas att den som uppgiften rör lider skada om uppgiften röjs.

För en uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst trettio år.

Denna lag träder i kraft 1 januari 2025.

¹ Senaste lydelse 2016:728 (jfr 2023:217).

² Senaste lydelse 2016:728 (jfr 2023:217).

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:188) om patent- och marknadsdomstolar

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 4 § och 3 kap. 3 och 4 §§ lagen (2016:188) om patent- och marknadsdomstolar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §¹

Patent- och marknadsdomstolen handlägger mål och ärenden enligt det som föreskrivs i

1. lagen (1949:345) om rätten till arbetstagares uppfinningar, *patentlagen (1967:837)*, lagen (1971:1078) om försvarsuppfinningar, lagen (1978:152) om svensk domstols behörighet i vissa mål på patenträttens område m.m. och växtförädlarrättslagen (1997:306),

1. lagen (1949:345) om rätten till arbetstagares uppfinningar, lagen (1971:1078) om försvarsuppfinningar, lagen (1978:152) om svensk domstols behörighet i vissa mål på patenträttens område m.m., växtförädlarrättslagen (1997:306) och *patentlagen (2024:000)*,

2. lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk, mönsterskyddslagen (1970:485), lagen (1992:1685) om skydd för kretsmönster för halvledarprodukter, varumärkeslagen (2010:1877), lagen (2017:322) om medling i vissa upphovsrättstvister, lagen (2018:1653) om företagsnamn och lagen (2018:1654) om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel,

3. konkurrenslagen (2008:579), marknadsföringslagen (2008:486), lagen (1984:292) om avtalsvillkor mellan näringsidkare, lagen (1994:1512) om avtalsvillkor i konsumentförhållanden, försäkringsavtalslagen (2005:104), lagen (2005:590) om insyn i vissa finansiella förbindelser m.m., lagen (2006:484) om franchisegivares informationsskyldighet, lagen (2010:510) om lufttransporter, lagen (2010:1350) om uppgiftsskyldighet i fråga om marknads- och konkurrensförhållanden, lagen (2014:836) om näringsförbud, lagen (2014:1344) med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar, konkurrensskadelagen (2016:964), lagen (2016:977) om kollektiv förvaltning av upphovsrätt, lagen (2020:514) med kompletterande bestämmelser till EU:s plattformsförordning och lagen (2023:730) om grupp-talan till skydd för konsumenters kollektiva intressen, och

4. annan lag.

3 kap.

3 §

Patent- och registreringsverket ska inte vara part i domstolen i ärenden om invändning mot ett meddelat

Patent- och registreringsverket ska inte vara part i domstolen i ärenden om invändning mot ett meddelat

patent enligt *patentlagen* (1967:837) eller mot en registrering enligt mönsterskyddslagen (1970:485) eller varumärkeslagen (2010:1877). Statens jordbruksverk ska inte vara part i domstolen i ärenden om invändning mot en registrering enligt växtförädlarrättslagen (1997:306).

patent enligt *patentlagen* (2024:000) eller mot en registrering enligt mönsterskyddslagen (1970:485) eller varumärkeslagen (2010:1877). Statens jordbruksverk ska inte vara part i domstolen i ärenden om invändning mot en registrering enligt växtförädlarrättslagen (1997:306).

4 §

I ärenden om invändning mot ett meddelat patent enligt *patentlagen* (1967:837) eller mot en registrering enligt mönsterskyddslagen (1970:485), växtförädlarrättslagen (1997:306) eller varumärkeslagen (2010:1877) ska vardera parten svara för sina rättegångskostnader om det inte finns särskilda skäl.

I ärenden om invändning mot ett meddelat patent enligt *patentlagen* (2024:000) eller mot en registrering enligt mönsterskyddslagen (1970:485), växtförädlarrättslagen (1997:306) eller varumärkeslagen (2010:1877) ska vardera parten svara för sina rättegångskostnader om det inte finns särskilda skäl.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:818) om den offentliga sektorns tillgängliggörande av data

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 10 § lagen (2022:818) om den offentliga sektorns tillgängliggörande av data ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

10 §

Lagen gäller inte för data som

1. omfattas av en sådan ensamrätt som följer av *patentlagen* (1967:837), *mönsterskyddslagen* (1970:485), *lagen* (1992:1685) om skydd för kretsmönster för halvledarprodukter, växtförädlarrättslagen (1997:306), *varumärkeslagen* (2010:1877) *eller* *lagen* (2018:1653) om företagsnamn,

1. omfattas av en sådan ensamrätt som följer av *mönsterskyddslagen* (1970:485), *lagen* (1992:1685) om skydd för kretsmönster för halvledarprodukter, växtförädlarrättslagen (1997:306), *varumärkeslagen* (2010:1877), *lagen* (2018:1653) om företagsnamn *eller* *patentlagen* (2024:000),

2. tredje man innehar rätt till enligt *lagen* (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk,

3. utgörs av datorprogram, eller

4. utgörs av logotyper, heraldiska vapen eller insignier.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025.

3 Ärendet och dess beredning

En särskild utredare fick i oktober 2012 i uppdrag att föreslå de författningsändringar som behövs till följd av införandet av det enhetliga patentsystemet. Utredaren skulle också lämna förslag på en ny patentlag och en ny patentförordning samt utreda vissa sakfrågor (dir. 2012:99 och dir. 2014:67). Utredningen tog namnet Patentlagsutredningen (Ju 2012:12). I juni 2013 redovisade utredningen delbetänkandet Patentlagen och det enhetliga europeiska patentsystemet (SOU 2013:48) och i april 2015 slutbetänkandet Ny patentlag (SOU 2015:41).

Utifrån utredningens delbetänkande och delar av slutbetänkandet har propositionen Ett enhetligt patentskydd i EU (prop. 2013/14:89) och propositionen Ökad rättssäkerhet i det enhetliga patentsystemet (prop. 2015/16:124) beslutats. Propositionerna har godkänts av riksdagen (bet. 2013/14:NU21, rskr. 2013/14:268 och bet. 2015/16:NU22, rskr 2015/16:264). Lagändringarna trädde i kraft den 1 juni 2023, dvs. samtidigt som det enhetliga patentsystemet blev tillämpligt i Sverige.

En sammanfattning av slutbetänkandets återstående delar finns i *bilaga 1*. Dess lagförslag finns i *bilaga 2*. Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissyttrandena finns tillgängliga i Justitiedepartementet (Ju2015/03556).

Sedan utredningen lämnade sitt slutbetänkande har vissa av de bestämmelser som omfattas av utredningens förslag ändrats i andra lagstiftningsärenden. I samband med att en ny domstolsordning trädde i kraft i september 2016 och Patent- och marknadsdomstolarna inrättades, ändrades bestämmelserna om överklagande och behörig domstol (prop. 2015/16:57). Åtalsprövningsreglerna och straffrättsliga bestämmelser har behandlats i propositionen Skärpta straff för de allvarligaste fallen av immaterialrättsintrång (prop. 2019/20:149).

Under den fortsatta beredningen har det uppmärksammats att vissa ytterligare ändringar i patentlagen bör övervägas. En promemoria togs därför fram inom Justitiedepartementet med förslag på ett nytt bemyndigande för regeringen att besluta om avgifter i vissa fall och en justering av bestämmelserna om sådana åtgärder som kan vidtas med egendom som ett patentintrång avser, s.k. korrigeringsåtgärder. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 4*. Lagförslagen i promemorian finns i *bilaga 5*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. Promemorian och remissyttrandena finns tillgängliga i Justitiedepartementet (Ju2023/02395).

I lagrådsremissen behandlas de förslag i slutbetänkandet som rör den nya patentlagen, och som inte redan har behandlats i andra lagstiftningsärenden, och förslagen i promemorian. I lagrådsremissen finns också förslag till vissa följdändringar i andra lagar.

4 Det patenträttsliga regelverket

4.1 Allmänt om patent

Den som gör en uppfinning kan få patent på uppfinningen och på så sätt få ensamrätt att utöva den yrkesmässigt. Det är i första hand uppfinnaren som kan ansöka om patent, men rätten till uppfinningen kan också övergå till någon annan som då får rätt att ansöka om patent. För att få patent på uppfinningen behöver den uppfylla vissa villkor. Den ska vara ny, ha uppfinningshöjd och kunna tillgodogöras industriellt. Det innebär att en uppfinning ska vara en teknisk lösning på ett problem och att den inte får vara känd sedan tidigare. I Sverige är det Patent- och registreringsverket (PRV) som prövar ansökningar och beviljar patent. Ett patent med verkan i Sverige kan också meddelas av det Europeiska patentverket.

Ett patent ger patenthavaren rätt att hindra andra från att använda uppfinningen på ett sådant sätt som omfattas av ensamrätten. Till sin hjälp för att skydda sig mot patentintrång har patenthavaren bl.a. patentlagens regler om civilrättsliga sanktioner, t.ex. vite och skadestånd. Intrång i ett patent kan också leda till straffansvar.

Ett beviljat patent kan upprätthållas i 20 år, förutsatt att årsavgifter betalas. Förutom bristande avgiftsbetalning finns det också andra grunder som kan leda till att ett patent upphävs. Ett patent kan upphävas på grund av att patenthavaren själv begär att det ska upphöra eller av PRV efter en invändning från någon annan. Ett patent kan också förklaras ogiltigt av domstol i ett mål om ogiltighet.

Ett patent är en förmögenhetsrättslig tillgång och vissa aspekter av detta regleras i patentlagen. Där finns bestämmelser om licens och om pantsättning av ett patent eller en patentansökan. Däremot finns det inte några bestämmelser i lagen som reglerar hur ett patent får överlåtas.

4.2 Den svenska patentlagen och internationella regelverk

Patentlagen och patentkungörelsen bygger på nordiskt samarbete

Bestämmelser om patent finns för svensk del i patentlagen (1967:837) och patentkungörelsen (1967:838). Lagstiftningen har sin grund i ett nordiskt samarbete som från början var inriktat på möjligheterna till en nordisk patentgemenskap (se prop. 1966:40 och Nordisk utredningsserie 1963:6). Tanken var att skapa ett system för nordiska patentansökningar. Genom en patentansökan till något av de nordiska länderna skulle den sökande kunna få ett patent i alla de nordiska länderna. En förutsättning för detta var att patentlagstiftningarna var enhetliga i de samarbetande länderna. Därför lades det samtidigt fram förslag på patentlagar som var överensstämmande i fråga om regler för beviljande av patent och i stort också när det gällde de civilrättsliga reglerna. Patentlagen trädde i kraft den 1 januari 1968. Systemet med nordiska patentansökningar genomfördes dock aldrig men även idag har de nordiska patentlagstiftningarna många likheter. Patenträtten har därefter steg för steg kommit att präglas av europeiskt och

internationellt samarbete. Sverige har tillträtt flera internationella konventioner på området. Patenträtten har också kommit att i många avseenden påverkas av EU-samarbetet.

Den europeiska patentkonventionen

Den europeiska patentkonventionen (European Patent Convention, EPC) har fått stort inflytande på patentområdet. Konventionen omfattar 39 europeiska länder och reglerar förutsättningarna för att få ett europeiskt patent. Det sker genom ansökan till det europeiska patentverket (European Patent Office, EPO) som granskar ansökan och meddelar patent. Konventionen trädde i kraft 1978 och Sverige var redan från början en av de dragsslutande staterna (prop. 1977/78:1).

Vid Sveriges tillträde till konventionen infördes ett nytt kapitel om europeiska patent i patentlagen (11 kap). Vissa bestämmelser om vad som utgör patenterbara uppfinningar och bestämmelserna om villkoren för att patent ska kunna meddelas ändrades. År 2007 tillträdde Sverige den reviderade europeiska patentkonventionen (EPC 2000), vilket bl.a. ledde till att det infördes en ny möjlighet för patenthavare att genom ett administrativt förfarande, eller inom ramen för en domstolsprövning om ogiltighet, begränsa ett patent eller få det upphävt.

Det enhetliga patentsystemet

Genom ett fördjupat samarbete mellan 25 medlemsstater i EU har ett europeiskt enhetligt patentskydd införts. Parallellt med det enhetliga patentskyddet har också en enhetlig patentdomstol inrättats.

Det enhetliga patentsystemet har sin grund i två EU-förordningar; Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2012 av den 17 december 2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd och Rådets förordning (EU) nr 1260/2012 av den 17 december 2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd när det gäller tillämpliga översättningsarrangemang. Domstolen har inrättats genom ett mellanstatligt avtal om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet). Avtalet, som inte är en EU-rättsakt, men som är kopplat till de båda förordningarna, under-teknades den 19 februari 2013.

Det enhetliga patentskyddet innebär att ett europeiskt patent som beviljats av EPO kan ges enhetlig verkan, dvs. verkan i alla deltagande medlemsstater utan någon validering. De båda förordningarna trädde i kraft 20 januari 2013. Den 1 juni 2023 trädde även domstolsavtalet i kraft. Riksdagen godkände avtalet den 6 maj 2014 och Sverige ratificerade avtalet den 5 juni 2014. Ändringar i patentlagen med anledning av det enhetliga patentsystemet trädde i kraft den 1 juni 2023 (prop. 2013/14:89 och prop. 2015/16:124).

EU-rätten

EU-rätten har haft inflytande på flera områden i patentlagen. Det gäller framför allt genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (det s.k. civilrättsliga sanktionsdirektivet). Direktivet syftar till att underlätta för rättighetshavare att ingripa vid

intrång och är tillämpligt på alla immateriella rättigheter. Det innehåller bl.a. bestämmelser om informationsföreläggande och interimistiskt vitesförbud. Även Europaparlamentets och rådets direktiv 98/44/EG av den 6 juli 1998 om rättsligt skydd för biotekniska uppfinningar (det s.k. bioteknikdirektivet) har genomförts i patentlagen. Direktivet innehåller bl.a. regler om patenterbarhet för biologiskt material.

Frågor om tilläggsskydd för läkemedel och växtskyddsmedel regleras genom två EU-förordningar: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel.

Den internationella konventionen om patentsamarbete

Även den internationella konventionen om patentsamarbete (Patent Cooperation Treaty, PCT) har haft stor inverkan på den svenska patentlagen. Konventionen trädde i kraft 1978 och omfattar för närvarande 157 länder. PCT-systemet administreras av FN-organet Världskonventionen för den intellektuella äganderätten (World Intellectual Property Organization, WIPO).

PCT-systemet innebär att en patentansökan som ges in till en mottagande myndighet anses ingiven i samtliga medlemsländer. Ansökan granskas av särskilt utsedda myndigheter, däribland PRV. När den första granskningen och en icke bindande patenterbarhetsbedömning är gjord, kan ansökan fullföljas i de länder som sökanden vill. Den fortsatta handläggningen sker då enligt nationella bestämmelser. Sverige tillträdde konventionen 1978 och då infördes ett nytt internationellt regelverk i patentlagen. De bestämmelserna finns i huvudsak i tredje kapitlet i 1967 års patentlag.

Patentträttskonventionen

Patentlagens bestämmelser om prioritet och ingivningsdag infördes 2007 som en följd av Sveriges undertecknande av Patentträttskonventionen (Patent Law Treaty, PLT). Konventionen antogs 2000 och trädde i kraft i april 2005. Den syftar till att komplettera Pariskonventionen den 20 mars 1883 för skydd av den industriella äganderätten. Konventionsstaterna till PLT åtar sig att avreglera och harmonisera bestämmelser om formalia kring patentansökningar. Konventionen innehåller minimibestämmelser, dvs. medlemsstaterna är fria att tillämpa bestämmelser som är mer förmånliga än konventionens för den som ansöker om och innehar patent. Från denna princip gäller ett undantag i fråga om vilka villkor som ska uppställas för att en ingivningsdag ska kunna fastställas för en patentansökan. Bestämmelserna om ingivningsdag i PLT är tvingande.

Internationella bestämmelsers betydelse för svensk patenträtt

Även om patenträtten till största del är nationell, finns det som framgått betydande beröringspunkter mellan den svenska patentlagen och internationella regelverk. Inte minst blir det tydligt när det gäller vägen till att få ett patent med verkan i Sverige. Ett sådant patent kan som framgått meddelas antingen av PRV eller EPO. När PRV meddelar ett svenskt patent, sker det antingen på grund av en svensk patentansökan, en

europaisk patentansökan som omvandlats till en svensk ansökan eller på grund av en internationell patentansökan som fullföljs eller tas upp till behandling här. Den internationella ansökan ges in till en nationell patentmyndighet, EPO eller till WIPO. Ett europeiskt patent meddelas av EPO, till följd av antingen en europeisk patentansökan eller en internationell ansökan som fullföljs vid EPO, och kan sedan få verkan i Sverige genom att patentet valideras här. Om det valideras i Sverige, blir det gällande här på samma sätt som ett svenskt patent. Det finns som framgått också en möjlighet att få enhetlig verkan på ett europeiskt patent, vilket innebär att patentet får verkan i alla länder som anslutit sig till domstolsavtalet och då förstås också i Sverige. Sammantaget kan det konstateras att patenträtten är föremål för betydande internationellt och europeiskt samarbete och flera av förslagen i denna lagrådsremiss syftar till att ytterligare anpassa patenträtten till dessa internationella regelverk.

5 En ny patentlag

5.1 Patentlagen behöver moderniseras

Regeringens förslag: En ny patentlag ska ersätta 1967 års patentlag.

I den nya lagen ska det göras en språklig och redaktionell modernisering även av de bestämmelser som förs över i sak oförändrade till den nya patentlagen.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Nästan alla remissinstanser tillstyrker förslaget om en ny patentlag eller har inga invändningar mot det. *Svenska Akademien* avstyrker dock förslaget till ny lag.

Skälen för regeringens förslag

Det bör införas en ny patentlag

Patent är viktiga för att företag och enskilda ska kunna skydda sina uppfinningar. Det är inte ovanligt att ett företags immateriella tillgångar i form av patent utgör deras enskilt mest värdefulla tillgång. Ett patent grundar sig dessutom ofta på stora investeringar. För innovativa och teknikbaserade företag är patent i regel den form av immateriell tillgång som driver företagets främsta värden. För att skydda de värden, såväl ekonomiska som samhällsnyttiga, som ligger i innovationer och uppfinningar spelar ett välfungerande patentsystem en avgörande roll.

Det har inte gjorts någon samlad översyn av patentlagen sedan den trädde i kraft i slutet av 1960-talet. Däremot har flera nya bestämmelser tillkommit för att anpassa lagen efter samhällsutvecklingen och det internationella samarbetet. Hela kapitel har skjutits in i den ursprungliga dispositionen eller lagts till sist i lagen. Lagändringarna har bl.a. gjorts till följd av Sveriges tillträde till internationella konventioner, genomförande av EU-rätt och det fördjupade samarbetet för att skapa ett enhetligt patentskydd i EU. Några av de senaste lagändringarna har skett med

anledning av inrättandet av patent- och marknadsdomstolarna och till följd av att straffen för de allvarligaste fallen av immaterialrättsintrång har skärpts.

De ändringar som har gjorts sedan patentlagens tillkomst har bidragit till att lagen har en splittrad utformning och framstår som svårtillgänglig. Det finns därför ett stort behov av att modernisera patentlagstiftningen så att överskådligheten förbättras och det blir lättare att förstå och tillämpa lagen. Inte minst med hänsyn till att lagen tillämpas av enskilda uppfinnare samt både små och stora företag är det viktigt att den har en tydlig, användarvänlig och modern utformning. Patentlagen bör därför upphävas och ersättas med en ny lag. Lagen bör även fortsättningsvis benämnas patentlagen.

Även om någon samlad översyn inte har gjorts av patentlagen sedan dess tillkomst och även om många av bestämmelserna har en ålderdomlig utformning, kan det konstateras att behovet av sakliga ändringar inte är betydande. De flesta bestämmelser är fortfarande aktuella och bör föras över till den nya lagen med endast redaktionella och språkliga ändringar.

När det gäller *Svenska Akademiens* uppfattning om att förslaget till ny lag inte kan tillstyrkas med hänvisning till språklagen (2009:600) kan det konstateras att det inte i denna lagrådsremiss lämnas några nya förslag på i vilken utsträckning andra språk än svenska kan aktualiseras i patentprocessen. Det handlar i dessa fall alltså om bestämmelser som redan finns i patentlagen och som behandlats i tidigare lagstiftningsärenden. Frågan om på vilket språk en ansökan om patent kan ges in har till exempel behandlats i propositionen nationella patent på engelska (prop. 2013/14:53). Liknande synpunkter framfördes i det sammanhanget av Svenska Akademien. Det finns inte någon anledning att inom ramen för detta lagstiftningsärende överväga dessa frågor på nytt.

Som framgår i det följande består de ändringar i sak som nu föreslås väsentligen av förenklingar när det gäller handläggningen hos PRV och ytterligare anpassningar till den europeiska patentkonventionen (EPC) och det enhetliga patentsystemet.

Förenkling av lagens struktur och redaktionella utformning

I lagrådsremissen föreslås en genomgripande språklig och redaktionell modernisering av patentlagen. Samtliga bestämmelser ses över i syfte att lagen ska bli tydligare och lättare att tillämpa. Samtidigt måste det beaktas att många av patentlagens bestämmelser har sina motsvarigheter i det internationella regelverket. Detta innebär i vissa fall att bestämmelser som i någon mån kan framstå som omoderna, måste behållas för att Sverige ska kunna anses uppfylla sina internationella åtaganden. Det innebär också att en språklig modernisering måste ske med viss försiktighet i de fall de nuvarande svenska bestämmelserna är utformade med det internationella regelverket som förebild.

Patentlagen är, som flera andra äldre lagar, indelad i kapitel men utan särskild paragrafindelning för varje kapitel. Det gör att paragrafnumreringen löper på genom hela lagen. Den nya lagen bör vara mer lättillgänglig och ha en kapitelindelning med löpande paragrafnumrering för varje kapitel.

Förslaget innebär att dispositionen i den nya lagen överensstämmer i stora delar med ordningen i 1967 års patentlag, men i de delar där bestämmelser eller hela kapitel skjutits in i 1967 års patentlag eller lagts till i slutet av lagen ses ordningen över.

Den nya lagen bör inledas med ett kapitel med en innehållsförteckning som på ett tydligare sätt ger en introduktion till lagens innehåll och tillämpningsområde. Det bör redan i det första kapitlet anges de olika vägarna till att få ett patent med verkan i Sverige. Där bör det även finnas en upplysning om att det finns bestämmelser om patent i lagen om rätten till arbetstagares uppfinningar (1949:345) och i lagen om försvarsuppfinningar (1971:1078). Efter det inledande kapitlet bör den nya lagen innehålla regler om patenterbara uppfinningar. Därefter samlas bestämmelserna om ensamrätten till en uppfinning och inskränkningar i patenträtten. I efterföljande kapitel hanteras bestämmelser om patentansökningar, meddelande och upphörande av patent. På samma sätt som hittills regleras europeiska patent, internationella patentansökningar och tilläggsskydd i separata kapitel. Till skillnad från 1967 års patentlag samlas dock bestämmelserna om årsavgifter i ett eget kapitel. Ett separat kapitel om handläggningen i den enhetliga patentdomstolen förs också in i den nya lagen.

Det görs även en samlad översyn av vad som regleras i lag respektive i förordning. Det resulterar i att vissa bestämmelser som i dag finns i 1967 års patentkungörelse föreslås flyttas till den nya lagen. Parallellt pågår också ett arbete med förordningsändringar där avsikten är att ersätta patentkungörelsen med en ny patentförordning.

Hänvisningar till EU-rättsakter

I några av bestämmelserna i den nya lagen har upplysningsbestämmelser till EU-rättsakter tagits in.

I ett fall när det gäller undantag från ensamrätten för jordbrukare hänvisas det till rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (3 b § 1967 års patentlag). Redan i den hittillsvarande bestämmelsen är hänvisningen dynamisk. En dynamisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Förordningen om gemenskapens växtförädlarrätt gäller som lag i Sverige. För att minska risken för framtida oklarheter eller brister i lagstiftningen och för att säkerställa att ändringar i EU-regleringen får omedelbart genomslag bör hänvisningen till förordningen även fortsättningsvis vara dynamisk.

5.2 Allmänna utgångspunkter för den nya lagen

Regeringens bedömning: I den nya lagen bör ytterligare anpassningar göras till den europeiska patentkonventionen och avtalet om en enhetlig patentdomstol.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser är positiva till att den nya patentlagen ytterligare anpassas till den europeiska patentkonventionen

(EPC) och avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet). Flera remissinstanser däribland *Svea hovrätt* och *Stockholms tingsrätt* menar dock att även ytterligare anpassningar till domstolsavtalet bör övervägas. *Lunds universitet* anser att det bör övervägas om bestämmelserna i lagen (1949:345) om rätten till arbetstagares uppfinningar ska föras in i patentlagen och att det samtidigt bör göras en översyn av dessa bestämmelser. Även *Patent- och registreringsverket (PRV)*, *Svenska uppfinnareföreningen (SUF)* och *Sveriges ingenjörer* anser att det finns ett behov av att se över reglerna om arbetstagares rätt till uppfinningar. *Försvarets materielverk (FMV)*, *Försvarmakten*, *PRV* och *Svenska föreningen för immaterialrätt (SFIR)* anser att frågan om samäganderätt till patent bör ses över.

Skälen för regeringens bedömning

Anpassning till den europeiska patentkonventionen

Patentlagen är ursprungligen ett resultat av ett nordiskt samarbete. Utvecklingen efter införandet av lagen har dock rört sig från den nordiska gemenskapen mot en ökad internationalisering. Den europeiska dimensionen har också blivit alltmer betydelsefull på patentområdet. En stor del av svensk industri är verksam internationellt. Ett patentsystem som i så stor utsträckning som möjligt är anpassat till det internationella regelverket är därför viktigt för företagen. En allmän utgångspunkt för regeringen är därför att patentlagen i än större utsträckning än i dag ska anpassas till det internationella regelverket.

Särskilt den europeiska patentkonventionen har stor betydelse på patentområdet. När det gäller rättstillämpningen i Sverige slogs det redan 1990 fast att svenska domstolar inom ramen för vad som är förenligt med svensk lagstiftning ska beakta den praxis som kommit till uttryck inom det europeiska patentverket (EPO) (RÅ 1990 ref. 84). Högsta domstolen har också uttalat att en konsekvens av Sveriges anslutning till EPC är att tidigare uttalanden i förarbeten till den svenska patentlagstiftningen inte längre kan tillmätas relevans i den mån de strider mot tolkningsprotokollet till artikel 69 i EPC. Artikeln syftar till att uppnå en likartad bedömning av patentets skyddsomfång i de till konventionen anslutna länderna (NJA 2000 s. 497).

En rättstillämpning som ligger i linje med EPO:s praxis kan försvåras av att både strukturen i patentlagen och det materiella innehållet i enstaka bestämmelser skiljer sig från EPC. Det är därför enligt regeringen önskvärt att sådana skillnader minskar i de fall det inte finns sakliga skäl för att behålla en annan reglering i Sverige.

I EPC finns huvudsakligen bestämmelser om patenterbarhet och vägen fram till ett beviljat europeiskt patent. Det finns också bestämmelser om invändning mot och begränsning av beviljade patent. I dessa delar kan konventionen med fördel utgöra en allmän utgångspunkt för moderniseringen av patentlagen.

Anpassning till domstolsavtalet

I propositionerna Ett enhetligt patentskydd i EU (prop. 2013/14:89) och Ökad rättssäkerhet i det enhetliga patentsystemet (prop. 2015/16:124)

föreslogs nödvändiga ändringar med anledning av det enhetliga patent-skyddet och avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet). Det rör sig bl.a. om regler om den enhetliga patentdomstolens exklusiva be-hörighet och om verkställighet av den enhetliga patentdomstolens avgöranden i Sverige. Lagändringarna trädde i kraft den 1 juni 2023.

Utredningen innehåller vissa ytterligare förslag till anpassningar till domstolsavtalet, bl.a. när det gäller ensamrättens innehåll och begränsningar. Flera remissinstanser, bl.a. *Stockholms tingsrätt* och *Svea hovrätt* anser att ytterligare anpassningar till domstolsavtalet bör övervägas, t.ex. när det gäller regler om preskription och talerätt.

I likhet med remissinstanserna är det regeringens uppfattning att den svenska patenträtten så långt det är möjligt bör anpassas till internationella patenträttsliga bestämmelser, däribland domstolsavtalet. På så sätt kan man undvika onödiga skillnader mellan ett svenskt patent och exempelvis ett europeiskt patent med enhetlig verkan. Det är emellertid inte möjligt att – som några remissinstanser efterlyser – nu föreslå andra och ytterligare anpassningar till domstolsavtalet än de som har varit föremål för utredningens överväganden och som behandlas i avsnitt 7. Det kan också konstateras att det enhetliga patentsystemet nyligen sjösatts. När det enhetliga patentsystemet och domstolsavtalet har tillämpats en tid kan det visa sig att det finns områden i den svenska patentlagen som bör anpassas ytterligare till den ordningen. Om ett sådant behov uppstår kan det alltså finnas anledning att återkomma till dessa frågor i ett annat sammanhang.

Liknande lösningar för de nationella immaterialrättsliga lagarna

Även om en utgångspunkt för regeringen är att den nya patentlagen bör anpassas till internationella regelverk finns det också anledning att eftersträva likartade lösningar för de nationella immaterialrättsliga lagarna. Störst betydelse har varumärkeslagen (2010:1877) som trädde i kraft 2011. Även lagen (2018:1653) om företagsnamn, som relativt nyligen moderniserats, kan tjäna som vägledning. Även om varumärkesrätten och företagsnamnsrätten på flera sätt skiljer sig från patenträtten, finns det ett antal bestämmelser som har motsvarande eller liknande innehåll i de olika lagarna. Det gäller t.ex. bestämmelserna om licens och om pantsättning. Även bestämmelserna om straffansvar, vitesförbud och skadestånd samt bestämmelserna om informationsföreläggande och inträngsundersökning har till stora delar samma innehåll. Det är en fördel om bestämmelserna så långt det är möjligt får en liknande utformning och rubricering i de olika lagarna. Samtidigt talar fördelarna med en anpassning av patenträtten till det internationella regelverket i vissa fall för att intresset av likartade lösningar i de immaterialrättsliga lagarna får stå tillbaka.

Lagen om rätten till arbetstagares uppfinningar

I lagen (1949:345) om rätten till arbetstagares uppfinningar finns bestämmelser om arbetsgivares rätt till uppfinningar som en arbetstagare gör i samband med en anställning. I lagen finns också bestämmelser om arbetstagarens rätt till ekonomisk ersättning. Flera remissinstanser, bl.a. *PRV*, anser att det bör göras en översyn av frågan om rätten till arbetstagares uppfinningar och lagens tillämpningsområde. Enligt utredningen har det inte varit möjligt att inom ramen för utredningsuppdraget

vare sig behandla den frågan mer ingående eller föreslå någon ny reglering. Därmed finns inte heller några förslag för regeringen att gå vidare med i detta avseende. Detsamma gäller *Lunds universitets* önskemål om att bestämmelserna i lagen om rätten till arbetstagares uppfinningar bör föras in i patentlagen.

Samäganderätt till patent

Samäganderätt till patent är inte reglerat i 1967 års patentlag. Lagen om samäganderätt (1904:48 s. 1) är tillämplig på fastigheter, lösa saker, aktier, obligationer och skuldebrev, och gäller alltså inte uttryckligen immateriella rättigheter.

Försvarets materielverk, Försvarmakten, PRV och SFIR efterlyser en översyn av samäganderätsfrågorna. Frågan om samäganderätt har inte uttryckligen ingått i utredningens uppdrag och utredningen har inte heller presenterat några sådana förslag. Under dessa förhållanden finns det inom ramen för detta lagstiftningsärende inte heller möjlighet att ta ställning till frågan om samäganderätt.

6 Patenterbara uppfinningar

Regeringens förslag: Bestämmelserna om kraven för patent ska utformas så att det blir större överensstämmelse med motsvarande bestämmelser i den europeiska patentkonventionen. Det innebär att det ska framgå av lagen att patent kan meddelas på uppfinningar inom alla teknikområden. Vidare ska det anges att patent endast kan beviljas på en uppfinning som är ny, har uppfinningshöjd och är industriellt tillämpbar. I lagen ska det också införas definitioner av begreppen nyhet, känd teknik, uppfinningshöjd och industriellt tillämpbar.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker utredningens förslag eller har inga invändningar mot det. *Svenska industrins IP-förening (SPIF)* menar dock att utredningens förslag att införa begreppet uppfinningshöjd i den nya lagen är olyckligt.

Skälen för regeringens förslag: I 1967 års patentlag görs en uppdelning mellan vad som i patentlagens mening anses vara en uppfinning och vad som inte är det. Det som exempelvis enbart är en upptäckt, en vetenskaplig teori eller en konstnärlig skapelse anses aldrig vara en uppfinning (1 §). Vidare görs en uppdelning av vad som är en patenterbar uppfinning och vad som inte är det. Exempelvis så kan patent inte meddelas på växtsorter och djurraser och inte heller på människokroppen i dess olika bildnings- och utvecklingsstadier eller på en uppfinning vars yrkesmässiga utnyttjande skulle strida mot allmän ordning eller goda seder (1 a –d §§).

När det gäller bestämmelserna om vilka uppfinningar som kan patenteras bör det – som utredningen föreslår – göras vissa klargöranden i syfte att anpassa bestämmelserna till motsvarande bestämmelser i den europeiska patentkonventionen (EPC). Det bör bl.a. förtydligas att en utgångspunkt är att patent kan meddelas på uppfinningar inom alla

teknikområden. När det gäller kraven på patentbarhet, dvs. kraven på att en uppfinning för att kunna patenteras ska vara ny, ha uppfinningshöjd och vara industriellt tillämplig, föreslås att även dessa bestämmelser förtydligas och anpassas till EPC. Det innebär att en generell bestämmelse som anger kraven för patentbarhet på samma sätt som i EPC bör tas in i den nya patentlagen och att efterföljande paragrafer på ett tydligare sätt definierar vad som avses med att en uppfinning är ny, har uppfinningshöjd och är industriellt tillämplig (jfr artiklarna 52, 54, 56 och 57 i EPC).

Begreppet uppfinningshöjd är väl etablerat, men finns inte i 1967 års patentlag. Där uttrycks i stället kravet som att uppfinningen väsentligen ska skilja sig från vad som blivit känt före dagen för patentansökan. Även med beaktande av det *SPIF* för fram, anser regeringen att det är lämpligt att begreppet uppfinningshöjd förs in i lagen för att anpassa utformningen till det vedertagna uttrycket och till EPC. Samtidigt införs även begreppet känd teknik, även detta för att uppnå bättre överensstämmelse med EPC.

7 Ensamrätten

7.1 Inledning

Ensamrätten till patent

Ensamrätten och dess begränsningar regleras i 3–5 §§ i 1967 års patentlag. Den ensamrätt som ett patent ger innebär att patenthavaren under en viss tid kan hindra andra från att utnyttja uppfinningen. Patenthavaren har dock inte någon ovillkorlig rätt att själv utnyttja den, utan kan vara förhindrad att utnyttja sin uppfinning genom bestämmelser i andra lagar; t.ex. måste ett läkemedel vara godkänt enligt läkemedelslagstiftningen innan det får föras ut på marknaden. Patenthavarens rätt inskränks också genom bestämmelser om undantag från ensamrätten, t.ex. när det gäller användning som inte sker yrkesmässigt eller användning som sker i experimentsyfte.

Ensamrätten för europeiska patent med enhetlig verkan

När det gäller europeiska patent med enhetlig verkan regleras ensamrätten i avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet). I artiklarna 25–30 framgår vad som omfattas av ensamrätten och hur ensamrätten begränsas.

Av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2012 av den 17 december 2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd (EU:s patentförordning) följer det att handlingar som omfattas av ensamrätten och ensamrättens begränsningar ska vara enhetliga i alla deltagande medlemsstater. Bestämmelserna har genomförts genom att domstolsavtalets bestämmelser om ensamrättens innehåll i artiklarna 25–30 införlivats i svensk rätt (prop. 2013/14:89). Artiklarna har inkorporerats i svensk lagstiftning i sin ursprungliga form (5 a § 1967 års patentlag). Paragrafen innebär att de aktuella artiklarna om

de handlingar som omfattas av ensamrätten och ensamrättens begränsningar i domstolsavtalet ska gälla som svensk lag när den enhetliga patentdomstolen prövar mål om europeiska patent. Artiklarna gäller i originaltexternas lydelse. Skälen till att bestämmelserna införlivades på det sättet var dels att de inte ska tillämpas av nationella domstolar eller myndigheter, dels att bara de engelska, franska och tyska språkversionerna av domstolsavtalet är giltiga. Dessutom konstaterades att artiklarna delvis överensstämmer med svensk rätt och det ansågs därför lämpligast att inte upprepa snarlika bestämmelser i patentlagen (prop. 2013/14:89 s. 47). I samband med det tidigare lagstiftningsärendet ställde sig flera remissinstanser frågande till att regleringen om ensamrätten skiljer sig för olika patent. Eftersom det generellt ansågs vara en fördel att bestämmelser för olika patent utformas på ett liknande sätt fick utredningen i uppdrag att analysera om patentlagens regler om ensamrättens innehåll och begränsningar borde anpassas ytterligare till domstolsavtalet. Utredningen har i sitt slutbetänkande lämnat ett sådant förslag till anpassning som innebär att patentlagen utformas nära ordalydelsen i artiklarna 25–27 och 29 i domstolsavtalet.

7.2 Anpassning av ensamrätten till domstolsavtalet

Regeringens förslag: Ensamrättens innehåll och begränsningar ska anpassas till motsvarande bestämmelser i domstolsavtalet. Det innebär att det ska införas ett undantag för att utnyttja ett biologiskt material för att odla fram, upptäcka och utveckla nya växtsorter och ett undantag för viss användning av datorprogram.

Kravet på grad av insikt för att ett utnyttjande i vissa fall ska anses utgöra ett intrång ska också ändras, på så sätt att det ska krävas att den som utnyttjar patentet känner till eller borde ha känt att ett visst utnyttjande inte var tillåtet. Även bestämmelsen om konsumtion av ensamrätten ska justeras genom att det införs en bestämmelse om att patenthavaren i vissa fall kan ha berättigad grund att motsätta sig ytterligare kommersialisering av en produkt.

Vidare ska bemyndigandet för regeringen att förordna om att reservdelar och tillbehör till luftfartyg får föras in till Sverige utan hinder av patent utgå. Bestämmelsen i den kungörelse som antagits med stöd av bemyndigandet ska i stället föras över till den nya lagen.

Regeringens bedömning: Det finns behov av att behålla de bestämmelser som inkorporerar domstolsavtalets bestämmelser om ensamrätten.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens. Utredningen föreslår en delvis annan utformning av bestämmelserna som reglerar undantag från ensamrätten för transportmedel och datorprogram.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna tillstyrker utredningens förslag eller har ingen invändning mot dem. *Jordbruksverket* anser att förslaget om ett nytt undantag för att utnyttja biologiskt material för att odla fram, upptäcka och utveckla nya växtsorter är positivt eftersom de nuvarande reglerna kan hindra utvecklingen av nya växtsorter. *Lunds universitet* menar att det är bra att kopplingen till Europaparlamentets och

rådets direktiv 2009/24/EG av den 23 april 2009 om rättsligt skydd för datorprogram (datorprogramdirektivet) tydliggörs. *Ericsson* och *Svenskt Näringsliv* invänder inte mot förslaget att införa ett nytt undantag för datorprogram men ifrågasätter utredningens formulering av undantaget. *Teknikföretagen* ansluter sig till detta. *Svenska Föreningen för Immaterialrätt (SFIR)* instämmer med utredningen att det är en fördel att ha enhetliga regler för alla patent med verkan i Sverige men menar att det är olyckligt att innebörden av undantaget gällande datorprogramdirektivet inte analyserats närmare. *Chalmers tekniska högskola*, *Linköpings universitet*, *Patent- och registreringsverket (PRV)* och *Sveriges advokatsamfund* menar att förslaget som avser konsumtion av ensamrätten bör omfatta det europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). *Linköpings universitet* och *Chalmers tekniska högskola* anser dessutom att det föreslagna undantaget från konsumtionsprincipen är otydligt och bör omarbetas. Även *PRV* har liknande synpunkter. *FICPI Sweden* och *Svenska Patentombudsföreningen (SPOF)* önskar vissa klargöranden beträffande bestämmelsen om konsumtion av ensamrätten. *SFIR* ifrågasätter behovet av att behålla de artiklar från domstolsavtalet som inkorporerats i patentlagen, eftersom det är viktigt att säkerställa att bestämmelserna i patentlagen har samma innebörd som de i domstolsavtalet. Även *Svenskt Näringsliv* vill att det säkerställs att avgöranden från den enhetliga patentdomstolen får genomslag i svenska domstolar utan att det ifrågasätts om svensk lag överensstämmer med den gemensamma rätten och menar därför att inkorporeringen av artiklarna i domstolsavtalet blir en olycklig dubblering. *Teknikföretagen* ansluter sig till detta.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Ensamrätten bör anpassas till reglerna om ensamrätt i domstolsavtalet

Utredningen föreslår att patentlagens bestämmelser om ensamrätten ska anpassas till artiklarna 25–27 och 29 i domstolsavtalet. De aktuella artiklarna stämmer delvis överens med svensk rätt. Den närmare utformningen av bestämmelserna i de båda regelverken skiljer sig dock i viss mån åt och det finns också några sakliga skillnader. Dessa behandlas nedan.

Regeringen anser i likhet med utredningen och remissinstanserna att det finns stora fördelar med att ha likartade bestämmelser i patentlagen som i domstolsavtalet. Regeringens utgångspunkt är därför att bestämmelserna i den nya patentlagen så långt det är möjligt bör anpassas till bestämmelserna i artiklarna 25–27 och 29 i domstolsavtalet. Utredningens förslag innebär att lagtexten följer domstolsavtalet inte bara när det gäller sakligt innehåll utan även när det gäller språk och struktur. Det medför att lagtexten delvis skiljer sig redaktionellt och språkligt från hur svensk lagstiftning brukar vara utformad. Exempelvis är några paragrafer betydligt mer detaljerade och omfattar fler stycken än normalt. Det är en viktig fråga för regeringen att de regler som rör företagande utformas på ett enkelt och ändamålsenligt sätt. De lagar som företag och enskilda har att tillämpa ska vara överskådliga och lättillgängliga. Det är därför angeläget att bestämmelserna om ensamrätten får en modern utformning, både språkligt och redaktionellt och det bör eftersträvas att enskilda

paragrafer inte blir alltför omfattande. Bestämmelserna om ensamrätten bör därför utformas på ett enklare sätt än vad utredningen föreslår.

Direkta och indirekta utnyttjanden

Ensamrätten innebär att ingen utan patenthavarens samtycke får utnyttja en uppfinning. I 1967 års patentlag görs en uppräknning av de handlingar som en patenthavare får hindra andra från att utföra, s.k. direkta utnyttjanden (3 § första stycket). Skyddet omfattar här exempelvis tillverkning, utbudande eller införsel av en patentskyddad produkt. Även användning av ett patentskyddat förfarande, utbudande av ett patentskyddat förfarande för användning och användning av en produkt som tillverkat enligt ett patentskyddat förfarande är exempel på sådant som skyddet omfattar.

Ensamrätten innebär också att ingen utan patenthavarens samtycke får utnyttja en patentskyddad produkt genom att erbjuda eller tillhandahålla någon som inte har rätt att utnyttja uppfinningen sådana medel för att utöva uppfinningen i Sverige som hänför sig till något väsentligt i uppfinningen, s.k. medelbart eller indirekt utnyttjande (3 § andra stycket).

För vissa handlingar som omfattas av ensamrätten ställs också krav på insikt från den som utför handlingarna för att handlingarna ska omfattas av ensamrätten. Detta gäller dels utnyttjanden i form av utbudande av ett patentskyddat förfarande för användning i Sverige, dels för indirekta utnyttjanden. När det gäller utformningen av kravet på insikt hos den som använder patentet så skiljer sig formuleringarna åt mellan domstolsavtalet och 1967 års patentlag.

Enligt domstolsavtalet omfattar ensamrätten att bjuda ut ett patentskyddat förfarande för användning inom en medlemsstats territorium om den som vidtar åtgärden ”känner till eller borde ha känt till” att förfarandet inte får användas (artikel 25). I motsvarande bestämmelse i 1967 års patentlag används uttrycket ”vet eller det med hänsyn till omständigheterna är uppenbart” (3 § första stycket 2). Bestämmelserna i såväl domstolsavtalet som i 1967 års patentlag om indirekta utnyttjanden innehåller motsvarande krav på insikt i förhållande till de åtgärder som aktualiseras där (artikel 25 och 3 § andra stycket).

De olika formuleringarna får anses innebära en viss skillnad mellan svensk rätt och domstolsavtalet där formuleringen i domstolsavtalet i någon mån ställer högre krav på tredje man än vad 1967 års patentlag gör. Skillnaden får dock anses som liten och i likhet med utredningen bedömer regeringen att det i detta fall finns ett värde i att ha samma bestämmelser för ett svenskt patent och ett europeiskt patent med enhetlig verkan. Bestämmelserna om ensamrättens innehåll, både avseende direkta och indirekta utnyttjanden, bör därför ändras så att kravet på tredje mans insikt uttrycks på samma sätt som i motsvarande bestämmelser i domstolsavtalet.

Utnyttjanden som sker yrkesmässigt

Från ensamrätten undantas i dag utnyttjanden som inte sker yrkesmässigt (2 § tredje stycket 1). Enligt motsvarande bestämmelse i domstolsavtalet undantas handlingar som utförs privat och utan kommersiellt syfte (artikel 27 a). Utredningen föreslår att de svenska bestämmelserna ska anpassas till domstolsavtalet även i detta avseende. Här bör det emellertid vägas in

att det även finns andra bestämmelser i 1967 års patentlag som hänvisar till ”yrkesmässigt”. Ett exempel på det är reglerna om för användarrätt där utredningen inte föreslår någon ändring. För att säkerställa en enhetlig terminologi bör samma ordval användas genomgående i lagen i denna del. Begreppet yrkesmässigt bör därför användas även i den nya patentlagen. Det bedöms dock inte medföra att innebörden av begränsningen är någon annan än den som följer av domstolsavtalet.

Undantag för transportmedel

Enligt 1967 års patentlag får en uppfinning, utan hinder av patent, utnyttjas på utländskt fartyg, luftfartyg eller annat utländskt samfärdsmedel för dess behov, när det tillfälligt kommer in till riket vid regelbunden trafik eller annars (5§). Vidare finns ett bemyndigande för regeringen att förordna att reservdelar och tillbehör till luftfartyg under vissa förutsättningar får föras in till Sverige. Med anledning av konventionen om internationell civil luftfart av den 7 december 1944 (Chicagokonventionen), och med stöd av bemyndigandet, har regeringen beslutat om kungörelsen (1967:845) om införsel och användning av reservdelar och tillbehör till luftfartyg utan hinder av patent. Enligt kungörelsen får reservdelar och tillbehör till luftfartyg utan hinder av ett patent föras in i Sverige och användas för reparation av luftfartyg. En förutsättning är dock att luftfartyget är hemmahörande i en utländsk stat som är ansluten till Chicagokonventionen och dessutom antingen är ansluten till Pariskonventionen eller har en patentlagstiftning som erkänner och ger tillfredställande skydd åt en uppfinning som gjorts av en medborgare i en annan stat som är ansluten till Chicagokonventionen.

En motsvarande reglering gällande transportmedel finns i artikel 27 f–h i domstolsavtalet. Regleringen i domstolsavtalet är dock betydligt mer preciserad och omfattande än den i patentlagen. Reglerna i domstolsavtalet är uppdelade i en bestämmelse för fartyg, en för luftfartyg, markfordon och andra transportmedel och slutligen en bestämmelse som rör luftfartyg och Chicagokonventionen. Bestämmelserna är också territoriellt begränsade till medlemsstater i Parisunionen eller Världshandelsorganisationen (WTO) eller, när det gäller luftfartyg, medlemsstater till Chicagokonventionen.

Det kan konstateras att 1967 års patentlags mer generella bestämmelser möjliggör för användning av patentskyddade produkter och förfaranden i samma situationer som omfattas av domstolsavtalet. Möjligen kan patentlagens bestämmelser anses något vidare eftersom de inte begränsas till stater som är medlemmar i Parisunionen eller WTO. Denna skillnad får dock anses vara marginell eftersom konventionerna är nära nog världsomfattande. Det är angeläget att reglerna i den nya patentlagen utformas på ett så enkelt och ändamålsenligt sätt som möjligt. Överlappande bestämmelser bör också undvikas eftersom det kan leda till otydlighet. Enligt regeringens uppfattning bör de detaljerade bestämmelserna i domstolsavtalet därför inte – som utredningen föreslår – föras in i den nya patentlagen. I stället bör de hittillsvarande bestämmelserna föras över till den nya lagen med vissa språkliga ändringar.

När det gäller bemyndigandet för regeringen att meddela föreskrifter om reservdelar och tillbehör för luftfartyg har det endast använts i förhållande

till Chicagokonventionen. Som utredningen föreslår bör bemyndigandet utgå och regeln i kungörelsen i stället föras in i den nya lagen.

Ett nytt undantag för växtförädling

Ett biologiskt material kan under vissa förutsättningar patenteras (1 a och 3 a §§ i 1967 års patentlag). Reglerna fick sin utformning i samband med genomförandet av det s.k. bioteknikdirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 98/44/EG av den 6 juli 1998 om rättsligt skydd för biotekniska uppfinningar, prop. 2003/04:55).

Från det patenterbara området undantas växtsorter, djurraser och väsentligen biologiska förfaranden (1 a §). Exempel på när en uppfinning som avser ett biologiskt material ändå är patenterbar är om uppfinningen avser en produkt som består av eller innehåller biologiskt material eller om den avser förfaranden genom vilka biologiskt material framställs, bearbetas eller används. Med biologiskt material avses material som innehåller genetisk information och som kan reproducera sig självt eller kan reproduceras i ett biologiskt system. Av 3 a § framgår omfattningen av den ensamrätt som ett patent ger för ett biologiskt material, bl.a. omfattar ensamrätten ett förfarande som gör det möjligt att framställa ett biologiskt material.

När det gäller växtsorter skyddas dessa enligt växtförädlarrätten. Växtförädlarrätten skyddar specifika växtsorter, till skillnad från ett patent som skyddar en teknisk tillämpning som inte är begränsad till vissa sorter. Till exempel måste en växtförädlare som sätter in en patenterad gen i sin växtsort ha tillstånd från patenthavaren och den som har patent på en gen och sätter in den i en skyddad växtsort måste ha tillstånd från den som har växtförädlarrätten. En genetiskt modifierad växt kan alltså omfattas av både växtförädlarrätt och patent.

I artikel 27 c i domstolsavtalet finns ett undantag från ensamrätten som innebär att en patenthavare inte kan hindra utnyttjande av ett biologiskt material för att odla fram, upptäcka eller utveckla nya växtsorter. I patentlagen finns inte något motsvarande undantag. På liknande sätt som i domstolsavtalet finns det emellertid inom växtförädlarrätten ett undantag som innebär att växtförädlarrätten inte omfattar utnyttjande för att utveckla nya växtsorter (2 kap. 3 § 3 växtförädlarrättslagen [1997:306]). En växtförädlare kan alltså använda sig av en registrerad växtsort för växtförädlingsändamål, utan hinder av växtförädlarrätten, samtidigt som ett patent för ett biologiskt material kan hindra verksamheten.

Syftet med växtförädling är att utveckla nya, mer resistent, mer produktiva och mer kvalitativa växtvariationer. Innovation på området är av stor vikt för att garantera tillräcklig livsmedelsproduktion till rimliga priser, särskilt med skiftande miljövillkor på grund av klimatförändringarna. För att möjliggöra detta – och för att anpassa lagen till domstolsavtalet – finns det anledning att införa en bestämmelse som underlättar för växtförädlare att ta fram nya växtsorter. Den nya regeln bör göra det möjligt för en växtförädlare att utnyttja ett patentskyddat biologiskt material när han eller hon odlar fram, upptäcker eller utvecklar nya växtsorter.

Ett undantag för datorprogram

I artikel 27 k i domstolsavtalet finns bestämmelser som innebär att den ensamrätt ett patent ger inte ska omfatta utnyttjanden och användning som avses i artiklarna 5 och 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/24/EG av den 23 april 2009 om rättsligt skydd för datorprogram (datorprogramdirektivet). Av artikel 5 i det direktivet framgår att en användare av ett datorprogram i vissa fall har rätt att, utan hinder av upphovsrätten, bl.a. återge programmet genom lagring och överföring. Artikel 6 reglerar samverkansförmåga mellan ett datorprogram och andra program. Artiklarna har genomförts i 26 g och 26 h §§ lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsrättslagen) som inskränkningar i upphovsrätten. De berörda handlingarna undantas alltså från den ensamrätt som upphovsrätten ger. Något motsvarande undantag finns inte i patentlagen. Enligt domstolsavtalet gäller dock samma begränsning i förhållande till ett patent.

Av 1967 års patentlag framgår att datorprogram är undantagna från det patentbara området (1 § andra stycket 3). Huvudregeln är alltså att det inte går att få patent på datorprogram. Det kan däremot vara möjligt att få patent på vissa datorrelaterade uppfinningar. För att så ska vara fallet krävs dock precis som för andra uppfinningar att uppfinningen är ny, har uppfinningshöjd och kan tillgodogöras industriellt. Att en datorrelaterad uppfinning kan vara patenterbar framgår bl.a. av praxis från EPO.

Även med dessa utgångspunkter är det inte alldeles enkelt att avgöra vilket praktiskt genomslag ett undantag i likhet med det som finns i domstolsavtalet skulle få. Regeringen har därför förståelse för att *SFIR* efterlyser ytterligare analys av dess innebörd. Med utgångspunkt från att datorprogram är undantagna från det patenterbara området kan det dock konstateras att den patenträttsliga ensamrätten endast undantagsvis torde kunna ställa upp hinder för sådan användning som nu är aktuell. Det är naturligtvis samtidigt angeläget att säkerställa att den som använder sig av ett datorprogram på ett sätt som är avsett att vara tillåtet med hänsyn till upphovsrätten inte riskerar att samtidigt göra intrång i ett patent. Avsikten med det nu aktuella undantaget är alltså endast att klargöra att den användning som kan ske med stöd av upphovsrättslagen inte kan angripas med stöd av patenträtten. Mot denna bakgrund finns det enligt regeringen skäl för att i den nya patentlagen föra in ett sådant undantag.

Utredningen föreslår att undantaget utformas på samma sätt som i artikeln i domstolsavtalet, dvs. att en hänvisning görs direkt till artiklarna i datorprogramdirektivet. Till skillnad från formuleringen i domstolsavtalet, som hänvisar till direktivets artiklar med eventuella senare ändringar, föreslår dock utredningen att den svenska bestämmelsen ska avse artiklarna i dess ursprungliga lydelse. Enligt *Ericsson* och *Svenskt Näringsliv* riskerar en sådan utformning att leda till att undantaget omfattar olika handlingar för svenska patent och europeiska patent med enhetlig verkan eftersom det svenska regelverket, till skillnad från domstolsavtalet, inte alltid kommer avse direktivet i dess senaste lydelse.

Eftersom datorprogramdirektivet har genomförts i svensk rätt är det enligt regeringen naturligt att den nya bestämmelsen i patentlagen, i stället för att hänvisa till datorprogramdirektivet, hänvisar till de svenska reglerna i upphovsrättslagen som genomför det direktivet. Bestämmelserna i

upphovsrättslagen följer dessutom mycket nära direktivets lydelse. Det innebär också att de farhågor som bl.a. Ericsson och Svenskt Näringsliv för fram om att patentlagens bestämmelse riskerar att få en annan betydelse än den i domstolsavtalet inte blir lika aktuella. Om datorprogramdirektivet ändras kommer även ändringar i det svenska genomförandet av det direktivet behöva göras.

Konsumtion av ensamrätten

Enligt 1967 års patentlag är den ensamrätt som ett patent ger konsumerad för en patentskyddad produkt som har förts ut på marknaden inom EES av patenthavaren eller med dennes samtycke, s.k. regional konsumtion (3 § tredje stycket 2). Detta innebär att den patentskyddade produkten i princip kan utnyttjas och säljas vidare utan hinder av ensamrätten.

Även domstolsavtalet innehåller en konsumtionsregel av i huvudsak samma innebörd (artikel 29). Av domstolsavtalet följer dock även att ensamrätten inte konsumeras om patenthavaren har berättigade skäl (*legitimate grounds* i den engelska språkversionen) att motsätta sig ytterligare saluföring av produkten. Utredningen föreslår att en motsvarande begränsning tas in i den nya patentlagen. *Linköpings universitet, Chalmers tekniska högskola* och *PRV* anser att den föreslagna bestämmelsen är otydlig och bör förklaras närmare.

Den hittillsvarande bestämmelsen om konsumtion av ensamrätten infördes genom propositionen om ändringar i de immaterialrättsliga lagarna med anledning av EES-avtalet m.m. (prop. 1992/93:48). I samband med införandet uttalades att en förutsättning för att ensamrätterna ska konsumeras är att de immaterialrättsligt skyddade produkterna har förts ut på marknaden med rättighetshavarens tillstånd. De ska ha bringats i omsättning till följd av kommersiella överväganden. Den begränsningen gäller alltså om produkten har förts ut på marknaden av någon som gör intrång i den immateriella ensamrätten, kan rättighetshavaren alltid ingripa för att hindra vidare utnyttjanden. Inte heller anses ensamrätten konsumerad om den skyddade varan har sålts som en följd av meddelad tvångslicens eller om den av någon som inte har tillstånd av rättighetshavaren har sålts i ett land där varan saknar skydd (prop. 1992/93:48 s. 37). Även om en vara har förts ut på marknaden finns det alltså redan i dag situationer där ensamrätten inte konsumeras.

Enligt domstolsavtalet kan det alltså därutöver finnas situationer där patenthavaren har berättigade skäl att motsätta sig att en produkt kommersialiseras ytterligare. En liknande bestämmelse finns i 1 kap. 12 § varumärkeslagen (2010:1877). I det sammanhanget har det lyfts fram att sättet en vara marknadsförs på, t.ex. om det sker på ett sätt som kan skada varumärkesinnehavarens anseende, kan utgöra skäligen grund att motsätta sig ytterligare kommersialisering (prop. 1999/2000:93 s. 17). Ett motsvarande undantag i patentlagens konsumtionsbestämmelse skulle kunna motverka liknande illojala eller för patenthavaren skadliga beteenden som han eller hon inte rimligen kunnat förvänta sig när produkten sattes på marknaden.

Regeringen delar utredningens bedömning att ett sådant undantag även bör tas in i den svenska patentlagen för att anpassa regleringen till domstolsavtalet. I övrigt bör konsumtionsbestämmelsen utformas på

samma sätt som gäller i dag. Som flera remissinstanser för fram finns det alltså inte skäl att – som utredningen föreslår – införa s.k. global konsumtion, dvs. att konsumtion ska gälla oavsett var i världen produkten har satts på marknaden. I det avseendet kan det ju också konstateras att även domstolsavtalet föreskriver regional konsumtion av ensamrätten.

FICPI Sweden och *SPOF* önskar ett klargörande i lagtexten av om huruvida konsumtion av ensamrätten sker i det fall en produkt säljs av en för användare till en tredje part, exempelvis under sekretess under tiden före patentansökans ingivning. Regeringen kan konstatera att den aktuella regeln funnits under lång tid och att utredningen inte föreslår några sådana ändringar eller förtydliganden som efterfrågas. Det finns därför inte heller utrymme för regeringen att föreslå en sådan ändring inom ramen för detta lagstiftningsärende.

Det finns fortfarande behov av att inkorporera domstolsavtalets artiklar om ensamrätten i svensk rätt

I denna lagrådsremiss föreslås att bestämmelserna om ensamrätten i den nya patentlagen anpassas till reglerna om ensamrätten i domstolsavtalet. I samband med Sveriges tillträde till det enhetliga patentsystemet beslutades att artiklarna 25–30 skulle införlivas i svensk rätt genom en särskild bestämmelse i patentlagen som alltså gäller vid den enhetliga patentdomstolens prövning av europeiska patent (5 a §). Som konstateras inledningsvis motiverades detta bl.a. med att artiklarna inte i alla avseenden överensstämmer med svensk rätt. Frågan är då hur en sådan anpassning som nu föreslås av patentlagen till artiklarna 25–27 och 29 i domstolsavtalet påverkar behovet av de regler som tidigare införlivats.

Det är som nämnts regeringens uppfattning att den svenska patenträtten så långt som möjligt bör vara anpassad till internationella bestämmelser för att undvika onödiga skillnader mellan olika former av patent. Avsikten med att anpassa ensamrätten till domstolsavtalet är att undvika skillnader mellan svenska patent och europeiska patent med enhetlig verkan. Flera remissinstanser, t.ex. *Svenskt Näringsliv*, påpekar att det därför är rimligt att praxis från den enhetliga patentdomstolen kommer att få betydelse även i svenska domstolar. Remissinstanserna påtalar vidare att det är av vikt att det klargörs att bestämmelserna om ensamrätt i patentlagen och de i domstolsavtalet har samma innehåll och att det därför är en olycklig dubbling att ha kvar bestämmelsen i 5 a §.

Regeringen konstaterar att de anpassningar till domstolsavtalet som nu föreslås inte avser samtliga bestämmelser i artiklarna 25–30. Därtill kommer, som utredningen också pekar på, att en nationell bestämmelse som har anpassats till domstolsavtalet inte kan förutsättas ha exakt samma innebörd som artiklarna i de olika språkversioner av avtalet som är giltiga och att en förutsättning för att domstolsavtalet faktiskt ska kunna utgöra nationell rätt i dessa avseenden är att artiklarna inkorporeras i sin ursprungliga form på det sätt som tidigare har gjorts. Det finns mot den bakgrunden fortfarande ett behov av denna bestämmelse och den bör därmed flyttas över till den nya lagen.

8 Handläggningen hos Patent- och registreringsverket

8.1 En förenkling av handläggningen

En ansökan om svenskt patent ges in till Patent- och registreringsverket (PRV). Ansökan registreras hos PRV och om verket anser att ansökan innehåller brister ska sökanden föreläggas att åtgärda dessa. När komplettering har skett ges ansökan en ingivningsdag och PRV påbörjar prövningen av ansökan. En prövning sker både av om de formella kraven är uppfyllda, dvs. att alla nödvändiga handlingar finns ingivna, att ansökningsavgift och årsavgift för patentansökan är betalda och av om uppfinningen uppfyller kraven för patentbarhet, dvs. om uppfinningen är ny, har uppfinningshöjd och kan tillgodogöras industriellt. Om kraven är uppfyllda meddelar PRV patent. Efter att ett patent har meddelats kan allmänheten under en period på nio månader framställa en invändning mot det meddelade patentet. Om en sådan invändning kommer in ska PRV göra en prövning av invändningen. Prövningen kan resultera i att patentet upprätthålls, ändras eller upphävs. En viss tid efter ansökans ingivningsdag ska PRV hålla handlingarna i ett patentansökningsärende tillgängliga för allmänheten.

Regeringen anser att patentlagen ska präglas av en enkelhet, flexibilitet och tydlighet. Som utredningen framhåller är det därför angeläget att förenkla regler som vållar onödig administration eller kostnader för PRV eller som i övrigt är svårtillämpade. Några av utredningens förslag syftar också till att anpassa patentlagens bestämmelser till den europeiska patentkonventionen (EPC). Som nämns i avsnitt 5 finns i EPC bl.a. bestämmelser om vägen fram till ett beviljat europeiskt patent. Det inkluderar regler om vad en ansökan om ett europeiskt patent ska innehålla. Även i dessa delar bör konventionen utgöra en allmän utgångspunkt för moderniseringen av patentlagen.

I de följande avsnitten behandlas förslag som syftar till att underlätta handläggningen hos PRV och i vissa fall anpassa patentlagens regler till EPC.

8.2 Anpassningar till den europeiska patentkonventionen

Regeringens förslag: Patentlagens bestämmelser om en patentansökans innehåll ska anpassas till motsvarande bestämmelser i den europeiska patentkonventionen. Det innebär att ansökans olika delar på ett tydligare sätt ska definieras i den nya lagen och att ritningarna ska göras till en självständig del av patentansökan i stället för att utgöra en del av beskrivningen. Det innebär också att kravet på tydlighet vad gäller en patentansökans beskrivning ska justeras så att kravet omfattar hela patentansökan. Ett krav på att patentansökan ska vara fullständig ska också föras in.

Utredningens förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Utredningen föreslår en delvis annan formulering av bestämmelsen som reglerar vilka delar av en ansökan som är relevanta vid bedömningen av om en fackman kan utöva uppfinningen.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna tillstyrker utredningens förslag eller har ingen invändning mot dem. *Patent- och registreringsverket (PRV)*, *Patentbesvärsrätten (PBR)* och *Ericsson* påtalar dock att ytterligare anpassningar till den europeiska patentkonventionen (EPC) bör göras i fråga om de i utredningen föreslagna bestämmelserna om beskrivning och patentkrav. *Svenska Föreningen för Immaterialrätt (SFIR)* menar att bestämmelserna om beskrivning respektive ritningar måste förtydligas.

Skälen för regeringens förslag: 1967 års patentlag reglerar vad en ansökan om patent ska innehålla (8 §). En ansökan ska bl.a. innehålla en beskrivning av uppfinningen, innefattande även ritningar om sådana behövs, bestämda uppgifter om det som söks skyddat genom patentet (patentkrav) och ett sammandrag av beskrivningen och patentkraven. Motsvarande bestämmelse finns i artikel 78 i den europeiska patentkonventionen (EPC). I EPC finns också definitioner av de olika delarna av en patentansökan (artiklarna 83–85).

Regeringen delar som utgångspunkt utredningens uppfattning att vissa av bestämmelserna om patentansökningar i den nya patentlagen bör anpassas till EPC. Hit hör bestämmelser om patentansökan och dess innehåll. Det innebär, utöver redaktionella och strukturella ändringar, att ritningar som i dag utgör en del av beskrivningen av en uppfinning i stället ska anses utgöra en självständig del av en patentansökan. I förhållande till utredningens förslag bör det emellertid, som bland andra *Ericsson* efterlyser, tydliggöras att det kan hänvisas till ritningar både i beskrivningen och i patentkraven och det bör framgå att alla patentansökningar inte behöver innehålla ritningar.

Utredningen föreslår också att dagens krav på att beskrivningen i en patentansökan ska vara så tydlig att en fackman med ledning av den kan utöva uppfinningen ändras på så sätt att beskrivningen ska vara ”tydlig och utförlig”. Som några remissinstanser påpekar, bl.a. *PRV* och *PBR*, bör även denna bestämmelse utformas närmare lydelsen enligt EPC (artikel 83). Det innebär att kravet på att beskrivningen i en patentansökan ska vara så tydlig att en fackman med ledning av den kan utöva uppfinningen, bör utökas till att avse hela patentansökan, dvs. beskrivningen, patentkraven och eventuella ritningar. Det bör också införas ett krav på att ansökan inte bara ska vara tydlig utan också ”fullständig”.

Vidare bör det tydliggöras att patentkraven genom tekniska och andra särdrag ska definiera den uppfinning som en sökande vill få skyddad samt att patentkraven ska vara tydliga, koncisa och ha stöd i beskrivningen. I denna del gör regeringen en delvis annan bedömning än utredningen som – såvitt avser uppfinningens särdrag – föreslår att uppfinningen enbart ska definieras genom ”tekniska” särdrag. Även om det för att vara en patenterbar uppfinning krävs att uppfinningen har teknisk karaktär och därmed att i vart fall ett av särdragen är tekniskt kan – som *PBR* lyfter fram – andra särdrag vara av betydelse för prövningen. Det är enligt regeringens uppfattning angeläget att lagtexten inte kan uppfattas som att sådana särdrag utesluts.

8.3 Begäran om förtida offentliggörande av en patentansökan

Regeringens förslag: Patent- och registreringsverkets handläggning av en patentansökan ska påbörjas när ansökningsavgiften har betalats.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens. Utredningen föreslår dock en delvis annan utformning av bestämmelsen.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Skälen för regeringens förslag: En ansökan om patent omfattas inledningsvis som huvudregel av sekretess. Handlingarna blir normalt offentliga 18 månader efter ansökningsdagen (22 § 1967 års patentlag). En sökande kan dock begära att handlingarna hålls tillgängliga för allmänheten tidigare än vad som följer av huvudregeln. Patent- och registreringsverket (PRV) offentliggör då handlingarna i ansökan och utfärdar en kungörelse i Svensk Patenttidning. Genom offentliggörandet blir uppfinningen en del av känd teknik och kan inte patenteras av någon annan, även om den aktuella patentansökan skulle komma att avgöras utan att leda till ett patent.

Det förekommer att sökande lämnar in en ansökan i form av en broschyr eller liknande till PRV, där uppfinningen beskrivs någorlunda detaljerat, och samtidigt begär att handlingarna ska hållas tillgängliga. När sökanden sedan inte betalar någon ansökningsavgift, avskrivs ansökan. Ett syfte med att använda patentansökningsförfarandet på detta sätt kan vara att utan kostnad förhindra andra från att få patent på en uppfinning. PRV menar att man i dag inte har någon möjlighet att vägra ett förtida offentliggörande med hänsyn till att sökanden inte har betalat ansökningsavgift.

Det beskrivna förfarandet utgör enligt regeringens uppfattning ett utnyttjande av patentsystemet som inte är önskvärt och det medför dessutom onödigt arbete för PRV. För att undvika detta bör det – som utredningen föreslår – införas en bestämmelse som tydliggör att PRV inte behöver påbörja handläggningen av ett patentansökningsärende förrän ansökningsavgiften har betalats.

8.4 Granskning av oberoende uppfinningar i en patentansökan

Regeringens förslag: En patentsökande ska ges möjlighet att mot en avgift få fler än en oberoende uppfinning granskad inom ramen för samma patentansökan.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot förslaget. *Patent- och registreringsverket (PRV)* ser inga direkta nackdelar med förslaget men påpekar att det inte är självklart att det medför en snabbare granskning av en andra uppfinning som omfattas av ansökan, än om sökanden hade delat ansökan. PRV anser att det bör

övervägas avgiftsrabatt för det fall uppfinningen granskats i en tidigare ansökan.

Skälen för regeringens förslag: I 1967 års patentlag finns bestämmelser om det s.k. enhetskravet (10 §). Kravet innebär att det i en och samma patentansökan inte får sökas patent på två eller flera uppfinningar som är oberoende av varandra. Det medför att en ansökan måste avse en enda uppfinning eller en grupp uppfinningar som har ett sådant samband att de ger uttryck för samma uppfinningsidé. Enhetskravet har tillkommit främst av administrativa skäl. Om det var möjligt att ta upp flera av varandra oberoende uppfinningar i en och samma ansökan, skulle handläggningen kompliceras.

Om en ansökan innehåller fler än en uppfinning som är oberoende av varandra utför PRV nyhetsgranskning av den uppfinning som beskrivs först i ansökan. Detta görs för att handläggningen inte ska försenas. Därefter föreläggs sökanden att ändra ansökan så att den endast innehåller en uppfinning eller enhetliga uppfinningar. Enligt uppgift från PRV har det blivit allt vanligare att en sökande ger in en patentansökan som innehåller fler än en uppfinning. När sökanden sedan föreläggs att ändra ansökningarna, förekommer det att sökanden väljer att i stället inrikta ansökan på en annan uppfinning än den som PRV redan har granskat. På så sätt kan sökanden i praktiken få fler än en uppfinning granskad mot en och samma avgift. Detta innebär ökade kostnader för myndigheten.

För att underlätta handläggningen bör det införas en uttrycklig möjlighet för sökanden att, mot en avgift, få flera uppfinningar granskade inom ramen för samma ansökan. En sådan möjlighet finns både hos det europeiska patentverket (EPO) och i regelverket kring konventionen om patentsamarbete (Patent Cooperation Treaty, PCT). Som PRV påpekar innebär inte detta nödvändigtvis att granskningen görs snabbare än om sökanden hade delat ansökan.

Det kan påpekas att även om det införs en möjlighet till en nyhetsgranskning av flera uppfinningar i en ansökan, kommer enhetskravet att hindra att patent ges på flera oberoende uppfinningar inom ramen för en och samma ansökan. För att få patent på alla de uppfinningar som granskats i en ansökan måste sökanden – även med det nu aktuella förslaget – dela ansökan eller lämna in en ny ansökan med återopande av prioritet. En sökande kan dock ha olika skäl för att vilja få nyhetsgranskningen utförd avseende flera uppfinningar och det får vara upp till varje enskild sökande att själv avgöra om en ny ansökan i stället ska ges in. Mot den bakgrunden finns inte heller skäl för att – som PRV föreslår – införa regler om avgiftsrabatt för en redan nyhetsgranskad avdelad ansökan.

8.5 Delning och utbrytning

Regeringens förslag: Reglerna om delning av en patentansökan ska flyttas från patentkungörelsen till den nya patentlagen.
Utbrytningsinstitutet ska avskaffas.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker utredningens förslag eller har inga invändningar mot dem. *Svenskt Näringsliv* och *Svenska Industrins IP Förening (SIPF)* anser dock att formuleringen ”om flera uppfinningar är beskrivna i ansökan” är olycklig då det kan ge intryck av att endast ansökningar som inte är enhetliga får delas. Dåvarande *Patentbesvärshöjningen (PBR)* anser att utbrytningsinstitutet inte bör avskaffas eftersom det finns behov av institutet, t.ex. i de fall en sökande i beskrivning eller patentkrav lagt till något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen och som kan utgöra en egen uppfinning.

Skälen för regeringens förslag: I vissa fall kan en eller flera uppfinningar avskiljas ur en tidigare patentansökan. Detta kan ske genom delning eller utbrytning. Delning innebär att en del av innehållet i en ansökan avdelas och görs till föremål för en särskild ny ansökan. Delning kan ske om sökanden begär det. Delning kan t.ex. bli aktuellt om en ansökan innehåller uppfinningar som är oberoende av varandra. Sökanden kan då välja att dela ansökan genom att lyfta ur innehåll ur den ursprungliga ansökan. Den avdelade ansökan får då samma ingivningsdag som den ursprungliga ansökan.

Utbrytning kan ske om det genom tillägg till beskrivningen eller till patentkraven eller på något annat sätt har lagts till något som kan utgöra en egen uppfinning, som inte framgick av ansökan när den gavs in. Genom utbrytning uppkommer då en ny ansökan för den uppfinningen.

De bestämmelser som reglerar delning och utbrytning finns huvudsakligen i 1967 års patentkungörelse. I patentlagen finns endast en upplysning om att i de fall patent söks på en uppfinning som framgår av en av sökanden tidigare gjord ansökan som inte slutligt avgjorts så ska den senare ansökan, på de villkor som regeringen bestämmer, anses gjord vid den tidpunkt då handlingarna där uppfinningen framgår inkom till PRV (11 § 1967 års patentlag). Vad delning och utbrytning är framgår alltså inte uttryckligen av patentlagen men det finns bestämmelser i lagen om ingivningsdag, prioritet och pantsättning som indirekt berör delning och utbrytning. Vad som utgör delning och utbrytning framgår av 22–24 §§ patentkungörelsen.

Regeringen anser i likhet med utredningen att bestämmelserna om delning bör samlas och föras in i den nya patentlagen. När det gäller *Svenskt Näringslivs* och *SIPF:s* påpekande att formuleringen av bestämmelsen om delning är olycklig kan det konstateras att den av utredningen föreslagna bestämmelsen i denna del motsvarar den hittillsvarande bestämmelsen i patentkungörelsen. Regeringen kan inte heller se att den skulle riskera att ge upphov till missförstånd om förutsättningarna för att dela en ansökan. Regeringen delar därför utredningens bedömning att bestämmelsen i patentkungörelsen bör föras över till den nya lagen.

När det gäller utbrytning anser *PBR* att det finns skäl att behålla regleringen och lyfter fram att om utbrytningsinstitutet avskaffas blir det omöjligt att få skydd för tillagt material som finns i en ansökan som har blivit offentlig, eftersom det genom offentliggörandet kommer att ingå i känd teknik. Den tidigare ansökan kommer då att bli ett hinder mot en ny ansökan som grundas på tillägget.

Som *PBR* lyfter fram kan alltså utbrytningsinstitutet anses ha vissa fördelar för en enskild sökande. Det kan samtidigt konstateras att det

används relativt sällan. Enligt *PRV* rör det sig om ett fåtal ärenden per år. Till det ska läggas att bestämmelserna saknar motsvarighet i andra rättsordningar och i den europeiska patentkonventionen (EPC). Som *PRV* påpekar vore det olyckligt om det uppstår frågetecken kring utbrutna patentansökningar i ett internationellt perspektiv, till exempel genom att sådana ansökningar används som prioritetsgrundande för senare ansökningar i andra länder. Enligt regeringens uppfattning talar därför intresset av likartade regler på patentområdet för att utbrytningsinstitutet bör avskaffas. Regeringen gör alltså samma bedömning som utredningen i denna del.

8.6 Preklusionsförelägganden i invändningsärenden

Regeringens bedömning: Det bör inte införas en möjlighet för Patent- och registreringsverket att besluta om preklusionsförelägganden i invändningsärenden eller att förklara förberedelsen i sådana ärenden avslutad.

Utredningens bedömning överensstämmer i sak med regeringens. Utredningens bedömning grundar sig på delvis andra skäl. Enligt utredningen bör en sådan möjlighet inte införas för patent- och registreringsverket (*PRV*) eftersom motsvarande regler inte finns i överinstanserna som tillämpar förvaltningsprocesslagen (1971:291).

Remissinstanserna invänder inte mot utredningens bedömning.

Skälen för regeringens bedömning: *PRV* har under utredningens arbete fört fram att handläggningstiderna i ärenden om patent är långa och att processmaterialet ofta är omfattande och ges in allt eftersom i ärendet. I syfte att förenkla handläggningen har *PRV* fört fram till utredningen att det bör övervägas om verket ska kunna besluta om preklusionsföreläggande eller kunna förklara handläggningen avslutad på ett liknande sätt som enligt rättegångsbalken.

Enligt rättegångsbalken kan en tingsrätt förelägga parterna att slutligt bestämma sin talan och uppge de bevis som åberopas, s.k. preklusionsföreläggande (42 kap. 15 §). Efter att tiden för ett sådant yttrande gått ut får parterna inte åberopa någon ny omständighet eller något nytt bevis utan att han eller hon gör sannolikt att det funnits en giltig ursäkt att inte göra det tidigare. En tingsrätt kan också meddela parterna att förberedelsen i målet vid en viss tidpunkt är avslutad (42 kap. 15 a §). För att efter den tidpunkten få åberopa en ny omständighet eller ett nytt bevis krävs också att parten gör sannolikt att han eller hon hade giltig ursäkt att inte åberopa omständigheten eller beviset tidigare. Den nya omständigheten eller det nya beviset kan också tillåtas om målets prövning inte fördröjs i någon väsentlig mån.

Enligt 3 kap. 9 § lagen (2016:188) om patent- och marknadsdomstolar ska bestämmelserna i rättegångsbalken om preklusionsförelägganden och om förklaring att förberedelsen i målet är avslutad tillämpas även i tvistemål där förlikning om saken inte är tillåten och i ärenden, dvs. bl.a. sådana ärenden som överklagats från *PRV*. Sedan införandet av patent-

och marknadsdomstolarna är det alltså möjligt att i domstolsprocessen besluta om preklusionsförelägganden och att förklara förberedelsen avslutad i ärenden där PRV är första beslutande instans. De skäl som utredningen anför i denna del om att förvaltningsprocesslagen inte innehåller preklusionsregler gör sig därför inte längre gällande.

Det som nu sagts väcker frågan om den möjlighet som alltså finns i domstolsprocessen även bör införas under handläggningen hos PRV. Om parterna i ett invändningsärende ger in nytt processmaterial i ett sent skede riskerar detta att försena ett avgörande. I dessa fall skulle regler om preklusion som begränsar parternas möjlighet att efter en viss tidpunkt ge in nytt material kunna leda till ökad ordning och en snabbare handläggning av invändningsärendena. Preklusion är dock en ingripande åtgärd. Om parternas möjligheter att åberopa nya omständigheter och ny bevisning hos PRV begränsas kan risken öka för materiellt felaktiga avgöranden. Det finns också en risk för att en svagare part inte fullt ut kan tillvarata sin rätt i domstolsprocessen. Som *Stockholms tingsrätt* understryker riskerar också sådana regler att leda till onödiga processer hos domstolarna. Regeringen gör därför bedömningen att det i nuläget inte bör införas någon möjlighet för PRV att besluta om preklusionsförelägganden eller förklara förberedelsen avslutad.

8.7 Handläggning av invändningsärenden efter det att ett patent har upphört att gälla

Regeringens förslag: Det ska införas en bestämmelse i den nya patentlagen om att en invändning mot ett meddelat patent kan prövas även om patentet har upphört att gälla till följd av ett avstående eller obetalda årsavgifter.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Skälen för regeringens förslag: Efter att ett patent har meddelats, kan andra än patenthavaren inom nio månader göra en invändning mot patentet (24 § i 1967 års patentlag). Om patentet upphävs på grund av en invändning, får beslutet verkan från den dag patentansökan gjordes. Följden av detta är att patenthavaren aldrig anses ha haft någon patentskyddad ensamrätt.

Den 1 januari 1994 ändrades patentlagen så att tiden inom vilken invändning mot ett patent får göras löper från det att patent meddelas. Dessförinnan gällde att ansökan först godkändes för utläggning och att var och en därefter kunde invända mot ansökan. Först efter att invändningsförfarandet hade avslutats, meddelades patentet. När lagen ändrades 1994 berördes dock inte frågan om vad som ska gälla om patentet förfaller under den tid då en invändning mot patentet handläggs (se prop. 1993/94:22).

Ett patent kan förfalla om patenthavaren inte betalar årsavgift för patentet (51 § i 1967 års patentlag). Patentet har då varit i kraft under viss tid och patenthavaren har för den tiden möjlighet att hävda sin rätt i ett intrångsmål. Detsamma gäller om patenthavaren avstår från patentet. För

den som har invänt mot patentet finns det alltså i dessa situationer ett intresse av att invändningen prövas trots att patentet har förfallit.

I den europeiska patentkonventionen (EPC) och dess tillämpningsföreskrifter har den nu aktuella situationen reglerats. Av konventionen framgår att en invändning kan göras vid den europeiska patentorganisationen (EPO) även om patenthavaren har avstått från patentet eller om patentet har upphört att gälla i alla medlemsstater. På samma sätt kan ett beslut i ett invändningsärende vid EPO överklagas även om patentet inte har verkan i någon kontraktsstat (se regel 75 och 98 i tillämpningsföreskrifterna).

Som utredningen framhåller hanteras motsvarande situationer redan i dag i praktiken på ett liknande sätt i Sverige. Det innebär att en invändning prövas trots att patentet har upphört att gälla till följd av ett avstående eller på grund av bristande avgiftsbetalning. Det är samma situationer som regleras i regel 75 i tillämpningsföreskrifterna till EPC. Regeringen delar utredningens uppfattning att det bör införas en bestämmelse i patentlagen som motsvarar det som gäller enligt EPC. En invändning mot ett meddelat patent bör alltså kunna prövas även om patentet har upphört att gälla till följd av avstående eller obetalda årsavgifter.

9 Ändring av en patentansökan och ett patent

9.1 Ändring av en patentansökan

<p>Regeringens bedömning: Bestämmelsen om ändring av en patentansökan bör inte ändras.</p>

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens bedömning. Utredningen föreslår att begreppet grundhandling i 1967 års patentkungörelse tas bort.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna tillstyrker utredningens förslag att grundhandlingsbegreppet inte längre ska användas. *Patent- och registreringsverket (PRV)* och *Patentbesvärsvrätten (PBR)* motsätter sig inte utredningens förslag, men påpekar att det finns konsekvenser av förslaget som inte berörs i utredningen. De framför också att utredningens förslag – om det ska genomföras – behöver kompletteras, bl.a. när det gäller hur översättningar ska hanteras och med bestämmelser som reglerar den yttre ramen för ändring av patentkrav i en avdelad ansökan respektive en fullföljd internationell ansökan. PBR menar också att det är lagtekniskt olämpligt att begreppet ”ansökan på ingivningsdagen” får en ny innebörd genom att definitionen av grundhandling tas bort i patentkungörelsen. Den hänvisning till den europeiska patentkonventionen (EPC) som utredningen gör är enligt PBR inte tillräckligt eftersom EPC är omgärdat med ett antal regler som inte har motsvarighet i de svenska bestämmelserna.

Svenskt Näringsliv Ericsson och PRV anser att bestämmelsen om ändring av en ansökan bör utformas i än närmare anslutning till EPC. *Teknikföretagen* ansluter sig till detta.

Skälen för regeringens förslag

Allmänt om ändring av en patentansökan

En patentansökan som vid granskningen inte uppfyller kraven på vad en ansökan ska innehålla får efter påpekande ändras för att bristerna ska rättas till. Sökanden kan också själv välja att göra ändringar i ansökan. Av 13 § i 1967 års patentlag följer dock att en ansökan inte får ändras så att patent söks på något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen. Beskrivning, eventuella ritningar och patentkrav får alltså ändras, men ändringar som påverkar omfattningen av det skydd som söks måste ha en motsvarighet i det som framgick av handlingarna på ingivningsdagen. Begränsningen motiveras av den företrädesrätt och de rättsverkningar i övrigt som är knutna till en patentansökans ingivningsdag. I patentkungörelsen anges närmare vilken lydelse av beskrivningen, ritningarna och patentkraven som bestämmer ramen för tillåtna ändringar. Denna lydelse utgör de s.k. grundhandlingarna (19 och 21–24 §§).

Ändring av en patentansökan som ges in på ett annat språk

En patentansökan får göras på andra språk än svenska eller engelska, om en översättning senare ges in (8 a § 1967 års patentlag och 3 § 1967 års patentkungörelse). I patentkungörelsen finns det bestämmelser om hur översättningar av en patentansökan som ges in på ett annat språk ska hanteras. Här finns också hänvisningar till grundhandlingsbegreppet. Ett av syftena med begreppet är att det inte ska vara nödvändigt att kontrollera en ändring i patentansökan mot en text som är skriven på ett annat språk än svenska eller engelska (se NU 1963:6 s. 198 och 199 och SOU 1974:63 s. 144). Vad som utgör grundhandlingar skiljer sig åt för olika typer av patentansökningar. Grundhandlingarna för en svensk patentansökan utgörs av den beskrivning, de ritningar och patentkrav på svenska, engelska, danska eller norska som fanns ingivna på ansökans ingivningsdag. Detsamma gäller i fråga om en internationell ansökan som tas upp till handläggning av PRV (38 § i 1967 års patentlag) och en europeisk ansökan som begärs omvandlad (93 § i 1967 års patentlag). Om det inte fanns någon sådan handling på ansökans ingivningsdag, ska den beskrivning, de ritningar och de patentkrav på svenska eller engelska som därefter först ges in ses som grundhandling, i den mån innehållet har en tydlig motsvarighet i de handlingar som fanns ingivna på ingivningsdagen (21 § första stycket 1967 års patentkungörelse).

Grundhandlingarna för en internationell ansökan som fullföljs utgörs av den kopia av beskrivning, ritningar och patentkrav som har getts in, om ansökan är skriven på svenska eller engelska (31 § 1967 års patentlag). Om det krävs en översättning för att fullfölja ansökan, utgörs grundhandlingarna i stället av översättningen av beskrivning, ritningar och patentkrav.

Det är alltså först när ansökan i relevanta delar har getts in på ett språk som godtas, eller översatts till ett sådant språk, som det finns en handling

som utgör grundhandling. Det är innehållet i grundhandlingen som PRV utgår från vid handläggningen av patentansökan och som styr vilka ändringar som får göras, förutsatt att översättningen har tydligt stöd i ansökan på ingivningsdagen.

Bör reglerna om ändring av en patentansökan ändras

Utredningen föreslår att reglerna om ändring av en patentansökan ska anpassas till bestämmelserna i den europeiska patentkonventionen (EPC). Utredningen föreslår därför ändringar i 1967 års patentkungörelse som bl.a. innebär att begreppet grundhandling tas bort. Någon ändring av bestämmelsen i 1967 års patentlag av vilken det framgår att en patentansökan inte får ändras så att patent söks på något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen föreslås inte. Genom att grundhandlingsbegreppet tas bort, får dock ”ansökan på ingivningsdagen” i vissa fall en delvis annan innebörd.

Enligt EPC är ”the application as filed” avgörande för vilka ändringar som kan göras i en patentansökan. Vid handläggningen hos det europeiska patentverket (EPO) ska en ansökan om patent vara skriven på något av de officiella språken engelska, franska eller tyska. Om ansökan är gjord på något annat språk, ska en översättning ges in (artikel 14.1–2 EPC), men det är ändå den ursprungligt ingivna texten som räknas som ”the application as filed” (jämför artikel 123.2 och 70.1–2). Enligt utredningen innebär de hittillsvarande svenska bestämmelserna om vilka ändringar som får göras av en patentansökan – som utgår från den översättning av ansökan som getts in till PRV, den s.k. grundhandlingen – i praktiken att det svenska begreppet ”ansökan på ingivningsdagen” och begreppet ”the application as filed” i EPC i detta sammanhang kan ha olika betydelser.

För PRV innebär den svenska regleringen en fördel eftersom verket som utgångspunkt kan utgå från en översatt handling om ansökan getts in på ett utländskt språk. PRV menar också att det finns flera problem med en anpassning till EPC. Om ansökan getts in på ett annat språk än svenska eller engelska, så skulle granskningen ske av en lydelse av ansökan som inte har rättsverkan, eftersom översättningen kan ändras under ansökans handläggning. Enligt PRV kan detta leda till en felaktig och fördyrad handläggning hos verket. Dessutom kan tredje man i fråga om patentansökningar på andra utländska språk än engelska inte längre förlita sig på att det innehåll som finns tillgängligt på engelska eller svenska anger den yttre gränsen för det skyddsomfång som patentet kommer att omfatta.

PRV pekar också på behovet av ytterligare regler för att uppnå syftet med en anpassning till EPC. Vid handläggningen hos EPO är utgångspunkten att det är sökanden som svarar för att översättning av en ansökan är riktig. Vid avgörande av om en ändring av ansökan är tillåten eller inte, ska EPO utgå ifrån att översättningen är korrekt (regel 7). Om det förekommer allvarliga tvivel i fråga om översättningens riktighet, kan sökanden ges möjlighet att ge in ett certifikat som visar att den stämmer överens med ”the application as filed” (regel 5). Behovet av ett sådant certifikat avgörs från fall till fall. Under handlägningsprocessen fortsätter dock EPO att utgå från ansökan på originalspråket, även efter det att översättningen har getts in.

Som utredningen framhåller innebär den nu gällande ordningen vissa risker för sökanden. Om något i ansökningshandlingarna har översatts felaktigt eller fallit bort vid översättningen kan problem uppstå. Som PRV lyfter fram kan det samtidigt konstateras att det är sökanden, och inte tredje man, som står risken för sådana fel.

Även om en av utgångspunkterna för detta lagstiftningsärende är att ytterligare anpassa patentlagen till bestämmelserna i EPC delar regeringen den uppfattning som förs fram av PRV, men också av PBR, att en anpassning till EPC på det sätt som utredningen föreslår skulle kräva ytterligare ändringar av regelverket kring hur en översättning hanteras. I utredningen finns inte någon analys i dessa delar och det läggs inte heller fram några förslag till sådana ändringar.

Det krävs alltså ytterligare analyser av konsekvenserna av den ändring som utredningen föreslår och hur de bäst hanteras. Samtidigt kan det konstateras att det endast är ett fåtal ansökningar som kommer in på ett annat språk än svenska, engelska, danska eller norska. Det finns mot den bakgrunden inte anledning att inom ramarna för det här lagstiftningsärendet gå vidare med en anpassning av lagstiftningen till EPC i detta avseende.

Svenskt Näringsliv m.fl. för fram att patentlagens bestämmelse om ändring av en ansökan mer ordagrant bör utformas i enlighet med EPC för att tydliggöra att varken patentkraven eller beskrivningen eller ritningarna får ändras. Regeringen kan konstatera att en sådan ändring i någon mån begränsar möjligheten att komplettera en ansökan i förhållande till 1967 års patentlag. Även en sådan förändring kräver ytterligare analys. Frågan hänger också till viss del samman med frågan om grundhandlingar. Mot bakgrund av detta finns det inte heller i denna del anledning att nu anpassa lagstiftningen till EPC.

Sammantaget innebär det som ovan anförs att den hittillsvarande bestämmelsen om ändring av en patentansökan ska föras över oförändrad till den nya lagen och att begreppet grundhandling tills vidare bör finnas kvar i den nya förordning som ska ersätta patentkungörelsen.

Däremot bör lagtexten i den nya patentlagen utformas på ett enhetligt sätt vilket innebär att begreppet grundhandling i bestämmelserna om prioritet bör ersättas med ”ansökan på ingivningsdagen” (6 a § femte stycket 1967 års patentlag). Eftersom grundhandlingsbegreppet är avsett att föras över till den nya förordningen, innebär det dock inte någon ändring i sak.

9.2 Upprätthållande av ett patent i ändrad lydelse efter invändning

Regeringens förslag: Bestämmelserna om upprätthållande av ett patent i ändrad lydelse efter invändning ska kompletteras så att det framgår att ändringarna inte får medföra att patentskyddet utvidgas och att även de ändrade patentkraven ska vara tydliga, koncisa och ha stöd i beskrivningen.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det. *Patent- och registreringsverket (PRV)* och *Patentbesvärsrätten (PBR)* för fram att kravet på tydlighet inte bör vara så långtgående som utredningen föreslår.

Skälen för regeringens förslag: I patentlagen finns bestämmelser som gör det möjligt att invända mot ett meddelat patent (25 § första stycket 1967 års patentlag). De omständigheter som kan leda till att patentet upphävs efter en invändning är desamma som kan medföra att ett patent förklaras ogiltigt, dvs. att patentet har meddelats trots att de grundläggande kraven inte är uppfyllda, att det avser en uppfinning som inte är så tydligt beskriven att en fackman med ledning av beskrivningen kan utöva uppfinningen eller att det omfattar något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen. Om någon av dessa omständigheter föreligger, ska det meddelade patentet upphävas.

En patenthavare som riskerar att få sitt patent upphävt kan under invändningsförfarandet göra ändringar i patentet som medför att det inte längre finns någon grund för upphävande. I sådana fall kan patentet upprätthållas i den ändrade lydelsen (25 § tredje stycket).

Den nuvarande bestämmelsen är inte helt tydlig när det gäller frågan om hur en prövning av om ett patent kan upprätthållas i ändrad lydelse ska gå till. Av bestämmelsen framgår att PRV ska förklara att patentet upprätthålls i ändrad lydelse om patenthavaren under invändningsförfarandet har gjort sådana ändringar att de omständigheter som annars skulle ha lett till att patentet upphävdes inte längre föreligger, dvs. de omständigheter som framgår av 25 § första stycket. Regeln ger alltså intryck av att det endast är dessa omständigheter som inte får föreligga för att patentet ska kunna upprätthållas i den ändrade lydelsen. I förarbetena till den aktuella paragrafen anges bara att hinder mot att patentet upprätthålls i ändrad lydelse inte får finnas (se prop. 1993/94:22 s. 56).

Prövningen av om ett patent kan upprätthållas i ändrad lydelse omfattar emellertid i praktiken mer än det som uttryckligen framgår av bestämmelserna för invändningsförfarandet. Bland annat gäller bestämmelsen om att patentkraven inte får ändras så att patentskyddets omfattning utvidgas efter det att ett patent har meddelats även vid prövningen av ändringar som görs inom ramen för ett invändningsärende (20 § tredje stycket). Detsamma gäller kravet på att patentkraven ska vara tydliga, även om det i och för sig är riktigt att det i detta fall, som *PRV* och *PBR* påpekar, förtydligats i praxis att det inte kan ställas högre krav på patentkravens tydlighet än vad som gjordes vid meddelandet av patentet (se bl.a. det europeiska patentverkets stora besvärskammars avgörande den 25 mars 2015 i mål nr G3/14).

Som utredningen påpekar har reglerna om upprätthållande av ett patent i ändrad lydelse inom ramen för ett invändningsärende fått en snäv utformning. I den nya lagen bör det därför klart anges vilka förutsättningar som är för att patentet ska kunna upprätthållas i en sådan situation. När de aktuella bestämmelserna förs över till den nya patentlagen bör det därför läggas till att de gjorda ändringarna inte får medföra att patentskyddet utvidgas och att även de ändrade patentkraven ska vara tydliga, koncisa och ha stöd i beskrivningen.

Svenska industrins IP förening (SIPF) och *Svenska patentombudsforeningen (SPOF)* efterlyser i det här sammanhanget ytterligare

anpassningar till EPC när det gäller vilken sammansättning som ska pröva en invändning och vilket språk en invändning får ges in på. Regeringen konstaterar att dessa frågor inte varit föremål för övervägande i utredningen. Mot den bakgrunden saknas det förutsättningar att nu föreslå sådana regler.

9.3 Anpassning av förutsättningarna för patentbegränsning

Regeringens förslag: Förutsättningarna för patentbegränsning ska anpassas till den europeiska patentkonventionen. Det innebär att det inte ska ställas något krav på beskrivningens tydlighet i ett ärende om patentbegränsning eller vid prövningen av ett yrkande om patentbegränsning i ett ogiltighetsmål. Det ska däremot krävas att även de ändrade patentkraven är tydliga, koncisa och har stöd i beskrivningen.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det. *Patentbesvärsvården (PBR)* anför att den tydlighetsprövning som ska göras av ett patentkrav vid patentbegränsning bör överensstämma med den som ska göras vid prövning av ändrade patentkrav efter invändning.

Skälen för regeringens förslag: Patentbegränsning innebär att ett eller flera patentkrav och, om det behövs, beskrivningen ändras så att patentskyddets omfattning begränsas. En patenthavare kan när som helst under patentets giltighetstid begära att patentet begränsas enligt det särskilda förfarandet som regleras i 4 a kap. i 1967 års patentlag. Patentet kan också begränsas inom ramen för en process om ogiltighet, som ett alternativ till ogiltigförklaring, om patentet visat sig ogiltigt bara till viss del (52 § i 1967 års patentlag). Till skillnad från bestämmelserna om upprätthållande av patentet i ändrad lydelse efter invändning finns det i bestämmelserna om patentbegränsning ett uttryckligt krav på att skyddsomfånget inte får utvidgas. Det finns dock inte något krav på att patentkraven ska vara tydliga, utan bara på beskrivningens tydlighet.

När begränsningsinstitutet infördes 2007 var det med motsvarande bestämmelser i den europeiska patentkonventionen (EPC) som förebild (prop. 2006/07:56 s.148). Enligt EPC ska den europeiska patentorganisationen (EPO) först av allt ta ställning till om den begärda ändringen faktiskt innebär en begränsning av de ursprungliga patentkraven. Därefter omfattar prövningen att de ändrade kraven är tydliga och koncisa och har stöd i beskrivningen samt att ändringen inte innebär en utvidgning av patentets skyddsomfång.

Någon avsikt att innehållet i bestämmelserna i EPC och patentlagen skulle skilja sig åt går inte att utläsa av förarbetena till 1967 års patentlag. Regeringen kan inte heller se några egentliga skäl för att prövningen av förutsättningarna för patentbegränsning enligt patentlagen ska skilja sig från den prövning som görs inom EPO. Patentlagens bestämmelser bör därför anpassas till EPC. Det innebär att det inte ska uppställas något krav på beskrivningens tydlighet. Däremot bör det, som också *PBR* för fram, krävas att även de ändrade patentkraven är tydliga, koncisa och har stöd i

beskrivningen. I 1967 års patentlag görs en hänvisning till ogiltighetsgrunderna för att ange förutsättningarna för en patentbegränsning (40 b §). I den nya lagen bör förutsättningarna för patentbegränsning av tydlighets-skäl i stället anges direkt i paragrafen.

10 Delgivning ombud för utländska patentsökande och patenthavare

Regeringens bedömning: Patentlagens regler om delgivning med en patentsökande eller patenthavare som saknar hemvist i Sverige bör inte ändras.

Utredningens förslag överensstämmer inte med regeringens bedömning. Utredningen gör en annan bedömning än regeringen och föreslår att ombudskravet ska tas bort och att endast reglerna om hur delgivning får ske om ombud saknas ska föras över till den nya lagen.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser yttrar sig inte särskilt över förslaget. *Patent- och registreringsverket (PRV)* tillstyrker dock utredningens förslag. *Sveriges Patentbyråers Förening (SEPAF)* anser att ombuds- och hemvistkravet för patenthavare samt möjligheten för PRV att förelägga sökanden att ställa ett ombud med hemvist i Sverige ska finnas kvar. SEPAF menar att de slojade ombuds- och hemvistkraven på sikt kan medföra en urholkning av den samlade kunskapen och kompetensen hos den svenska ombudskåren till nackdel för svensk industri, forskning, högskolor och universitet.

Skälen för regeringens bedömning: I patentlagen finns bestämmelser om att en patentsökande eller patenthavare som saknar hemvist i Sverige ska ställa ett ombud för sig som har rätt att ta emot delgivning. När det gäller en patentsökande får PRV förelägga en sökande som inte har hemvist i Sverige att ställa ett ombud för sig som har hemvist här i landet och som har behörighet att ta emot delgivning i ärendet. Om sökanden inte följer föreläggandet, får delgivning ske genom att handlingen som ska delges sänds med posten till sökanden under dennes senast kända adress (12 §). Syftet med bestämmelsen är dels att underlätta kontakterna mellan sökanden och PRV, dels att göra det lättare för PRV att delge sökanden.

En patenthavare som inte har hemvist i Sverige ska ha ett ombud som är bosatt här och som är behörig att ta emot delgivning. Om patenthavaren inte har anmält ett ombud får delgivning i stället ske genom att den handling som ska delges skickas med posten i betalt brev till den i patentregistret antecknade adressen. Finns det ingen fullständig adress antecknad i registret, får delgivning ske genom att handlingen hålls tillgänglig hos PRV och genom att ett meddelande om detta och om handlingens huvudsakliga innehåll kungörs (71 §). Syftet med bestämmelsen är delvis ett annat än för en patentsökande. Patentets skyddstid uppgår till 20 år vilket är en förhållandevis lång tid. Under denna tid kan talan om bl.a. ogiltighet väckas mot patenthavaren. I dessa fall

finns det ett intresse för den som vill föra en talan att patenthavaren ska kunna nås för delgivning av stämning.

Bestämmelserna innebär alltså ett krav på delgivningsombud med hemvist i Sverige. Den nuvarande utformningen av kravet på delgivningsombud för en patentsökande infördes i patentlagen år 2000 efter en s.k. formell underrättelse från EU-kommissionen om att vissa bestämmelser i patentlagen om ombudskrav var oförenliga med det dåvarande EG-fördragets bestämmelser om fri rörlighet för tjänster och etableringsfrihet. Reglerna ändrades då på så sätt att det obligatoriska ombudskravet togs bort. Kravet på att ha ett delgivningsombud med hemvist i Sverige lämnades oförändrat eftersom behovet av att säkerställa delgivning ansågs vara motiverat och därför förenligt med EU-rätten (prop. 2000/01:13). När det gäller patenthavare har som nämnts andras intresse av att under patenttiden kunna väcka en talan om ogiltighet ansetts medföra att det finns skäl att ha ett krav på delgivningsombud för patenthavaren.

Formellt gör sig samma skäl för att ha ett ombudskrav för delgivning med patentsökande och patenthavare som saknar hemvist i Sverige fortfarande gällande. Under utredningens arbete med den nya patentlagen har dock den praktiska betydelsen av ombudskraven ifrågasatts och det har framkommit att PRV och domstolarna inte tillämpar dessa specialregler om delgivning via ombud i någon större utsträckning. I stället tillämpas andra delgivningsregler, däribland EU:s delgivningsförordning (Europa-parlamentet och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 om delgivning av handlingar i civila eller kommersiella ärenden). Det finns mot den bakgrunden anledning att överväga om ombudskravet för patentsökanden och patenthavare har spelat ut sin roll och nu – som utredningen föreslår – bör tas bort.

Det kan emellertid konstateras att utredningens förslag innebär att ombudskravet tas bort, men att reglerna om hur delgivning ska gå till om ombud saknas behålls. Det skulle innebära att PRV direkt kan använda sig av förenklad delgivning. Enligt regeringens uppfattning är en sådan ordning – där förenklad delgivning kan användas direkt mot en sökande eller patenthavare som saknar hemvist i Sverige – inte lämplig. I sammanhanget måste också beaktas att ombudskravet för patentsökande och patenthavare som saknar hemvist i Sverige är detsamma som finns i övriga immaterialrättsliga lagar som rör det industriella rättsskyddet, dvs. varumärkeslagen (2010:1877), mönsterskyddslagen (1970:485) och växtförädlarrättslagen (1997:306). I varumärkeslagen infördes ombudskravet i samband med framtagnandet av den nya varumärkeslagen som trädde i kraft 1 juli 2011. Det konstaterades då att det fanns ett behov av regleringen och att den var förenlig med EU-rätten.

Enligt regeringens uppfattning är det önskvärt att regelverken i detta avseende inte heller framöver skiljer sig åt mellan de immaterialrättsliga lagarna som rör det industriella rättsskyddet. Eftersom frågan behandlats i samband med moderniseringen av varumärkeslagen, är det enligt regeringens uppfattning önskvärt att en eventuell förändring av reglerna föregås av en översyn av bestämmelserna i samtliga immaterialrättsliga lagar. Mot den bakgrunden och då delgivning med en patentsökande och en patenthavare fortfarande kan ses som ett angeläget intresse bedömer regeringen till skillnad från utredningen att reglerna om ombudskrav för

delgivning både vad gäller patentsökande och patenthavare bör flyttas över till den nya lagen.

SEPAF påtalar att det inte regleras i utredningens förslag på vilket sätt delgivning med utländska ombud får ske och att det finns en osäkerhet kring ansvarsfrågan. När det gäller de synpunkter och frågor som *SEPAF* för fram kan det konstateras att dagens regler om att ett ombud ska ha hemvist i Sverige endast tar sikte på själva delgivningsfrågan. Det står därmed naturligtvis en part fritt att även anlita ett annat ombud att föra partens talan i sak. För ett sådant ombud finns inga särskilda krav på hemvist i patentlagen.

11 Register och diarium hos Patent- och registreringsverket

11.1 Patentregistret, patentansökningsdiariumet och diariumet över europeiska patentansökningar

Regeringens förslag: Det ska införas en särskild bestämmelse om att Patent- och registreringsverket (PRV) ska föra ett patentregister för registrering enligt patentlagen.

Det ska också införas en särskild bestämmelse om att registrering kan ske i diarium hos PRV.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens. Utredningen föreslår dock att vissa bestämmelser om vad som ska antecknas i patentregistret inte ska föras över till den nya lagen.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslagen eller yttrar sig inte särskilt om dem.

Skälen för regeringens förslag

Patentregistret och diarium hos PRV

Ett meddelat patent ska antecknas i det patentregister som förs av patent- och registreringsverket (PRV), 20 § i 1967 års patentlag.

För att tydliggöra att registrering av uppgifter sker i patentregistret bör det i den nya lagen föras in en bestämmelse som klargör att PRV ska föra ett patentregister för registrering enligt lagen. Det innebär inte något nytt i sak men bör av tydlighetsskäl framgå i en särskild bestämmelse.

När det gäller ansökningar om patent som kommer in till PRV antecknas de i ett diarium (patentansökningsdiariumet). Även översättningar av ansökningar om europeiska patent för vilka provisoriskt skydd begärs i Sverige antecknas i ett diarium. Att anteckningar ska ske i olika diarium framgår inte av 1967 års patentlag utan regleras endast i patentkungörelsen. Eftersom vissa rättsverkningar följer av registrering i diariumen och då en anteckning i det i vissa fall är nödvändig för att exempelvis en pantsättning av en patentansökan ska få verkan bör det av den nya patentlagen framgå att registrering kan ske även i diariumen.

Anteckningar i patentregistret

Förutom uppgifter om ett meddelat patent antecknas även vissa uppgifter löpande i patentregistret, exempelvis att ett patent har pantsatts (95 §). På en parts begäran antecknas t.ex. också att ett patent har överlåtit eller att licens har upplåtits (44 § första stycket). Enligt en presumptionsregel ska den som senast antecknats som patenthavare i patentregistret också anses vara det i mål och ärende om patent (44 § fjärde stycket).

När det gäller bestämmelser om anteckningar i patentregistret som ska göras på begäran av en part menar utredningen att dessa bara behöver regleras i den nya lagen om anteckningen kan få civilrättslig verkan. Enligt utredningen är det endast anteckningar om upplåtna licenser som kan få sådan verkan och därför bör framgå av lagen. För att det ska vara tydligt för allmänheten vilka uppgifter som kan antecknas i patentregistret och vem som kan begära detta bedömer dock regeringen, till skillnad från utredningen, att även andra anteckningar som sker på begäran av en part fyller en funktion för allmänheten och att bestämmelserna om detta därför bör föras över till den nya lagen. Hit hör bland annat bestämmelserna om anteckning om övergång av patentet till någon annan (44 § första stycket) och vissa anteckningar om pantsättning (95 och 100 §§).

11.2 Diariernas tillgänglighet för allmänheten

Regeringens bedömning: Bemyndigandet för regeringen att föreskriva i vilken utsträckning Patent- och registreringsverkets diarium ska vara tillgängliga för allmänheten bör inte tas bort.

Utredningens förslag överensstämmer inte med regeringens bedömning. Utredningen gör en annan bedömning än regeringen och föreslår att bemyndigandet tas bort.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser yttrar sig inte över förslaget. *Patent- och registreringsverket (PRV)* och *Patentbesvärsträtten (PBR)* ifrågasätter dock om förslaget överensstämmer med Sveriges åtaganden enligt konventionen om patentsamarbete (Patent Cooperation Treaty, PCT).

Skälen för regeringens bedömning: I ärenden om ansökan om patent gäller sekretess för uppgift om uppfinning eller företagshemlighet, om inte annat följer av patentlagen (31 kap. 20 § offentlighets- och sekretesslagen [2009:400], OSL). Bestämmelsen – som gäller både svenska och internationella patentansökningar – innehåller inget skaderekvisit vilket innebär att huvudregeln är att sekretess råder för dessa uppgifter. Av patentlagen framgår att en ansökan om patent blir offentlig vid en viss tidpunkt (22 § 1967 års patentlag). Bestämmelsen om offentliggörande av patentansökningar omfattar svenska patentansökningar och internationella patentansökningar som fullföljs i Sverige. Däremot omfattas inte patentansökningar som PRV tar emot i sin egenskap av PCT-myndighet.

Svenska myndigheters diarium är som utgångspunkt tillgängliga för allmänheten. Genom hittillsvarande regler i patentlagen ges emellertid regeringen en möjlighet att föreskriva i vilken utsträckning PRV:s diarium

ska vara tillgängliga för allmänheten. När det gäller patentansökningsdiariet och diariet över ansökningar om europeiska patent för vilka provisoriskt skydd begärs framgår det av 1967 års patentkungörelse att dessa är tillgängliga för allmänheten (7 och 59 §§). PRV för också ett diarium över internationella patentansökningar. Detta diarium är inte tillgängligt för allmänheten (54 §).

Utredningen föreslår att bemyndigandet för regeringen att föreskriva i vilken utsträckning PRV:s diariet ska vara tillgängliga för allmänheten ska tas bort. Det skulle innebära att uppgifter i samtliga diariet skulle vara offentliga, i den utsträckning det inte rör sig om sådana uppgifter för vilka det gäller sekretess enligt OSL.

I PCT finns en bestämmelse om sekretess för internationella patentansökningar (artikel 30). Bestämmelserna har tolkats som att sekretess ska gälla, inte bara för uppgifter om uppfinningen och företags-hemligheter i själva ansökan, utan för alla uppgifter kring ansökan som kan förekomma i ett diarium. Förordningsbestämmelsen om att diariet över internationella patentansökningar inte är offentligt har alltså tillkommit mot bakgrund av att det ansetts vara ett konventionsåtagande att uppgifterna i diariet inte ska vara tillgängliga för allmänheten (SOU 1974:63 s. 149). Såväl PRV som PBR menar också att en förpliktelse att hålla diariet för internationella patentansökningar hemligt följer av PCT.

PRV är en svensk myndighet och offentlighetsprincipen gäller för allmänna handlingar som kommit in till myndigheten. Regeringen instämmer i utredningens uppfattning att det knappast kan anses vara syftet med bestämmelsen i PCT att andra uppgifter än de som rör själva uppfinningen eller företags-hemligheter ska hemlighållas. Dessa uppgifter är alltså föremål för sekretess redan till följd av bestämmelsen i OSL och det oavsett om de förs in i diariet eller inte. Andra uppgifter, som t.ex. diarienummer och datum för när ansökan kom in, utgör rimligen inte sådana uppgifter som behöver hemlighållas enligt PCT och inte heller regeringen kan se några andra skäl för att sekretess ska gälla för dessa. Det internationella patentansökningsdiariet bör alltså som utgångspunkt och i likhet med övriga diariet hos PRV vara tillgängligt för allmänheten.

Utöver att reglera sekretess för det internationella diariet, anges i patentkungörelsen att övriga diariet ska vara offentliga. Det innebär att även uppgifter som kan anses avse den patentsökta uppfinningen – och alltså annars omfattas av sekretess enligt OSL – blir offentliga om de förs in i diariet. Även om de uppgifter som förekommer i diariet typiskt sett inte är av detta slag är det inte alltid helt självklart att avgöra om en viss uppgift kan anses omfattas av sekretess enligt OSL. För att undvika sådana gränsdragningsproblem och för att säkerställa att tillgången till diariet-uppgifter hos PRV inte försämrats anser regeringen att det finns ett behov av att även fortsättningsvis kunna föreskriva viss ytterligare offentlighet. Bemyndigandet bör alltså föras över till den nya patentlagen och utformas så att detta blir möjligt.

12 Några särskilda frågor

12.1 Uppgifter om uppfinnaren

Regeringens bedömning: Det bör inte införas en möjlighet för uppfinnaren att avstå från att anges i samband med en patentansökan eller ett patent.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna delar bedömningen eller har inga invändningar mot den. Flera remissinstanser, däribland *Patent- och registreringsverket (PRV)*, *Svenska föreningen för immaterialrätt (SFIR)*, *Sveriges advokatsamfund*, *Ericsson* och *Svenska industrins IP förening (SIPF)*, anser dock att det bör införas en möjlighet för uppfinnaren att avstå från att bli nämnd med namn och adress i en patentansökan. *Sveriges Ingenjörer* menar å andra sidan att uppfinnarens rätt att bli nämnd i patentansökan är en ovillkorlig rätt och att det bör övervägas om en avsiktlig underlåtenhet att ange uppfinnarens namn bör leda till skadeståndsansvar eller att patentet förklaras ogiltigt. Sveriges ingenjörer efterfrågar också ett klagande av uppfinnarbegreppet. *FICPI Sweden* anser att det i lagen bör anges vilken rätt till ekonomisk ersättning en uppfinnare kan ha. *Svenska uppfinnareföreningen (SUF)* för fram liknande synpunkter.

Skälen för regeringens bedömning: Endast fysiska personer kan vara uppfinnare i patentlagens mening. Uppfinnaren kan i sin tur överlåta sin rätt till uppfinningen till en juridisk person som därmed får rätten att söka patent på uppfinningen. Uppfinnarens centrala roll inom patenträtten synliggörs genom en inledande bestämmelse i 1967 års patentlag och så bör ske även i den nya lagen.

Enligt 1967 års patentlag ska den som ansöker om patent lämna uppgift om uppfinnarens namn och adress i ansökan. Om patent söks av någon annan än uppfinnaren, ska sökanden ange grunden för sin rätt till uppfinningen (8 § fjärde stycket). Att rätt uppfinnare anges under patentansökningsförfarandet är viktigt även ur ett internationellt perspektiv. En felaktigt angiven uppfinnare kan enligt vissa rättsordningar medföra att ett patent förklaras ogiltigt.

Samtidigt påtalar flera remissinstanser att det kan finnas situationer då uppfinnaren av olika anledningar inte vill bli omnämnd med namn och adress, t.ex. när det gäller patentansökningar med politiskt eller medialt kontroversiella uppfinningar eller om uppfinnaren lever under skyddad identitet. Enligt PRV förekommer det också att verket får förfrågningar från uppfinnare som undrar om det är möjligt att inte förekomma i patentdatabasen eller i patentregistret. *SFIR* och *Ericsson* föreslår mot den bakgrunden att lagen utformas i överensstämmelse med EPC där det anges att uppfinnaren kan avstå från sin rätt att anges i publikationen (jfr artikel 62). Även PRV menar att en sådan reglering bör övervägas.

Det är en grundläggande förutsättning att uppfinnaren namnges i samband med att en patentansökan ges in. Frågan är alltså om det finns anledning att möjliggöra för uppfinnaren att i den därefter följande

processen inte förekomma med namn och adress i samband med att ansökan blir offentlig eller då ett patent meddelas.

Det kan konstateras att PRV naturligtvis har att förhålla sig till allmänna regler om sekretess, t.ex. det som gäller för myndigheters hantering av skyddade personuppgifter. Att därutöver möjliggöra för uppfinnaren att själv bestämma om hans eller hennes uppgifter ska hemlighållas bör inte komma i fråga. En sådan begränsning av offentligheten måste motiveras av något av de intressen som anges i tryckfrihetsförordningen (2 kap. 2 § TF) och regeringen anser inte att behovet av att i alla fall kunna skydda uppfinnarens identitet framstår som tillräckligt starkt för att offentligheten ska kunna begränsas på det sättet. Det innebär att det som utgångspunkt alltid kommer att vara möjligt att ta del av uppgift om vem uppfinnaren är, dvs. även i det begränsade antal fall då uppfinnaren vill vara anonym. En särskild reglering om att uppfinnaren kan välja att avstå från att anges i t.ex. patentregistret eller patentdatabasen skulle därför vara av begränsad betydelse. Mot den bakgrunden och då det finns ett generellt intresse av att uppgifter om en patentansökan eller ett meddelat patent, inklusive uppgifter om uppfinnarens namn, är lätt tillgängliga, finns det enligt regeringens uppfattning inte skäl att införa en sådan möjlighet.

Regeringen anser inte heller att det finns skäl för att införa särskilda sanktioner vid avsiktlig underlåtenhet att ange uppfinnarens namn i samband med ansökan eller att se över uppfinnarbegreppet på det sätt som *Sveriges Ingenjörer* föreslår. Det saknas också möjlighet att inom ramen för detta lagstiftningsärende behandla den fråga om uppfinnarens rätt till ekonomisk ersättning som *FICPI Sweden* lyfter.

12.2 Talan om ogiltighet och fastställsetalan

<p>Regeringens bedömning: Reglerna om vem som får föra en ogiltighetstalan och reglerna om talan om fastställsetalan bör inte ändras.</p>
--

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens bedömning. Utredningen föreslår att reglerna om vem som får föra en ogiltighetstalan ändras och att reglerna om fastställsetalan inte ska föras över till den nya patentlagen.

Remissinstanserna tillstyrker förslagen eller har inga invändningar mot dem. *Stockholms tingsrätt* och *Svea hovrätt* delar utredningens bedömning att stora delar av bestämmelsen om fastställsetalan i patentlagen överensstämmer med det som gäller för fastställsetalen enligt rättegångsbalken. När det gäller frågan om att den som avser att bedriva viss verksamhet har möjlighet att föra en fastställsetalan framhåller dock tingsrätten och hovrätten vikten av att det även framöver ska gå att föra en sådan talan och att denna möjlighet klart framgår så att det inte leder till osäkerhet angående rätten att föra en sådan talan. Även *Sveriges advokatsamfund* påtalar att den hittillsvarande bestämmelsen om fastställsetalan i patentlagen bör flyttas över till den nya lagen.

Skälen för regeringens bedömning

Talan om ogiltighet

En talan om ogiltighet av ett patent får föras av var och en som lider förfång av patentet och, om det är påkallat ur allmän synpunkt, av den myndighet som regeringen bestämmer (52 § femte stycket 1967 års patentlag). Regeringen har pekat ut Åklagarmyndigheten som sådan myndighet. Om talan grundas på att patentet har meddelats någon annan än den som har rätt att få patent får dock talan föras av den som påstår sig ha en sådan rätt (52 § sjätte stycket). Utredningen föreslår att förfångsrekvisitet i paragrafen ska tas bort och motiverar det med att rekvisitet i stället följer av allmänna civilprocessuella principer om att den som vill föra talan måste yrka något för egen del.

Det är av vikt att den nya patentlagen är tydlig. Att det av patentlagen framgår vad som krävs för att få föra en talan om ogiltighet är en fördel för den som vill föra en sådan talan. Till skillnad från utredningen gör regeringen därför bedömningen att det i nuläget inte finns anledning att ta bort förfångsrekvisitet. Bestämmelsen bör i stället flyttas över till den nya lagen.

Fastställsetalan enligt patentlagen

I 13 kap. 2 § rättegångsbalken finns bestämmelser om fastställsetalan. En sådan talan är tillåten när den rör frågan om ett visst rättsförhållande består eller inte består och ovisshet råder om rättsförhållandet samt denna ovisshet är till nackdel för käranden. Om sakens prövning i ett mål beror på frågan om ett visst rättsförhållande som är stridigt mellan parterna består eller inte består får en fastställsetalan om det också tas upp. Av paragrafen framgår att om det finns andra regler om att en talan om fastställsetala får föras i ett visst fall så gäller dessa regler.

En sådan specialreglering finns i 63 § i 1967 års patentlag. Av bestämmelsen följer att en patenthavare eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja uppfinningen får föra talan om fastställsetala om huruvida han eller hon på grund av patentet åtnjuter skydd gentemot annan, om ovisshet råder om förhållandet och denna är till nackdel för honom eller henne. Även den som driver eller avser att driva verksamhet får föra en fastställsetalan mot patenthavaren för att fastställa om ett visst patent utgör hinder mot verksamheten.

Motsvarande specialregleringar finns i mönsterskyddslagen (1970:485) och växtförädlarrättslagen (1997:306). Tidigare fanns också en liknande bestämmelse i varumärkeslagen. Den togs dock bort i samband med att den nya varumärkeslagen (2010:1877) togs fram. I samband med detta uttalades det att särregeln infördes med anledning av att den generella regeln i rättegångsbalken inte ansågs omfatta talan huruvida ett visst förfarande utgör intrång eller inte eftersom en sådan talan måste avse fastställsetala av om ett visst rättsförhållande består eller inte består. Begreppet rättsförhållande ansågs ursprungligen avse en rättslig relation mellan två avtalsparter. Vidare framhölls att bestämmelsen i rättegångsbalken och begreppet rättsförhållande kommit att utvidgats efter hand och att det numera anses möjligt att föra en talan om att domstolen ska fastställa att svaranden ska betala skadestånd till käranden. Mot bakgrund av detta och eftersom regeln i 1960 års varumärkeslag i allt väsentligt

överensstämde med utformningen av bestämmelsen i rättegångsbalken ansågs det inte nödvändigt att behålla särregeln i varumärkeslagen (prop. 2009/10:225 s. 275–279).

Det kan konstateras att bestämmelsen i 1960 års varumärkeslag till viss del skiljer sig från den i patentlagen eftersom den inte reglerade framtida rättsförhållanden på samma sätt som patentlagen gör. Till skillnad från den tidigare bestämmelsen i varumärkeslagen avviker alltså patentlagens bestämmelse från rättegångsbalkens regler som inte heller uttryckligen reglerar framtida rättsförhållanden.

När det gäller patentlagens bestämmelse om positiv fastställsetalan dvs. en talan om fastställelse av att ett visst förhållande föreligger har bedömer utredningen att rättegångsbalkens regler numera gör det möjligt att föra talan om detta mellan en patenthavare och en eventuell intrångsgörare. Regeringen delar den bedömningen.

I fråga om en negativ fastställsetalan, dvs. en talan om fastställelse av att ett visst förhållande inte föreligger konstaterar utredningen att patentlagens bestämmelse omfattar fastställelse av att ett visst patent inte utgör hinder mot en verksamhet. Rätten att föra en sådan talan har både den som driver och den som avser att driva en verksamhet. I det första fallet konstaterar utredningen att rättegångsbalkens regler gör det möjligt att föra en talan om att ett patent inte utgör hinder för en pågående verksamhet. Även den bedömningen delar regeringen. När det gäller frågan om huruvida den som avser att driva en verksamhet kan föra en fastställsetalan med stöd av reglerna i rättegångsbalken är rättsläget mer oklart.

Det finns såklart fördelar med att de processuella reglerna i de olika immaterialrättsliga lagarna ser likadana ut. Som konstaterats ovan skiljer sig dock bestämmelserna om fastställsetalan i patentlagen, mönsterskyddslagen och växtförädlarrättslagen från den tidigare bestämmelsen i varumärkeslagen. Bestämmelsen i varumärkeslagen var också utformad i nära anslutning till bestämmelsen i rättegångsbalken. Som uttalades i samband med att bestämmelsen togs bort får det anses ligga närmare till hands att ta bort en regel som i det närmaste överensstämmer med rättegångsbalkens regler än att ta bort en regel som är utformad på ett annat sätt (jfr. prop. 2009/10:225 s. 279). När det gäller den nya patentlagen är det av vikt att den utformas på ett tydligt och användarvänligt sätt. Som *Svea hovrätt* och *Stockholms tingsrätt* framhåller är det angeläget att det inte görs någon inskränkning när det gäller möjligheten att föra en fastställsetalan som rör ett framtida rättsförhållande och att reglerna är tydliga. Någon avsikt att ta bort möjligheten att föra en negativ fastställsetalan för den som avser att bedriva en verksamhet finns inte. För att undvika otydligheter i denna del anser regeringen att patentlagens bestämmelse om fastställsetalan bör föras över till den nya lagen. Även om delar av bestämmelsen omfattas av rättegångsbalkens regler bör därför hela den befintliga bestämmelsen tas in i den nya lagen.

12.3 Återställande av förlorade rättigheter

Regeringens förslag: En begäran om återställande på grund av avbrott i postförbindelserna ska inte behöva göras skriftligen.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser, däribland *Patent- och registreringsverket*, tillstyrker eller har inga invändningar mot förslaget. *FICPI Sweden* och *Svenska Patentombudsforeningen (SPOF)* menar att bestämmelserna om återställande av förlorade rättigheter bör övervägas ytterligare eftersom den svenska tillämpningen väsentligt skiljer sig från praxis i andra länder som anslutit sig till den europeiska patentkonventionen (EPC).

Skälen för regeringens förslag

Försening på grund av för sent vidtagna åtgärder

I patentlagen finns bestämmelser som ger en part som har underlåtit att inom viss tid vidta en åtgärd hos PRV möjlighet att få en förklaring om att åtgärden ska anses vidtagen i rätt tid (72 §). En förutsättning för en sådan förklaring är att parten ska ha missat fristen trots att han eller hon har iakttagit all omsorg som betingats av omständigheterna. Vidare ska parten ha lidit en rättsförlust och åtgärden ska ha vidtagits inom två månader från det att förfallet upphörde, dock senast inom ett år från fristens utgång. Begäran om att få en förklaring ska dessutom ha inkommit inom samma tid.

Paragrafen motsvarar artikel 122 i EPC och tillkom i samband med Sveriges tillträde till konventionen. Det krav som då ställdes upp för att en frist skulle kunna återställas var att sökanden ”gjort allt som skäligen kunnat krävas av honom för att iaktta fristen”. Av förarbetena framgår det att den formuleringen var avsedd att ligga nära konventionstexten (prop. 1977/78:1 s. 366).

Paragrafen fick en ny utformning 1994, efter att dåvarande patentverket i en framställning till justitiedepartementet påpekat att bestämmelsen tolkats på ett sätt som kommit att skilja sig från rättstillämpningen hos det europeiska patentverket (EPO) och i många andra länder i Europa, däribland Danmark, Finland och Norge. Motsvarande kritik mot tillämpningen av bestämmelsen i Sverige förs nu återigen fram av några remissinstanser.

I samband med de senaste ändringarna uttalades att den svenska bestämmelsen utformats i nära anslutning till artikel 122 i EPC men att den inte fått exakt samma lydelse. Det konstaterades att det enligt EPC krävs att sökanden eller patenthavaren har iakttagit all omsorg som betingats av omständigheterna och att det var givet, inte minst med hänsyn till patentväsendets internationella karaktär, att det inte bör vara svårare att få en frist återställd i Sverige än vad det är inom t.ex. EPO (prop. 1993/94:22 s. 48). Eftersom det ansågs vara en utbredd uppfattning att den svenska bestämmelsen tolkades mer restriktivt än motsvarande bestämmelser i andra länder och inom EPO, anpassades den svenska bestämmelsen än närmare till ordalydelsen i EPC.

Det bör – som utredningen föreslår – även framöver vara möjligt att enligt svensk rätt få frister återställda på samma sätt som enligt EPC. När det gäller hur bestämmelsen närmare bör utformas instämmer regeringen i utredningens uppfattning att den nuvarande bestämmelsen framstår som ålderdomlig. Det kan samtidigt konstateras att lydelsen är ett resultat av att lagstiftaren avsett att i princip ordagrant följa konventionstexten för att säkerställa samma tillämpning i Sverige som i andra länder och i EPO.

Som uttalats i tidigare lagstiftningsärenden bör det enligt regeringens uppfattning inte vara svårare att få en frist återställd i Sverige än i t.ex. EPO. Från lagstiftarens utgångspunkter kan detta inte komma till tydligare uttryck än genom att lagtexten överensstämmer med texten i konventionen. Det finns därför anledning att iaktta försiktighet vid den modernisering som nu görs och bestämmelsen bör även framöver utformas i nära anslutning till konventionstexten. Det framstår i det sammanhanget också som lämpligt att, som utredningen föreslår, i någon mån närma sig den utformning som motsvarande bestämmelser har i Danmark och Norge.

Försening till följd av avvikelse från normal postgång

När det gäller internationella patentansökningar är det enligt patentlagen möjligt att återställa frister som missats till följd av att postgången försenats (73 § i 1967 års patentlag). Det handlar bl.a. om frister för att ge in översättningar och betala avgifter vid fullföljd av en internationell patentansökan och begära prövning i de fall där en internationell ingivningsdag inte har fastställts. I paragrafen regleras två olika anledningar till försening. Den första handlar om avbrott i postförbindelserna till följd av krig, revolution, upplöpp, strejk, naturkatastrof eller liknande omständigheter. Den andra handlar om avbrott i postförbindelserna.

Bestämmelsen om avvikelse i postgången grundar sig på bestämmelser i konventionen om patentsamarbete (PCT). Som utredningen konstaterar måste regleringen finnas kvar för att Sverige ska uppfylla sina konventionsåtaganden. Däremot är det, som utredningen konstaterar, möjligt att ta bort kravet på att en begäran om återställande ska göras skriftligen. Skriftlighetskravet har redan tagits bort när det gäller bestämmelsen om för sent vidtagna åtgärder (72 §). Regeringen delar utredningens bedömning att det inte heller när det gäller bestämmelserna om förseningar i postgången finns anledning att behålla skriftlighetskravet.

12.4 Brott mot patentsökandens och patenthavarens uppgiftsskyldighet

Regeringens bedömning: Straffsanktionen för brott mot patentsökandes och patenthavares uppgiftsskyldighet bör inte föras över till den nya lagen.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 1967 års patentlag har patentsökande och patenthavare en skyldighet att lämna uppgifter i två situationer (56 §). För det första är en patentsökande som åberopar sin ansökan gentemot någon annan innan handlingarna i ärendet har blivit allmänt tillgängliga skyldig att på begäran lämna sitt samtycke till att denne får ta del av handlingarna och ett prov från eventuellt deponerat biologiskt material (första stycket). För det andra måste den som i annons eller genom påskrift på en produkt eller en förpackning påstår att ett patent har sökts eller meddelats, lämna upplysning om patentets eller patentansökans nummer om det inte redan har skett (andra stycket). Av patentlagen framgår det att det är straffbart att inte uppfylla uppgiftsskyldigheten (62 §).

Den första situationen reglerar alltså fall där en patentsökande åberopar en patentansökan mot en eller flera bestämda personer innan handlingarna i patentärendet har blivit allmänt tillgängliga. Ett exempel kan vara att en patentsökande skickar ett varningsbrev till någon som utnyttjar en uppfinning, med påstående om att uppfinningen är föremål för en ansökan om patent. För tiden innan ansökan blivit allmänt tillgänglig kan sökanden inte åberopa något patentskydd. Ett varningsbrev syftar alltså bara till att informera om att ett patentskydd kan uppkomma i framtiden. Enligt utredningen är en sådan varning inte till någon nackdel för den som blivit varnad, förutsatt att uppgiften är riktig. Om uppgiften är oriktig kan den däremot föranleda skadeståndsskyldighet. Utredningen pekar vidare på att varningsbrev också har ansetts utgöra marknadsföringsåtgärder och oriktiga påståenden om att något utgör intrång i upphovsrätt har bedömts bryta mot god marknadsföringssed vilket kan föranleda vitesförbud.

Som konstaterats kan en patentsökande inte göra gällande något patentskydd under tiden innan patentansökan blivit allmänt tillgänglig och ett utnyttjande av uppfinningen kan alltså inte leda till skadeståndsskyldighet för den varnade. En straffsanktionerad skyldighet att samtycka till att den som varnas får ta del av handlingarna fyller därför inte någon tydlig funktion. Om frågan om att få ta del av handlingarna i stället aktualiseras i en tvist, gäller vidare rättegångsbalkens regler om editionsföreläggande. Som utredningen föreslår bör därför den aktuella bestämmelsen inte föras över till den nya lagen.

Den andra situationen avser att sökanden gentemot en obestämd krets – t.ex. genom annonsering – påstår att patent har sökts eller meddelats. Att uppgiften i ett sådant fall måste vara riktig följer av 10 § andra stycket 5 marknadsföringslagen (2008:486). Av den bestämmelsen följer också att förbudet mot vilseledande marknadsföring även omfattar felaktiga påståenden om innehav av rättigheter. En näringsidkare som vid sin marknadsföring låter bli att lämna väsentlig information kan åläggas vid vite att lämna informationen (24 och 26 §§ marknadsföringslagen).

Som utredningen framhåller är ett åläggande vid vite ett mer ändamålsenligt instrument än en straffsanktionerad skyldighet att lämna en uppgift. För den som har ett intresse av att få uppgiften är ett utdömt straff ingen hjälp. Det ska också tilläggas att det i dag är betydligt enklare att genom olika databaser få fram uppgifter om sökta eller meddelade patent än vad det var när patentlagen infördes. På grund av detta och eftersom marknadsföringslagens bestämmelser bör kunna tillämpas på merparten av de fall som omfattas av den aktuella bestämmelsen i

patentlagen instämmer regeringen i utredningens förslag att inte heller straffsanktionen för uppgiftsskyldigheten som avser annonsering m.m. bör föras över till den nya patentlagen.

12.5 Korrigeringsåtgärder

Regeringens förslag: Bestämmelsen om korrigeringsåtgärder i patentlagen ska ändras på så sätt att det inte längre ska anges att produkten ska ha tillverkats olovligen. I stället ska åtgärder kunna vidtas med sådana produkter som intrånget gäller.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna tillstyrker förslaget eller yttrar sig inte särskilt om det. *Patent- och marknadsöverdomstolen*, *Sveriges advokatsamfund* och *Svenska Patentombudsföreningen* menar dock att bestämmelsen bör utformas närmare lydelsen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, det s.k. civilrättsliga sanktionsdirektivet. *Lunds universitet* konstaterar att korrigeringsåtgärder enligt direktivet kan bli aktuellt för ”varor” medan patentlagen hänvisar till ”produkter” och efterfrågar ett förtydligande av om avsikten är att det ska vara en skillnad mellan direktivet och patentlagens bestämmelse i detta avseende.

Skälen för regeringens förslag: I 1967 års patentlag finns bestämmelser om s.k. korrigeringsåtgärder (59 §). Enligt första stycket får domstolen på yrkande av den som lidit patentintrång, efter vad som är skäligt, besluta att ett patentskyddat alster som har tillverkats utan patenthavarens lov ska återkallas från marknaden, ändras, sättas i förvar för återstoden av patenttiden eller förstöras eller att någon annan åtgärd ska vidtas med det. Detsamma gäller i fråga om hjälpmedel som har använts eller varit avsett att användas vid intrånget. Regleringen genomför delar av det s.k. civilrättsliga sanktionsdirektivet. Syftet med direktivet, som antogs i april 2004, är att harmonisera regler om sanktioner för immateriella rättigheter på den inre marknaden. Direktivet innehåller bestämmelser om åtgärder, förfaranden och sanktioner som syftar till att säkerställa skyddet för immateriella rättigheter.

I propositionen *Civilrättsliga sanktioner på immaterialrättens område – genomförande av direktiv 2004/48/EG (prop. 2008/09:67)* behandlas nödvändiga lagändringar med anledning av direktivet. Lagändringarna trädde i kraft 1 april 2009.

I direktivet finns bestämmelser om åtgärder för intrångsgörande varor och hjälpmedel (korrigeringsåtgärder). Enligt artikel 10.1 ska medlemsstaterna se till att de behöriga rättsliga myndigheterna på sökandens begäran får besluta att lämpliga åtgärder ska vidtas med de varor som har konstaterats göra intrång i en immateriell rättighet och, där så är lämpligt, med material och verktyg som huvudsakligen har använts för att skapa eller tillverka dessa varor. Artikeln innehåller också en uppräkningslista av de åtgärder som ska finnas med, dvs. återkallande från marknaden, slutligt avlägsnande från marknaden eller förstörelse.

När direktivet genomfördes i svensk rätt konstaterades det att det enligt samtliga immaterialrättsliga lagar redan fanns möjligheter att ingripa mot den egendom som ett intrång avser. När det gäller patentlagen föreslogs dock att bestämmelsen skulle ändras så att det då gällande kravet på att åtgärder fick vidtas endast i syfte att förebygga fortsatt intrång skulle tas bort. Vissa redaktionella ändringar gjordes också i den del som rör åtgärder med hjälpmedel. Några andra lagändringar bedömdes inte nödvändiga.

Efter genomförandet av direktivet har Patent- och marknadsöverdomstolen i ett avgörande gjort vissa uttalanden om tolkningen av patentlagens bestämmelse om korrigeringsåtgärder i förhållande till ordalydelsen i direktivet. Domstolen konstaterar att ordalydelseerna i de immaterialrättsliga lagarna skiljer sig åt när det gäller vilken egendom som ska kunna bli föremål för korrigeringsåtgärder. Enligt domstolen är det tydligt i vissa av lagarna att det är den egendom som det konstaterade intrånget gäller som omfattas, medan det i vissa andra lagar – däribland patentlagen – anges att sådan egendom omfattas som kan knytas till en intrångsgörande handling av visst slag, dvs. olovlig tillverkning i patentlagen. I det aktuella avgörandet kom domstolen fram till att en begäran om att en viss produkt skulle förstöras inte kunde bifallas eftersom det rörde sig om en patentskyddad produkt som olovligen förts in i Sverige och alltså inte en produkt som olovligen tillverkats här (Patent- och marknadsöverdomstolens dom den 18 december 2020 i mål nr PMT 8135–19). Med hänsyn till Patent- och marknadsöverdomstolens avgörande finns det enligt regeringens uppfattning anledning att ytterligare anpassa patentlagens bestämmelse om korrigeringsåtgärder till direktivet.

Reglerna om korrigeringsåtgärder är utformade på delvis olika sätt i de immaterialrättsliga lagarna. Gemensamt för flera av lagarna är att de tar sikte på sådan egendom som ett intrång gäller. Enligt till exempel 8 kap. 7 § varumärkeslagen (2010:1877) kan egendom på vilken varukännetecken olovligen förekommer bli föremål för korrigeringsåtgärder. Enligt 9 kap. 7 § växtförädlarrättslagen (1997:306) kan sådant växtmaterial som intrånget gäller omfattas av bestämmelsen om korrigeringsåtgärder. Enligt 37 § mönsterskyddslagen (1970:485) får korrigeringsåtgärder vidtas för en produkt som har tillverkats eller förts in till Sverige i strid mot annans mönsterrätt och enligt 12 § lagen (1992:1685) om skydd för kretsmönster för halvledarprodukter omfattas sådan egendom som ett intrång gäller av bestämmelsen om korrigeringsåtgärder. Även 55 § i lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk tar sikte på egendom som ett intrång gäller.

Som konstateras i promemorian finns det fördelar med att patentlagens bestämmelse så långt det är möjligt utformas på ett liknande sätt som andra immaterialrättsliga lagar. Det talar mot att, som bl.a. *Patent- och marknadsöverdomstolen* föreslår, utforma bestämmelsen fullständigt i enlighet med direktivets lydelse om produkter som ”konstaterats göra intrång”. Det skulle, enligt regeringens uppfattning, kunna leda till en osäkerhet i frågan om det ställs delvis andra – och högre – krav för att kunna vidta korrigeringsåtgärder enligt patentlagen än enligt övriga lagar, även om så inte är fallet.

Det är inte möjligt att åstadkomma en fullständig överensstämmelse med övriga immaterialrättsliga lagar, då bestämmelserna om korrigeringsåtgärder uttrycks på delvis olika sätt. Enligt regeringens uppfattning

innebär dock promemorians förslag att bestämmelsen i patentlagen anpassas till övriga lagar i den utsträckning det är möjligt samtidigt som de skillnader som tidigare funnits i förhållande till direktivet och som uppmärksammats i patent- och marknadsöverdomstolens praxis undanröjs. Regeringen gör alltså sammanfattningsvis samma bedömning som promemorian i denna del.

När det gäller de objekt som kan komma i fråga för åtgärder föreslås i promemorian att uttrycket patentskyddat alster ersätts med produkt. Det är fråga om en rent språklig justering som följer de ändringar som nu görs i patentlagen i övrigt. Huruvida det uttryckssättet i alla delar ska tolkas på samma sätt som det i direktivet i det här sammanhanget använda ”varor”, och vilken betydelse det skulle ha om så inte är fallet, är en fråga för rättstillämpningen.

12.6 Bemyndigande att bestämma avgifter för tilläggsskydd

Regeringens förslag: Regeringen ska få meddela föreskrifter om avgifter för en sådan underrättelse till Patent- och registreringsverket som ska lämnas av den som avser att utnyttja undantagen för tillverkning av en produkt eller ett läkemedel som omfattas av tilläggsskydd.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget eller yttrar sig inte särskilt om det.

Skälen för regeringens förslag

Inledning

Den som har patent på ett läkemedel eller växtskyddsmedel har möjlighet att få skyddstiden förlängd i högst fem år genom att ansöka om tilläggsskydd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel. Ansökan om tilläggsskydd för läkemedel eller växtskyddsmedel görs hos den nationella patentmyndigheten. I Sverige ges ansökan in till Patent- och registreringsverket (PRV).

Tilläggsskyddet för läkemedel antogs i EU år 1992. Sverige hade redan innan svenskt medlemskap i EU nationella regler om tilläggsskydd för läkemedel som motsvarade reglerna i förordningen. När Sverige blev medlem i EU upphävdes de nationella reglerna och förordningens regler kompletterades med nationella bestämmelser om avgifter och straffansvar.

Tilläggsskyddet för växtskyddsmedel antogs i EU år 1996. På samma sätt som redan gällde för tilläggsskydd för läkemedel kompletterades förordningen om tilläggsskydd för växtskyddsmedel med nationella regler om avgifter och straffansvar.

Av förordningarna framgår att ett tilläggsskydd, med vissa undantag som följer av förordningarna, ger samma rättigheter som grundpatentet gav och har samma begränsningar och medför samma skyldigheter (artikel 5 i respektive förordning). Det framgår också av förordningarna att när något visst förfarande inte föreskrivs i förordningarna ska föreskrifter om förfarande som enligt nationell lag gäller för grundpatentet tillämpas på tilläggsskydd, såvida det inte i nationell lag finns särskilda föreskrifter om förfarande för tilläggsskydd. Detta gäller dock med begränsningen att invändning mot meddelande av tilläggsskydd inte får framställas (artikel 19 i förordningen om tilläggsskydd för läkemedel och artikel 18 i förordningen om tilläggsskydd för växtskyddsmedel).

Bemyndigande att bestämma avgifter

Under år 2018 föreslog EU kommissionen ändringar i form av ett undantag från bestämmelserna om tilläggsskydd för läkemedel. Ändring av förordningen infördes 2019 (Europaparlamentets och rådets förordning [EU] 2019/933 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning [EG] nr 469/2009 om tilläggsskydd för läkemedel). Undantagen innebär att andra än den som har patent på ett visst läkemedel ska kunna tillverka läkemedlet när patenttiden löpt ut men tilläggsskyddet fortfarande gäller. Undantagen gäller dock bara om syftet med tillverkningen är att exportera läkemedlet utanför EU eller att viss tid innan tilläggsskyddet löpt ut lagra läkemedlet. För att få utnyttja undantagen krävs att vissa villkor uppfylls, bland annat krävs att den som avser att utnyttja undantagen underrättar den nationella patentmyndigheten i den medlemsstat där tillverkningen eller lagringen ska ske om sin avsikt. I Sverige ska en sådan underrättelse lämnas till Patent- och registreringsverket (PRV).

Enligt artikel 12 i förordningen får medlemsstaterna föreskriva en avgift för den underrättelse som en tillverkare som avser att utnyttja undantaget ska göra till patentmyndigheten.

För PRV innebär ändringen i förordningen att verket ska ta emot och offentliggöra underrättelser som den som avser att utnyttja undantagen ger in. Förändringen innebär alltså vissa nya uppgifter för PRV i form av hantering och offentliggörande. Merkostnaderna för detta kan som utgångspunkt antas bli begränsade och vid en kontakt med PRV har det framkommit att myndigheten sedan ikraftträdandet den 1 juli 2019 fram till 25 april 2023 inte mottagit någon sådan underrättelse. Behovet av att nu införa en avgiftsskyldighet i den nya lagen är alltså begränsat. Det kan samtidigt inte uteslutas att ett behov av en sådan avgift uppstår i framtiden. Det finns därför anledning att säkerställa att PRV framöver kan ta ut en avgift. Regeringen bör därför bemyndigas att meddela föreskrifter om sådan avgift.

13 Ikräftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Den nya patentlagen ska träda i kraft den 1 januari 2025. Den hittillsvarande patentlagen ska då upphöra att gälla.

Den nya lagen ska vara tillämplig även på patent som har meddelats före ikraftträdandet. Den upphävda lagen ska dock tillämpas i fråga om åtgärder som vidtagits eller rättigheter som har förvärvats före ikraftträdandet. Den upphävda lagen ska också tillämpas i fråga om ansökningar som inte har avgjorts före ikraftträdandet.

Följdändringarna i lagen om försvarsuppfinningar, växtförädlarrättslagen, offentlighets- och sekretesslagen, lagen om patent- och marknadsdomstolar och lagen om den offentliga sektorns tillgängliggörande av data ska också träda i kraft den 1 januari 2025.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens. Utredningen föreslår att lagändringarna ska träda i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker utredningens förslag eller har inga invändningar mot det. *Ericsson* håller inte med utredningen om att den nya lagen ska vara tillämplig även på patent som meddelats före ikraftträdandet och anför att den som söker patent alltid måste antas söka patent enligt den lag som gäller då ansökan görs. *Svenskt Näringsliv* och *Teknikföretagen* instämmer i detta. *Stockholms tingsrätt* och *Svea hovrätt* anser att det bör övervägas om övergångsbestämmelsen som innebär att äldre föreskrifter ska tillämpas i fråga om åtgärder som vidtagits eller rättigheter som har förvärvats kan förtydligas framför allt avseende vilka rättigheter som omfattas. *Sveriges advokatsamfund* anser att övergångsbestämmelsen som avser talan om intrång, eller försök eller förberedelse till intrång bör ändras så att äldre bestämmelser ska gälla vid talan om intrång, förberedelse eller försök till intrång som väcks före ikraftträdandet av den nya lagen. Enligt advokatsamfundet blir det med den formuleringen tydligare att intrång som är perdurerande och pågår över ikraftträdandet ska behandlas enligt den nya lagen när talan väcks därefter. Samstämmighet uppnås då också med vad som gäller för perdurerande intrång vid prövning av brottmål.

Skälen för regeringens förslag

Ikräftträdande

Den 1 juni 2023 trädde det enhetliga patentsystemet i kraft. Denna lagrådsremiss innehåller förslag till anpassningar till avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet). En utgångspunkt för arbetet med den nya lagen har därför varit att den nya patentlagen ska träda i kraft i så nära anslutning som möjligt till att det enhetliga patentsystemet har trätt i kraft.

Även om det alltså är angeläget att den nya lagen träder i kraft så snart som möjligt så kräver den betydande förberedelsearbete för PRV i form av anpassningar av bl.a. handläggningsrutiner, mallar, databaser och informationsmaterial. Även andra aktörer kan behöva tid för att ändra

rutiner och i övrigt anpassa sig till den nya lagstiftningen. Det enhetliga patentsystemet och de svenska lagändringarna med anledning av det har trätt i kraft 1 juni 2023. För att ge PRV och andra aktörer tid att anpassa sig till den nya regleringen ska den nya patentlagen träda i kraft den 1 januari 2025.

Även följdändringarna i lagen om försvarsuppfindingar, växtförädlarrättslagen, offentlighets- och sekretesslagen, lagen om patent- och marknadsdomstolar och lagen om den offentliga sektorns tillgängliggörande av data bör träda i kraft vid samma tidpunkt.

Övergångsbestämmelser

Genom den nya patentlagen upphävs 1967 års patentlag. Frågan är då hur rättigheter som har sökts eller förvärvats enligt äldre bestämmelser ska behandlas när den nya lagen träder i kraft.

Det kan inledningsvis konstateras att den nya lagen inte innebär några genomgripande förändringar i förhållande till vad som hittills har gällt. Det gäller inte minst i förhållande till ensamrättens närmare innehåll. Det är vidare en allmän princip inom immaterialrätten att nya bestämmelser tillämpas också på rättigheter som uppkommit dessförinnan (se t.ex. prop. 2006/07:56 s. 131 och prop. 2009/10:225 s. 388, prop. 2017/18:267 s. 214 och 215 och prop. 2021/22:278 s. 208). På detta sätt undviker man att två skyddssystem blir parallellt gällande för lång tid framöver. Denna princip bör vara utgångspunkten även när det gäller den nya patentlagen. Det innebär att den nya patentlagens bestämmelser som huvudprincip ska tillämpas även på patent som har meddelats enligt äldre bestämmelser. För att göra detta tydligt bör det införas en övergångsbestämmelse om detta.

Det finns alltså inte som *Ericsson m.fl.* anför skäl att generellt låta äldre bestämmelser gälla för patent som meddelats innan ikraftträdandet. Förslaget i lagrådsremissen innehåller dock vissa bestämmelser som bl.a. påverkar ansökningsförfarandet och ensamrättens innehåll och begränsningar. Det kan därför i vissa fall finnas skäl att frångå huvudprincipen och besluta om särskilda övergångsbestämmelser.

När det gäller patentansökningar som ännu inte har avgjorts när den nya patentlagen träder i kraft finns det olika sätt att hantera dessa. Ett sätt är att låta i vart fall huvuddelen av bestämmelserna i den nya lagen bli tillämpliga även på sådana ansökningar som vid ikraftträdandet av den nya lagen inte var avgjorda. Med en sådan lösning undviker man så långt det är möjligt att dubbla regelverk måste tillämpas. Med den lösningen skapas dock en osäkerhet för sökande vars ansökningar gavs in när det äldre regelverket var tillämpligt men som avgörs enligt det nya regelverket. För att undvika en sådan osäkerhet bör ansökningar som lämnats in men ännu inte avgjorts när den nya lagen träder i kraft avgöras enligt äldre bestämmelser såvitt avser ansökans handläggning och förutsättningarna för meddelande av patent. En övergångsbestämmelse om detta bör införas.

En annan princip som vanligen tillämpas inom immaterialrätten är att nya regler inte bör tillämpas såvitt gäller åtgärder som har vidtagits eller rättigheter som har förvärvats före ikraftträdandet (se t.ex. prop. 1996/97:128 s. 106 f., prop. 2004/05:110 s. 373, prop. 2009/10:225 s. 389 och prop. 2017/18:267 s. 215). Även en sådan övergångsbestämmelse bör införas.

Det innebär bland annat att äldre bestämmelser gäller för intrång eller försök eller förberedelse till intrång som begåtts före ikraftträdandet av den nya lagen. Något behov av en särskild bestämmelse om detta som utredningen föreslår finns därför inte. På samma sätt saknas det anledning att – som *Sveriges advokatsamfund* är inne på – i det här fallet införa särskilda regler om vad som ska gälla när ett intrång begås såväl före som efter ikraftträdandet. Sådana situationer får alltså, som alltid när ändringar görs i den immaterialrättsliga lagstiftningen, bedömas utifrån den allmänna principen och förutsättningarna i det enskilda fallet.

Svea hovrätt och *Stockholms tingsrätt* anser att det bör det förtydligas i övergångsbestämmelsen vilka rättigheter som omfattas av övergångsbestämmelsen. Principen får dock anses vedertagen inom immaterialrätten och innebär bl.a. att åtgärder som inte krävde patenthavarens samtycke när de vidtogs inte ska kunna angripas med stöd av de nya bestämmelserna. Principen innebär också att redan ingångna avtal inte påverkas av de nya reglerna. Om någon genom ett avtal har fått rätt att utnyttja ett patent på visst sätt, t.ex. genom en licensupplåtelse, påverkas alltså inte detta. Det är också brukligt att principen kommer till uttryck i immaterialrättslig lagstiftning på det sätt som nu föreslås. En annan utformning av bestämmelsen skulle kunna leda till tveksamheter i fråga om den avsedda innebörden.

14 Ekonomiska och andra konsekvenser

Regeringens bedömning: Den nya patentlagen innebär en modernisering av patentlagen med redaktionella och språkliga förbättringar. Förslagen bedöms ha positiva effekter för såväl användarna som för Patent- och registreringsverket och domstolarna då de innebär en rad förenklingar och förtydliganden.

Några förslag i sak föreslås. Dessa bedöms dock inte medföra några eller enbart små ekonomiska konsekvenser för enskilda. Konsekvenserna för det allmänna bedöms också bli mycket begränsade och rymmas inom befintliga ramar.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser har ingen invändning mot bedömningen eller yttrar sig inte särskilt om den. *Näringslivets regelrådet* efterfrågar förtydliganden av konsekvensanalysen när det gäller anpassningen till EU-rättsakter.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser har ingen invändning mot bedömningen eller yttrar sig inte särskilt om den.

Skälen för regeringens bedömning: Förslagen i denna lagrådsremiss syftar till att modernisera patentlagen. De innebär en språklig och redaktionell översyn av det nu gällande regelverket samt en ytterligare anpassning till den europeiska patentkonventionen (EPC) och avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet). Översynen har skett med utgångspunkt i att göra reglerna lättillgängliga och överskådliga, vilket

allmänt sett gynnar rättssäkerheten. Det är särskilt viktigt för att enskilda och företag ska kunna tillgodogöra sig regelverket. Att förslaget till sin struktur närmar sig EPC och domstolsavtalet innebär även det en förenkling särskilt för användare som avser att ansöka om flera olika patent så som svenskt patent och europeiskt patent, men också för patent- och registreringsverket (PRV) och domstolar som ska tolka och tillämpa reglerna. Även förslaget om ändrade regler vad gäller åtgärder som kan vidtas med produkter som ett intrång gäller, s.k. korrigeringsåtgärder, ökar patenthavarnas möjlighet att tillvarata sin rätt.

Näringslivets regelnämnd efterfrågar en djupare analys av förslagen särskild vad gäller anpassningen till EU-rättsakter.

När det gäller regler om anpassning till domstolsavtalet så föreslås det i lagrådsremissen att patentlagens bestämmelser om ensamrättens innehåll och begränsningar både till struktur och innehåll anpassas till motsvarande artiklar i domstolsavtalet. Det innebär bl.a. att kravet på insikt om att ett visst förfarande inte är tillåtet för en tredje man skärps något. Det innebär också att två nya undantag från ensamrätten i form av användning av datorprogram och användning av biologiskt material för att ta fram en ny växtsort införs. Anpassningen innebär vissa inskränkningar för en patenthavare och i viss mån skärpta krav på en tredje man. Det är dock en generell fördel att reglerna för olika typer av patent som har verkan i Sverige blir så lika som möjligt. Det ökar förutsebarheten i systemet och ger i förlängningen ökad rättssäkerhet för användarna. En ökad tillgänglighet till det svenska patentsystemet kan också verka positivt både på investeringsviljan och på det svenska innovationsområdet som helhet. Fördelarna med en sådan anpassning som föreslås i lagrådsremissen får därmed anses överväga de eventuella nackdelarna förslagen innebär.

I lagrådsremissen föreslås vidare en rad förenklingar av handläggningen hos PRV. Bland annat föreslås det att PRV inte ska behöva påbörja handläggningen och därmed inte heller vidta några åtgärder för offentliggörande innan ansökningsavgiften för en patentansökan har betalats. Förslaget syftar till att underlätta hanteringen hos PRV samt tillse att PRV inte utför arbete där ansökningsavgift inte har betalats. Detsamma gäller förslaget att sökanden mot en avgift ska kunna få mer än en oberoende uppfinning granskad inom ramen för samma ansökan. Offentliggörande av ansökningar utan att ansökningsavgiften har betalats sker flertalet gånger per år. I dessa fall utför PRV arbete som normalt genererar en intäkt utan att få betalt för det.

Förslaget att ta bort utbrytningsinstitutet väntas inte medföra några nämnvärda ekonomiska konsekvenser eller andra konsekvenser eftersom det är ett institut som inte används i någon omfattning i dag. Förslaget om ändring av förutsättningarna för upprätthållande av patent i ändrad lydelse efter invändning och patentbegränsning innebär att förutsättningarna anpassas till vad som gäller enligt EPC. Det innebär en ökad förutsebarhet och därmed också större rättssäkerhet. Inte heller förslaget om att ta bort straffsanktionen vid bristande uppgiftsskyldighet förväntas medföra några nämnvärda konsekvenser då även det är en bestämmelse som inte tillämpas i praktiken.

Sammantaget bedöms förslagen inte innebära några direkta ökade kostnader för företag, enskilda eller det allmänna.

15 Författningskommentar

15.1 Förslaget till patentlag

Den nya patentlagen ersätter 1967 års patentlag (1967:837) som trädde i kraft den 1 januari 1968.

Den nya lagen har en annan struktur och ett modernare språk än 1967 års lag. Det innebär bl.a. att den nya lagen är indelad i kapitel med paragrafnumrering för varje kapitel och att de flesta bestämmelserna ändras både språkligt och redaktionellt. Ett stort antal av paragraferna överensstämmer i sak med 1967 års lag. I dessa fall är författningskommentaren utformad så att det anges vilken eller vilka paragrafer i den lagen som den aktuella paragrafen motsvarar. Dessutom anges hänvisningar till lagförarbeten.

Vad gäller vissa paragrafer anges att de delvis motsvarar en paragraf i 1967 års patentlag. Det kan då vara fråga om att den nya paragrafen omfattar mer – t.ex. innehåller sakliga nyheter – eller att någon del av den hittillsvarande paragrafen placerats på ett annat ställe. Det kan också vara fråga om att någon del av 1967 års patentlag har utgått. I de fall då den nya lagen innehåller sakliga skillnader, kommenteras detta särskilt. Detsamma gäller när en paragraf i den nya lagen saknar motsvarighet i 1967 års patentlag. Dessutom kommenteras vissa paragrafer i den nya lagen mer utförligt utan att det finns någon skillnad i sak i förhållande till 1967 års patentlag. I vissa fall behövs en kommentar på grund av en paragrafs särskilda struktur eller för att beskriva den aktuella paragrafens förhållande till andra bestämmelser i den nya lagen.

Några bestämmelser som hittills funnits i patentkungörelsen (1967:838) flyttas nu till patentlagen samtidigt som vissa bestämmelser i 1967 års patentlag kommer att flyttas till en ny förordning.

Lagens första kapitel inleds med grundläggande bestämmelser om lagens innehåll. Därefter kommer en innehållsförteckning och bestämmelser om lagens tillämpningsområde. I 1 kap. finns också hänvisningar till andra lagar som reglerar rätten till patenterbara uppfinningar. I 2 kap. finns bestämmelser om vad som kan patenteras och vilka krav som måste vara uppfyllda för att patent ska kunna meddelas. Patenthavarens ensamrätt till uppfinningen och undantagen från den rätten behandlas i 3 kap. Bestämmelser om vad en patentansökan ska innehålla, handläggningen hos Patent- och registreringsverket (PRV) och meddelande av patent finns i 4 kap. Därefter regleras patentets omfattning i 5 kap., prioritet i 6 kap. och offentlighet i ärenden om patent i 7 kap. Regler om invändning mot samt begränsning och upphävande av ett meddelat patent finns i 8 kap. I 9 kap. regleras ett patents upphörande, ogiltighet och överföring. Internationella patentansökningar enligt konventionen om patentsamarbete (Patent Cooperation Treaty, PCT) behandlas i 10 kap. och i 11 kap. finns bestämmelser om europeiska patent enligt den europeiska patentkonventionen (European Patent Convention, EPC). Därefter har bestämmelser om årsavgifter samlats i 12 kap. Bestämmelser om licens och pantsättning finns i 13 respektive 14 kap. I 15 kap. finns bestämmelser om bl.a. straffansvar, vitesförbud samt skadestånd och i 16 kap. regleras informationsföreläggande och

intrångsundersökning. I 17 kap. finns regler som rör rättegången i patentmål. Bestämmelser om tilläggsskydd finns i 18 kap. I 19 kap. finns bestämmelser om den enhetliga patentdomstolen och i 20 kap. samlas övriga bestämmelser.

Många bestämmelser i lagen har alltså sin motsvarighet i 1967 års patentlag. För de bestämmelserna är förarbetena till 1967 års patentlag och de ändringar som har gjorts i lagen sedan dess tillkomst – liksom den praxis som kan ha utvecklats i anledning av bestämmelserna – allttjämt vägledande. De ursprungliga förarbetena till lagen finns i propositionen Förslag till Patentlag (prop. 1966:40).

När det gäller övriga förarbeten till tidigare ändringar i patentlagen, se främst prop. 1971:30, prop. 1976/77:63, prop. 1976/77:96, prop. 1977/78:1, prop. 1979/80:101, prop. 1980/81:84, prop. 1982/83:67, prop. 1984/85:34, prop. 1985/86:86, prop. 1986/87:39, prop. 1987/88:4, prop. 1990/91:68, prop. 1992/93:48, prop. 1993/94:22, prop. 1993/94:122, prop. 1994/95:86, prop. 1995/96:160, prop. 1995/96:179, prop. 1998/99:11, prop. 2000/01:13, prop. 2003/04:55, bet. 2003/04:LU18, prop. 2004/05:131, prop. 2004/05:135, prop. 2005/06:70, prop. 2005/06:189, prop. 2005/06:200, prop. 2006/07:56, prop. 2006/07:78, prop. 2008/09:67, prop. 2009/10:181, prop. 2012/13:45, prop. 2013/14:53, prop. 2013/14:89, prop. 2014/15:91, prop. 2015/16:57, prop. 2015/16:124, prop. 2017/18:111 och prop. 2019/20:149.

I bilaga 7 finns en jämförelsetabell som visar var 1967 års patentlags bestämmelser har placerats i den nya lagen.

1 kap. Inledande bestämmelser

Patent

1 § Den som har gjort en uppfinning, eller den till vilken uppfinnarens rätt har övergått, kan beviljas patent på uppfinningen i Sverige.

Ett patent ger patenthavaren ensamrätt att yrkesmässigt utnyttja uppfinningen enligt denna lag.

Paragrafen innehåller grundläggande bestämmelser om vad patent är och vem som kan beviljas ett patent. Den motsvarar i huvudsak 1 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 68 och prop. 1977/78:1 s. 321).

Enligt *första stycket* kan den som gjort en uppfinning beviljas patent på uppfinningen i Sverige. Rätten att söka patent tillkommer i första hand den som gjort uppfinningen, dvs. uppfinnaren. Bestämmelsen belyser uppfinnarens centrala roll inom patenträtten. Uppfinnaren kan vara en enskild person, men flera personer kan också göra en uppfinning tillsammans. Av bestämmelsen framgår också att andra än uppfinnaren kan beviljas patent på uppfinningen, om uppfinnarens rätt har övergått på den personen, t.ex. efter överlåtelse. I 4 kap. 3 § finns bestämmelser om att den som ansöker om patent och som inte själv är uppfinnaren, ska ange grunden för sin rätt till uppfinningen.

I *andra stycket* ges en introduktion till vad rätten till ett patent innebär. Av bestämmelsen framgår att patenthavaren genom patentet får en ensamrätt att yrkesmässigt utnyttja uppfinningen enligt vad som framgår

av lagen. Med patenthavaren avses den som innehar ett patent. Vilka uppfinningar som kan och inte kan patenteras samt villkoren för att patent ska meddelas regleras i 2 kap. Närmare bestämmelser om ensamrättens innehåll finns i 3 kap.

Lagens innehåll

2 § Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande:

- inledande bestämmelser (1 kap.),
- patenterbara uppfinningar (2 kap.),
- ensamrätten (3 kap.),
- patentansökan och meddelande av patent (4 kap.),
- patentets omfattning (5 kap.),
- prioritet från en tidigare ansökan (6 kap.),
- offentlighet i ärenden om patent (7 kap.),
- invändning, begränsning och upphävande (8 kap.),
- upphörande, ogiltighet och överföring av patent (9 kap.),
- internationell patentansökan (10 kap.),
- europeiska patent (11 kap.),
- årsavgifter (12 kap.),
- licens (13 kap.),
- pantsättning (14 kap.),
- straffansvar, vitesförbud, skadestånd m.m. (15 kap.),
- informationsföreläggande och inträngsundersökning (16 kap.),
- rättegången (17 kap.),
- tilläggsskydd (18 kap.),
- den enhetliga patentdomstolen (19 kap.), och
- övriga bestämmelser (20 kap.).

I paragrafen finns en innehållsförteckning. Den saknar motsvarighet i 1967 års patentlag.

Lagens tillämpningsområde

3 § Lagen gäller för

1. svenska patent,
2. europeiska patent som valideras i Sverige, och
3. europeiska patent med enhetlig verkan.

I lagen finns också kompletterande bestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel.

Paragrafen beskriver lagens tillämpningsområde. Den saknar motsvarighet i 1967 års patentlag. Övervägandena finns i avsnitt 5.

I *första stycket* finns en upplysning om vilka slags patent som lagen reglerar. Utöver svenska patent innehåller lagen bestämmelser om europeiska patent.

Av 4 § framgår att svenska patent kan meddelas av Patent- och registreringsverket (PRV) till följd av en svensk patentansökan, en internationell patentansökan som fullföljs eller tas upp till handläggning i Sverige eller en europeisk patentansökan som omvandlas till en ansökan om ett svenskt patent.

I 5 § finns bestämmelser om vad som avses med europeiska patent. Där anges att ett europeiskt patent har verkan i Sverige om det valideras här eller om det är ett europeiskt patent med enhetlig verkan. Ett europeiskt patent meddelas i båda fallen av det europeiska patentverket. Att lagen även gäller europeiska patent innebär att ett sådant patent har samma rättsverkan som ett svenskt patent (se 11 kap. 5 §). I vissa fall föreskrivs dock särskilda regler för europeiska patent. Även utan uttryckliga undantag framgår det också tydligt att vissa bestämmelser saknar relevans för europeiska patent. Se närmare kommentarerna till 4 och 5 §§.

Av *andra stycket* framgår det att lagen också innehåller vissa bestämmelser om tilläggsskydd för läkemedel och växtskyddsmedel. Bestämmelserna kompletterar EU:s förordningar om sådana tilläggsskydd.

Svenskt patent

4 § Ett svenskt patent kan meddelas av Patent- och registreringsverket till följd av

1. en svensk patentansökan som handläggs enligt 4 kap.,
2. en internationell patentansökan som fullföljs eller tas upp till handläggning i Sverige enligt 10 kap., eller
3. en europeisk patentansökan som omvandlas till en svensk patentansökan enligt 11 kap.

I paragrafen beskrivs de tre vägarna till att få ett patent prövat av Patent- och registreringsverket (PRV), s.k. svenskt patent. Den motsvarar delvis 8 § första stycket, 20 § första och andra styckena, 28 § första stycket, 29 § och 93 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 68, 105 och 142, prop. 1977/78:1 s. 321, 333, 340–342 och 389 och prop. 2003/04:55 s. 147). Övervägandena finns i avsnitt 5.

Av bestämmelsen framgår att PRV kan meddela patent till följd av tre olika sorters ansökningar.

Av *första punkten* följer att ett svenskt patent kan meddelas till följd av en svensk patentansökan. Av 4 kap. framgår det hur en sådan patentansökan handläggs.

Av *andra punkten* följer att ett svenskt patent också kan meddelas efter en internationell patentansökan. Med en internationell patentansökan avses en patentansökan som görs enligt den i Washington den 19 juni 1970 avslutade konventionen om patentsamarbete, (PCT), SÖ 1980:1. En internationell patentansökan, som omfattar Sverige, kan fullföljas eller tas upp till handläggning här (10 kap. 6 och 15 §§). Om ansökan fullföljs ska PRV pröva om ett svenskt patent kan meddelas. En internationell ansökan som anses återkallad kan också i vissa fall på begäran av sökanden tas upp till handläggning i Sverige. I sådana fall prövar PRV ansökan på samma sätt som en svensk ansökan. I 10 kap. regleras också bl.a. rättsverkningar av en internationell patentansökan (10 kap. 5 §) och handläggningen av en fullföljd ansökan (10 kap. 7 §). Av den senare paragrafen framgår att vissa bestämmelser som gäller för svenska patentansökningar också ska tillämpas för internationella patentansökningar.

Tredje punkten reglerar en patentsökandes möjlighet att få ett svenskt patent efter en europeisk patentansökan som omvandlats till en ansökan om svenskt patent. Av 11 kap. framgår det att en europeisk patentansökan

under vissa förutsättningar kan omvandlas till en svensk patentansökan och därmed handläggas av PRV.

Europeiskt patent

5 § Ett europeiskt patent får verkan i Sverige om det

1. har validerats enligt 11 kap., eller
2. har fått enhetlig verkan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2012 av den 17 december 2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd.

I paragrafen beskrivs de två vägarna till att ett patent meddelat av det europeiska patentverket (EPO) ska få verkan i Sverige. Den motsvarar delvis 80 och 82 §§ i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 374–378 och prop. 2013/14:89 s. 66 och 67). Övervägandena finns i avsnitt 5.

Ett europeiskt patent får under vissa förutsättningar verkan i Sverige. Med europeiskt patent avses ett patent som meddelas av EPO enligt den i München den 5 oktober 1973 avslutade konventionen om meddelande av europeiska patent, den europeiska patentkonventionen (EPC), SÖ 1980:2.

Av *första punkten* framgår att ett av EPO meddelat patent får verkan i Sverige om det valideras här. En ansökan om validering ges in till Patent- och registreringsverket (11 kap. 6 §).

Av *andra punkten* framgår att ett europeiskt patent också får verkan i Sverige om det har fått enhetlig verkan enligt EU:s patentförordning. EU:s patentförordning ger innehavaren av ett europeiskt patent möjlighet att hos EPO ansöka om enhetlig verkan. Om EPO registrerar enhetlig verkan för det europeiska patentet gäller patentskyddet i alla medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet och har ratificerat avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet). För det fall att samma europeiska patent både valideras i Sverige och får enhetlig verkan, finns en särskild företrädesbestämmelse i 11 kap. 7 §. Vissa kompletterande nationella bestämmelser om europeiska patent med enhetlig verkan och den enhetliga patentdomstolen finns i 19 kap.

Särskilda bestämmelser i andra lagar

6 § Särskilda bestämmelser om arbetstagares uppfinningar finns i lagen (1949:345) om rätten till arbetstagares uppfinningar.

I paragrafen finns en upplysning om att det finns särskilda bestämmelser om arbetstagares uppfinningar i en annan lag. Den saknar motsvarighet i 1967 års patentlag. Övervägandena finns i avsnitt 5.1 och 5.2.

7 § Särskilda bestämmelser om försvarsuppfinningar finns i lagen (1971:1078) om försvarsuppfinningar.

I paragrafen finns en upplysning om att det finns särskilda bestämmelser om försvarsuppfinningar i en annan lag. Den motsvarar 79 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 255 och 256 och prop. 1977/78:1 s. 374). Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

2 kap. Patenterbara uppfinningar

Det patenterbara området

Grundläggande bestämmelser

1 § Patent kan beviljas på uppfinningar inom alla teknikområden.

Som en uppfinning anses inte det som enbart är

1. en upptäckt, vetenskaplig teori eller matematisk metod,
2. en konstnärlig skapelse,
3. en plan, regel eller metod för intellektuell verksamhet, för spel eller för affärsverksamhet,
4. ett datorprogram, eller
5. en presentation av information.

Paragrafen reglerar vad som kan utgöra en uppfinning. Paragrafens första stycke saknar motsvarighet i 1967 års patentlag, medan andra stycket motsvarar 1 § andra stycket i den lagen (prop. 1977/78:1 s. 321–324, prop. 2003/04:55 s. 141, prop. 2006/07:56 s. 134). Övervägandena finns i avsnitt 6.

Av *första stycket* framgår att patent kan beviljas på uppfinningar inom alla teknikområden. Bestämmelsen är ny, men innebär inte något nytt materiellt sett. Att patent kan beviljas på uppfinningar inom alla teknikområden utgör en grundläggande utgångspunkt för de begränsningar som sedan görs i andra stycket och i de efterföljande paragraferna i kapitlet.

I *andra stycket* ges exempel på sådant som i sig inte ska anses som en uppfinning i patenträttslig mening. Stycket motsvarar den uppräknings som finns i artikel 52.2 i den europeiska patentkonventionen (EPC) och överensstämmer med vad som hittills har gällt enligt 1967 års patentlag. Uppräkningen i lagtexten är inte uttömmande (prop. 1977/78:1 s. 322).

Människokroppen

2 § Människokroppen i dess olika bildnings- och utvecklingsstadier kan inte utgöra en patenterbar uppfinning. Det kan inte heller enbart upptäckten av en av människokroppens beståndsdelar, inbegripet en gensekvens eller en delsekvens av en gen.

En isolerad beståndsdel av människokroppen eller en på annat sätt genom ett tekniskt förfarande framställd beståndsdel, inbegripet en gensekvens eller en delsekvens av en gen, kan dock utgöra en patenterbar uppfinning. Det gäller även om denna beståndsdelns struktur är identisk med strukturen hos en naturlig beståndsdel.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som kan utgöra patenterbara uppfinningar när det gäller människokroppen och dess beståndsdelar. Den motsvarar 1 b § i 1967 års patentlag (prop. 2003/04:55 s. 141 och 142).

Växter och djurraser

3 § Patent kan inte beviljas på växter eller djurraser. Patent kan dock beviljas på en uppfinning som avser växter eller djur, om uppfinningens genomförbarhet inte är tekniskt begränsad till en viss växtsort eller djurras.

Vad som avses med växtsort framgår av 1 kap. 3 § växtförädlarrättslagen (1997:306).

Paragrafen innehåller bestämmelser om patenterbarheten av växtsorter och djurraser. Den motsvarar 1 a § första stycket i 1967 års patentlag (prop.1960:44 s. 68 och 69 och prop. 2003/04:55 s. 140 och 141).

Av paragrafen framgår att växtsorter eller djurraser inte omfattas av det patenterbara området, men att en uppfinning som avser växter eller djur i vissa fall kan patenteras om den inte är tekniskt begränsad till en viss växtsort eller djurras.

I 3 kap. 8 § finns en ny bestämmelse som anger att den ensamrätt som ett patent ger inte hindrar användning av biologiskt material i syfte att odla fram, upptäcka eller utveckla nya växtsorter (se författningskommentaren till den paragrafen och avsnitt 7.2).

Kirurgisk och terapeutisk behandling samt diagnostisering

4 § Patent kan inte beviljas på ett sådant förfarande för kirurgisk eller terapeutisk behandling eller för diagnostisering som ska utövas på människor eller djur.

Patent kan dock beviljas på produkter, bland annat ämnen och blandningar av ämnen, för användning vid ett sådant förfarande.

Paragrafen innehåller bestämmelser som hindrar att patent beviljas på vissa medicinska förfaranden som utövas på människor eller djur. Den motsvarar 1 d § i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 323 och 324, prop. 2003/04:55 s. 140 och 141 och prop. 2006/07:56 s. 134 och 135).

I förhållande till hittillsvarande bestämmelser i 1967 års patentlag görs en ändring på så sätt att ”alster” ersätts av ”produkt”. Det innebär inte någon skillnad i sak.

Biologiska och mikrobiologiska förfaranden

5 § Patent kan inte beviljas på ett väsentligen biologiskt förfarande för framställning av växter eller djur. Med detta avses ett förfarande som i sin helhet består i naturliga företeelser, som korsning eller urval.

Patent kan dock beviljas på en uppfinning som avser ett mikrobiologiskt förfarande eller ett annat tekniskt förfarande eller på en produkt som framställs genom ett sådant förfarande. Med mikrobiologiskt förfarande avses ett förfarande som utförs på mikrobiologiskt material eller genom vilket sådant material används eller framställs.

Paragrafen innehåller bestämmelser om patenterbarheten av biologiska och mikrobiologiska förfaranden. Den motsvarar 1 a § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 69 och prop. 2003/04:55 s. 140 och 141).

På samma sätt som i 4 § ersätts uttrycket ”alster” av ”produkt”. Det innebär ingen skillnad i sak.

Av paragrafen framgår att ett väsentligen biologiskt förfarande för framställning av växter eller djur inte omfattas av det patenterbara området. Patent kan dock beviljas på en uppfinning som avser ett mikrobiologiskt förfarande eller ett annat tekniskt förfarande eller på en produkt som framställs genom ett sådant förfarande. I 3 kap. 8 § finns en ny bestämmelse som anger att den ensamrätt som ett patent ger inte hindrar användning av biologiskt material i syfte att odla fram, upptäcka eller utveckla nya växtsorter (se författningskommentaren till den paragrafen och avsnitt 7.2).

Biologiskt material

6 § Patent kan beviljas på en uppfinning som avser en produkt som består av eller innehåller biologiskt material eller ett förfarande genom vilket biologiskt material framställs, bearbetas eller används.

Ett biologiskt material som isoleras från sin naturliga miljö eller framställs genom ett tekniskt förfarande kan vara föremål för en uppfinning även om det redan förekommer i naturen.

Biologiskt material avser material som innehåller genetisk information och som kan reproducera sig självt eller kan reproduceras i ett biologiskt system.

Paragrafen innehåller bestämmelser om patenterbarhet av biologiskt material. Den motsvarar 1 a § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 2003/04:55 s. 140 och 141).

På samma sätt som i 4 § ersätts uttrycket ”alster” av ”produkt”. Det innebär inte någon skillnad i sak.

Utnyttjanden som strider mot allmän ordning eller goda seder

7 § Patent kan inte beviljas på en uppfinning vars yrkesmässiga utnyttjande skulle strida mot allmän ordning eller goda seder.

Ett utnyttjande ska inte anses strida mot allmän ordning eller goda seder endast på den grunden att det är förbjudet i lag eller annan författning.

Vid tillämpningen av första stycket ska bland annat följande anses strida mot allmän ordning eller goda seder:

1. förfaranden för kloning av mänskliga varelser,
2. förfaranden för ändring i den genetiska identiteten hos mänskliga könsceller,
3. användning av mänskliga embryon för industriella eller kommersiella ändamål, och
4. förfaranden för ändring i den genetiska identiteten hos djur som kan förorsaka dem lidande utan att det medför några påtagliga medicinska fördelar för människor eller djur.

Det som sägs i tredje stycket 4 om ett förfarande för ändring i den genetiska identiteten hos djur ska också tillämpas på djur som framställs genom ett sådant förfarande.

Paragrafen innehåller bestämmelser som hindrar att patent beviljas på uppfinningar vars yrkesmässiga utnyttjande skulle strida mot allmän ordning eller goda seder. Den motsvarar 1 c § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 68 och prop. 2003/04:55 s. 143 och 144).

Krav för patenterbarhet

Grundläggande krav för patent

8 § Patent kan endast beviljas på en uppfinning som är ny, har uppfinningshöjd och är industriellt tillämpbar.

Paragrafen reglerar de grundläggande kraven för att patent ska kunna beviljas på en uppfinning. Den motsvarar delvis 1 § första stycket och 2 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 68, 72 och 83–86, prop. 1977/78:1 s. 321 och 324, prop. 2006/07:56 s. 134 och 135 och prop. 2010/11:82 s. 13 och 14). Övervägandena finns i avsnitt 6.

Av paragrafen framgår att patent bara kan beviljas på en uppfinning som är ny, har uppfinningshöjd och är industriellt tillämpbar. Detta utgör de grundläggande kraven för att patent ska kunna beviljas. Motsvarande krav

för patent finns i 1 § första stycket och 2 § första stycket i 1967 års patentlag. Avsikten med bestämmelsen är att förtydliga vad som redan gäller enligt 1967 års patentlag och att anpassa lagtextens utformning till artikel 52.1 i den europeiska patentkonventionen (EPC).

Begreppen uppfinningshöjd och industriellt tillämpbar är nya och definieras i 11 och 15 §§. Vad som avses med att uppfinningen ska vara ny regleras i 9 och 10 §§.

Nyhet

9 § En uppfinning är ny om den inte tillhör känd teknik.

Paragrafen anger förutsättningen för när en uppfinning ska anses uppfylla kravet på nyhet. Den motsvarar delvis 2 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 72 och 83–86, prop. 1977/78:1 s. 324 och prop. 2010/11:82 s. 13 och 14). Övervägandena finns i avsnitt 6.

De grundläggande kraven för patent framgår av 8 § och i den här paragrafen förklaras vad nyhetskravet innebär. Till skillnad från motsvarande bestämmelse i 1967 års patentlag relaterar nyhetskravet till ”känd teknik” och inte till ”vad som blivit känt före dagen för ansökan”. Detta innebär emellertid inte någon ändring i sak i fråga om kravet på nyhet eller vad gäller den tidpunkt som är avgörande för bedömningen av om nyhetskravet är uppfyllt. Ändringen syftar främst till att anpassa lagtexten till artikel 54.1 i den europeiska patentkonventionen (EPC).

Begreppet känd teknik definieras i 12 och 13 §§. Där framgår också att den avgörande tidpunkten för när något ska anses tillhöra känd teknik är patentansökans ingivningsdag.

10 § Kravet på att en uppfinning ska vara ny hindrar inte att patent beviljas på ett ämne eller en blandning av ämnen som tillhör känd teknik

1. för användning vid ett förfarande som avses i 4 §, om användningen av ämnet eller blandningen av ämnen vid något sådant förfarande inte tillhör känd teknik, eller

2. för en specifik användning vid ett förfarande som avses i 4 §, om en sådan användning inte tillhör känd teknik.

Paragrafen innehåller en bestämmelse som klargör att nyhetskravet inte hindrar patent på ett redan känt ämne eller en blandning av ämnen för ny användning vid kirurgisk eller terapeutisk behandling och diagnostisering. Den motsvarar i huvudsak 2 § fjärde stycket i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 326, prop. 2006/07:56 s. 135 och prop. 2010/11:82 s. 13 och 14). Övervägandena finns i avsnitt 6.

Begreppet känd teknik förs in i den nya paragrafen, medan det av hittillsvarande bestämmelser endast följer att ämnet, blandningen eller användningen ska vara ”känd”. Det innebär inte någon ändring i sak. Begreppet känd teknik definieras i 12 och 13 §§.

Uppfinningshöjd

11 § En uppfinning har uppfinningshöjd om den med hänsyn till känd teknik inte ligger nära till hands för en fackman.

Paragrafen anger förutsättningarna för att en uppfinning ska anses uppfylla kravet på uppfinningshöjd. Den motsvarar i sak 2 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 84 och prop. 1977/78:1 s. 324). Övervägandena finns i avsnitt 6.

Av paragrafen framgår att en uppfinning har uppfinningshöjd om den med hänsyn till känd teknik inte ligger nära till hands för en fackman. I 1967 års patentlag anges inte begreppet uppfinningshöjd uttryckligen. Det framgår i stället indirekt genom kravet på att uppfinningen väsentligen ska skilja sig från vad som var känt före dagen för patentansökan. Begreppet uppfinningshöjd är väl etablerat i rättstillämpningen för att beskriva detta förhållande. Att begreppet nu förs in i lagen innebär inte i sak något nytt i fråga om de krav som gäller för att patent ska kunna beviljas på en uppfinning.

Kravet på uppfinningshöjd är uppfyllt om det inte låg nära till hands för en fackman inom det aktuella teknikområdet, att med hänsyn till känd teknik, åstadkomma det som anges i patentkraven. Det ska objektivt sett vara tillräckligt stor skillnad mellan den patentsökta uppfinningen och känd teknik. Begreppet känd teknik definieras i 12 och 13 §§. Där framgår också att den avgörande tidpunkten för när något ska anses tillhöra känd teknik är patentansökans ingivningsdag.

Den fackman som avses är inte närmare definierad i lagtexten men det som avses är en fiktiv genomsnittlig fackman, någon skillnad i förhållande till rådande rättspraxis är inte avsedd i fråga om vem fackmannen är eller vilka kunskaper och egenskaper han eller hon ska ha.

Bestämmelsen motsvarar artikel 56 i den europeiska patentkonventionen (EPC).

Känd teknik

12 § Med känd teknik avses allt som före patentansökans ingivningsdag har blivit allmänt tillgängligt, oavsett om detta skett genom skrift, föredrag, utnyttjande eller på något annat sätt.

I paragrafen definieras begreppet känd teknik. Den motsvarar delvis 2 § första och andra styckena i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 83–86, prop. 1977/78:1 s. 324, prop. 2006/07:56 s. 135 och prop. 2010/11:82 s. 14). Övervägandena finns i avsnitt 6.

Med känd teknik avses allt som före patentansökans ingivningsdag blivit allmänt tillgängligt, oavsett om detta skett genom skrift, föredrag, utnyttjande eller på något annat sätt. I förhållande till motsvarande bestämmelser i 1967 års patentlag innehåller paragrafen två nyheter – dels införs begreppet känd teknik, dels anges tidpunkten för när någonting ska anses tillhöra känd teknik, vilket i 1967 års patentlag i stället anges i de bestämmelser som reglerar kraven på nyhet och uppfinningshöjd.

Begreppet känd teknik används inte uttryckligen i 1967 års patentlag, utan motsvaras där av ordet känt. Begreppet förs in i den nya lagen för att tydliggöra att ett patenterbarhets hinder inte behöver vara ”känt” på det sätt som avses i dagligt tal, dvs. utgöras av sådant som allmänheten rent faktiskt känner till, utan att det här är fråga om ett rättsligt begrepp med innebörden att tekniken ska vara allmänt tillgänglig. Vidare syftar införandet av ”känd teknik” till att lagtextens utformning bättre ska överensstämma med det engelska uttrycket ”state of the art” i artikel 56 i

den europeiska patentkonventionen (EPC). Begreppet känd teknik ska inte förstås som att det endast är just teknik i snäv bemärkelse som kan utgöra nyhetshinder. All information som är allmänt tillgänglig någonstans i världen före ingivningsdagen kan utgöra hinder för patent.

Vad som utgör patentansökans ingivningsdag regleras i 4 kap. 10 §.

13 § Innehållet i en patentansökan som har gjorts i Sverige före ingivningsdagen för den ansökan som ska prövas, anses tillhöra känd teknik, om den tidigare ansökan därefter blir allmänt tillgänglig enligt 7 kap. 1 §. Den tidigare ansökan ska däremot inte beaktas vid bedömningen av om uppfinningen har uppfinningshöjd.

Bestämmelser om att en internationell patentansökan eller en ansökan om europeiskt patent i vissa fall har samma verkan som en svensk patentansökan vid tillämpning av första stycket finns i 10 kap. 5 och 16 §§ samt 11 kap. 4 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om i vilken utsträckning en tidigare gjord svensk patentansökan som ännu inte blivit allmänt tillgänglig ska anses tillhöra känd teknik. Den motsvarar i huvudsak 2 § andra stycket andra och tredje meningarna och 2 § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 324–326 och prop. 2006/07:56 s. 135). Övervägandena finns i avsnitt 6.

Av *första stycket* framgår att innehållet i en patentansökan som har gjorts i Sverige före ingivningsdagen för den ansökan som ska prövas men som inte var allmänt tillgänglig vid den tidpunkten ska anses tillhöra känd teknik, om den tidigare ansökan blir allmänt tillgänglig.

I 7 kap. 1 § finns bestämmelser om vad som avses med att en ansökan blir allmänt tillgänglig. Till skillnad från i hittillsvarande bestämmelser används i paragrafen begreppet känd teknik i stället för ordet känt (se närmare kommentaren till 12 §). Dessutom tydliggörs att det är ingivningsdagen som är den avgörande tidpunkten för när en ansökan ska anses gjord. Detta innebär inte någon ändring i sak i förhållande till vad som redan gäller. Vad som utgör patentansökans ingivningsdag regleras i 4 kap. 10 §.

Av första stycket framgår också att en tidigare ansökan inte ska beaktas vid bedömningen av om uppfinningen har uppfinningshöjd. Begreppet uppfinningshöjd är nytt i förhållande till 1967 års patentlag (se närmare kommentaren till 11 §).

I *andra stycket* finns en upplysning om de bestämmelser i 10 och 11 kap. som innebär att en internationell patentansökan eller en ansökan om europeiskt patent i vissa fall har samma rättsverkan som en svensk patentansökan i nu aktuellt avseende. Detta motsvarar vad som gäller enligt 1967 års patentlag.

14 § Patent kan beviljas även om uppfinningen inom sex månader före ingivningsdagen har blivit allmänt tillgänglig

1. till följd av ett uppenbart missbruk i förhållande till sökanden eller någon som sökanden har fått sin rätt från, eller

2. genom att sökanden eller någon som sökanden har fått sin rätt från har förevisat uppfinningen vid en sådan officiell eller officiellt erkänd internationell utställning som avses i den i Paris den 22 november 1928 avslutade konventionen om internationella utställningar (SÖ 1996:30).

Paragrafen innehåller bestämmelser om att patent i vissa fall får beviljas trots att uppfinningen tidigare har offentliggjorts. Den motsvarar 2 § femte stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 72 och 86 och prop. 1977/78:1 s. 324–326).

I förhållande till hittillsvarande bestämmelser förtydligas att uppfinningen ska ha blivit allmänt tillgänglig före ingivningsdagen, vilket i 1967 års patentlag uttrycks som dagen ”innan ansökan gjordes”. Det innebär inte något nytt i sak.

Industriellt tillämpbar uppfinning

15 § En uppfinning är industriellt tillämpbar om den kan tillverkas eller användas inom något slag av industri.

Paragrafen anger förutsättningarna för att en uppfinning ska anses uppfylla kravet på att vara industriellt tillämpbar. Den saknar direkt motsvarighet i 1967 års patentlag. Övervägandena finns i avsnitt 6.

I paragrafen förklaras innebörden av ”industriellt tillämpbar”, vilket är ett grundläggande krav för patent (se 8 §). Enligt paragrafen är en uppfinning industriellt tillämpbar om den kan tillverkas eller användas inom något slag av industri. Även om paragrafen saknar motsvarighet i 1967 års patentlag bygger den på bestämmelserna i 1 § första stycket om att en uppfinning ska kunna tillgodogöras industriellt för att vara patenterbar (prop. 1966:40 s. 68). Uttrycket något slag av industri markerar att ordet industri ska tolkas i dess vidaste bemärkelse. Det är avsett att omfatta inte bara tillverkningsindustrin eller mer storskalig näringsverksamhet, utan även annan verksamhet där det finns en yrkesmässig användning, såsom exempelvis jordbruk, transportväsende, jakt, offentlig förvaltning och sjukvård.

Paragrafen motsvarar artikel 57 i den europeiska patentkonventionen (EPC).

3 kap. Ensamrätten

Ensamrättens innehåll

Direkta utnyttjanden

1 § Ensamrätten till ett patent innebär att ingen utan patenthavarens samtycke får utnyttja uppfinningen genom att

1. tillverka, bjuda ut, föra ut på marknaden eller använda en patentskyddad produkt eller föra in eller inneha en sådan produkt för något av dessa ändamål,

2. använda ett patentskyddat förfarande eller, om han eller hon känner till eller borde ha känt till att förfarandet inte får användas utan patenthavarens samtycke, bjuda ut det för användning i Sverige, eller

3. bjuda ut, föra ut på marknaden eller använda en produkt som har tillverkats enligt ett patentskyddat förfarande eller föra in eller inneha produkten för något av dessa ändamål.

Paragrafen reglerar vad ensamrätten till ett patent innebär. Den motsvarar i huvudsak 3 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 94, prop. 1977/78:1 s. 326–329 och prop. 2003/04:55 s. 144 och 145). En motsvarande bestämmelse finns i artikel 25 i avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet). Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Av paragrafen följer att den ensamrätt som ett patent ger innebär att ingen utan patenthavarens samtycke får utnyttja patentskyddade produkter och förfaranden på vissa i paragrafen uppräknade sätt, s.k. direkta utnyttjanden.

I *andra punkten* uttrycks kravet på kännedom om att ett patentskyddat förfarande inte får användas utan patenthavarens samtycke som att den som använder förfarandet ”känner till eller borde ha känt till” att förfarandet inte får användas. I motsvarande bestämmelse i 1967 års patentlag används i stället uttrycket ”vet eller det med hänsyn till omständigheterna är uppenbart”. Även om det inte är fråga om någon påtaglig skillnad, innebär det en viss skärpning av ansvaret att undersöka om användningen är tillåten eller inte. Utformningen i detta avseende innebär också en anpassning till motsvarande regel om ensamrättens innehåll i artikel 25 i domstolsavtalet.

I förhållande till 1967 års patentlag används i paragrafen uttrycket ”produkt” i stället för ”alster”. Det innebär inte någon skillnad i sak.

Indirekta utnyttjanden

2 § Ensamrätten till ett patent innebär att ingen utan patenthavarens samtycke får utnyttja uppfinningen genom att erbjuda eller tillhandahålla någon som inte har rätt att utnyttja uppfinningen sådana medel för att utöva den i Sverige som hänför sig till något väsentligt i uppfinningen, om den som erbjuder eller tillhandahåller medlen känner till eller borde ha känt till att medlen är lämpade och avsedda att användas vid utövande av uppfinningen.

Om medlen är varor som allmänt förekommer i handeln, gäller första stycket endast om den som erbjuder eller tillhandahåller medlen verkar för att mottagaren ska utföra en sådan handling som avses i 1 §.

Den som utnyttjar uppfinningen på något av de sätt som avses i 4–7 §§ ska inte anses ha rätt att utnyttja uppfinningen i den mening som avses i denna paragraf.

Paragrafen innehåller ytterligare bestämmelser om ensamrättens innehåll. Den motsvarar i huvudsak 3 § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 326–329, prop. 2003/04:55 s. 144 och 145 och prop. 2005/06:70 s. 257 och 258). En motsvarande bestämmelse finns i artikel 26 i avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet). Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Utöver de direkta utnyttjandena som räknas upp i 1 § innefattar ensamrätten också ett skydd mot vissa indirekta utnyttjanden som innebär att någon främjar någon annans utnyttjande av uppfinningen.

I *första stycket* uttrycks kravet på kännedom som att den som erbjuder eller tillhandahåller medlen ”känner till eller borde ha känt till” att medlen är lämpade och avsedda att användas vid utövande av uppfinningen. I motsvarande bestämmelse i 1967 års patentlag används uttrycket ”vet eller det med hänsyn till omständigheterna är uppenbart”. Ändringen motsvarar den som görs i 1 § (se författningskommentaren till den paragrafen).

I förhållande till hittillsvarande bestämmelse används i *andra stycket* formuleringen ”verkar för” i stället för ”försöker påverka” i fråga om agerandet hos den som erbjuder eller tillhandahåller medlen. Ändringen, som är en anpassning till domstolsavtalet, är inte avsedd att innebära någon skillnad i sak.

Ensamrätten till biologiskt material

3 § Den ensamrätt som ett patent ger för ett biologiskt material som på grund av uppfinningen har bestämda egenskaper omfattar allt biologiskt material i identisk eller differentierad form med dessa egenskaper som erhålls ur det biologiska materialet genom reproduktion eller mångfaldigande.

Den ensamrätt som ett patent ger för ett förfarande som gör det möjligt att framställa ett biologiskt material som på grund av uppfinningen har bestämda egenskaper, omfattar, förutom det biologiska material med dessa egenskaper som direkt framställs genom förfarandet, allt annat biologiskt material i identisk eller differentierad form med samma egenskaper som genom reproduktion eller mångfaldigande erhålls från det först framställda biologiska materialet.

Den ensamrätt som ett patent ger för en produkt som innehåller eller består av genetisk information omfattar, med undantag för sådant som enligt 2 kap. 2 § första stycket inte kan utgöra en patenterbar uppfinning, allt material i vilket produkten införlivas och i vilket den genetiska informationen innefattas och utövar sin funktion.

Paragrafen reglerar den ensamrätt som ett patent ger för ett biologiskt material. Den motsvarar 3 a § i 1967 års patentlag (prop. 2003/04:55 s. 145 och 146).

Begreppet biologiskt material definieras i 2 kap. 6 § tredje stycket. I 13 § finns en bestämmelse om undantag från ensamrätten som gäller särskilt för biologiskt material.

I förhållande till hittillsvarande bestämmelser används i paragrafen ”produkt” i stället för ”alster”. Det innebär inte någon skillnad i sak.

Undantag från ensamrätten

Utnyttjanden som inte sker yrkesmässigt

4 § Från ensamrätten till patent undantas utnyttjanden som inte sker yrkesmässigt.

Paragrafen anger att ensamrätten till ett patent inte omfattar utnyttjanden som inte sker yrkesmässigt. Den motsvarar 3 § tredje stycket 1 i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 326–331 och prop. 2003/04:55 s. 144 och 145). En motsvarande bestämmelse finns i artikel 27 a i avtalet om en enhetlig patentdomstol.

Utnyttjanden för experiment, studier och beredningar på apotek

5 § Från ensamrätten till patent undantas utnyttjanden som utförs i experiment-syfte och som avser själva uppfinningen.

Paragrafen anger att utnyttjanden som sker i experimentsyfte och som avser själva uppfinningen inte omfattas av ensamrätten till ett patent. Den motsvarar 3 § tredje stycket 3 i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 326–331 och prop. 2003/04:55 s. 144 och 145). En motsvarande bestämmelse finns i artikel 27 b i avtalet om en enhetlig patentdomstol.

6 § Från ensamrätten till patent undantas studier, prövningar, undersökningar och praktiska åtgärder som hänför sig till ett referensläkemedel, i den utsträckning de är nödvändiga

1. för att få ett godkännande för försäljning av ett läkemedel med tillämpning av 4 kap. 13 § läkemedelslagen (2015:315), eller

2. i andra förfaranden för godkännande som baseras på artikel 10.1–10.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/27/EG.

I fråga om veterinärmedicinska läkemedel finns ytterligare undantag från ensamrätten i artikel 41 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 av den 11 december 2018 om veterinärmedicinska läkemedel och om upphävande av direktiv 2001/82/EG.

Av paragrafen framgår att ensamrätten till ett patent inte omfattar studier, prövningar, undersökningar och praktiska åtgärder som behöver göras när en ansökan om försäljningstillstånd för humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel förbereds. Den motsvarar 3 § tredje stycket 4 i 1967 års patentlag (prop. 2005/06:70 s. 257 och 258 och prop. 2014/15:91 s. 106). En motsvarande bestämmelse finns i artikel 27 d i avtalet om en enhetlig patentdomstol.

På samma sätt som i den hittillsvarande bestämmelsen är hänvisningen i *första stycket* till direktivet om upprättandet av gemenskapsregler för humanläkemedel statisk. Eventuella ändringar i det direktivet påverkar alltså inte innebörden av bestämmelsen.

I *andra stycket ges en upplysning* om de ytterligare undantag från ensamrätten i fråga om veterinärmedicinska läkemedel som finns i EU-förordningen. Förordningen har ersatt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel som 1967 års patentlag hänvisade till.

7 § Från ensamrätten till patent undantas beredningar på apotek av läkemedel enligt läkares förskrivning i ett enskilt fall eller åtgärder med läkemedel som har beretts på detta sätt.

Av paragrafen framgår att beredningar på apotek av läkemedel enligt läkares förskrivning inte omfattas av ensamrätten till patent. Paragrafen motsvarar 3 § tredje stycket 5 i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 330 och 331, prop. 2003/04:55 s. 144 och 145 och prop. 2005/06:70 s. 257 och 258). En motsvarande bestämmelse finns i artikel 27 e i avtalet om en enhetlig patentdomstol.

Utnyttjanden för framtagande av nya växtsorter

8 § Från ensamrätten till patent undantas användning av biologiskt material i syfte att odla fram, upptäcka eller utveckla nya växtsorter.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att ensamrätten inte hindrar användning av biologiskt material för att ta fram nya växtsorter. Den saknar motsvarighet i 1967 års patentlag. En motsvarande bestämmelse finns i artikel 27 c i avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet). Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Bestämmelsen är en begränsning av ensamrätten till ett patent och medför att en växtförädlare kan använda biologiskt material för att ta fram nya växtsorter, utan hinder av att det biologiska materialet är skyddat av ett patent. I 2 kap. 3 § 3 växtförädlarrättslagen (1997:306) finns en liknande bestämmelse som innebär att framställning av nya växtsorter

undantas från den ensamrätt som en växtförädlarrätt ger. Tillämpningen av bestämmelsen i växtförädlarrättslagen tar sikte på utnyttjande av registrerade växtsorter (se 2 kap. 1 § växtförädlarrättslagen), medan den nu aktuella bestämmelsen omfattar användning av biologiskt material. Innebörden av begreppet växtsort är avsedd att vara densamma som i 1 kap. 3 § växtförädlarrättslagen. Definitionen av biologiskt material finns i 2 kap. 6 § tredje stycket denna lag.

Bestämmelser om patent i fråga om växtsorter och väsentligen biologiskt förfarande för framtagande av nya växtsorter samt patent på biologiskt material finns i 2 kap. 4–6 §§.

Utnyttjanden i jordbruk

9 § Om en patenthavare eller någon med patenthavarens samtycke överlåter växtförökningsmaterial till en jordbrukare för att utnyttjas i jordbruket, får jordbrukaren trots 1–3 §§ använda skörden för reproduktion eller mångfaldigande i det egna jordbruket i den utsträckning som följer av artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att jordbrukare under vissa förutsättningar får använda sin skörd i det egna jordbruket trots att den reproducerats eller mångfaldigats av patentskyddat material (det s.k. jordbruksundantaget). Den motsvarar 3 b § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 2003/04:55 s. 146 och 147). En motsvarande bestämmelse finns i avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet, artikel 27 i).

I den nya lagen används begreppet ”växtförökningsmaterial” i stället för ”vegetabiliskt reproduktionsmaterial”. Ändringen är endast språklig.

Till skillnad från hittillsvarande bestämmelse görs ingen uttrycklig hänvisning till tillämpningsföreskrifterna för förordningen om gemenskapens växtförädlarrätt.

På samma sätt som i 1967 års patentlag är hänvisningen till EU-förordningen om gemenskapens växtförädlarrätt dynamisk. Innebörden av bestämmelsen kan alltså komma att påverkas av ändringar i EU-förordningen.

10 § Om en patenthavare eller någon med patenthavarens samtycke överlåter avelsdjur eller annat animaliskt reproduktionsmaterial till en jordbrukare, får jordbrukaren trots 1–3 §§ använda djuret eller reproduktionsmaterialet inom den egna jordbruksverksamheten. Jordbrukaren får dock inte sälja djuret eller materialet inom ramen för yrkesmässig reproduktionsverksamhet eller i syfte att bedriva sådan verksamhet.

Rätten enligt första stycket får inte utövas i vidare omfattning än vad som är skäligt med hänsyn till jordbrukarens behov och patenthavarens intressen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att jordbrukare under vissa förutsättningar får använda djur i det egna jordbruket trots att det reproducerats eller mångfaldigats av patentskyddat material (det s.k. jordbruksundantaget). Paragrafen motsvarar 3 b § andra och tredje styckena i 1967 års patentlag (prop. 2003/04:55 s. 146 och 147). En motsvarande bestämmelse finns i artikel 27 j i avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet).

Utnyttjanden av uppfinning på utländska transportmedel

11 § Från ensamrätten till patent undantas användning av en uppfinning för eget behov på ett utländskt fartyg, luftfartyg eller annat samfärdsmedel som tillfälligt eller oavsiktligt kommer till Sverige.

Från ensamrätten undantas också reservdelar och tillbehör till luftfartyg som används för reparation av utländskt luftfartyg när luftfartyget kommer till Sverige från ett land som är part i Chicagokonventionen av den 7 december 1944 angående internationell civil luftfart och dessutom antingen

1. är anslutet till Pariskonventionen den 20 mars 1883 för skydd av den industriella äganderätten (SÖ 1970:60), eller

2. har en patentlagstiftning som erkänner en uppfinning som gjorts av en medborgare i ett annat till Chicagokonventionen anslutet land och lämnar tillfredsställande skydd för en sådan uppfinning.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att utnyttjanden av en uppfinning på utländskt fartyg, luftfartyg eller annat samfärdsmedel under vissa förutsättningar inte omfattas av ensamrätten. Den motsvarar delvis 5 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 99 och 100 och prop. 1976/77:63 s. 76). Motsvarande bestämmelser finns i artikel 27 f–h i avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet). Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Första stycket motsvarar 5 § första stycket i 1967 års patentlag. I den hittillsvarande bestämmelsen används dock uttrycket ”när det tillfälligt inkommer till riket vid regelbunden trafik eller eljest” för att beskriva sättet på vilket ett transportmedel kan komma till Sverige. Detta uttrycks nu i stället ”när det tillfälligt eller oavsiktligt kommer in i Sverige”. Avsikten är att anpassa bestämmelsen till motsvarande bestämmelse i domstolsavtalet (artikel 27 f och g) och innebär i praktiken inte någon förändring i sak.

I *andra stycket* finns ett särskilt undantag för användning av reservdelar och tillbehör på utländska luftfartyg. Bestämmelsen innebär att reservdelar och tillbehör får användas för reparation av ett luftfartyg från ett land som är part i Chicagokonventionen och luftfartyget kommer till Sverige. Utöver detta krävs att det land som luftfartyget hör hemma i antingen är anslutet till Pariskonventionen eller har en patentlagstiftning som erkänner och ger tillfredsställande skydd för uppfinningar som har gjorts av medborgare i ett annat land som är anslutet till Chicagokonventionen. Bestämmelsen grundas på artikel 27 i Chicagokonventionen.

I den hittillsvarande bestämmelsen i 1967 års patentlag finns ett bemyndigande för regeringen att förordna om att reservdelar och tillbehör till luftfartyg utan hinder av patent får föras in i Sverige och användas här för reparation av luftfartyg som hör hemma i en främmande stat. Ett sådant förordnande finns i kungörelsen (1967:845) om införsel och användning av reservdelar och tillbehör till luftfartyg utan hinder av patent. Ändringen innebär att det som hittills reglerats genom kungörelsen nu regleras direkt i lag. Bestämmelsen innebär också en anpassning till artikel 27 h i domstolsavtalet.

Utnyttjanden av datorprogram

12 § Ensamrätten till patent hindrar inte sådan användning av datorprogram som avses i 26 g och 26 h §§ lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk.

Paragrafen innehåller bestämmelser om viss användning av datorprogram. Bestämmelsen saknar motsvarighet i 1967 års patentlag. En motsvarande bestämmelse finns i artikel 27 k i avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet). Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Av 26 g § lagen om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsrättslagen) framgår att en användare av ett datorprogram i vissa fall har rätt att bl.a. återge programmet genom laddning, visning, körning, överföring eller lagring samt översättning eller anpassning av programmet. Av 26 h § upphovsrättslagen följer att det i vissa fall är tillåtet att utan rättsinnehavarens samtycke förfoga över ett datorprograms kod på vissa sätt, om syftet är att uppnå samverkansförmåga mellan programmet och ett annat program.

Förevarande paragraf innebär en anpassning till artikel 27 k i domstolsavtalet och tydliggör att ensamrätten till ett patent inte hindrar sådana förfoganden som är tillåtna enligt de angivna bestämmelserna i upphovsrättslagen.

Utnyttjanden av biologiskt material

13 § Från ensamrätten till patent undantas i fråga om biologiskt material utnyttjanden i form av reproduktion eller mångfaldigande av produkter när reproduktionen eller mångfaldigandet är ett nödvändigt led i den användning för vilken det biologiska materialet har förts ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av patenthavaren eller med hans eller hennes samtycke, under förutsättning att den erhållna produkten inte senare används för ytterligare reproduktion eller mångfaldigande.

I paragrafen regleras undantag från ensamrätten i fråga om utnyttjanden som avser biologiskt material. Den motsvarar delvis 3 § tredje stycket 2 i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 329 och 330 och prop. 2003/04:55 s. 144 och 145). En motsvarande bestämmelse finns i artikel 27 l i avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet).

Bestämmelsen, som i 1967 års patentlag finns intagen som ett andra led i bestämmelsen om konsumtion av ensamrätten (3 § tredje stycket 2), flyttas i den nya lagen till en egen paragraf. Det är en anpassning till domstolsavtalet och innebär inte någon ändring i sak.

Konsumtion av ensamrätten

14 § Från ensamrätten till patent undantas utnyttjanden av en patentskyddad produkt som har förts ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av patenthavaren eller med hans eller hennes samtycke, om inte patenthavaren har berättigade skäl för att motsätta sig ytterligare kommersialisering av produkten.

I paragrafen regleras konsumtion av ensamrätten. Den motsvarar delvis 3 § tredje stycket 2 i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 329 och 330, prop. 1992/93:48 s. 35–41 och prop. 2003/04:55 s. 144 och 145).

Motsvarande bestämmelse finns i artikel 29 i avtalet om en enhetlig patentdomstol (domstolsavtalet). Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Av paragrafen framgår att den ensamrätt som ett patent ger inte omfattar utnyttjanden av en patentskyddad produkt som förts ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) av patenthavaren eller med dennes samtycke.

I förhållande till motsvarande bestämmelse i 1967 års patentlag klargörs det att undantaget för utnyttjande av patentskyddade produkter som förts ut på marknaden inom EES inte gäller om en patenthavare har berättigade skäl att motsätta sig ytterligare kommersialisering av produkten. En liknande bestämmelse finns i 1 kap. 12 § i varumärkeslagen (2010:1877). I det sammanhanget har det lyfts fram att sättet en vara marknadsförs på, t.ex. om det sker på ett sätt som kan skada varumärkesinnehavarens anseende, kan utgöra skälig grund att motsätta sig ytterligare kommersialisering (prop. 1999/2000:93 s. 17). Även en patenthavare kan ha berättigade skäl att motsätta sig ytterligare kommersialisering av en produkt, exempelvis för att motverka illojala eller skadliga beteenden som han eller hon inte rimligen kunnat förvänta sig när produkten sattes på marknaden. Ändringen innebär en anpassning till artikel 29 i domstolsavtalet.

För användarrätt

15 § Den som utnyttjar en uppfinning yrkesmässigt i Sverige eller har vidtagit väsentliga åtgärder för ett sådant utnyttjande när en ansökan om patent görs på uppfinningen, får trots patentet fortsätta utnyttjandet, om

1. det inte innefattar ett uppenbart missbruk i förhållande till patentsökanden eller någon som patentsökanden fått sin rätt från, och
2. det sker inom ramen för samma utnyttjandeform.

En rätt enligt första stycket får övergå till någon annan endast tillsammans med den rörelse där rätten uppkommit eller där utnyttjandet varit avsett att ske.

Paragrafen innehåller bestämmelser om s.k. för användarrätt. Den motsvarar 4 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 96–99).

Till skillnad från i 1967 års patentlag används i *andra punkten* uttrycket ”inom ramen för samma utnyttjandeform” i stället för ”med bibehållande av dess allmänna art”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

4 kap. Patentansökan och meddelande av patent

Patentansökan

Var ansökan ska göras

1 § En ansökan om patent ska göras hos Patent- och registreringsverket eller, i fall som avses i 10 kap., hos en patentmyndighet i ett annat land eller hos en internationell organisation.

Sökanden ska betala en ansökningsavgift.

Paragrafen reglerar var en patentansökan ska göras och anger att sökanden ska betala ansökningsavgift. Den motsvarar 8 § första stycket och delvis femte stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 105 och prop. 1977/78:1 s. 333 och 335).

Ansökans innehåll

2 § En ansökan om patent ska innehålla

1. en beskrivning av uppfinningen,
2. ett eller flera patentkrav,
3. ritningar, om det hänvisas till sådana i beskrivningen eller patentkraven, och
4. ett sammandrag av beskrivningen, patentkraven och ritningarna.

I ansökan ska det anges hur uppfinningen är industriellt tillämpbar, om det inte följer av uppfinningens art. Om uppfinningen avser en gensekvens eller en delsekvens av en gen, ska det alltid anges i ansökan hur uppfinningen kan tillämpas industriellt.

I paragrafen regleras vad en patentansökan ska innehålla. Den motsvarar delvis 8 § andra stycket och tredje stycket första meningen i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 106–108, prop. 1977/78:1 s. 333–335, prop. 2003/04:55 s. 147 och 148 och prop. 2006/07:56 s. 139 och 140). Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

I *första stycket* finns en uppräkningslista av de centrala delar som en patentansökan ska innehålla. Uppräkningen motsvarar i huvudsak artikel 78.1 i den europeiska patentkonventionen (EPC).

I *första punkten* anges att en patentansökan ska innehålla en beskrivning av uppfinningen.

Av *andra punkten* framgår att ansökan ska innehålla ett eller flera patentkrav. Patentkrav utgör uppgifter om vad sökanden vill skydda genom patentet (se 4 §). Bestämmelsen skiljer sig något från hur patentkrav beskrivs i 1967 års patentlag (8 § andra stycket). Där anges att ansökan ska innehålla bestämda uppgifter om vad som söks skyddat med patentet. Vad som avses med patentkrav beskrivs närmare i 4 §.

Den hittillsvarande bestämmelsen i 8 § andra stycket andra meningen i 1967 års patentlag om kemiska föreningar förs inte över till den nya lagen. Detta avses i stället regleras i förordning.

Av *tredje punkten* följer att ritningar inte alltid måste bifogas utan det är endast om det hänvisas till ritningar i beskrivningen eller i patentkraven som sådana ska bifogas patentansökan. I den hittillsvarande bestämmelsen utgör ritningarna en del av beskrivningen. I den nya lagen anpassas bestämmelsen till EPC på så sätt att ritningarna i stället utgör en självständig del av patentansökan.

I *fjärde punkten* anges att ansökan även ska innehålla ett sammandrag. Av 5 § framgår att sammandraget är avsett att ge en översiktlig information om ansökans innehåll och att det endast är avsett att ge teknisk information om innehållet i patentansökan. Det får alltså inte tillmätas betydelse i något annat avseende.

I paragrafens *andra stycke* anges att patentansökan ska innehålla uppgift om hur uppfinningen kan tillämpas industriellt, om det inte följer av uppfinningens art. Stycket innehåller också en uttrycklig bestämmelse om att patentansökan alltid ska innehålla en uppgift om hur uppfinningen kan tillämpas industriellt när uppfinningen avser en gensekvens eller en delsekvens av en gen.

3 § Ansökan ska innehålla uppgifter om uppfinnarens namn och adress.

Om patent söks av någon annan än uppfinnaren ska dessutom grunden för sökandens rätt att ansöka om patent på uppfinningen anges. Patent- och

registreringsverket ska godta uppgiften om det inte finns särskild anledning att ifrågasätta att den är riktig.

I paragrafen finns ytterligare bestämmelser om patentansökans innehåll. Den motsvarar 8 § fjärde stycket första och andra meningarna i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 106–108, prop. 1977/78:1 s. 333–335, prop. 2003/04:55 s. 147 och 148 och prop. 2006/07:56 s. 139 och 140). Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

Den hittillsvarande bestämmelsen i 8 § fjärde stycket om att Patent- och registreringsverket ska skicka en underrättelse om ansökan till uppfinnaren flyttas till förordning.

Patentkrav

4 § Patentkraven ska genom tekniska och andra särdrag definiera den uppfinning sökanden vill få skyddad. Patentkraven ska vara tydliga, koncisa och ha stöd i beskrivningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om patentkrav i en patentansökan. Den saknar direkt motsvarighet i 1967 års patentlag, men hämtar delvis sitt innehåll från 8 § andra stycket (prop. 1966:40 s. 106–108, 149–152, 335 och 336 och prop. 1977/78:1 s. 333). Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

I *första meningen* anges att patentkraven genom tekniska och andra särdrag ska definiera den uppfinning sökanden vill få skyddad. Bestämmelsen skiljer sig något från hur patentkrav beskrivs i 1967 års patentlag. Där anges att ansökan ska innehålla bestämda uppgifter om vad som söks skyddad med patentet. Genom ändringen tydliggörs att sökanden genom särdrag ska definiera uppfinningen. För att patent ska meddelas på en uppfinning krävs att den har teknisk karaktär. Patentkraven måste därför innehålla tekniska särdrag. Även andra särdrag kan dock bidra till uppfinningens tekniska karaktär. I sådana fall kan även dessa särdrag behöva anges.

Av *andra meningen* framgår att patentkraven ska vara tydliga, koncisa och ha stöd i beskrivningen. Med detta avses att patentkraven ska vara så tydliga och kärnfulla att det finns så liten osäkerhet som möjligt om vad som skyddas genom patentet samt att patentkraven ska stämma överens med beskrivningen i fråga om uppfinningen.

Paragrafen är utformad med artikel 84 i den europeiska patentkonventionen (EPC) och regel 43.1 i tillämpningsföreskrifterna till EPC som förebild. Bestämmelserna innebär inte att det ställs några andra krav i nu aktuella avseenden än vad som i praktiken redan gäller.

Om ansökan leder till patent, är det i första hand patentkravens lydelse som bestämmer skyddsomfånget (se 5 kap. 1 §).

Sammandrag

5 § Sammandraget ska ge teknisk information om innehållet i patentansökan på ingivningsdagen. Det får inte tillmätas betydelse i något annat avseende.

Paragrafen innehåller bestämmelser om sammandraget i en patentansökan. Den motsvarar i huvudsak 8 § tredje stycket andra meningen i 1967 års

patentlag (prop. 1977/78:1 s. 334 och 335). Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

I förhållande till den hittillsvarande bestämmelsen förtydligas att sammandraget ska ge teknisk information om patentansökan på ingivningsdagen. Bestämmelser om vad en ansökan ska innehålla finns i 2 § och vad som utgör ingivningsdag finns i 10 §.

Tydlig och fullständig ansökan

6 § Patentansökan ska vara så tydlig och fullständig att en fackman med ledning av den kan utöva uppfinningen.

Paragrafen innehåller krav på att patentansökan ska vara tydlig och fullständig. Den motsvarar i huvudsak 8 § andra stycket i 1967 års patentlag, men anpassas till artikel 83 i den europeiska patentkonventionen (EPC) (prop. 1966:40 s. 106–108 och prop. 1977/78:1 s. 333). Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

I paragrafen anges att patentansökan ska vara så tydlig och fullständig att en fackman med ledning av den kan utöva uppfinningen. De delar av patentansökan som avses är beskrivningen, patentkraven och eventuella ritningar. I förhållande till motsvarande bestämmelse i 1967 års patentlag innebär paragrafen två ändringar; dels hänvisar bestämmelsen till patentansökan och inte bara till beskrivningen, dels införs ett krav på att ansökan ska vara fullständig. Ändringarna är en anpassning till motsvarande bestämmelse i EPC som innebär att patentansökan ska vara tillräckligt tydlig och fullständig (sufficiently clear and complete) och där kvalitetskraven täcker hela ansökan. Det innebär inte någon ändring i förhållande till hur bestämmelsen tillämpas i dag.

Språket i ansökan

7 § Beskrivning, patentkrav, ritningar och sammandrag i en patentansökan ska vara skrivna på svenska eller engelska. I ansökan ska det anges om patent ska meddelas i svensk eller engelsk lydelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om språket i en patentansökan. Den motsvarar 8 a § i 1967 års patentlag (prop. 2013/14:53 s. 39 och 40).

Till skillnad från i 1967 års patentlag hänvisas även till ritningarna när det gäller kravet på översättning. Det är en följd av att ritningarna i den nya lagen utgör en självständig del av patentansökan i stället för att vara en del av beskrivningen och innebär alltså inte någon skillnad i sak.

Deponering av biologiskt material

8 § Om en uppfinning avser ett biologiskt material som varken är allmänt tillgängligt eller i ansökningshandlingarna kan beskrivas så att en fackman med ledning av dessa kan utöva uppfinningen, ska det biologiska materialet deponeras senast den dag då ansökan görs. Detsamma gäller om uppfinningen innebär användning av ett sådant material.

Det biologiska materialet ska därefter fortlöpande finnas deponerat så att den som enligt denna lag är berättigad att få prov från materialet kan få sitt prov levererat i Sverige.

Om ett deponerat biologiskt material upphör att vara livsdugligt eller om prov inte kan tillhandahållas från materialet av någon annan orsak, får materialet ersättas

med en ny deposition av samma biologiska material. I så fall ska den nya depositionen anses gjord redan den dag då den tidigare depositionen gjordes.

I paragrafen finns bestämmelser om deponering av biologiskt material. Den motsvarar 8 b § i 1967 års patentlag (prop. 1982/83:67 s. 68–71, prop. 2003/04:55 s. 148 och prop. 2013/14:53 s. 4). Bestämmelsen i 1967 års patentlag som upplyser om att regeringen föreskriver hur och var deponering får göras förs inte över till den nya lagen.

9 § En uppfinning som avser ett biologiskt material eller innebär användning av ett sådant material ska anses tillräckligt tydligt och fullständigt angiven enligt 6 § endast om villkoren i 8 § är uppfyllda.

I paragrafen finns bestämmelser om när en uppfinning som avser ett biologiskt material ska anses vara tillräckligt tydligt och fullständigt angiven. Den motsvarar 8 § andra stycket sjätte meningen i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 106–108, prop. 1977/78:1 s. 333 och prop. 2003/04:55 s. 147 och 148).

Ansökans ingivningsdag

10 § Ingivningsdagen för en patentansökan är den dag då följande har getts in:

1. en uttrycklig eller underförstådd uppgift om att det som har getts in är en ansökan om patent,

2. uppgifter som gör det möjligt att avgöra vem sökanden är och att kontakta honom eller henne, och

3. något som framstår som en beskrivning av uppfinningen eller ritningar som avser uppfinningen, eller

4. en hänvisning till en tidigare gjord patentansökan eller, om den ansökan inte gjorts till Patent- och registreringsverket, en kopia av ansökan samt uppgift om dess ingivningsdag, nummer och vilken patentmyndighet den getts in till.

Paragrafen reglerar vad som krävs för att en patentansökan ska tilldelas en ingivningsdag. Den motsvarar 8 c § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 2006/07:56 s. 141 och 142 och prop. 2013/14:53 s. 40).

Ansökans enhetlighet

11 § Om det i en och samma ansökan söks patent på två eller flera uppfinningar som är oberoende av varandra får patent endast meddelas på en av uppfinningarna.

Paragrafen innehåller det s.k. enhetskravet. Den motsvarar 10 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 108 och 109).

I förhållande till den hittillsvarande bestämmelsen förtydligas att enhetskravet innebär att om det i en och samma ansökan söks patent på två eller flera uppfinningar som är oberoende av varandra, får patent endast meddelas på en av uppfinningarna. Ändringen innebär ingen skillnad i sak.

Bestämmelser om delning av en ansökan och granskning av flera i ansökan angivna uppfinningar i vissa fall finns i 12, 13 och 19 §§.

Delning av en ansökan

12 § Om flera uppfinningar är beskrivna i ansökan på ingivningsdagen, får sökanden dela ansökan i flera ansökningar.

Om ansökan är slutligt avgjord får delning inte ske.

Paragrafen innehåller bestämmelser om delning av en patentansökan. Den saknar motsvarighet i 1967 års patentlag men motsvarar i huvudsak 22 och 24 §§ i 1967 års patentkungörelse. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.

De hittillsvarande bestämmelserna om delning i patentkungörelsen flyttas till förevarande paragraf i lagen. Några sakliga ändringar görs inte.

Enligt paragrafens *första stycke* får sökanden dela ansökan i flera ansökningar, om flera uppfinningar är beskrivna i ansökan på ingivningsdagen.

Delning kan t.ex. bli aktuellt om Patent- och registreringsverket vid sin granskning konstaterar att en ansökan innehåller uppfinningar som är oberoende av varandra. Sökanden kan då välja att dela ansökan genom att lyfta ur innehåll ur den ursprungliga ansökan och ge in en ny avdelad ansökan. Delning kan också ske t.ex. om sökanden vill ha skilda patent på uppfinningar inom olika kategorier som beskrivs i den ursprungliga ansökan.

Av *andra stycket* framgår att delning inte får ske från en ansökan som är slutligt avgjord. En ansökan kan vara slutligt avgjord genom beslut om meddelande av patent (28 §), avskrivning (22 §) eller avslag (23 §). Vid avslag eller avskrivning av den ursprungliga ansökan kan en avdelad ansökan dock ges in under återupptagnings- respektive överklagandefristen (se 22 § andra stycket och 17 kap. 3 §).

13 § En ansökan som har kommit till genom delning ska anses ha samma ingivningsdag som den ursprungliga ansökan.

Paragrafen reglerar ingivningsdag för en ansökan som kommit till genom delning. Den motsvarar delvis 11 § i 1967 års patentlag och delvis 22 § i 1967 års patentkungörelse (prop. 1966:40 s. 109). Övervägandena finns i avsnitt 8.4.

Av paragrafen framgår att en patentansökan som kommit till genom delning – dvs. en avdelad patentansökan – ska få samma ingivningsdag som den ursprungliga ansökan. De hittillsvarande bestämmelserna som reglerar ingivningsdagen för en avdelad ansökan flyttas över till denna paragraf. I 11 § 1967 års patentlag hänvisas till villkor som regeringen bestämmer för att en avdelad ansökan ska anses gjord samtidigt med den ursprungliga ansökan. Dessa villkor regleras nu direkt i denna paragraf.

Ändring av en ansökan

14 § En patentansökan får inte ändras på ett sådant sätt att patent söks på något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen.

Paragrafen reglerar i vilken utsträckning det är möjligt att ändra en patentansökan. Den motsvarar 13 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 110 och 111, prop. 1977/78:1 s. 335 och prop. 2006/07:56 s. 145). Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

Handläggningen av patentansökningar

När handläggningen påbörjas

15 § Patent- och registreringsverkets handläggning av en patentansökan påbörjas när ansökningsavgiften har betalats.

Paragrafen reglerar när handläggningen av en patentansökan kan påbörjas. Den saknar motsvarighet i 1967 års patentlag. Övervägandena finns i avsnitt 8.5.

Enligt paragrafen behöver inte Patent- och registreringsverket (PRV) påbörja handläggningen av en patentansökan förrän sökanden har betalat ansökningsavgiften. Det medför bl.a. att förtida offentliggörande av handlingarna i ett ärende inte behöver ske förrän ansökningsavgiften är betald (se 7 kap. 1 § tredje stycket).

Bestämmande av ingivningsdag

16 § Om kraven för att bestämma ingivningsdag enligt 10 § inte är uppfyllda ska Patent- och registreringsverket utan dröjsmål förelägga sökanden att avhjälpa bristerna inom två månader från dagen för föreläggandet. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om att ansökan kan komma att skrivas av, om föreläggandet inte följs.

Om sökanden inte har avhjälpt bristerna inom den tiden, ska någon patentansökan inte anses ingiven och Patent- och registreringsverket ska skriva av ärendet. Detsamma gäller om ett föreläggande inte har kunnat ges och sökanden inte har avhjälpt bristerna inom två månader från den dag då någon av uppgifterna enligt 10 § gavs in.

Om sökanden har avhjälpt bristerna i tid, ska som ingivningsdag för patentansökan gälla den dag då samtliga brister har avhjälpats, om inte något annat följer av 17 eller 18 §.

Paragrafen reglerar vad som sker om en ingiven ansökan inte uppfyller kraven för fastställande av ingivningsdag. Den motsvarar i huvudsak 8 c § andra–fjärde styckena i 1967 års patentlag (prop. 2006/07:56 s. 141–143 och prop. 2013/14:53 s. 40).

17 § Om Patent- och registreringsverket i samband med prövningen enligt 10 och 16 §§ finner att det saknas en del av beskrivningen eller en ritning, ska sökanden föreläggas att komplettera handlingarna inom två månader från dagen för föreläggandet.

Om sökanden kompletterar ansökan inom den tiden, ska som ingivningsdag gälla den senare dag då kompletteringen gjordes, om inte något annat följer av tredje stycket eller av 18 §. Detsamma gäller om ett föreläggande inte har getts men sökanden kompletterar ansökan inom två månader från den dag då någon av uppgifterna enligt 10 § gavs in.

Om sökanden återtar kompletterande delar av en ansökan inom en månad från det att de gavs in, ska den ursprungliga ingivningsdagen för ansökan gälla.

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om ingivningsdag när det saknas delar av beskrivningen eller en ritning. Den motsvarar 8 d § första och andra styckena i 1967 års patentlag (prop. 2006/07:56 s. 143 och 144 och prop. 2013/14:53 s. 40 och 41).

18 § Om sökanden har kompletterat ansökan enligt 17 §, ska den ursprungliga ingivningsdagen gälla, om sökanden begär det och

1. återoppar prioritet från en tidigare ansökan och de kompletterande delarna i sin helhet framgår av den tidigare ansökan, och

2. ger in en kopia av den tidigare ansökan inom den tid som anges i 17 § första eller andra stycket.

En kopia behöver inte ges in, om den tidigare ansökan har getts in till Patent- och registreringsverket.

Paragrafen innehåller ett undantag från 17 § och föreskriver en möjlighet för sökanden att behålla den ursprungliga ingivningsdagen. Den motsvarar 8 d § tredje och fjärde styckena i 1967 års patentlag (prop. 2006/07:56 s. 143 och 144 och prop. 2013/14:53 s. 41).

Granskning av flera oberoende uppfinningar i en ansökan

19 § Om det i en och samma ansökan söks patent på två eller flera uppfinningar som är oberoende av varandra ska Patent- och registreringsverket granska den uppfinning som anges först i patentkraven.

Sökanden kan dock få även de övriga uppfinningarna granskade inom ramen för samma ansökan. I sådana fall ska sökanden betala en avgift för varje uppfinning som ska granskas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Patent- och registreringsverkets (PRV) granskning av en ansökan som innehåller flera uppfinningar. Den saknar motsvarighet i 1967 års patentlag. Övervägandena finns i avsnitt 8.3.

Enligt *första stycket* ska PRV granska den uppfinning som anges först i patentkraven, om ansökan innehåller flera oberoende uppfinningar. Bestämmelsen tar sikte på de situationer då det s.k. enhetskravet inte är uppfyllt (se 11 §).

Av *andra stycket* framgår att sökanden även kan få de övriga i patentkraven angivna uppfinningarna granskade inom ramen för samma ansökan. Om sökanden vill det kan PRV alltså efter att ha granskat den i patentkraven först angivna uppfinningen, granska även en eller flera av de övriga i patentkraven angivna uppfinningar. Förutsättningen är dock att sökanden betalar en avgift för varje ytterligare uppfinning som denne vill få granskad. Av 11 § framgår att en sådan ytterligare granskning inte kan leda till att ett patent meddelas på mer än en av de av varandra oberoende uppfinningarna i samma ansökan. En sökande som vill få patent på någon ytterligare uppfinning, som inte är beroende av den först granskade, måste i så fall låta dela ansökan enligt 12 §.

Internationell nyhetsgranskning

20 § Om sökanden begär det, ska Patent- och registreringsverket låta ansökan nyhetsgranskas vid en internationell nyhetsgranskningsmyndighet på det sätt som anges i artikel 15.5 i den i Washington den 19 juni 1970 avslutade konventionen om patentsamarbete.

Sökanden ska betala en avgift för nyhetsgranskningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om internationell nyhetsgranskning av nationella patentansökningar. Den motsvarar i huvudsak 9 § i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 230 och 335). Upplysningsbestämmelsen i den hittillsvarande 9 § om att regeringen bestämmer villkor för att ansökningen ska bli föremål för en internationell nyhetsgranskning förs inte över till den nya patentlagen.

Komplettering av en ansökan

21 § Om sökanden, i något annat fall än som avses i 10, 16 eller 17 §, inte har följt vad som är föreskrivet om ansökan, ska sökanden föreläggas att avhjälpa bristerna inom en viss tid.

Om Patent- och registreringsverket anser att det finns något annat som hindrar att ansökan bifalls, ska sökanden föreläggas att yttra sig inom en viss tid.

Ett föreläggande ska innehålla en upplysning om att ansökan kan komma att skrivas av eller avslås, om sökanden inte följer föreläggandet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om komplettering av en bristfällig patentansökan. Den motsvarar 15 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 113 och 114, prop. 1977/78:1 s. 335 och 336 och prop. 1982/83:67 s. 72).

Enligt den hittillsvarande bestämmelsen får Patent- och registreringsverket göra nödvändiga ändringar i sammandraget utan att först höra sökanden om det. Den bestämmelsen flyttas inte över till den nya lagen utan avses i stället regleras i förordning.

Avskrivning och återupptagande av en ansökan

22 § Om sökanden inte i rätt tid följer ett föreläggande enligt 21 § ska ansökan skrivas av.

En avskriven ansökan ska återupptas, om sökanden inom fyra månader efter utgången av den tid som avses i 21 § yttrar sig eller vidtar åtgärd för att avhjälpa bristen och inom samma tid betalar en återupptagningsavgift.

Om sökanden inte betalar årsavgift enligt 12 kap., ska Patent- och registreringsverket skriva av ansökan utan föregående föreläggande. En ansökan som har skrivits av på denna grund får inte återupptas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om under vilka förutsättningar en bristfällig patentansökan ska skrivas av och om återupptagande av ansökningar efter avskrivning. Den motsvarar 15 § andra–tredje styckena i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 113 och 114, prop. 1977/78:1 s. 335 och 336 och prop. 1982/83:67 s. 72).

Avslag på en ansökan

23 § Om det även efter det att sökanden har yttrat sig enligt 21 § finns hinder mot att bifalla ansökan ska ansökan avslås. Ansökan ska dock inte avslås om det finns anledning att ge sökanden ett nytt föreläggande.

Paragrafen innehåller bestämmelser om under vilka förutsättningar en patentansökan ska avslås. Den motsvarar 16 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 114 och 115).

Kungörelse av beslut om avskrivning eller avslag

24 § Om Patent- och registreringsverket skriver av eller avslår en ansökan som har blivit allmänt tillgänglig, ska beslutet kungöras när det har fått laga kraft.

Paragrafen reglerar när kungörelse ska ske av beslut om avskrivning eller avslag. Den motsvarar 23§ i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 140 och 141 och prop. 1993/94:22 s. 55).

I 7 kap. 1 § finns bestämmelser om när en ansökan blir allmänt tillgänglig.

Överföring av en ansökan på grund av bättre rätt

25 § Om någon visar att han eller hon har bättre rätt till uppfinningen än sökanden, ska Patent- och registreringsverket efter begäran överföra ansökan på honom eller henne. Den som ansökan överförs på ska betala en ny ansökningsavgift.

Ansökan får inte avgöras förrän begäran om överföring har prövats slutligt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överföring av patentansökan till den som visar sig ha bättre rätt till en uppfinning än sökanden. Den motsvarar 18 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 116, 117 och 362).

Att ansökan inte får avgöras innan en begäran om överföring av ansökan har prövats slutligt innebär att den varken får skrivas av, avslås eller bifallas.

I 9 kap. 5 § finns bestämmelser om överföring av ett meddelat patent.

26 § Om någon påstår att han eller hon har bättre rätt till uppfinningen än sökanden, och saken är oviss, får Patent- och registreringsverket förelägga honom eller henne att väcka talan vid domstol inom en viss tid. Om talan inte väcks i tid, får påståendet lämnas utan avseende vid den fortsatta prövningen av patentansökan.

Om det pågår ett mål om bättre rätt till uppfinningen vid domstol, får Patent- och registreringsverket förklara patentansökan vilande till dess att målet har avgjorts slutligt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet när någon påstår sig ha bättre rätt än sökanden till en patentsökt uppfinning. Den motsvarar i huvudsak 17 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 115, 116, 361 och 362).

Behörig domstol är Patent- och marknadsdomstolen, vilket följer av 17 kap. 1 §. I 9 kap. 5 § finns bestämmelser om överföring av ett meddelat patent.

Meddelande av patent

Underrättelse om att patent kan meddelas

27 § Om ansökan är fullständig och det inte finns hinder mot patent, ska Patent- och registreringsverket underrätta sökanden om att patent kan meddelas.

Inom två månader från dagen för underrättelsen ska sökanden betala en meddelandeavgift och, om patentkraven är skrivna på engelska, ge in en översättning till svenska av patentkraven. Om detta inte sker, ska ansökan skrivas av. En avskriven ansökan ska återupptas, om sökanden inom fyra månader efter utgången av de två månaderna fullgör sina skyldigheter och dessutom betalar en återupptagningsavgift.

Om patent söks av en uppfinnare som har avsevärda svårigheter att betala meddelandeavgiften, får Patent- och registreringsverket befria sökanden från avgiften, om sökanden skriftligen begär det inom två månader från dagen för underrättelsen. Om Patent- och registreringsverket avslår begäran, ska en avgift som betalas inom två månader därefter anses betald i rätt tid.

Paragrafen reglerar villkoren för att patent ska meddelas när Patent- och registreringsverket efter sin granskning av den fullständiga ansökan har

kommit fram till att det inte finns något hinder mot patent. Den motsvarar 19 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 117–120, prop. 1977/78:1 s. 336–338, prop. 1993/94:22 s. 50–52 och prop. 2013/14:53 s. 41 och 42).

Beslut att bifalla en ansökan och kungörelse av beslutet

28 § Om sökanden har fullgjort det som krävs enligt 27 § och det fortfarande inte finns något hinder mot patent, ska Patent- och registreringsverket bifalla ansökan. Beslutet ska kungöras. När beslutet att bifalla patentansökan har kungjorts, är ett patent meddelat.

Patent- och registreringsverket ska anteckna ett meddelat patent i patentregistret. Ett patentbrev ska också utfärdas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut att bifalla en patentansökan och om meddelande av patent. Den motsvarar 20 § första och andra styckena i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 130, 140 och 141 och prop. 1993/94:22 s. 44–47 och 52). Av 20 kap. 1 § framgår att Patent- och registreringsverket ska föra ett patentregister för registrering enligt denna lag.

Patentskrift

29 § Från och med den dag då ett patent meddelas ska en patentskrift finnas tillgänglig hos Patent- och registreringsverket.

Patentskriften ska innehålla

1. beskrivning,
2. patentkrav,
3. ritningar, om det hänvisas till sådana i beskrivningen eller patentkraven,
4. sammandrag, och
5. uppgifter om patenthavaren och uppfinnaren.

Om patentkraven är skrivna på engelska, ska översättningen av dessa till svenska biläggas patentskriften. Det ska framgå av bilagan att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att en patentskrift ska finnas tillgänglig hos Patent- och registreringsverket och om vad patentskriften ska innehålla. Den motsvarar 21 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 120–123, prop. 1977/78:1 s. 338 och 339, prop. 1993/94:22 s. 53 och prop. 2013/14:53 s. 42).

5 kap. Patentets omfattning

Patentets skyddsomfång

1 § Patentets skyddsomfång bestäms av patentkraven. Vid tolkningen av patentkraven får ledning hämtas från beskrivningen och ritningarna.

Paragrafen reglerar patentkravens betydelse för bestämmande av patentets skyddsomfång. Den motsvarar i huvudsak 39 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 149–152, 335 och 336).

Av paragrafen framgår att patentets skyddsomfång bestäms av patentkraven. Vidare framgår att det vid tolkningen av patentkraven får hämtas ledning från beskrivningen och ritningarna. Vad som avses med patentkrav, beskrivning och ritningar framgår av 4 kap. 2 och 4 §§.

I förhållande till hittillsvarande bestämmelse ersätts ”patentskyddets omfattning” med ”patentets skyddsomfång”. Avsikten är att tydliggöra att det här handlar om föremålet för patentet, dvs. den uppfinning som skyddas genom patentet, och inte de olika utnyttjanden av uppfinningen som omfattas av ensamrätten och som behandlas i 3 kap. 1–3 §§.

I förhållande till hittillsvarande bestämmelse anges det uttryckligen att det vid tolkning av patentkraven får hämtas ledning också från ritningarna. Denna skillnad är en följd av att den nya lagen anpassas till den europeiska patentkonventionen (EPC) på så sätt att ritningarna utgör en självständig del av patentansökan, i stället för att utgöra en del av beskrivningen. Bestämmelser om ansökans innehåll finns i 4 kap. 2 §.

Patentets skyddstid

2 § Ett meddelat patent kan upprätthållas i 20 år från ansökans ingivningsdag.

Paragrafen reglerar skyddstiden för ett patent. Den motsvarar 40 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 361).

Enligt paragrafen kan ett meddelat patent upprätthållas i 20 år från ansökans ingivningsdag. I förhållande till hittillsvarande bestämmelse anges i paragrafen uttryckligen att det är ansökans ingivningsdag som är avgörande för när skyddstiden börjar löpa, i stället för ”den dag då patentansökningen gjordes”. Detta innebär inte någon ändring i sak (se prop. 2006/07:56 s. 141 och 142). Vad som utgör ansökans ingivningsdag regleras i 4 kap. 10 §.

Ändring av ett meddelat patent

3 § Efter det att ett patent har meddelats får patentkraven inte ändras så att patentets skyddsomfång utvidgas.

Paragrafen reglerar i vilken utsträckning det är möjligt att ändra ett meddelat patent. Den motsvarar 20 § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 118 och 119 och prop. 1993/94:22 s. 52).

I förhållande till hittillsvarande bestämmelse ersätts ”patentskyddets omfattning” med ”patentets skyddsomfång”. Det innebär inte någon skillnad i sak.

6 kap. Prioritet från en tidigare ansökan

Allmänna förutsättningar för prioritet

1 § Vid bedömningen av om kraven på nyhet och uppfinningshöjd i 2 kap. är uppfyllda och vid tillämpningen av bestämmelserna om föranvändarrätt i 3 kap. 15 §, ska en ansökan om patent anses gjord samtidigt med en tidigare ansökan om patent i Sverige, om sökanden begär det och uppfinningen inom tolv månader före ingivningsdagen har angetts i den tidigare ansökan (prioritet).

Första stycket gäller också om uppfinningen har angetts i en tidigare ansökan om patent, uppfinnarcertifikat eller skydd som nyttighetsmodell i ett land som är anslutet till Pariskonventionen den 20 mars 1883 för den industriella äganderätten eller i ett land eller område som är anslutet till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO). Detsamma gäller en tidigare ansökan om skydd som avser något annat land eller område, om svenska ansökningar ger rätt

till motsvarande prioritet där och om lagstiftningen där i huvudsak stämmer överens med Pariskonventionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om rätt att få en patentansökan behandlad som om den hade gjorts samtidigt som en tidigare ansökan beträffande samma skyddsföremål, s.k. prioritet. Den motsvarar 6 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 100 och 101, prop. 1977/78:1 s. 331 och 332, prop. 2000/01:13 s. 40 och prop. 2006/07:56 s. 135 och 136).

2 § Prioritet får endast grundas på den första ansökan som uppfinningen har angetts i.

Om den som har gjort den första ansökan, eller hans eller hennes rättsinnehavare, senare till samma myndighet har gett in en ansökan som avser samma uppfinning, får den senare ansökan dock åberopas som prioritetsgrundande, om den första ansökan när den senare ansökan ges in

1. har avgjorts utan att ha blivit allmänt tillgänglig, och
2. inte är förenad med någon rätt som grundas på den eller har utgjort grund för någon rätt till prioritet.

Om någon har fått prioritet på grund av en senare ansökan, får den första ansökan inte åberopas som grund för prioritet.

Paragrafen reglerar principen om att prioritet endast får grundas på den första ansökan som uppfinningen angetts i, och möjligheten att under vissa förutsättningar frångå den principen. Den motsvarar 6 d § i 1967 års patentlag (prop. 2000/01:13 s. 41 och 42).

Delprioritet

3 § En sökande kan få prioritet för en del av en ansökan.

Paragrafen reglerar möjligheten att få prioritet för en del av en ansökan. Den motsvarar 6 e § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 2000/01:13 s. 41 och 42).

Prioritet från flera tidigare ansökningar

4 § En sökande får för en och samma ansökan åberopa prioritet från flera tidigare ansökningar. Detta gäller även om de tidigare ansökningarna avser olika länder.

Paragrafen reglerar möjligheten att åberopa prioritet från flera tidigare ansökningar, s.k. multipel prioritet. Den motsvarar 6 e § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 2000/01:13 s. 41 och 42).

Prioritet vid delade ansökningar

5 § Om flera uppfinningar är beskrivna i ansökan på ingivningsdagen och ansökan delas enligt 4 kap. 12 § ska en begäran om prioritet för den ursprungliga ansökan också omfatta en ny ansökan som uppkommer genom delningen.

Paragrafen reglerar hur en avdelad ansökan ska behandlas när det gäller prioritet. Den motsvarar 6 a § femte stycket i 1967 års patentlag (prop. 2000/01:13 s. 40–42, prop. 2006/07:56 s. 136–138 och prop. 2013/14:53 s. 38 och 39).

Av paragrafen framgår att om ansökan delas ska en begäran om prioritet för den ursprungliga ansökan också omfatta den avdelade ansökan. Till skillnad från hittillsvarande bestämmelse hänvisar paragrafen till uppfinningar som är beskrivna i ansökan på ingivningsdagen i stället för uppfinningar som är beskrivna i grundhandlingarna. Avsikten med ändringen är att uppnå enhetlighet i lagen och den medför inte någon skillnad i sak.

Begäran om prioritet

6 § En begäran om prioritet ska göras inom antingen 16 månader från ingivningsdagen för den ansökan som åberopas som prioritetsgrundande eller 4 månader från ingivningsdagen för den senaste ansökan.

Sökanden får inom den angivna tiden göra en ändring i sin begäran om prioritet.

Om ändringen innebär att ingivningsdagen för den ansökan som åberopas som prioritetsgrundande blir en tidigare dag än den som begäran först avsåg, ska den tidigare ingivningsdagen vara avgörande för när begäran om prioritet senast ska ges in enligt första stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när en begäran om prioritet för en ansökan om svenskt patent ska göras och under vilka förutsättningar en sådan begäran kan ändras. Den motsvarar 6 a § första och andra styckena i 1967 års patentlag (prop. 2000/01:13 s. 40–42, prop. 2006/07:56 s. 136 och 137 och prop. 2013/14:53 s. 38 och 39).

Av hittillsvarande bestämmelser framgår vilka uppgifter som sökanden ska lämna vid begäran om prioritet och vid en ändring av sådan begäran om prioritet. Dessa förhållanden avses i stället att regleras i förordning.

7 § En begäran om prioritet för en internationell patentansökan enligt 10 kap. ska göras i ansökan eller inom den tid som anges i andra stycket.

Sökanden får göra en ändring i en begäran om prioritet genom en anmälan om detta till den myndighet som tagit emot den internationella patentansökan enligt 10 kap. 2 § eller till den internationella byrån vid Världsgesamheten för den intellektuella äganderätten. En anmälan om ändring ska ges in inom 16 månader från ingivningsdagen för den ansökan som åberopas som prioritetsgrundande. Om ändringen innebär att ingivningsdagen blir en tidigare dag än den som begäran först avsåg, ska den tidigare ingivningsdagen vara avgörande för när anmälan om ändring ska ges in. Sökanden har dock alltid möjlighet att göra en anmälan om ändring inom fyra månader från den internationella ingivningsdagen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när den som gör en internationell patentansökan har rätt till prioritet samt under vilka förutsättningar en begäran om prioritet kan ändras. Den motsvarar 6 a § tredje och fjärde styckena i 1967 års patentlag (prop. 2000/01:13 s. 41 och 42 och prop. 2006/07:56 s. 136–138).

Av hittillsvarande bestämmelser framgår vilka uppgifter som sökanden ska lämna vid begäran om prioritet. Detta avses nu att regleras i förordning.

Handlingar som ska ges in

8 § En sökande ska inom 16 månader från den dag från vilken prioritet begärs ge in följande handlingar till Patent- och registreringsverket gällande den ansökan som åberopas som prioritetsgrundande:

1. ett intyg om sökandens namn och om ingivningsdagen utfärdad av den myndighet som har tagit emot ansökan, och

2. en kopia av ansökan som är bestyrkt av den myndighet som tagit emot den.

Om intyget eller kopian inte har getts in inom den angivna tiden, ska Patent- och registreringsverket ge sökanden möjlighet att ge in handlingarna inom två månader.

Sökanden behöver inte ge in något intyg eller någon kopia om den tidigare ansökan har getts in till Patent- och registreringsverket.

Paragrafen reglerar vilka handlingar en sökande ska ge in vid en begäran om prioritet och anger tidsfristen för när handlingarna ska ges in. Den motsvarar 6 b § i 1967 års patentlag (prop. 2000/01:13 s. 41 och 42, prop. 2006/07:56 s. 138 och prop. 2013/14:89 s. 59).

9 § En sökande som begär prioritet för en internationell patentansökan enligt 10 kap. ska ge in det intyg som avses i 8 § första stycket 1 endast om Patent- och registreringsverket förelägger sökanden att göra det.

I stället för att ge in en kopia enligt 8 § första stycket 2 får sökanden enligt regel 17.1 i tillämpningsföreskrifterna till den i Washington den 19 juni 1970 avslutade konventionen om patentsamarbete

1. ge in en kopia av den tidigare ansökan till den internationella byrån vid Världsgesamheten för den intellektuella äganderätten eller till den myndighet som tagit emot den internationella patentansökan enligt 10 kap. 2 §, eller

2. begära att kopian överförs till den internationella byrån.

Om en kopia av den tidigare ansökan har kommit in till den internationella byrån, får Patent- och registreringsverket kräva en kopia och en översättning av en sådan kopia endast i enlighet med regel 17.2 i tillämpningsföreskrifterna till konventionen om patentsamarbete.

Paragrafen innehåller särskilda regler om vilka handlingar sökanden ska ge in för att få rätt till prioritet för en internationell patentansökan. Den motsvarar 6 c § i 1967 års patentlag (prop. 2000/01:13 s. 41 och 42 och prop. 2006/07:56 s. 138 och 139).

Begränsning av rätten till prioritet

10 § Om sökanden inte följer 2–9 §§, gäller inte rätten till prioritet.

En begäran om prioritet eller en anmälan om ändring i en sådan begäran enligt 6 eller 7 § får inte göras om sökanden har begärt tidigare offentliggörande enligt 7 kap. 1 § tredje stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser som begränsar rätten till prioritet. Den motsvarar 6 a § sjätte stycket och 6 g § i 1967 års patentlag (prop. 2000/01:13 s. 42 och prop. 2006/07:56 s. 136–138).

Undantag från skyldigheten att ge in handlingar

11 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten enligt 8 och 9 §§ att ge in intyg och kopior.

I Paragrafen finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndigheten regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten att ge in intyg och kopior vid en begäran om prioritet. Den motsvarar 6 f § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 2000/01:13 s. 41).

Upplysningen om att regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, patentmyndigheten meddelar föreskrifter om i vilken form en begäran om prioritet ska framställas i den hittillsvarande paragrafens första stycke flyttas inte över till den nya lagen.

7 kap. Offentlighet i ärenden om patent

När handlingarna blir allmänt tillgängliga

1 § Från och med den dag då ett patent meddelas ska handlingarna i ärendet hållas allmänt tillgängliga.

Om patent inte har meddelats inom 18 månader från ansökans ingivningsdag, eller om prioritet har begärts, den dag från vilken prioritet begärs, ska handlingarna ändå hållas tillgängliga därefter. Om ansökan skrivs av eller avslås ska handlingarna hållas tillgängliga endast om sökanden begär att ansökan återupptas, överklagas eller begär återställande av förlorade rättigheter enligt 20 kap. 7 eller 8 §.

På begäran av sökanden ska handlingarna hållas tillgängliga tidigare än vad som följer av första och andra styckena.

Paragrafen reglerar när handlingar i ett patentärende ska hållas tillgängliga för allmänheten. Den motsvarar 22 § första–tredje styckena i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 127 och 128, prop. 1977/78:1 s. 339 och 340, prop. 1993/94:22 s. 54 och prop. 2013/14:53 s. 42 och 43).

I förhållande till hittillsvarande bestämmelser används begreppet ansökans ingivningsdag i stället för ”den dag då patentansökan gjordes”. Ändringen innebär inte något nytt i sak.

I 10 kap. 8 och 9 §§ finns bestämmelser om offentlighet för internationella ansökningar som fullföljs i Sverige.

Kungörelse av allmänt tillgängliga patentansökningar

2 § När handlingarna i ärendet blir allmänt tillgängliga enligt 1 § andra eller tredje stycket ska det kungöras.

Om patentkraven är skrivna på engelska och en översättning till svenska ges in efter det att kungörelse har skett, ska detta kungöras särskilt om sökanden betalar en avgift för det.

Paragrafen innehåller bestämmelser om kungörelse av patentansökningar. Den motsvarar 22 § femte stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 127 och 128 och prop. 2013/14:53 s. 43).

Handlingar som innehåller företagshemligheter

3 § Om en handling innehåller en företagshemlighet, får Patent- och registreringsverket på begäran besluta att handlingen inte får lämnas ut, om

1. det finns särskilda skäl för det, och
2. handlingen inte rör en uppfinning på vilken patent söks eller har meddelats.

Om en sådan begäran har gjorts, får handlingen inte lämnas ut förrän ett beslut om att avslå begäran har fått laga kraft.

Paragrafen reglerar fortsatt sekretess för företagshemligheter i vissa fall. Den motsvarar 22 § sjätte stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 129 och 362).

Deponerat biologiskt material

Prov från deponerat biologiskt material

4 § Om ett biologiskt material har deponerats enligt 4 kap. 8 § har var och en, med de begränsningar som föreskrivs i 5–7 §§, rätt att få prov från materialet när handlingarna har blivit allmänt tillgängliga enligt 1 §. Detta gäller även om patentet har upphört eller förklarats ogiltigt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om rätt att få prov av deponerat biologiskt material. Den motsvarar 22 § sjunde stycket första och andra meningarna i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 339 och 340, prop. 1982/83:67 s. 72 och 73 och prop. 2003/04:55 s. 148 och 149).

Mottagare av prov

5 § Prov från ett deponerat biologiskt material får inte lämnas ut till någon som till följd av föreskrifter i lag eller annan författning inte får ta befattning med materialet. Prov får inte heller lämnas ut till någon vars befattning med provet kan antas innebära en påtaglig risk med hänsyn till materialets skadebringande egenskaper.

Paragrafen innehåller bestämmelser om till vem ett prov från ett deponerat biologiskt material får lämnas ut. Den motsvarar 22 § sjunde stycket tredje och fjärde meningarna i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 339 och 340, prop. 1982/83:67 s. 72–74 och prop. 2003/04:55 s. 148 och 149).

6 § Till dess att patent har meddelats eller patentansökan har avgjorts slutligt utan att ha lett till patent och om sökanden begär det, får prov från ett deponerat biologiskt material endast lämnas till en särskild sakkunnig. Om patentansökan avslås eller återkallas, gäller motsvarande under en period av 20 år från ansökans ingivningsdag.

Paragrafen innehåller bestämmelser som gör det möjligt för den som har deponerat ett biologiskt material att begära att prov bara får lämnas ut till en särskild sakkunnig. Den motsvarar delvis 22 § åttonde stycket i 1967 års patentlag (prop. 1982/83:67 s. 72–75 och prop. 2003/04:55 s. 148 och 149).

I förhållande till 1967 års patentlag används begreppet ansökans ingivningsdag i stället för ”den dag då ansökan lämnades in”. Det innebär inte något nytt i sak.

Begäran om prov

7 § Den som vill få ett prov från ett deponerat biologiskt material ska begära det skriftligen hos Patent- och registreringsverket och lämna en förbindelse i syfte att förebygga missbruk av provet. Om ett prov endast får lämnas ut till en särskild sakkunnig enligt 6 §, ska förbindelsen i stället lämnas av denne.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § meddela närmare föreskrifter om innehållet i en förbindelse.

Paragrafen innehåller vissa formaliakrav för den som begär ut ett prov från ett deponerat biologiskt material. Den motsvarar 22 § nionde stycket i 1967 års patentlag (prop. 1982/83:67 s. 73–75 och prop. 2003/04:55 s. 148 och 149).

8 kap. Invändning, begränsning och upphävande

Invändning mot ett meddelat patent

Hur förfarandet inleds

1 § Den som vill invända mot ett meddelat patent ska göra det skriftligen hos Patent- och registreringsverket inom nio månader från den dag då patentet meddelades.

Patent- och registreringsverket ska underrätta patenthavaren om invändningen och ge honom eller henne tillfälle att yttra sig.

Om patentet har meddelats med beskrivning, patentkrav, ritningar och sammandrag skrivna på engelska, får Patent- och registreringsverket förelägga patenthavaren att ge in en översättning av beskrivningen, ritningarna och sammandraget till svenska. Om föreläggandet inte följs får patent- och registreringsverket låta göra en sådan översättning på patenthavarens bekostnad. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om detta.

Paragrafen innehåller bestämmelser om rätten att invända mot ett patent och om Patent- och registreringsverkets handläggning i ett sådant ärende. Den motsvarar 24 § första–tredje styckena i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 131–134, prop. 1993/94:22 s. 55 och 56, prop. 2006/07:56 s. 145 och prop. 2013/14:53 s. 44).

Till skillnad från i 1967 års patentlag hänvisas även till ritningarna när det gäller kravet på översättning. Detta är en följd av att ritningarna i den nya lagen utgör en självständig del av patentansökan i stället för att vara en del av beskrivningen. Det innebär alltså ingen skillnad i sak.

I 4 kap. 27 § finns regler om översättning av patentkraven.

Invändning mot patent som upphört att gälla

2 § Ett invändningsförfarande får inledas eller fullföljas även om ett patent har upphört att gälla till följd av att patenthavaren har avstått från patentet eller inte har betalat årsavgiften.

I paragrafen finns en bestämmelse om invändning mot patent som upphört att gälla. Den saknar motsvarighet i 1967 års patentlag. Övervägandena finns i avsnitt 8.9.

I paragrafen tydliggörs att ett invändningsförfarande får inledas eller fullföljas även om ett patent upphör att gälla till följd av att patenthavaren har avstått från patentet eller inte har betalat årsavgiften. Av 9 kap. 6 § framgår att om en patenthavare skriftligen avstår från patentet, ska Patent- och registreringsverket förklara att patentet har upphört. Detsamma gäller om årsavgift inte betalas för patentet (9 kap. 1 §). I dessa fall upphör patentet att gälla vid ingången av det avgiftsår för vilken avgiften inte har betalats eller från beslutdagen när Patent- och registreringsverket förklarat att patentet upphört till följd av att patenthavaren avstått från patentet. Bestämmelserna i förevarande paragraf innebär att trots att

patentet upphört på de angivna sätten, får ett invändningsförfarande som redan inletts fortsätta att handläggas. Det är även möjligt att inleda ett invändningsförfarande trots att patentet upphört. Invändningen måste i sådana fall enligt 1 § i detta kapitel göras inom nio månader från den dag då patentet meddelades.

En liknande bestämmelse finns i regel 75 i tillämpningsföreskrifterna till den europeiska patentkonventionen (EPC).

Återkallad invändning

3 § Om invändningen återkallas, får invändningsförfarandet ändå fullföljas om det finns särskilda skäl.

Paragrafen reglerar i vilken utsträckning invändningsförfarandet får fullföljas även om invändningen återkallas. Den motsvarar 24 § fjärde stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 131–134 och prop. 1993/94:22 s. 55 och 56).

Grunder för upphävande efter invändning

4 § Patent- och registreringsverket ska efter invändning upphäva ett patent, om

1. det har beviljats någon som inte har rätt till det enligt 1 kap. 1 § första stycket,
2. det har meddelats trots att villkoren för patenterbarhet i 2 kap. inte är uppfyllda,
3. det omfattar något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen, eller
4. patentansökan inte uppfyller kraven på tydlighet och fullständighet i 4 kap. 6 §.

Paragrafen reglerar på vilka grunder Patent- och registreringsverket ska upphäva patentet efter invändning. Den motsvarar i huvudsak 25 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1993/94:22 s. 56 och 57).

Av paragrafen följer att Patent- och registreringsverket efter invändning ska upphäva patentet om någon av de uppräknade grunderna föreligger.

Av *första punkten* framgår att patentet ska upphävas om det har beviljats någon som inte har rätt till det enligt 1 kap. 1 § första stycket. Med den som har rätt till patentet avses den som har gjort en uppfinning, dvs. uppfinnaren, eller den till vilken uppfinnarens rätt har övergått.

Av *andra punkten* framgår att patentet ska upphävas om det har meddelats trots att villkoren för patenterbarhet inte är uppfyllda. I 2 kap. regleras vad som kan patenteras och de grundläggande villkoren för patent. Första och andra punkterna motsvarar tillsammans hittills gällande 25 § första stycket första punkten.

I förhållande till motsvarande bestämmelse i 1967 års patentlag anges det i *tredje punkten* att patentet inte får omfatta något som inte framgick av ”ansökan på ingivningsdagen” i stället för ”ansökan när den gjordes”. Detta innebär dock inte något nytt i sak.

Av *fjärde punkten* framgår att ett skäl för att upphäva patentet är att det har meddelats trots att kraven på tydlighet och fullständighet i 4 kap. 6 § inte är uppfyllda. I den bestämmelsen regleras att patentansökan ska vara så tydlig och fullständig att en fackman med ledning av den kan utöva uppfinningen.

Upprätthållande av patentet i ändrad lydelse

5 § Patent- och registreringsverket ska förklara att ett patent upprätthålls i ändrad lydelse, om patenthavaren under invändningsförfarandet har gjort sådana ändringar att det inte finns hinder mot att upprätthålla patentet enligt 4 §. Ändringarna får inte enligt 5 kap. 3 § medföra att patentets skyddsomfång utvidgas. De får inte heller medföra att patentkraven inte längre är tydliga, koncisa eller har stöd i beskrivningen.

Om patentkraven är skrivna på engelska, får patentet upprätthållas i ändrad lydelse endast om patenthavaren har gett in en översättning till svenska av patentkraven i den ändrade lydelsen. Översättningen ska biläggas beslutet och det ska framgå av bilagan att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att ett patent under vissa förutsättningar kan upprätthållas i ändrad lydelse. Den motsvarar delvis 25 § tredje stycket och 20 § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 117 och 118, prop. 1977/78:1 s. 336 och 337, prop. 1993/94:22 s. 52, 56 och 57 och prop. 2013/14:53 s. 44 och 45). Övervägandena finns i avsnitt 9.2.

Enligt *första stycket* ska Patent- och registreringsverket förklara att ett patent ska upprätthållas i ändrad lydelse, om patenthavaren under invändningsförfarandet har gjort sådana ändringar att det inte finns hinder mot att patentet upprätthålls i den ändrade lydelsen. De hinder som avses är grunderna för en invändning mot ett patent, se närmare kommentaren till 4 §. Vidare framgår att ändringarna inte får medföra att patentskyddets skyddsomfång utvidgas eller att patentkraven inte längre är tydliga, koncisa eller har stöd i beskrivningen. Att ändringarna inte får medföra att patentkraven blir otydliga framgår inte av 1967 års patentlag. I den praktiska tillämpningen har dock samma krav på tydlighet, som ställs på patentkraven i ett ansökningsärende, gällt också vid prövningen av ett begränsningsyrkande.

Av bestämmelsen i *andra stycket*, som inte ändras i sak, framgår vad som gäller om patentkraven är skrivna på engelska.

Kungörelse samt ny patentskrift och nytt patentbrev om patentet ändras

6 § När Patent- och registreringsverkets beslut med anledning av en invändning har fått laga kraft, ska det kungöras. Om beslutet innebär att patentet ändras, ska en ny patentskrift finnas tillgänglig hos verket och ett nytt patentbrev utfärdas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad Patent- och registreringsverket ska göra efter att ett beslut om en invändning fått laga kraft. Den motsvarar 25 § fjärde stycket i 1967 års patentlag (prop. 1993/94:22 s. 55 och 56 och prop. 2013/14:53 s. 44 och 45).

Bestämmelser om patentbrev och patentskrift finns i 4 kap. 28 och 29 §§.

Begränsning och upphävande på patenthavarens begäran

Begäran om patentbegränsning eller upphävande

7 § En patenthavare får hos Patent- och registreringsverket begära

1. att ett eller flera patentkrav och om det behövs beskrivningen ändras så att patentets skyddsomfång begränsas (patentbegränsning), eller
2. att patentet upphävs.

Ändringarna vid en begäran om patentbegränsning får inte medföra att patentet omfattar något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen, att patentets skyddsomfång utvidgas i strid med 5 kap. 3 § eller att patentkraven inte längre är tydliga, koncisa eller har stöd i beskrivningen.

Första stycket gäller inte i fråga om europeiska patent med enhetlig verkan. Bestämmelsen om upphävande på patenthavarens begäran tillämpas dock i fråga om tilläggsskydd som har meddelats av Patent- och registreringsverket, även om grundpatentet är ett europeiskt patent med enhetlig verkan.

För en begäran om patentbegränsning eller upphävande ska patenthavaren betala en avgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om begränsning och upphävande av patent på patenthavarens begäran. Den motsvarar i huvudsak 40 a § första, femte och sjätte styckena och delvis 40 b § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 2006/07:56 s. 147–149 och prop. 2013/14:89 s. 59 och 60). Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

Enligt *första stycket* får en patenthavare hos Patent- och registreringsverket (PRV) begära att ett eller flera patentkrav och, om det behövs, beskrivningen ändras så att patentets skyddsomfång begränsas, eller begära att patentet upphävs. Detta innebär att ett patent genom ett administrativt förfarande kan begränsas till viss del eller upphävas helt. Förfarandet är tillämpligt både på svenska patent och på europeiska patent som validerats här.

I *andra stycket* framgår att ändringarna som görs vid en begäran om patentbegränsning inte får medföra att patentet omfattar något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen, att patentets skyddsomfång utvidgas eller att patentkraven inte längre är tydliga, koncisa eller har stöd i beskrivningen. I förhållande till hittillsvarande 40 b § första stycket, som hänvisar till ogiltighetsgrunderna i 52 § första stycket 2–4, anges nu uttryckligen vilken prövning PRV ska göra vid en begäran om patentbegränsning.

Ändringarna får alltså inte medföra att patentkraven inte längre är tydliga, koncisa eller har stöd i beskrivningen. Detta innebär en skillnad i förhållande till hittillsvarande bestämmelser, vilka ställer krav också på beskrivningens tydlighet. Den nya bestämmelsen utgör en anpassning till vad som följer av den europeiska patentkonventionen (EPC). Se närmare artiklarna 84 och 105 a–105 c samt tillämpningsföreskrifterna 90–96 i konventionen.

Ändringarna får inte heller medföra att patentet skulle omfatta något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen eller att patentets skyddsomfång utvidgas. Detta innebär inte någon skillnad i sak.

I förhållande till hittillsvarande bestämmelse ersätts ”patentskyddets omfattning” med ”patentets skyddsomfång” (se författningskommentaren till 5 kap. 1 §).

Enligt *tredje stycket* gäller bestämmelserna om patentbegränsning och upphävande inte europeiska patent med enhetlig verkan. En patenthavare som vill att ett tilläggsskydd som grundar sig på ett europeiskt patent med enhetlig verkan ska upphävas, får dock – om tilläggsskyddet har meddelats av PRV – vända sig dit med en sådan begäran. I förhållande till motsvarande bestämmelse i 1967 års patentlag tydliggörs också att det inte är möjligt att begränsa ett tilläggsskydd.

8 § Om patentkraven är skrivna på engelska, ska patenthavaren vid en begäran om patentbegränsning ge in en översättning till svenska av patentkraven i den lydelse som begärs enligt 7 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om patentbegränsning i de fall patentkraven är skrivna på engelska. Paragrafen motsvarar 40 a § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 2013/14:53 s. 47).

9 § Patent- och registreringsverket ska förelägga patenthavaren att inom en viss tid vidta rättelse, om bestämmelserna i 7 och 8 §§ inte har följts.

Om patenthavaren inte hörs av eller om begäran även efter det att patenthavaren har yttrat sig inte kan bifallas, ska begäran avslås om det inte finns anledning att ge patenthavaren ett nytt föreläggande.

Paragrafen reglerar Patent- och registreringsverkets (PRV) prövning av en bristfällig begäran om patentbegränsning eller upphävande. Den motsvarar delvis 40 b § i 1967 års patentlag (prop. 2006/07:56 s. 150 och 151). Övervägandena finns i avsnitt 9.3.

Enligt *första stycket* ska PRV förelägga patenthavaren att inom en viss tid vidta rättelse om de villkor som räknas upp i 7 och 8 §§ inte är uppfyllda.

Handläggningen av ärenden om patentbegränsning och upphävande

10 § En begäran om patentbegränsning eller upphävande ska avslås om det vid tidpunkten för begäran pågår

1. ett invändningsförfarande enligt 1 § eller artikel 99 i den europeiska patentkonventionen, eller

2. ett mål om ogiltighet enligt 9 kap. 2–4 §§.

Om patenthavaren har begärt att patentet ska begränsas eller upphävas enligt artikel 105 a i konventionen, ska en begäran om patentbegränsning eller upphävande förklaras vilande tills det europeiska patentverket meddelat slutligt beslut i frågan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Patent- och registreringsverket ska avslå en begäran om patentbegränsning eller upphävande eller förklara en sådan begäran vilande under vissa förutsättningar. Paragrafen motsvarar 40 a § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 2006/07:56 s. 147–149).

11 § En begäran om patentbegränsning eller upphävande får inte bifallas utan samtycke från berörda rättighetshavare så länge patentet är utmätt, belagt med kvarstad, taget i anspråk genom betalningssäkring eller det pågår en tvist om överföring av patentet vid en domstol.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att en begäran om patentbegränsning eller upphävande i vissa situationer inte får bifallas utan berörda rättighetshavares samtycke. Den motsvarar 40 a § fjärde stycket i 1967 års patentlag (prop. 2006/07:56 s. 147–149).

12 § Patent- och registreringsverket ska begränsa eller upphäva ett patent om det inte finns något hinder mot att bifalla en begäran om det. En översättning som avses i 8 § ska biläggas ett beslut om begränsning och det ska framgå av bilagan att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller.

Beslutet får verkan från patentansökans ingivningsdag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Patent- och registreringsverkets beslut att bifalla en begäran om patentbegränsning eller upphävande och rättsverkan av ett sådant beslut. Den motsvarar 40 c § första stycket första och andra meningarna och tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 2006/07:56 s. 151 och 152).

Kungörelse, ny patentskrift och nytt patentbrev

13 § Patent- och registreringsverket ska kungöra ett beslut om patentbegränsning eller upphävande. Om patentet har begränsats, ska verket hålla en ny patentskrift tillgänglig och utfärda ett nytt patentbrev.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad Patent- och registreringsverket ska göra efter ett beslut om patentbegränsning eller upphävande. Den motsvarar 40 c § första stycket tredje och fjärde meningarna i 1967 års patentlag (prop. 2006/07:56 s. 151).

9 kap. Upphörande, ogiltighet och överföring av patent

Upphörande till följd av utebliven betalning av årsavgift

1 § Om årsavgiften inte betalas för ett patent enligt 12 kap., upphör patentet att gälla. Patentet anses ha upphört från och med ingången av det avgiftsår för vilket avgiften inte har betalats.

Paragrafen reglerar följden av att årsavgiften för ett patent inte betalas. Den motsvarar 51 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 185–190 och prop. 1982/83:67 s. 82).

I 12 kap. finns bestämmelser om vad som utgör ett avgiftsår för ett patent och när årsavgiften ska vara betald.

Ogiltighet

Talan om ogiltighet

2 § En talan om ogiltighet får föras av var och en som lider förfång av ett patent. En sådan talan får också föras av en myndighet om det är påkallat från allmän synpunkt.

En talan som grundas på att ett patent har beviljats någon annan än den som har rätt till det enligt 1 kap. 1 § första stycket får föras endast av den som påstår sig ha en sådan rätt. En sådan talan ska väckas inom ett år från det att den som påstår sig ha en sådan rätt fick kännedom om att patentet har meddelats och de övriga omständigheter som talan grundas på. Om patenthavaren var i god tro när patentet meddelades eller när det övergick till honom eller henne, får talan dock inte väckas senare än tre år efter det att patentet meddelades.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vem som får föra talan om ogiltighet av ett patent vid domstol och om tidpunkten för när en ogiltighetstalan senast får väckas om talan grundas på att patentet meddelats någon som inte har rätt till det. Den motsvarar 52 § femte och sjätte styckena i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 190–194). Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

Ogiltighetsgrunder

3 § Domstolen ska på yrkande förklara ett patent ogiltigt, om

1. det har beviljats någon som inte har rätt till det enligt 1 kap. 1 § första stycket,
2. det har meddelats trots att villkoren om patenterbarhet i 2 kap. inte är uppfyllda,
3. det omfattar något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen,
4. patentansökan inte uppfyller kraven på tydlighet och fullständighet i 4 kap. 6 §, eller
5. skyddsomfånget i strid med 5 kap. 3 § har utvidgats efter att patentet meddelades.

Ett patent får inte förklaras ogiltigt på den grunden att den som har fått patentet har haft rätt till bara en viss andel i det.

Paragrafen reglerar på vilka grunder ett patent kan förklaras ogiltigt. Den motsvarar i sak 52 § första och fjärde styckena i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 190–194, prop. 1993/94:22 s. 59 och prop. 2003/04:55 s. 153).

Enligt paragrafen ska domstolen på talan av någon som lider förfång av patentet förklara patentet ogiltigt om någon av de i paragrafen uppräknade grunderna föreligger.

Av *första punkten* framgår att patentet ska förklaras ogiltigt om det har beviljats någon som inte har rätt till det. Av 1 kap. 1 § första stycket framgår att endast den som har gjort en uppfinning, eller den till vilken uppfinnarens rätt har övergått, efter ansökan kan beviljas patent på uppfinningen i Sverige.

Av *andra punkten* framgår att patentet ska förklaras ogiltigt om det har meddelats trots att villkoren i 2 kap. inte är uppfyllda. I det kapitlet regleras vad som patenteras och de grundläggande villkoren för patent.

Första och andra punkterna motsvarar tillsammans hittills gällande 52 § första stycket första punkten.

Av *tredje punkten* framgår att ett patent ska förklaras ogiltigt om det omfattar något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen.

Av *fjärde punkten* framgår att ett skäl för att förklara ett patent ogiltigt är att det inte uppfyller kraven på tydlighet och fullständighet i 4 kap. 6 §. I den bestämmelsen regleras att en patentansökan ska vara så tydlig och fullständig att en fackman med ledning av den kan utöva uppfinningen.

Av *femte punkten* framgår att ett patent ska förklaras ogiltigt om skyddsomfånget har utvidgats efter att patentet meddelades. Vad som avses med skyddsomfång framgår av 5 kap. 1 §.

Av *andra stycket* följer att ett patent inte kan förklaras ogiltigt för att patenthavaren haft rätt bara till en andel av det.

Bestämmelser om behörig domstol finns i 17 kap. 1 §.

Partiell ogiltighet

4 § Om ett patent är ogiltigt endast till en viss del, ska domstolen på yrkande av patenthavaren begränsa patentets skyddsomfång i motsvarande utsträckning genom en ändring av patentkraven, om

1. de ändrade patentkraven är tydliga, koncisa och har stöd i beskrivningen,
2. de ändrade patentkraven inte medför att patentet skulle omfatta något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen,
3. de ändrade patentkraven inte medför att patentets skyddsomfång skulle utvidgas i strid med 5 kap. 3 §, och

4. patenthavaren, när patentkraven är skrivna på engelska, har gett in en översättning till svenska av patentkraven i den ändrade lydelsen.

En översättning som avses i första stycket 4 ska biläggas domen och det ska framgå av bilagan att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller.

Paragrafen innehåller bestämmelser om begränsning av ett patent när det endast är ogiltigt till viss del (partiell ogiltighet). Den motsvarar delvis 20 § tredje stycket och i huvudsak 52 § andra och tredje styckena i 1967 års patentlag (prop. 2006/07:56 s. 152–154 och prop. 2013/14:53 s. 48).

I *första stycket* anges att om patentet är ogiltigt endast till en viss del, ska patentets skyddsomfång begränsas i motsvarande utsträckning om patenthavaren yrkat det. Av detta följer att en ogiltighetsförklaring inte får avse endast en del av ett patent, om inte patenthavaren framställt ett begränsningsyrkande. Förutsättningarna för att patentkraven ska begränsas räknas upp i stycket.

Enligt *första punkten* krävs att de ändrade patentkraven är tydliga och har stöd i beskrivningen. Kravet på att de ändrade patentkraven ska vara tydliga och ha stöd i beskrivningen framgår inte av 1967 års patentlag, men införs i den nya lagen som en anpassning till vad som gäller enligt den europeiska patentkonventionen, EPC (se artikel 138).

Enligt *andra punkten* krävs att de ändrade patentkraven inte medför att patentet skulle omfatta något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen. Enligt *tredje punkten* krävs att de ändrade patentkraven inte medför att patentets skyddsomfång utvidgas. Vad som avses med patentkrav och skyddsomfång framgår av 4 kap. 4 § respektive 5 kap. 1 §.

Enligt *fjärde punkten* krävs att patenthavaren, när patentkraven är skrivna på engelska, har gett in en översättning till svenska av patentkraven i den ändrade lydelsen.

Av *andra stycket* framgår att en översättning som avses i första stycket 4 ska biläggas domen och att det ska framgå av bilagan att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller. På samma sätt som när en översättning biläggs patentskriften, ska det alltså framgå av bilagan att det är lydelsen på engelska som gäller (se 4 kap. 29 § tredje stycket).

Överföring av patent

5 § Om någon har beviljats patent på en uppfinning utan att ha rätt till det enligt 1 kap. 1 § första stycket, ska domstolen på talan av den som har rätt till patentet överföra patentet på honom eller henne. Bestämmelserna i 2 § andra stycket ska tillämpas när det gäller den tid inom vilken talan ska väckas.

Om den som fråntas patentet i god tro har börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige eller vidtagit väsentliga åtgärder för det, får han eller hon fortsätta det påbörjade utnyttjandet eller genomföra det planerade utnyttjandet inom ramen för samma utnyttjandeform. Utnyttjandet ska ske mot skälig ersättning och på skäliga villkor i övrigt. En sådan rätt till utnyttjande har under motsvarande förutsättningar även den som har en licens som är antecknad i patentregistret.

Den rätt som avses i andra stycket får överlätas till någon annan endast tillsammans med den rörelse där rätten utnyttjas eller har avsetts att bli utnyttjad.

Om ett patent har överförts enligt första stycket, ska det på begäran antecknas i patentregistret. Detsamma gäller en rätt till fortsatt utnyttjande som avses i andra stycket. Om en rätt till fortsatt utnyttjande upphör, ska anteckningen tas bort.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överföring av patent när det har beviljats någon annan än den som har rätt till det. Den motsvarar delvis 44 § första–tredje styckena och 53 § sin helhet i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 194–197).

Avstående från patent

6 § Om patenthavaren hos Patent- och registreringsverket skriftligen avstår från patentet, ska verket förklara att patentet har upphört i sin helhet. Beslutet får verkan från beslutdagen.

Om patentet är utmätt, belagt med kvarstad eller taget i anspråk genom betalningssäkring eller om det pågår en tvist vid domstol om överföring av patentet, får patentet inte förklaras ha upphört så länge utmätningen, kvarstaden eller betalningssäkringen består eller tvisten inte har blivit slutligt avgjord.

Denna paragraf gäller inte i fråga om europeiska patent med enhetlig verkan. Den tillämpas dock i fråga om tilläggsskydd som har meddelats av Patent- och registreringsverket, även om grundpatentet är ett europeiskt patent med enhetlig verkan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ett patents upphörande på grund av att patenthavaren avstår från patentet. Den motsvarar i sak 54 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 197 och 198 och prop. 2013/14:89 s. 60 och 61).

Av *första stycket* framgår att om patenthavaren hos Patent- och registreringsverket (PRV) skriftligen avstår från patentet, ska verket förklara att patentet har upphört i sin helhet. I förhållande till motsvarande bestämmelse i 1967 års patentlag anges uttryckligen att en förklaring om att patentet har upphört får verkan endast för framtiden, dvs. från dagen för beslutet om upphörande.

Av *andra stycket* framgår det att PRV inte kan förklara att patentet har upphört så länge patentet är utmätt, belagt med kvarstad, taget i anspråk genom betalningssäkring eller det pågår en tvist om överföring av patentet.

I *tredje stycket* anges att paragrafen inte gäller i fråga om europeiska patent med enhetlig verkan. PRV får alltså inte förklara att ett sådant patent har upphört. Av samma stycke framgår dock att paragrafen tillämpas i fråga om tilläggsskydd som har meddelats av PRV, även om grundpatentet är ett europeiskt patent med enhetlig verkan. Andra meningen innebär att PRV i sådana fall ska förklara att tilläggsskyddet har upphört i sin helhet, om innehavaren skriftligen avstår från tilläggsskyddet.

Kungörelse, ny patentskrift och nytt patentbrev

7 § Patent- och registreringsverket ska kungöra att ett patent

1. har upphört att gälla, eller

2. har förklarats ogiltigt, ändrats eller blivit överfört genom en dom som har fått laga kraft.

Om patentet har ändrats genom en dom som har fått laga kraft, ska Patent- och registreringsverket hålla en ny patentskrift tillgänglig och utfärda ett nytt patentbrev.

Paragrafen reglerar i vilka fall kungörelse ska ske och innehåller bestämmelser om patentskrift och patentbrev. Den motsvarar 55 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 199 och prop. 2013/14:53 s. 49).

Bestämmelser om patentbrev och patentskrift finns i 4 kap. 28 och 29 §§.

10 kap. Internationell patentansökan

Vad som avses med internationell patentansökan

1 § Med internationell patentansökan avses en ansökan som görs enligt den i Washington den 19 juni 1970 avslutade konventionen om patentsamarbete.

Av paragrafen framgår vad som avses med en internationell patentansökan. Den motsvarar 28 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 340 och 341).

Var ansökan ska göras

2 § En internationell patentansökan ska ges in till en patentmyndighet eller internationell organisation som enligt konventionen om patentsamarbete och tillämpningsföreskrifterna till konventionen är behörig att ta emot en sådan ansökan (mottagande myndighet).

Paragrafen reglerar var en internationell patentansökan ska ges in. Den motsvarar 28 § andra stycket första meningen i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 340–342).

3 § Patent- och registreringsverket är mottagande myndighet för en internationell patentansökan, om sökanden eller någon av sökandena

1. är svensk medborgare,
2. har hemvist i Sverige,
3. driver rörelse i Sverige, eller
4. är en juridisk person som bildats enligt svensk lag.

Om en ansökan ges in till Patent- och registreringsverket i egenskap av mottagande myndighet ska sökanden betala en avgift.

Att Patent- och registreringsverket är behörig mottagande myndighet hindrar inte att en internationell patentansökan ges in till det europeiska patentverket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om i vilka fall Patent- och registreringsverket är mottagande myndighet för internationella patentansökningar och en bestämmelse om avgiftsskyldighet. Den motsvarar 28 § andra stycket andra och tredje meningarna i 1967 års patentlag och 51 § första stycket första meningen och andra stycket i 1967 års patentkungörelse (prop. 1977/78:1 s. 340–342).

4 § Bestämmelserna i 5–16 §§ gäller för en internationell patentansökan som omfattar Sverige. Om det genom en sådan ansökan söks ett europeiskt patent för Sverige, gäller dock 11 kap.

Av paragrafen framgår vilka bestämmelser i kapitlet som gäller för internationella patentansökningar som omfattar Sverige. Den motsvarar 28 § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 340–342).

Rättsverkan av en internationell patentansökan

5 § Om den mottagande myndigheten har fastställt en internationell ingivningsdag för en internationell patentansökan, har ansökan samma verkan i Sverige som en svensk patentansökan med samma ingivningsdag. Innehållet i ansökan ska dock bara anses tillhöra känd teknik enligt 2 kap. 13 §, om ansökan har fullföljts enligt 6 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om verkan i Sverige av en internationell patentansökan. Den motsvarar 29 § i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 342).

I förhållande till hittillsvarande bestämmelser förs begreppet känd teknik in i paragrafen (se närmare kommentaren till 2 kap. 12 och 13 §§). Det innebär inte någon skillnad i sak.

Fullföljd av ansökan i Sverige

6 § En sökande som vill fullfölja en internationell patentansökan i Sverige ska inom 31 månader från den internationella ingivningsdagen eller, om prioritet har begärts, den dag från vilken prioritet begärs, till Patent- och registreringsverket ge in

1. en översättning till svenska eller engelska av den internationella patentansökan, eller

2. en kopia av ansökan, om ansökan är skriven på svenska eller engelska.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om i vilken omfattning översättningen ska ges in.

Sökanden ska betala en avgift inom den tid som anges i första stycket. Om sökanden har betalat avgiften i tid, får den översättning eller kopia som krävs ges in högst två månader senare, förutsatt att en tilläggsavgift betalas inom den senare fristen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur en internationell patentansökan fullföljs i Sverige. Den motsvarar 31 § första och andra styckena i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 344–347, prop. 1982/83:67 s. 75 och 76, prop. 2006/07:56 s. 146 och 147 och prop. 2013/14:53 s. 46).

Handläggning av en fullföljd ansökan

7 § Om en internationell patentansökan har fullföljts enligt 6 §, tillämpas 4 kap. och 7 kap. för ansökan och dess handläggning, om inte något annat anges i denna paragraf, eller i någon av 8, 9, eller 11–14 §§.

Ansökan får tas upp till prövning före utgången av den frist som gäller enligt 6 § första stycket endast om sökanden begär det.

Om patentansökan uppfyller de krav på form och innehåll som föreskrivs i konventionen om patentsamarbete och tillämpningsföreskrifterna till konventionen, ska ansökan godtas i dessa avseenden.

Ett föreläggande om att anmäla ett ombud för delgivning enligt 20 kap. 5 § får inte meddelas före den tidpunkt då Patent- och registreringsverket har rätt att ta upp ansökan till prövning.

Paragrafen innehåller bestämmelser om handläggningen av internationella patentansökningar som har fullföljts i Sverige. Den motsvarar 33 § första, andra och femte styckena i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 348–

351, prop. 1982/83:67 s. 77 och 78, prop. 2006/07:56 s. 147 och prop. 2013/14:53 s. 46 och 47).

I paragrafen hänvisas till 4 och 7 kap. i relevanta delar.

Ansökans offentlighet

8 § Bestämmelserna i 7 kap. 1 § andra och tredje styckena tillämpas på en internationell patentansökan så snart sökanden har fullgjort sin skyldighet enligt 6 § första stycket.

Vid tillämpningen av 13 kap. 6 §, 15 kap. 11 § och 20 kap. 3 och 4 §§ ska det som sägs där om att handlingarna i ärendet har blivit allmänt tillgängliga enligt 7 kap. 1 § i stället avse att handlingarna har blivit allmänt tillgängliga enligt 7 kap. 1 § med iakttagande av första stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om offentlighet av en internationell patentansökan. Den motsvarar 33 § tredje och fjärde styckena i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 348–351, prop. 1982/83:67 s. 77 och 78).

9 § Patent- och registreringsverket får inte utan sökandens samtycke offentliggöra en internationell patentansökan förrän den internationella byrån vid Världsoorganisationen för den intellektuella äganderätten har publicerat ansökan eller tjugo månader har gått från den internationella ingivningsdagen eller, om prioritet har begärts, den dag från vilken prioritet begärs.

Paragrafen reglerar vid vilken tidpunkt Patent- och registreringsverket får offentliggöra en internationell patentansökan. Den motsvarar delvis 35 § i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 353–355 och prop. 1993/94:22 s. 58).

Återkallelse av en ansökan

10 § En internationell patentansökan ska anses återkallad i förhållande till Sverige i de fall som avses i artikel 24.1 i och ii i konventionen om patentsamarbete. Detsamma gäller om sökanden inte gör det som anges i 6 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att en internationell ansökan i vissa fall ska anses återkallad såvitt avser Sverige. Den motsvarar 30 § och 31 § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 343–347 och prop. 1982/83:67 s. 75 och 76).

11 § Om en del av en internationell patentansökan inte har varit föremål för en internationell förberedande patenterbarhetsprövning på grund av att sökanden inskränkt patentkraven efter att ha uppmanats av den myndighet som gör den prövningen att antingen inskränka kraven eller betala en tilläggsavgift, ska den del av ansökan som inte prövats anses återkallad hos Patent- och registreringsverket.

Första stycket gäller inte om sökanden betalar en avgift inom två månader från det att Patent- och registreringsverket underrättat sökanden om att ansökan kan komma att anses återkallad i den delen.

Paragrafen reglerar det fallet att en internationell patentansökan fullföljs i Sverige även vad avser en del som inte har varit föremål för internationell förberedande patenterbarhetsprövning. Den motsvarar 37 § i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 355–358).

Tidpunkten för meddelande av patent eller beslut om avslag

12 § Patent- och registreringsverket får inte meddela patent eller avslå ansökan tidigare än fyra månader från utgången av den frist för fullföljd av den internationella patentansökan som anges i 6 § första stycket, om inte sökanden samtycker till att ärendet avgörs innan dess.

Patent- och registreringsverket får inte utan sökandens samtycke meddela patent förrän den internationella byrån vid Världsgorganisationen för den intellektuella äganderätten har publicerat ansökan eller tjugo månader har gått från den internationella ingivningsdagen eller, om prioritet har begärts, den dag från vilken prioritet begärs.

Paragrafen reglerar vid vilken tidpunkt Patent- och registreringsverket får meddela ett patent som grundar sig på en internationell ansökan eller avslå en sådan ansökan. Den motsvarar 34 § och delvis 35 § i 1967 års patentlag och 58 § i 1967 års patentkungörelse (prop. 1977/78:1 s. 351–355, prop. 1982/83:67 s. 78 och prop. 1993/94:22 s. 58).

Den tidsfrist som hittills framgått av 58 § patentkungörelsen förs in i lagtexten.

Patent- och registreringsverkets prövning av vissa beslut

13 § Om en del av en internationell patentansökan inte har varit föremål för internationell nyhetsgranskning eller internationell förberedande patenterbarhetsprövning på grund av att ansökan har bedömts omfatta av varandra oberoende uppfinningar och sökanden inte inom föreskriven tid har betalat tilläggsavgift enligt konventionen om patentsamarbete, ska Patent- och registreringsverket pröva om bedömningen är riktig.

Om Patent- och registreringsverket anser att bedömningen är riktig, ska den delen av ansökan som inte har varit föremål för sådan granskning eller prövning anses återkallad hos Patent- och registreringsverket. Detta gäller inte om sökanden betalar en avgift till verket inom två månader från det verket underrättade honom eller henne om sitt ställningstagande.

Om Patent- och registreringsverket anser att bedömningen inte är riktig, ska verket fortsätta handläggningen av ansökan i dess helhet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Patent- och registreringsverket i vissa fall får pröva beslut avseende en internationell patentansökan som fullföljs i Sverige. Den motsvarar 36 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 355–358 och prop. 1993/94:22 s. 58).

14 § Ett beslut enligt 13 §, genom vilket Patent- och registreringsverket har funnit att en patentansökan omfattar av varandra oberoende uppfinningar, får överklagas av sökanden.

Om domstolen kommer fram till att Patent- och registreringsverkets beslut är riktigt, räknas fristen för att betala en sådan avgift som avses i 13 § andra stycket från det att verket underrättade sökanden om att domstolens beslut har fått laga kraft.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överklagande av Patent- och registreringsverkets beslut i vissa fall. Den motsvarar 36 § andra och tredje styckena i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 355–358, prop. 1993/94:22 s. 58 och prop. 2015/16:57 s. 318).

15 § Om den mottagande myndigheten inte har fastställt en internationell ingivningsdag för en internationell patentansökan eller förklarat att ansökan ska anses återkallad eller att ett yrkande om att ansökan ska omfatta Sverige ska anses återkallat, ska Patent- och registreringsverket på begäran av sökanden pröva om detta beslut är riktigt. Detsamma gäller om den internationella byrån vid Världsgorganisationen för den intellektuella äganderätten har beslutat att ansökan ska anses återkallad.

En begäran om prövning enligt första stycket ska lämnas till den internationella byrån inom viss tid. Sökanden ska inom samma tid ge in en översättning av ansökan och betala en ansökningsavgift till Patent- och registreringsverket.

Om Patent- och registreringsverket kommer fram till att den mottagande myndighetens eller den internationella byråns beslut inte är riktigt, ska verket handlägga ansökan som en svensk ansökan. Om en internationell ingivningsdag inte har fastställts av den mottagande myndigheten, ska som ingivningsdag gälla den dag som Patent- och registreringsverket anser borde ha fastställts. Om ansökan uppfyller de krav på form och innehåll som föreskrivs i konventionen om patentsamarbete och tillämpningsföreskrifterna till konventionen, ska ansökan godtas i dessa avseenden.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Patent- och registreringsverket i vissa fall får pröva beslut av en mottagande myndighet eller av den internationella byrån vid Världsgorganisationen för den intellektuella äganderätten. Den motsvarar 38 § första–tredje styckena i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 359–361 och prop. 1982/83:67 s. 78 och 79).

16 § Innehållet i en ansökan som har tagits upp till handläggning enligt 15 § anses tillhöra känd teknik enligt 2 kap. 13 §, om ansökan blir allmänt tillgänglig enligt 7 kap. 1 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när en ansökan som tagits upp till handläggning anses tillhöra känd teknik. Den motsvarar 38 § fjärde stycket i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 359–361).

I förhållande till hittillsvarande bestämmelser förs begreppet känd teknik in i paragrafen. Någon ändring i sak är inte avsedd. Se närmare kommentaren till 2 kap. 12 och 13 §§.

11 kap. Europeiska patent

Vad som avses med europeiska patent och patentansökningar

1 § Med europeiskt patent avses ett patent som meddelas av det europeiska patentverket enligt den i München den 5 oktober 1973 avslutade europeiska patentkonventionen.

Med europeisk patentansökan avses en patentansökan som görs enligt konventionen.

I paragrafen anges vad som avses med ett europeiskt patent och en europeisk patentansökan. Den motsvarar 80 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 374 och 375).

Var ansökan ska göras

2 § En ansökan om ett europeiskt patent görs hos det europeiska patentverket. Ansökan får även ges in till Patent- och registreringsverket, som då ska

vidarebefordra den till det europeiska patentverket. En ansökan som delats enligt artikel 76 i den europeiska patentkonventionen ska dock alltid ges in till det europeiska patentverket.

Paragrafen reglerar var en europeisk patentansökan ska göras. Den motsvarar 80 § andra stycket i 1967 års patentlag (prop.1977/78:1 s. 374 och 375 och prop. 2013/14:89 s. 66 och 67).

Enhetlig verkan

3 § Ett europeiskt patent kan ha enhetlig verkan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2012 av den 17 december 2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd.

I paragrafen anges att ett europeiskt patent kan ha enhetlig verkan. Den motsvarar 80 § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 2013/14:89 s. 66 och 67).

Rättsverkan av europeiska patent och patentansökningar

4 § Om det europeiska patentverket har fastställt en ingivningsdag för en europeisk patentansökan, har den ansökan samma verkan i Sverige som en svensk patentansökan med samma ingivningsdag. Om ansökan har prioritet enligt den europeiska patentkonventionen från en tidigare dag än ingivningsdagen, ska den prioriteten gälla.

Vid tillämpningen av 2 kap.13 § ska publiceringen av en europeisk patentansökan som sker enligt artikel 93 i den europeiska patentkonventionen jämföras med att ansökan blir allmänt tillgänglig enligt 7 kap. 1 §. Detta gäller även en publicering som avses i artikel 153.3 eller 153.4 i konventionen, om denna publicering av det europeiska patentverket jämföras med en publicering enligt artikel 93.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en europeisk patentansökans rättsverkan i Sverige. Den motsvarar 87 § i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 382 och 383 och prop. 2006/07:56 s. 159).

Med svensk patentansökan avses en ansökan som handläggs enligt 4 kap.

5 § Ett europeiskt patent har samma rättsverkan som ett svenskt patent. För ett europeiskt patent gäller även i övrigt det som föreskrivs för ett svenskt patent, om inte något annat anges i denna lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ett europeiskt patents rättsverkan i Sverige. Den motsvarar delvis 81 § i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 376).

Vad som avses med svenskt patent framgår av 1 kap. 4 §.

Den hittillsvarande bestämmelsen i 81 § första meningen om när ett europeiskt patent är meddelat förs inte över till den nya lagen utan regleras endast i den europeiska patentkonventionen.

Validering av ett europeiskt patent

Åtgärder för validering

6 § Ett europeiskt patent har verkan i Sverige om patenthavaren inom tre månader efter den dag då det europeiska patentverket har kungjort sitt beslut att bifalla patentansökan validerar det genom att till Patent- och registreringsverket

1. ge in en översättning enligt tredje stycket, och
2. betala en avgift för offentliggörande enligt 10 § första stycket.

Om det europeiska patentverket beslutar att ett europeiskt patent ska upprätthållas i ändrad lydelse eller begränsas, gäller motsvarande även i fråga om den ändrade texten.

Patentkraven ska alltid ges in i översättning till svenska. Om patentet har meddelats på tyska eller franska, ska beskrivningen och ritningar ges in i översättning till svenska eller engelska.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur ett europeiskt patent får verkan i Sverige. Den motsvarar i huvudsak 82 § första–tredje styckena i 1967 års patentlag (prop. 1977/78 s. 376–379, prop. 2005/06:189 s. 45–47, prop. 2006/07:56 s. 157 och 158 och prop. 2013/14:89 s. 68).

Genom paragrafen införs begreppet validering i lagen. Begreppet har länge använts för att benämna de åtgärder från patenthavarens sida som krävs för att ett europeiskt patent ska få verkan i Sverige. Detta innebär alltså inte någon ändring i sak.

I *tredje stycket* anges det uttryckligen att även eventuella ritningar ska översättas. Tillägget görs eftersom ritningarna, i den nya lagen, utgör en självständig del av patentansökan i stället för att utgöra en del av beskrivningen (se kommentaren till 4 kap. 2 §).

7 § Bestämmelserna om validering i 6 § gäller inte för europeiska patent med enhetlig verkan.

Paragrafen anger att bestämmelserna om validering inte gäller för europeiska patent med enhetlig verkan. Den motsvarar 82 § sjätte stycket i 1967 års patentlag (prop. 2013/14:89 s. 68).

I förhållande till hittillsvarande bestämmelse används begreppet validering för att beskriva åtgärderna enligt 6 §. Det innebär ingen skillnad i sak.

8 § Om patenthavaren har fått avslag på en begäran om enhetlig verkan, ska tiden för att fullgöra åtgärderna för validering enligt 6 § räknas från den dag då avslagsbeslutet har fått laga kraft, förutsatt att begäran har getts in i rätt tid till det europeiska patentverket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att en patenthavare som fått avslag på en begäran om enhetlig verkan har möjlighet att fullgöra åtgärderna för validering av ett europeiskt patent. Den motsvarar 82 b § i 1967 års patentlag (prop. 2015/16:124 s. 25–27).

I förhållande till hittillsvarande bestämmelse används begreppet validering för att beskriva åtgärderna enligt 6 §. Det innebär ingen skillnad i sak.

Förbud mot dubbelt patentskydd

9 § Om ett europeiskt patent får enhetlig verkan, är patenthavarens åtgärder för validering enligt 6 § utan verkan.

Paragrafen anger att sökandens åtgärder för validering är utan verkan om ett europeiskt patent får enhetlig verkan. Den motsvarar 82 a § i 1967 års patentlag (prop. 2013/14:89 s. 69).

I förhållande till hittillsvarande bestämmelse används begreppet validering för att beskriva åtgärderna enligt 6 §. Det innebär ingen skillnad i sak.

Patent- och registreringsverkets åtgärder vid validering

10 § Patent- och registreringsverket ska hålla den översättning som avses i 6 § allmänt tillgänglig. Den ska dock inte hållas tillgänglig förrän det europeiska patentverket har publicerat den europeiska patentansökan.

Om åtgärderna för validering enligt 6 § har fullgjorts inom föreskriven tid och det europeiska patentverket har kungjort sitt beslut att bifalla patentansökan eller beslutat att det europeiska patentet ska upprätthållas i ändrad lydelse eller begränsas, ska detta kungöras av Patent- och registreringsverket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om de åtgärder som Patent- och registreringsverket (PRV) ska vidta vid validering av ett europeiskt patent. Den motsvarar 82 § fjärde och femte styckena i 1967 års patentlag (prop. 1977/78 s. 376–379, prop. 2005/06:189 s. 45–47, prop. 2006/07:56 s. 157 och 158 och prop. 2013/14:89 s. 68).

I förhållande till hittillsvarande bestämmelser förtydligas det att det är PRV som ska hålla översättningen tillgänglig. Begreppet validering används för att beskriva åtgärderna enligt 6 §. Det innebär inte någon skillnad i sak.

Återställande av förlorade rättigheter

11 § Om en patenthavare inte inom föreskriven tid har vidtagit en åtgärd för validering enligt 6 §, tillämpas det som sägs i 20 kap. 7 § om patentsökande. Om Patent- och registreringsverket med stöd av samma paragraf förklarar att åtgärden ska anses vidtagen i rätt tid, ska verket kungöra detta.

Om någon i god tro har börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige eller vidtagit väsentliga åtgärder för detta efter det att tiden för att vidta en åtgärd enligt 6 § har gått ut men innan kungörelse enligt första stycket har skett, har han eller hon den rätt som anges i 20 kap. 10 §.

Paragrafen reglerar möjligheten att få tiden för validering av ett europeiskt patent återställd och rätt för utomstående att under vissa förutsättningar fortsätta utnyttja den patentskyddade uppfinningen. Den motsvarar 83 § i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 379 och 380 och prop. 2005/06:189 s. 47).

I förhållande till hittillsvarande bestämmelser används begreppet validering för att beskriva åtgärderna enligt 6 §. Det innebär ingen skillnad i sak.

Patentskydd för tiden innan patent meddelas

12 § Om en europeisk patentansökan har publicerats enligt den europeiska patentkonventionen och en översättning till svenska av patentkraven i deras publicerade lydelse har getts in till Patent- och registreringsverket samt en avgift har betalats, ska verket kungöra detta. Verket ska också hålla översättningen allmänt tillgänglig.

Om någon yrkesmässigt utnyttjar en uppfinning som omfattas av en europeisk patentansökan efter det att kungörelse skett enligt första stycket, ska bestämmelserna om patentintrång i 15 kap. tillämpas, förutsatt att ansökan leder till ett patent med verkan i Sverige. I ett sådant fall omfattar patentskyddet dock endast det skydd som framgår såväl av de publicerade patentkraven som av patentkraven enligt patentet. För intrång under denna tid får domstolen inte döma till påföljd och ersättning för skada får bestämmas endast enligt 15 kap. 10 § andra stycket.

Bestämmelserna i 15 kap. 12 § första stycket ska inte tillämpas, om en talan om ersättning väcks senast ett år efter det att tiden för att invända mot det europeiska patentet har gått ut eller, om invändning har gjorts, senast ett år efter det att det europeiska patentverket beslutade att patentet ska upprätthållas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skydd i Sverige för en uppfinning under den tid som handläggningen av en europeisk patentansökan pågår, det s.k. provisoriska patentskyddet. Den motsvarar 88 § i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 384 och 385 och prop. 1979/80:101 s. 21 och 22).

Översättningsrättsverkan

13 § Om en text har översatts och getts in till Patent- och registreringsverket enligt 6 eller 12 §, gäller textens lydelse på handläggningsspråket vid det europeiska patentverket. Detta ska framgå när översättningen hålls tillgänglig av Patent- och registreringsverket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om översättningsrättsverkan. Den motsvarar 90 § i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 386 och 387 och prop. 2013/14:89 s. 70).

Verkan av återkallelse

14 § Om en europeisk patentansökan eller ett yrkande om att en sådan ansökan ska omfatta Sverige har återkallats och ansökan inte har återupptagits enligt artikel 121 i den europeiska patentkonventionen, ska detta ha samma verkan som en återkallelse av en patentansökan hos Patent- och registreringsverket. Detsamma gäller om en sådan återkallelse ska anses ha skett enligt konventionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om verkan i Sverige av att en europeisk patentansökan eller ett yrkande om att en sådan ansökan ska omfatta Sverige återkallas. Paragrafen motsvarar 89 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 385 och 386).

Verkan av det europeiska patentverkets beslut

Upphävande och patentbegränsning

15 § Om det europeiska patentverket har beslutat att begränsa eller helt eller delvis upphäva ett europeiskt patent, ska detta ha samma verkan som om patentet i motsvarande utsträckning begränsats eller förklarats ogiltigt i Sverige. För att ett

begränsningsbeslut ska få verkan i Sverige måste dock förutsättningarna för validering i 6 § vara uppfyllda. Patent- och registreringsverket ska kungöra beslutet.

Paragrafen reglerar verkan i Sverige av det europeiska patentverkets beslut att begränsa eller helt eller delvis upphäva ett europeiskt patent. Den motsvarar 85 § i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 380 och 381 och prop. 2006/07:56 s. 159).

Avslag

16 § Om en europeisk patentansökan har avslagits, ska detta ha samma verkan som ett avslag på en svensk patentansökan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om verkan i Sverige av att en europeisk patentansökan avslås. Den motsvarar 89 § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 385 och 386).

Återställande enligt den europeiska patentkonventionen

17 § Om det europeiska patentverket har beslutat att begränsa eller helt eller delvis upphäva ett europeiskt patent men verket därefter förklarar patenthavaren eller sökanden återinsatt i tidigare rättigheter, gäller detta även i Sverige. Detsamma gäller om verket förklarar sökanden återinsatt i tidigare rättigheter efter en återkallelse eller ett avslag.

Om någon i god tro har börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige eller vidtagit väsentliga åtgärder för det efter det att beslutet meddelades eller förhållandet inträdde men innan det europeiska patentverket har utfärdat en kungörelse om förklaring som avses i första stycket, har han eller hon den rätt som anges i 20 kap. 10 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om verkan i Sverige av det europeiska patentverkets beslut att återställa en patenthavares eller en sökandes förlorade rättigheter och rätt för andra att under vissa omständigheter fortsätta utnyttja den patentskyddade uppfinningen. Paragrafen motsvarar 92 § första och andra styckena i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 389 och 390 och prop. 2006/07:56 s. 160 och 161).

Undanröjande av beslut

18 § Om det europeiska patentverket har undanröjt ett beslut enligt artikel 112 a i den europeiska patentkonventionen, gäller beslutet om undanröjande även i Sverige.

Om ett europeiskt patent har fått verkan i Sverige efter det att det europeiska patentverket har undanröjt ett beslut, ska 17 § andra stycket tillämpas, under förutsättning att utnyttjandet har påbörjats eller åtgärderna har vidtagits innan beslutet om undanröjande kungjordes. Motsvarande gäller om skyddsomfånget för ett europeiskt patent med verkan i Sverige har utvidgats efter det att det europeiska patentverket beslutade om undanröjande.

Paragrafen reglerar verkan i Sverige av det europeiska patentverkets beslut att undanröja ett beslut och rätt för andra att under vissa omständigheter fortsätta utnyttja den patentskyddade uppfinningen. Den motsvarar 92 § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 2006/07:56 s. 160 och 161).

Omvandling av en europeisk patentansökan

19 § Om en europeisk patentansökan som har getts in till en nationell patentmyndighet är att anse som återkallad därför att den inte har kommit in till det europeiska patentverket inom föreskriven tid, ska Patent- och registreringsverket på begäran av sökanden omvandla den till en svensk patentansökan, under förutsättning att

1. begäran ges in till den nationella myndighet som tog emot patentansökan inom tre månader från det att sökanden underrättades om att ansökan ansågs återkallad,

2. begäran kommer in till Patent- och registreringsverket inom 20 månader från ingivningsdagen eller, om prioritet har begärts, den dag från vilken prioritet begärs, och

3. sökanden inom en viss tid betalar ansökningsavgift och ger in en översättning av patentansökan till svenska eller engelska eller, om ansökan är skriven på engelska, en kopia av ansökan.

Om patentansökan uppfyller de krav på ansökans form som föreskrivs i den europeiska patentkonventionen och tillämpningsföreskrifterna till konventionen, ska ansökan godtas i detta avseende.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när omvandling av en europeisk patentansökan till en svensk patentansökan får ske och de villkor som ska vara uppfyllda för en sådan omvandling. Den motsvarar 93 § i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 390 och 391 och prop. 2013/14:53 s. 50).

Med svensk patentansökan avses en ansökan som görs enligt 4 kap.

Utebliven årsavgift

20 § Om årsavgiften för ett europeiskt patent inte betalas enligt 12 kap., anses patentet ha upphört vid ingången av det avgiftsår för vilket avgiften inte har betalats.

Paragrafen reglerar följden av att årsavgiften för ett europeiskt patent inte betalas. Den motsvarar 86 § andra stycket första meningen i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 381 och 382, prop. 1982/83:67 s. 87 och prop. 2013/14:89 s. 69 och 70).

I förhållande till hittillsvarande bestämmelse anges följden av att årsavgiften inte betalas direkt i paragrafen istället för genom en hänvisning till motsvarande paragraf som gäller för svenska patent. I 12 kap. finns bestämmelser om vad som utgör ett avgiftsår för ett europeiskt patent och när betalningsskyldigheten för årsavgiften inträder.

12 kap. Årsavgifter

Inledande bestämmelser

1 § Årsavgift ska betalas till Patent- och registreringsverket för

1. en patentansökan,
2. ett svenskt patent, och
3. ett europeiskt patent, dock inte för ett europeiskt patent med enhetlig verkan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsavgifter för patentansökningar, svenska patent och europeiska patent. Den saknar en samlad motsvarighet i 1967 års patentlag, men en skyldighet att betala årsavgift i de aktuella

fallen finns i 8 § femte stycket, 40 § andra stycket och 86 § första stycket (prop. 1966:40 s. 154 och 155, prop. 1977/78:1 s. 381 och 382, prop. 1982/83:67 s. 67 och 68, 79 och 87, prop. 1993/94:22 s. 66, prop. 1994/95:86 s. 21 och prop. 1995/96:179 s. 15 och 16).

Av *första punkten* framgår att årsavgifter ska betalas för patentansökningar. Detta omfattar svenska patentansökningar, ansökningar om europeiskt patent som har omvandlats till ansökningar om svenskt patent och internationella patentansökningar som har fullföljts eller tagits upp till behandling i Sverige. Bestämmelser om sådana omvandlade ansökningar och internationella patentansökningar som är fullföljda eller som har tagits upp till behandling i Sverige finns i 10 kap. 6 och 15 §§ samt 11 kap. 19 §.

Av *andra och tredje punkterna* framgår att årsavgifter ska betalas för svenska patent respektive europeiska patent. Vad som avses med sådana patent framgår av 1 kap. 4 och 5 §§.

Av tredje punkten framgår också att bestämmelserna om årsavgifter inte gäller för europeiska patent med enhetlig verkan. Vad som avses med sådana patent framgår av 1 kap. 5 §.

I 18 kap. finns regler om årsavgifter för tillägsskydd.

2 § 14 kap. 22 §, 9 kap. 1 § och 11 kap. 20 § finns bestämmelser om följderna av att årsavgifter inte betalas.

Paragrafen är en upplysningsbestämmelse och anger var följderna av att årsavgifter inte betalas regleras. Den saknar motsvarighet i 1967 års patentlag.

Betalning av årsavgifter

Avgiftsår

3 § Ett avgiftsår omfattar ett år och räknas från ingivningsdagen.

I paragrafen anges vad som avses med ett avgiftsår. Den motsvarar 8 § sjätte stycket i 1967 års patentlag (prop. 1982/83:67 s. 67 och 68, prop. 2000/01:13 s. 42 och 43, prop. 2006/07:56 s. 139–141 och prop. 2013/14:53 s. 39).

4 § Årsavgift för en patentansökan ska betalas för varje avgiftsår som börjar innan ansökan har avgjorts slutligt. Årsavgift för ett patent ska betalas för varje avgiftsår som börjar efter det att patentet har meddelats.

I paragrafen finns bestämmelser om årsavgifter för patentansökningar och patent. Den motsvarar 8 § femte stycket andra meningen och 40 § andra stycket första meningen i 1967 års patentlag (prop. 1982/83:67 s. 67 och 68 och prop. 2000/01:13 s. 42 och 43).

När årsavgiften ska betalas

5 § Årsavgiften ska vara betald senast den sista dagen i den kalendermånad under vilken avgiftsåret börjar. Årsavgiften för de två första avgiftsåren ska dock betalas först samtidigt med årsavgiften för det tredje avgiftsåret.

För en internationell patentansökan behöver årsavgiften för ett avgiftsår, som har börjat före den dag då ansökan fullföljdes enligt 10 kap. 6 § eller upptogs till behandling enligt 10 kap. 15 § eller som börjar inom två månader från den dagen, inte i något fall vara betald förrän två månader har gått från den dag då ansökan fullföljdes eller togs upp till behandling.

Paragrafen reglerar när årsavgiften för ett patent och en patentansökan ska betalas. Den motsvarar 41 § första stycket första och andra meningarna och andra stycket andra meningen i 1967 års patentlag (prop. 1982/83:67 s. 79–81).

6 § För en patentansökan som har kommit till genom delning enligt 4 kap. 12 § behöver årsavgiften för ett avgiftsår som har börjat före den dag då ansökan kom till eller som börjar inom två månader från den dagen, inte i något fall vara betald förrän två månader har gått från den dag då ansökan kom till.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när årsavgiften för en avdelad patentansökan ska betalas. Den motsvarar 41 § andra stycket första meningen i 1967 års patentlag (prop. 1982/83:67 s. 79–81). Övervägandena finns i avsnitt 8.5.

Till skillnad från hittillsvarande bestämmelser omfattar paragrafen bara patentansökningar som uppkommit genom delning eftersom institutet med utbrutna patentansökningar inte förs över till den nya lagen.

7 § Om ett patent har meddelats innan tidpunkten för när betalning av årsavgifter för ansökan om patent ska ske, ska patenthavaren, när den första årsavgiften betalas för patentet också betala årsavgift för avgiftsår som har börjat innan patentet har meddelats.

Paragrafen reglerar när skyldigheten att betala årsavgifter för patent och patentansökan inträder i vissa fall. Den motsvarar 40 § andra stycket andra meningen i 1967 års patentlag (prop. 1982/83:67 s. 79 och prop. 1993/94:22 s. 59).

Anstånd med betalning av årsavgifter

8 § Om uppfinnaren är sökande eller innehavare av patentet och han eller hon har avsevärda svårigheter att betala årsavgifterna, får Patent- och registreringsverket medge anstånd med betalningen. I sådana fall måste anstånd begäras senast när årsavgifterna första gången ska betalas. Anstånd får medges med upp till tre år i taget, dock längst till dess att tre år har gått från det att patentet meddelades.

En begäran om förlängt anstånd ska göras innan det medgivna anståndet har gått ut.

Om en begäran om anstånd eller förlängt anstånd avslås, ska en avgift som betalas inom två månader från avslagsbeslutet anses betald i rätt tid.

Om anstånd har medgetts enligt första stycket, får med samma förhöjning som avses i 10 § dessa avgifter betalas inom sex månader efter den tidpunkt anståndet gäller till.

Paragrafen innehåller bestämmelser om anstånd med att betala årsavgifter. Den motsvarar 42 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 155–158 och prop. 1982/83:67 s. 81 och 82).

När årsavgifter tidigast får betalas

9 § En årsavgift får tidigast betalas sex månader innan avgiften ska vara betald.

Paragrafen reglerar när årsavgifter tidigast får betalas. Paragrafen motsvarar 41 § första stycket sista meningen i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 155–158 och prop. 1982/83:67 s. 79–81).

Betalning av förhöjd avgift

10 § Betalning av en årsavgift får ske inom sex månader efter det att den skulle vara betald, om en förhöjd avgift betalas.

Paragrafen reglerar när en förhöjd årsavgift senast får betalas. Paragrafen motsvarar 41 § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 155–158 och prop. 1982/83:67 s. 79–81).

Särskilda bestämmelser om årsavgifter för europeiska patent

11 § För ett europeiskt patent ska en årsavgift betalas för varje avgiftsår som börjar efter det avgiftsår under vilket det europeiska patentverket har kungjort sitt beslut att bifalla patentansökan.

Den första årsavgiften behöver dock inte vara betald tidigare än tre månader efter kungörandet eller, om patenthavaren i rätt tid hos det europeiska patentverket har begärt enhetlig verkan men begäran har avslagits, från den dag då avslagsbeslutet fick laga kraft.

Paragrafen innehåller bestämmelser om betalning av årsavgifter för europeiska patent. Paragrafen motsvarar delvis 86 § första stycket och andra stycket andra meningen i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 381 och 382, prop. 1982/83:67 s. 87, prop. 2013/14:89 s. 69 och 70 och prop. 2015/16:124 s. 27 och 28).

13 kap. Licens

Allmänt om licens

1 § En patenthavare kan ge någon annan rätt att yrkesmässigt utnyttja en uppfinning (licens). En sådan rätt kan också meddelas av en domstol (tvångslicens).

Paragrafen innehåller de grundläggande bestämmelserna om hur licens kan uppkomma. Den motsvarar delvis 43 och 50 §§ i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 158 och 183–185).

Av paragrafen framgår att en patenthavare kan ge någon annan rätt att yrkesmässigt utnyttja en uppfinning utan att hindras av patentet. Vidare framgår att en sådan rätt också kan meddelas av domstol. I paragrafen tydliggörs alltså att licens kan uppkomma dels på avtalsrättslig grund, dels genom tvångslicens. Patent- och marknadsdomstolen är behörig domstol att besluta om tvångslicens (se 17 kap. 1 §).

I 2 § finns en bestämmelse som begränsar licenstagarens rätt att överlåta eller upplåta sin licens vidare utan att patenthavaren har medgett det. I 3–12 §§ finns bestämmelser om tvångslicens.

Licenstagarens möjlighet att överlåta licensen vidare

2 § En licenstagare får endast överlåta sin rätt vidare om patenthavaren har medgett det.

Paragrafen reglerar licenstagarens möjlighet att överlåta sin rätt vidare. Den motsvarar delvis 43 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 158).

Enligt paragrafen får en licenstagare överlåta sin rätt endast om patenthavaren har medgett det. Detta innebär att licenshavaren inte heller får upplåta underlicenser utan sådant medgivande (jfr NU 1963:6 s. 286).

Tvångslicens

Tvångslicens vid utebliven utövning

3 § En tvångslicens för att utöva en patentskyddad uppfinning i Sverige får meddelas, om

1. det har gått tre år från det att patentet meddelades och fyra år från patentansökans ingivningsdag,

2. uppfinningen inte utövas i skälig utsträckning i Sverige, och

3. det saknas godtagbar anledning till att uppfinningen inte utövas.

Vid tillämpningen av första stycket 2 jämföras med utövning av en uppfinning införsel av uppfinningen till Sverige från ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller ett land eller område som är anslutet till avtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen (WTO).

Paragrafen reglerar under vilka förutsättningar tvångslicens får meddelas vid patenthavarens bristande utövning av uppfinningen. Den motsvarar 45 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 165–167 och prop. 2003/04:55 s. 150).

Ett av villkoren för att få tvångslicens är att det har gått en viss tid från det att patentet meddelades och från patentansökans ingivningsdag. I förhållande till hittillsvarande bestämmelser används begreppet ansökans ingivningsdag i stället för ”det att patentansökan gjordes”. Ändringen innebär inte något nytt i sak.

Bestämmelser om ansökans ingivningsdag finns i 4 kap. 10 och 16–18 §§.

Tvångslicens för beroende uppfinningar

4 § En innehavare av ett patent på en uppfinning, vars utnyttjande är beroende av ett patent som tillhör någon annan, kan få en tvångslicens att utnyttja den uppfinning som skyddas av det andra patentet. En sådan licens får meddelas endast om sökanden visar att den egna uppfinningen utgör ett viktigt tekniskt framsteg av betydande ekonomiskt intresse i förhållande till den andra uppfinningen.

Om en tvångslicens meddelas enligt första stycket, har innehavaren av det patent för vilket tvångslicens meddelas rätt att på skäliga villkor få en tvångslicens (motlicens) att utnyttja den andra uppfinningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tvångslicens i s.k. beroendepatent. Den motsvarar 46 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 167–171 och prop. 2003/04:55 s. 150 och 151).

Tvångslicens av hänsyn till allmänt intresse

5 § Om någon annan än patenthavaren vill utnyttja en patentskyddad uppfinning yrkesmässigt, får tvångslicens meddelas om det krävs med hänsyn till ett allmänt intresse av synnerlig vikt.

Paragrafen reglerar möjligheten att få tvångslicens att utnyttja en patentskyddad uppfinning om det krävs med hänsyn till allmänna intressen. Den motsvarar 47 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 171–180).

Tvångslicens vid tidigare utnyttjande

6 § Den som utnyttjar en patentsökt uppfinning yrkesmässigt i Sverige när handlingarna i patentärendet blir allmänt tillgängliga enligt 7 kap. 1 § kan, om ansökan leder till patent, få tvångslicens att fortsätta utnyttjandet, om

1. han eller hon inte kände till patentansökan och inte heller skäligen hade kunnat skaffa sig kännedom om den, och
2. det finns synnerliga skäl.

Den som har vidtagit väsentliga åtgärder för att utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige har också rätt till tvångslicens under de förutsättningar som anges i första stycket.

Tvångslicensen kan avse även tid innan patentet meddelades.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tvångslicens som kan beviljas någon som har påbörjat eller planerat utnyttjande av en patentskyddad uppfinning redan före den tidpunkt då handlingarna i patentärendet blir allmänt tillgängliga. Den motsvarar 48 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 180–182).

Korsvisa tvångslicenser för växtförädlare och patenthavare

7 § En växtförädlare som inte kan få eller utnyttja en växtförädlarrätt eller en gemenskapens växtförädlarrätt kan få en tvångslicens att utnyttja en tidigare meddelad patentskyddad uppfinning, om

1. en sådan licens är nödvändig för att växtsorten ska kunna utnyttjas, och
2. växtförädlaren visar att växtsorten utgör ett viktigt tekniskt framsteg av betydande ekonomiskt intresse i förhållande till uppfinningen.

Om en patenthavare får en tvångslicens i en växtförädlarrätt eller en gemenskapens växtförädlarrätt, har innehavaren av växtförädlarrätten rätt att på skäligen villkor få en tvångslicens (motlicens) att utnyttja patenthavarens uppfinning.

Bestämmelser om möjlighet för innehavare av ett patent på en bioteknisk uppfinning att under vissa förutsättningar få en tvångslicens att utnyttja en skyddad växtsort finns i 7 kap. 3 a § växtförädlarrättslagen (1997:306) och, i fråga om en gemenskapens växtförädlarrätt, i artikel 29 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tvångslicens när utnyttjandet av en ensamrätt kräver tillstånd från en annan rättighetshavare och där den ena ensamrätten utgör patent och den andra växtförädlarrätt (s.k. korsvisa tvångslicenser). Den motsvarar 46 a § i 1967 års patentlag (prop. 2003/04:55 s. 151 och 152 och prop. 2006/07:56 s. 151 och 152).

Bestämmelser om beviljande av tvångslicens

8 § En tvångslicens får endast beviljas den som

1. kan antas ha förutsättningar att utnyttja uppfinningen på ett godtagbart sätt och i överensstämmelse med licensen, och

2. kan visa att han eller hon utan framgång har försökt att få ett licensavtal på skäliga villkor.

Paragrafen anger de allmänna förutsättningarna för att en begäran om tvångslicens ska kunna beviljas. Den motsvarar 49 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 182 och 183 och prop. 2003/04:55 s. 152 och 153).

9 § Den som vill få en tvångslicens ska väcka talan om det vid domstol.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur ett förfarande om tvångslicens inleds. Den saknar direkt motsvarighet i 1967 års patentlag.

Enligt paragrafen ska den som vill få en tvångslicens väcka talan om det vid domstol. Behörig domstol är Patent- och marknadsdomstolen (17 kap. 1 §).

10 § Domstolen bestämmer i vilken omfattning uppfinningen får utnyttjas och fastställer ersättningen och övriga villkor för tvångslicensen.

Om förhållandena har ändrats väsentligt, får domstolen på yrkande upphäva licensen eller fastställa nya villkor för den.

Paragrafen innehåller bestämmelser om villkor för tvångslicenser. Den motsvarar 50 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 183–185).

Patenthavarens rätt när det finns en tvångslicens

11 § En tvångslicens hindrar inte patenthavaren från att själv utnyttja uppfinningen eller att upplåta licenser.

Paragrafen anger att en tvångslicens inte hindrar patenthavaren att själv utnyttja uppfinningen eller upplåta andra licenser. Den motsvarar 49 § andra stycket första meningen i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 182 och 183).

Övergång eller överlåtelse av en tvångslicens till någon annan

12 § En tvångslicens kan övergå till någon annan endast tillsammans med en rörelse där licensen utnyttjas eller var avsedd att utnyttjas. Tvångslicenser för beroende uppfinningar enligt 4 § första stycket och tvångslicenser för växtförädlare enligt 7 § första stycket får dessutom överlätas endast tillsammans med det patent eller den växtförädlarrätt som licensen grundats på.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förutsättningar för att en tvångslicens kan övergå till någon annan. Den motsvarar 49 § andra stycket andra och tredje meningarna i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 182 och 183 och prop. 2003/04:55 s. 152 och 153).

Anteckningar i patentregistret

13 § Om en licens har upplåtits, ska det på begäran antecknas i patentregistret.

Om det visas att en i registret antecknad licens har upphört att gälla, ska anteckningen om licensen tas bort.

Denna paragraf gäller också för en tvångslicens, dock inte en tvångslicens att utnyttja en uppfinning som skyddas av ett europeiskt patent med enhetlig verkan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som ska antecknas i patentregistret i fråga om licenser. Den motsvarar delvis 44 § första–tredje styckena i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 158–165 och prop. 2015/16:124 s. 24 och 25). Av 20 kap. 1 § framgår att Patent- och registreringsverket ska föra ett register för registreringar enligt patentlagen.

14 kap. Pantsättning

Vad som kan pantsättas

1 § Ett patent som har meddelats eller har verkan i Sverige kan pantsättas enligt detta kapitel om inte annat följer av 14 eller 15 §.

En pantsättning kan också avse

1. en svensk patentansökan,
2. en internationell patentansökan som har fullföljts enligt 10 kap. 6 § eller som har tagits upp till handläggning enligt 10 kap. 8 eller 15 §, eller
3. en europeisk patentansökan som har omvandlats enligt 11 kap. 19 § eller för vilken en översättning enligt 11 kap. 12 § har kommit in till Patent- och registreringsverket.

Panträtt i en patentansökan omfattar också en sådan del av ansökan som blir föremål för delning enligt 4 kap. 12 §.

Paragrafen innehåller inledande bestämmelser om pantsättning av patent och patentansökningar. Den motsvarar i huvudsak 94 § i 1967 års patentlag (prop. 1987/88:4 s. 26 och 27 och prop. 2013/14:89 s. 72).

Hur panträtt uppkommer

2 § Panträtt i ett patent eller en patentansökan uppkommer genom registrering av ett skriftligt avtal om pantsättning av egendomen. Ansökan om registrering görs hos Patent- och registreringsverket.

Om en registrerad panträtt har övergått på någon annan, ska det på begäran antecknas i patentregistret eller diariet för patentansökningar.

Pantsättning av ett patent eller en patentansökan gäller från tiden för ansökan om registrering mot den som senare förvärvar äganderätt eller annan rätt till egendomen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur panträtt i ett patent eller en patentansökan uppkommer. Den motsvarar 95 § första stycket och 101 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1987/88:4 s. 27, 28, 33 och 34).

Avgift för registrering

3 § Den som ansöker om registrering enligt detta kapitel ska betala en avgift.

Paragrafen reglerar skyldigheten att betala avgift för registrering av panträtt. Den motsvarar 104 § första meningen i 1967 års patentlag (prop. 1987/88:4 s. 36).

Företrädesordning vid flera upplåtelser av panträtt

4 § Om panträtt har upplåtits till flera var för sig, har den upplåtelse företräde för vilken ansökan om registrering först kom in till Patent- och registreringsverket, om inte något annat har avtalats.

Om ansökan om registrering av flera upplåtelser görs samma dag, har de sinsemellan företräde efter den tidsföljd i vilken de har ägt rum, om inte något annat har avtalats. Om upplåtelse har gjorts samtidigt eller det inte kan utredas i vilken tidsföljd de har gjorts, har de lika rätt.

Paragrafen reglerar vilken företrädesordning som ska gälla om pant har upplåtits till fler än en borgenär. Den motsvarar 95 § tredje och fjärde styckena i 1967 års patentlag (prop. 1987/88:4 s. 27 och 28).

Vem som får ansöka om registrering

5 § En ansökan om registrering enligt 2 § får göras av den som har rätt till patentet eller patentansökan eller av den som panträtten har upplåtits till. Sökanden ska styrka upplåtarens rätt till patentet eller patentansökan.

Den som är antecknad som patenthavare i patentregistret ska anses ha rätt till patentet, om inte något annat framkommer i ärendet.

Om ansökan om registrering avser pantsättning av en patentansökan, ska den som har registrerats hos Patent- och registreringsverket som uppfinnare eller dennes rättsinnehavare anses ha rätt till patentansökan, om inte något annat framkommer i ärendet.

Paragrafen reglerar vem som får ansöka om pantsättning av ett patent eller en patentansökan. Den motsvarar 96 § första och andra styckena i 1967 års patentlag (prop. 1987/88:4 s. 28–30).

Hinder på grund av upplåtarens bristande behörighet

6 § En ansökan om registrering enligt 2 § får inte bifallas om upplåtaren, när ansökan om registrering görs, inte är behörig att föfoga över den pantförskrivna egendomen.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att en ansökan om registrering av ett avtal om pantsättning inte får bifallas om upplåtaren inte är behörig att föfoga över egendomen. Den motsvarar 96 § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 1987/88:4 s. 28–30).

Enligt bestämmelsen får registrering av ett avtal om pantsättning inte ske om den som upplåter panträtten inte är behörig att föfoga över egendomen exempelvis på grund av utmätning, konkurs, betalnings-säkring, kvarstad eller av någon annan anledning.

När ett avtal om pantsättning kan registreras

7 § Ett avtal om pantsättning av patent kan registreras när patentet har meddelats eller, om avtalet avser ett europeiskt patent, när det har validerats.

Ett avtal om pantsättning av en patentansökan kan registreras när patentansökan har registrerats av Patent- och registreringsverket eller, om avtalet avser en ansökan om europeiskt patent, när kungörelse enligt 11 kap. 12 § har skett.

Om en pantsatt patentansökan leder till patent, gäller därefter patentet som pantobjekt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när ett avtal om pantsättning av ett patent eller en patentansökan kan registreras. Den motsvarar 97 § i 1967 års patentlag (prop. 1987/88:4 s. 30 och 31).

Enligt *första stycket* kan ett avtal om pantsättning av patent registreras när patentet har meddelats eller, om avtalet avser ett europeiskt patent, när det har validerats. I motsvarande bestämmelse i 1967 års patentlag anges i fråga om europeiska patent att registrering kan ske när detta ”har fått verkan här i riket”. Begreppet validering förs in i den nya lagen och används därför även i denna paragraf (se 11 kap. 6 §). Någon ändring i sak är inte avsedd.

I 14 och 15 §§ finns bestämmelser om pant i fråga om ett europeiskt patent med enhetlig verkan.

Förutsättningar för giltig panträtt

8 § Även om registrering av ett avtal om pantsättning har skett, gäller panträtt i den pantsatta egendomen endast om pantavtalet har ingåtts av någon som var rätt ägare till egendomen och behörig att förfoga över den och om avtalet inte heller av någon annan anledning är ogiltigt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att panträtt i den pantsatta egendomen endast gäller om pantavtalet är giltigt. Den motsvarar 98 § i 1967 års patentlag (prop. 1987/88:4 s. 32).

Upphörande av panträtt

9 § Panträten upphör att gälla om patentet eller patentansökan överförs på någon annan eller om patentet eller patentansökan på grund av någon annan bestämmelse i denna lag inte ska gälla.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när panträtt i ett patent eller en patentansökan upphör att gälla. Den motsvarar 99 § i 1967 års patentlag (prop. 1987/88:4 s. 32).

10 § Registreringen ska avföras om panträten har förklarats ogiltig genom en dom som har fått laga kraft eller om panträten har upphört att gälla.

Paragrafen föreskriver att registrering av en panträtt ska avföras om panträten upphör att gälla. Den motsvarar 100 § i 1967 års patentlag (prop. 1987/88:4 s. 33).

Panträtt vid utmätning och konkurs

11 § Bestämmelser i annan lag om handpanträtt vid utmätning eller i konkurs gäller också för panträtt i ett patent eller en patentansökan. När en ansökan om registrering enligt 2 § kommer in till Patent- och registreringsverket, medför det samma rättsverkningar som när en panthavare tar en lös sak i besittning.

Paragrafen reglerar panthavarens sakrättsliga skydd mot pantsättarens borgenärer. Den motsvarar 102 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1987/88:4 s. 34).

Försäljning av panten

12 § Panthavaren får sälja panten och ta ut sin fordran ur köpeskillingen endast om panthavaren dessförinnan har underrättat gäldenären och andra kända sakägare om försäljningen och dessa har fått skälig tid att bevaka sin rätt.

Paragrafen reglerar de villkor som gäller för att panthavaren ska få sälja panten. Den motsvarar 103 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1987/88:4 s. 35 och 36).

Licensavtal i förhållande till panträtt

13 § Ett licensavtal gäller mot panthavaren, om avtalet har ingåtts före ansökan om registrering av pantavtalet.

Ett sådant licensavtal består också vid försäljning av panten enligt 12 §. Detsamma gäller om pantsatt patent eller patentansökan säljs vid utmätning eller i konkurs.

Paragrafen reglerar förhållandet mellan licenstagare och panthavare när licensavtalet ingåtts före ansökan om registrering av pantavtalet. Den motsvarar 101 § andra stycket, 102 § andra stycket och 103 § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 1987/88:4 s. 33–35).

I paragrafen samlas de bestämmelser som reglerar förhållandet mellan licenstagare och panthavare och som i 1967 års patentlag är utspridda i tre olika paragrafer.

Pant i fråga om europeiskt patent med enhetlig verkan

14 § Om det europeiska patentverket i det europeiska patentregistret registrerar ett skriftligt avtal om pantsättning av ett europeiskt patent med enhetlig verkan, har pantsättningen verkan enligt bestämmelserna i detta kapitel. För ett sådant patent gäller dock inte 2 § första och andra styckena, 3 §, 5 § första stycket, 6 §, 7 § första och tredje styckena samt 9 och 10 §§.

Paragrafen reglerar verkan av att det europeiska patentverket registrerar ett skriftligt avtal om pantsättning av ett europeiskt patent med enhetlig verkan och undantar sådana patent från vissa av bestämmelserna i kapitlet. Paragrafen motsvarar 94 a § första stycket och delvis 94 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 2013/14:89 s. 72–74).

15 § I fråga om ett europeiskt patent med enhetlig verkan gäller det som sägs i

- 2 § tredje stycket om registrering hos Patent- och registreringsverket i stället registrering i det europeiska patentregistret,
- 4 § första stycket och 11 § om Patent- och registreringsverket i stället det europeiska patentverket, samt
- 5 § andra stycket om patentregistret i stället det europeiska patentregistret.

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om pantsättning av europeiska patent med enhetlig verkan. Den motsvarar 94 a § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 2013/14:89 s. 72–74).

15 kap. Straffansvar, vitesförbud, skadestånd m.m.

Straffansvar

1 § Den som gör intrång i den ensamrätt som patent medför (patentintrång) döms, om det sker uppsåtligen eller av grov oaktsamhet, för patentbrott till böter eller fängelse i högst två år.

Om brottet begåtts uppsåtligen och är att anse som grovt, döms för grovt patentbrott till fängelse i lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om gärningen

1. har föregåtts av särskild planering,
2. har utgjort ett led i en brottslighet som utövats i organiserad form,
3. har varit av större omfattning, eller
4. annars har varit av särskilt farlig art.

För försök eller förberedelse till patentbrott eller grovt patentbrott döms det till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Paragrafen innehåller bestämmelser om straffansvar vid patentintrång. Den motsvarar 57 § första, andra och fjärde styckena i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 201–206, prop. 1985/86:86 s. 39, prop. 1993/94:122 s.74 och 75 och prop. 2019/20:149 s. 51–54).

2 § Den som har överträtt ett vitesförbud enligt 4 eller 5 § får inte dömas till ansvar för patentintrång som omfattas av förbudet.

Av paragrafen framgår att den som överträtt ett vitesförbud inte får dömas till ansvar för intrång. Den motsvarar 57 § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 201–206, prop. 1985/86:86 s. 39, prop. 1993/94:122 s.74 och 75 och prop. 2019/20:149 s. 51–54).

3 § Åklagaren får väcka åtal för brott enligt 1 § endast om åtal är motiverat från allmän synpunkt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtalsprövning vid patentbrott och motsvarar 57 § femte stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 201–206, prop. 1985/86:86 s. 39, prop. 1993/94:122 s.74 och 75 och prop. 2019/20:149 s. 51–54).

Vitesförbud

4 § På yrkande av patenthavaren eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja uppfinningen får domstolen vid vite förbjuda den som gör eller medverkar till patentintrång att fortsätta med det. Detsamma gäller för försök eller förberedelse till intrång.

Paragrafen innehåller grundläggande bestämmelser om vitesförbud vid patentintrång. Den motsvarar 57 b § första och tredje styckena i 1967 års patentlag (prop. 1985/86:86 s. 40–42, prop. 2004/05:135 s. 174 och prop. 2008/09:67 s. 286 och 287).

5 § Domstolen får meddela vitesförbud för tiden till dess att målet slutligt har avgjorts eller något annat har beslutats, om

1. käranden visar sannolika skäl för att det förekommer patentintrång eller medverkan till intrång, och

2. det skäligen kan befaras att svaranden, genom att fortsätta patentintrånget eller medverkan till det, förringar värdet av patentet.

Innan ett vitesförbud meddelas ska svaranden ha fått tillfälle att yttra sig, om inte ett dröjsmål skulle medföra risk för skada.

Denna paragraf gäller även för försök eller förberedelse till intrång.

Paragrafen innehåller bestämmelser vitesförbud som kan meddelas innan ett mål har slutligt avgjorts, s.k. interimistiska vitesförbud. Den motsvarar 57 b § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 1985/86:86 s. 40–42, prop. 2004/05:135 s. 174 och prop. 2008/09:67 s. 286 och 287).

6 § Ett vitesförbud enligt 5 § får meddelas endast om käranden ställer säkerhet hos domstolen för den skada som kan tillfogas svaranden. Om käranden inte kan ställa säkerhet, får domstolen befria honom eller henne från det.

Bestämmelserna i 2 kap. 25 § utsökningsbalken ska tillämpas i fråga om vilken säkerhet som ska ställas. Säkerheten ska prövas av domstolen, om den inte har godkänts av svaranden.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ställande av säkerhet vid yrkande om vitesförbud som kan meddelas innan ett mål har slutligt avgjorts, s.k. interimistiska vitesförbud. Den motsvarar 57 b § fjärde stycket i 1967 års patentlag (prop. 1985/86:86 s. 40–42 och prop. 2004/05:135 s. 174).

7 § I fråga om överklagande av ett beslut enligt 5 eller 6 § och i fråga om handläggningen i högre domstol tillämpas rättegångsbalkens bestämmelser om överklagande av beslut enligt 15 kap. rättegångsbalken.

Paragrafen innehåller regler om överklagande av vissa beslut. Den motsvarar 57 b § sjätte stycket i 1967 års patentlag (prop. 1985/86:86 s. 40–43, prop. 2004/05:135 s. 25 och prop. 2015/16:57 s. 317–319).

8 § Om ett vitesförbud har meddelats enligt 5 §, ska domstolen när målet avgörs pröva om förbudet fortfarande ska gälla.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om prövning av ett interimistiskt vitesförbud när ett mål avgörs slutligt. Den motsvarar 57 b § femte stycket i 1967 års patentlag (prop. 1985/86:86 s. 40–43, prop. 2004/05:135 s. 25 och prop. 2015/16:57 s. 317–319).

9 § En talan om utdömande av vite förs av den som har ansökt om förbudet.

Paragrafen reglerar vem som får föra talan om utdömande av vite. Den motsvarar 57 b § sjunde stycket i 1967 års patentlag (prop. 1985/86:86 s. 40–43 och prop. 2015/16:57 s. 319).

En talan om utdömande av vite prövas av patent- och marknadsdomstolen (17 kap. 1 §). I lagen (2016:188) om patent- och marknadsdomstolar finns närmare bestämmelser om handläggningen av sådana mål (3 kap. 5 §).

Skadestånd

10 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet gör patentintrång ska betala skälig ersättning för utnyttjandet av uppfinningen samt ersättning för den ytterligare skada som intrånget har medfört. När storleken på ersättningen för ytterligare skada bestäms ska hänsyn särskilt tas till

1. utebliven vinst,
2. vinst som den som har begått intrånget har gjort,
3. skada på uppfinningens anseende,
4. ideell skada, och
5. patenthavarens intresse av att intrång inte begås.

Den som utan uppsåt eller oaktsamhet gör patentintrång ska betala ersättning för utnyttjandet av uppfinningen i den utsträckning det är skäligt.

Paragrafen innehåller regler om ersättning vid patentintrång. Den motsvarar 58 § första och andra styckena i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 206–210, prop. 1985/86:86 s. 43–45 och prop. 2008/09:67 s. 288–290).

I *första stycket* förtydligas att uppräkningsen är av relevans för beräkningen av storleken på den ytterligare skada som kan bli aktuell vid patentintrång. Det innebär inte någon ändring i sak.

Patentskydd för tiden innan patent meddelas

11 § Om någon yrkesmässigt utnyttjar en patentsökt uppfinning efter det att handlingarna i ansökningsärendet har blivit allmänt tillgängliga enligt 7 kap. 1 §, ska bestämmelserna om patentintrång tillämpas i den utsträckning som ansökan leder till patent. För tiden innan patentet har meddelats omfattar patentskyddet dock endast det skydd som framgår såväl av patentkraven i deras lydelse när ansökan blev allmänt tillgänglig som av patentkraven enligt patentet.

Det får inte dömas till påföljd eller beslutas om förverkande av egendom enligt 36 kap. brottsbalken för tiden innan ett patent har meddelats. För sådan tid gäller dessutom att ersättning för skada på grund av utnyttjande får bestämmas endast enligt 10 § andra stycket.

Om patentkraven är skrivna på engelska, gäller första och andra styckena endast om en översättning av patentkraven till svenska finns tillgänglig i ansökningsärendet. I de fall översättningen har getts in efter det att kungörelse enligt 7 kap. 2 § har skett gäller dessutom att Patent- och registreringsverket ska ha utfärdat en särskild kungörelse om översättningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skydd för en patentsökt uppfinning fram till dess att patent meddelas, det s.k. provisoriska patentskyddet. Paragrafen motsvarar 60 § första och andra styckena i 1967 års patentlag i lydelse enligt lagrådsremissen En ny förverkandestiftning (prop. 1966:40 s. 214–217, prop. 1977/78:1 s. 364 och 365, prop. 1993/94:22 s. 59 och 60, prop. 2004/05:135 s. 174 och prop. 2013/14:53 s. 49 och 50).

Preskription av rätten till skadestånd

12 § Rätten till ersättning för skada preskriberas om talan inte väcks inom fem år från det att skadan uppkom.

Första stycket gäller dock inte om talan om ersättning enligt 11 § väcks senast ett år efter det att tiden för invändning har gått ut eller, om invändning har gjorts,

senast ett år efter det att Patent- och registreringsverket beslutade att patentet ska upprätthållas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om preskription av skadestånd. Den motsvarar 58 § tredje stycket och 60 § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop.1966:40 s. 206–210, prop. 1993/94:22 s. 60, prop. 2004/05:135 s. 174 och prop. 2013/14:53 s. 50).

Åtgärder med produkter och hjälpmedel

13 § På yrkande av den som har lidit patentintrång får domstolen, efter vad som är skäligt, besluta att en produkt som intrånget gäller ska återkallas från marknaden, ändras, sättas i förvar för den återstående patenttiden eller förstöras eller att någon annan åtgärd ska vidtas med den. Detsamma gäller hjälpmedel som har använts eller varit avsett att användas vid intrånget.

Egendom som avses i första stycket får tas i beslag, om det skäligen kan antas att ett brott enligt 1 § har begåtts. För ett sådant beslag tillämpas reglerna om beslag i brottmål i allmänhet.

Om det finns synnerliga skäl får domstolen, trots det som anges i första stycket, på yrkande besluta att en innehavare av egendom som avses i första stycket ska få förfoga över egendomen under den återstående patenttiden eller del av den, mot skälig ersättning och på skäliga villkor i övrigt. Ett sådant beslut får meddelas endast om innehavaren har handlat i god tro.

Denna paragraf gäller också för försök eller förberedelse till intrång.

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärder med patentskyddade produkter och hjälpmedel som ett intrång gäller, s.k. korrigeringsåtgärder. Den motsvarar i huvudsak 59 § första–fjärde styckena i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 211–214, prop. 1993/94:122 s. 76 och prop. 2008/09:67 s. 290–293). Övervägandena finns i avsnitt 12.5.

Genom ändringen i *första stycket*, som har sin grund i artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, det s.k. civilrättsliga sanktionsdirektivet, förtydligas det i förhållande till 1967 års patentlag att korrigeringsåtgärder ska kunna vidtas mot patentskyddade produkter som ett intrång gäller. Det hittillsvarande rekvisitet ”som har tillverkats utan patenthavarens lov” tas bort. Därmed klargörs att bestämmelsen avser alla handlingar som omfattas av ensamrätten och som därmed utgör intrångsgörande handlingar. Det kan röra sig om exempelvis olovlig tillverkning av patentskyddade produkter men också olovlig införsel av patentskyddade produkter i Sverige. Ändringen innebär att bestämmelsen ytterligare anpassas till artikel 10 i direktivet.

14 § Ett beslut om en åtgärd enligt 13 § första stycket får inte innebära att den som har lidit patentintrång ska betala ersättning till den som åtgärden riktas mot.

Åtgärderna ska bekostas av svaranden om det inte finns särskilda skäl mot det.

Ett beslut enligt 13 § ska inte meddelas, om förverkande av egendom eller någon åtgärd som kan förhindra missbruk ska beslutas enligt 36 kap. brottsbalken.

Paragrafen innehåller kompletterande bestämmelser till regleringen om korrigeringsåtgärder i 13 §. Den motsvarar 59 § femte–sjunde styckena i 1967 års patentlag i lydelse enligt lagrådsremissen En ny

förverkandelagstiftning (prop. 2004/05:135 s. 174 och prop. 2008/09:67 s. 290–293).

Spridning av information om dom i mål om patentinrång

15 § I ett mål om patentinrång får domstolen på yrkande av kändan besluta att den som har gjort eller medverkat till intrånget ska bekosta lämpliga åtgärder för att sprida information om domen i målet.

Första stycket gäller också för försök eller förberedelse till patentinrång.

Paragrafen innehåller bestämmelser om spridning av information om domen i ett intrångsmål. Den motsvarar 57 h § i 1967 års patentlag (prop. 2008/09:67 s. 288).

Skadestånd vid åsidosatt uppgiftsskyldighet

16 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet inte fullgör sin uppgiftsskyldighet enligt 20 kap. 3 eller 4 § eller som lämnar felaktiga upplysningar ska ersätta den skada som uppkommer. Om oaktsamheten är ringa, får ersättningen jämkas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ersättning vid åsidosättande av uppgiftsskyldighet. Den motsvarar 62 § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 228 och 229 och prop. 1990/91:68 s. 73). Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

De hittillsvarande bestämmelserna i 62 § första, andra och fjärde styckena i 1967 års patentlag förs inte över till den nya lagen, vilket innebär att det inte längre är straffbart att åsidosätta uppgiftsskyldigheten.

Hinder mot påföljd m.m.

17 § Om ett patent har upphävts eller förklarats ogiltigt genom ett beslut eller en dom som har fått laga kraft, får domstolen inte döma till påföljd. Domstolen får inte heller meddela vitesförbud, döma ut vite eller ersättning eller besluta om någon annan åtgärd enligt detta kapitel eller besluta om förverkande av egendom enligt 36 kap. brottsbalken.

Paragrafen anger att domstolen inte får besluta om påföljd eller andra sanktioner om ett patent har upphävts eller förklarats ogiltigt. Den motsvarar delvis 61 § första stycket i 1967 års patentlag i lydelse enligt lagrådsremissen En ny förverkandelagstiftning (prop. 1966:40 s. 218–228, prop. 1985/86:86 s. 45–47, prop. 1993/94:22 s. 60, prop. 1998/99:11 s. 96, prop. 2004/05:135 s. 174 och prop. 2008/09:67 s. 293 och 294).

Behandling av personuppgifter

18 § Utöver det som anges i 3 kap. 8 och 9 §§ lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning får personuppgifter om lagöverträdelse som innefattar brott enligt 1 § behandlas om detta är nödvändigt för att ett rättsligt anspråk ska kunna fastställas, göras gällande eller försvaras.

Paragrafen reglerar behandling av personuppgifter om lagöverträdelse som innefattar brott enligt lagen. Den motsvarar 57 g § i 1967 års patentlag (prop. 2017/18:111 s. 56).

16 kap. Informationsföreläggande och intrångsundersökning

Informationsföreläggande

Grundläggande bestämmelser

1 § Om en sökande visar sannolika skäl för att någon har gjort ett patentintrång, får domstolen vid vite besluta att någon eller några av dem som anges i andra stycket ska ge sökanden information om ursprung och distributionsnät för de varor eller tjänster som intrånget gäller (informationsföreläggande). Ett sådant beslut får meddelas på yrkande av patenthavaren eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja uppfinningen. Det får meddelas bara om informationen kan antas underlätta utredningen av ett intrång som avser varorna eller tjänsterna.

Ett informationsföreläggande får riktas mot den som

1. har gjort eller medverkat till intrånget,
2. i kommersiell skala har förfogat över en vara som intrånget gäller,
3. i kommersiell skala har använt en tjänst som intrånget gäller,
4. i kommersiell skala har tillhandahållit en elektronisk kommunikationstjänst eller en annan tjänst som har använts vid intrånget, eller
5. har identifierats av någon som anges i 2–4 såsom delaktig i tillverkningen eller distributionen av en vara eller tillhandahållandet av en tjänst som intrånget gäller.

Information om varors eller tjänsters ursprung och distributionsnät kan särskilt avse

1. namn på och adress till producenter, distributörer, leverantörer och andra som har innehåft varorna eller tillhandahållit tjänsterna,
2. namn på och adress till avsedda grossister och detaljister, och
3. uppgifter om hur mycket som har producerats, levererats, mottagits eller beställts och om vilket pris som har bestämts för varorna eller tjänsterna.

Denna paragraf gäller också för försök eller förberedelse till intrång.

Paragrafen innehåller grundläggande bestämmelser om informationsföreläggande. Den motsvarar 57 c § i 1967 års patentlag (prop. 2008/09:67 s. 287).

2 § Ett informationsföreläggande får meddelas endast om skälen för åtgärden uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den eller för något annat motstående intresse.

Skuldigheten att lämna information omfattar inte uppgifter vars yppande skulle röja att uppgiftslämnaren eller någon honom eller henne närstående som avses i 36 kap. 3 § rättegångsbalken har begått en brottslig gärning.

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) finns bestämmelser som begränsar hur mottagna personuppgifter får behandlas.

Paragrafen innehåller bestämmelser som begränsar möjligheterna för domstolen att meddela ett informationsföreläggande. Den motsvarar 57 d § i 1967 års patentlag (prop. 2008/09:64 s. 287 och prop. 2017/18:111 s. 55 och 56).

Handläggningen av frågor om informationsföreläggande

3 § Om ett yrkande om informationsföreläggande riktar sig mot den som är sökandens motpart i ett mål om intrång, ska bestämmelserna om rättegång som

gäller för det målet tillämpas. Ett beslut om informationsföreläggande får överklagas särskilt.

Om yrkandet om informationsföreläggande riktar sig mot någon annan än den som anges i första stycket, ska lagen (1996:242) om domstolsärenden tillämpas. Domstolen får bestämma att vardera parten ska svara för sina rättegångskostnader.

En talan om utdömmande av vite förs av den som har ansökt om föreläggandet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om handläggningen av frågor om informationsförelägganden. Den motsvarar 57 e § i 1967 års patentlag (prop. 2008/09:67 s. 288, prop. 2013/14:89 s. 61 och 62 och prop. 2015/16:57 s. 319).

Rätt till ersättning

4 § Den som på grund av 1 § andra stycket 2–5 har förelagts att lämna information, har rätt till skäligen ersättning för kostnader och besvär. Ersättningen ska betalas av den som har framställt yrkandet om informationsföreläggande.

Paragrafen innehåller regler om ersättning för kostnader och besvär i samband med tillhandahållande av information. Den motsvarar 57 f § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 2008/09:67 s. 288).

Underrättelseskyldighet i vissa fall

5 § Den som tillhandahåller en elektronisk kommunikationstjänst och som till följd av ett informationsföreläggande har lämnat ut information som avses i 9 kap. 31 § lagen (2022:482) om elektronisk kommunikation ska skicka en skriftlig underrättelse om detta till den som uppgifterna gäller tidigast efter en månad och senast efter tre månader från det att informationen lämnades ut. Kostnaden för underrättelsen ersätts enligt 4 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelseskyldighet. Den motsvarar 57 f § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 2008/09:67 s. 288 och prop. 2021/22:136 s. 536).

Intrångsundersökning

Grundläggande bestämmelser

6 § Om det skäligen kan antas att någon har gjort eller medverkat till ett patentintrång, får domstolen för att bevisning ska kunna säkras om intrånget besluta att en undersökning får göras hos denne för att söka efter föremål eller handlingar som kan antas ha betydelse för en utredning om intrånget (intrångsundersökning). Ett sådant beslut får meddelas på yrkande av patenthavaren eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja uppfinningen.

Första stycket gäller också för försök eller förberedelse till intrång.

Paragrafen innehåller grundläggande bestämmelser om intrångsundersökning. Den motsvarar 59 a § första och tredje styckena och 59 b första stycket första meningen i 1967 års patentlag (prop. 1998/99:11 s. 96, prop. 2008/09:67 s. 293, prop. 2013/14:89 s. 62 och prop. 2015/16:57 s. 319).

7 § Ett beslut om intrångsundersökning får meddelas endast om skälen för åtgärden uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den eller för något annat motstående intresse.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att ett beslut om intrångsundersökning endast får meddelas om det är proportionerligt. Den motsvarar 59 a § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 1998/99:11 s. 96 och prop. 2008/09:67 s. 293).

Handläggningen av frågor om intrångsundersökning

8 § Innan ett beslut om intrångsundersökning meddelas ska motparten ha fått tillfälle att yttra sig. Domstolen får dock omedelbart meddela ett beslut som gäller till dess att annat har beslutats, om ett dröjsmål skulle medföra risk för att föremål eller handlingar som har betydelse för utredning om intrånget skaffas undan, förstörs eller förvanskas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om handläggningen av frågor om intrångsundersökning. Den motsvarar 59 b § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 1998/99:11 s. 96 och prop. 2013/14:89 s. 62).

9 § Om en rättegång inte är inledd, ska ett yrkande om intrångsundersökning framställas skriftligen. I övrigt ska en fråga om intrångsundersökning som uppkommer då en rättegång inte är inledd handläggas på samma sätt som om frågan uppkommit under en rättegång.

Paragrafen innehåller bestämmelser om handläggningen av frågor om intrångsundersökning när en rättegång inte är inledd. Den motsvarar 59 b § första stycket andra meningen och tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 1998/99:11 s. 96, prop. 2013/14:89 s. 62 och prop. 2015/16:57 s. 319).

Ställande av säkerhet

10 § Ett beslut om intrångsundersökning får meddelas endast om sökanden ställer säkerhet hos domstolen för den skada som kan tillfogas motparten. Om sökanden inte kan ställa säkerhet, får domstolen befria honom eller henne från det.

Bestämmelserna i 2 kap. 25 § utsökningsbalken ska tillämpas i fråga om vilken säkerhet som ska ställas. Säkerheten ska prövas av domstolen, om den inte har godkänts av motparten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ställande av säkerhet vid beslut om intrångsundersökning. Den motsvarar 59 c § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1998/99:11 s. 96).

Beslut om intrångsundersökning

11 § Ett beslut om intrångsundersökning ska innehålla uppgifter om

1. vilket ändamål undersökningen ska ha,
2. vilka föremål och handlingar som det får sökas efter, och
3. vilka utrymmen som får genomsökas.

Om det behövs, ska domstolen även besluta om andra villkor för verkställandet.

Paragrafen anger vilka villkor domstolen ska ställa upp för verkställandet av en intrångsundersökning. Den motsvarar 59 d § i 1967 års patentlag (prop. 1998/99:11 s. 96).

Överklagande av beslut

12 § För överklagande av domstolens beslut om intrångsundersökning och för handläggningen i högre domstol gäller det som föreskrivs i rättegångsbalken om överklagande av beslut enligt 15 kap. rättegångsbalken.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överklagande av beslut om intrångsundersökning. Den motsvarar 59 c § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 1998/99:11 s. 96).

Verkställande av ett beslut om intrångsundersökning

13 § Ett beslut om intrångsundersökning gäller omedelbart. Om ansökan om verkställighet inte har gjorts inom en månad från beslutet, upphör det att gälla.

Paragrafen reglerar från vilken tidpunkt ett beslut om intrångsundersökning gäller och inom vilken tid en ansökan om verkställighet måste göras. Den motsvarar 59 e § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1998/99:11 s. 96).

14 § Ett beslut om intrångsundersökning verkställs av Kronofogdemyndigheten enligt de villkor som domstolen har beslutat och med tillämpning av 1–3 kap., 17 kap. 1–5 §§ och 18 kap. utsökningsbalken. Sökandens motpart ska underrättas om verkställigheten endast om beslutet om intrångsundersökning har tillkommit efter det att motparten hörts. Myndigheten har rätt att ta fotografier och göra film- och ljudupptagningar av sådana föremål som den får söka efter. Myndigheten har också rätt att ta kopior av och göra utdrag ur sådana handlingar som den får söka efter.

En intrångsundersökning får inte omfatta en skriftlig handling som avses i 27 kap. 2 § rättegångsbalken.

Paragrafen innehåller bestämmelser om verkställighet av beslut om intrångsundersökning. Den motsvarar 59 f § i 1967 års patentlag (prop. 1998/99:11 s. 96 och prop. 2005/06:200 s. 158).

Juridiskt biträde och rätt att närvara vid intrångsundersökningen

15 § När ett beslut om intrångsundersökning ska verkställas, har motparten rätt att tillkalla ett juridiskt biträde. Verkställigheten får inte påbörjas innan biträdet har inställt sig. Detta gäller dock inte om

1. undersökningen därigenom onödigt fördröjs, eller
2. det finns en risk att ändamålet med åtgärden annars inte uppnås.

Vid verkställigheten får Kronofogdemyndigheten vid behov anlita en sakkunnig som biträde.

Myndigheten får tillåta att sökanden eller ett ombud för sökanden är närvarande vid undersökningen för att kunna lämna upplysningar. Om ett sådant tillstånd ges, ska myndigheten se till att sökanden eller ombudet inte i större utsträckning än som kan motiveras av verkställigheten får kännedom om förhållanden som kommer fram.

Paragrafen reglerar motpartens rätt till juridiskt biträde vid intrångsundersökning, möjlighet för Kronofogdemyndigheten att anlita en sakkunnig och sökandens rätt att närvara vid en intrångsundersökning. Den motsvarar 59 g § i 1967 års patentlag (prop. 1998/99:11 s. 96).

Återgång av en åtgärd vid intrångsundersökning

16 § Om sökanden inte inom en månad från det att verkställigheten har avslutats väcker talan eller på något annat sätt inleder ett förfarande om saken, ska en åtgärd som har vidtagits vid verkställigheten av intrångsundersökningen omedelbart gå åter, i den utsträckning det är möjligt. Detsamma gäller om ett beslut om intrångsundersökning upphävs efter att det har verkställts.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att en åtgärd vid en intrångsundersökning i vissa fall ska gå åter. Den motsvarar 59 e § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 1998/99:11 s. 96).

Hantering av material från intrångsundersökningen

17 § Kronofogdemyndigheten ska förteckna fotografier och film- och ljudupptagningar av föremål samt kopior av och utdrag ur handlingar från intrångsundersökningen. Materialet ska hållas tillgängligt för sökanden och motparten.

Paragrafen reglerar hur Kronofogdemyndigheten ska hantera material från en intrångsundersökning. Den motsvarar 59 h § i 1967 års patentlag (prop. 1998/99:11 s. 96).

Hinder mot informationsföreläggande och intrångsundersökning

18 § Om ett patent har upphävts eller förklarats ogiltigt genom ett beslut eller en dom som har fått laga kraft, får domstolen inte besluta om informationsföreläggande eller intrångsundersökning.

Paragrafen anger att domstolen inte får besluta om informationsföreläggande och intrångsundersökning om ett patent har upphävts eller förklarats ogiltigt. Den motsvarar delvis 61 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1998/99:11 s. 96, prop. 2004/05:135 s. 174 och prop. 2008/09:67 s. 293 och 294).

17 kap. Rättegången

Behörig domstol

1 § Patent- och marknadsdomstolen är rätt domstol i mål och ärenden enligt denna lag. Detsamma gäller i mål om bättre rätt till patentsökt uppfinning.

Om den enhetliga patentdomstolen är ensam behörig enligt det avtal som anges i 19 kap. 1 §, får talan inte tas upp till prövning av en svensk domstol.

Det som sägs i rättegångsbalken om inskränkning av domstols behörighet i fråga om tvist som ska tas upp i annan ordning än inför domstol ska inte tillämpas i fråga om ett yrkande om informationsföreläggande eller intrångsundersökning.

Paragrafen innehåller bestämmelser om behörig domstol. Den motsvarar 65 och 65 a §§ i 1967 års patentlag (prop. 2013/14:89 s. 64 och prop. 2015/16:57 s. 319, 320, 371 och 372).

Överklagande

Överklagande av Patent- och registreringsverkets beslut

2 § Ett slutligt beslut av Patent- och registreringsverket om en ansökan om patent och ett slutligt beslut om avskrivning enligt 4 kap. 22 § första stycket får överklagas av sökanden. Ett slutligt beslut om en invändning mot patent får överklagas av patenthavaren och invändaren.

Ett beslut genom vilket en begäran om återupptagning enligt 4 kap. 22 § andra stycket eller 4 kap. 27 § andra stycket har avslagits eller en begäran om överföring enligt 4 kap. 25 § har bifallits får överklagas av sökanden. Ett beslut genom vilket en begäran om överföring enligt 4 kap. 25 § har avslagits får överklagas av den som har framställt begäran.

Ett beslut genom vilket en begäran om att en handling inte ska få lämnas ut enligt 7 kap. 3 § har avslagits får överklagas av den som har framställt begäran.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överklagande av vissa av Patent- och registreringsverkets beslut. Den motsvarar 26 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 131–134, prop. 1993/94:22 s. 57, prop. 2013/14:53 s. 46 och prop. 2015/16:57 s. 317 och 318).

3 § Slutliga beslut av Patent- och registreringsverket och beslut enligt 2 § andra och tredje styckena, 10 kap. 13 §, 12 kap. 8 § samt 20 kap. 7 och 8 §§ får överklagas till Patent- och marknadsdomstolen inom två månader från dagen för beslutet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tidsfrist för överklagande av Patent- och registreringsverkets beslut i vissa fall. Den motsvarar 66 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 2015/16:57 s. 320 och 321).

Patentkrav som får omfattas av överklagande

4 § Ett överklagande till Patent- och marknadsöverdomstolen eller Högsta domstolen får inte avse andra patentkrav än de som har prövats genom det överklagade beslutet.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om vilka patentkrav som får omfattas av ett överklagande till Patent- och marknadsöverdomstolen eller till Högsta domstolen. Den motsvarar 66 § fjärde stycket i 1967 års patentlag (prop. 2015/16:57 s. 320 och 321).

Rättegången

Talan om ogiltighet i intrångsmål

5 § Om det förs en talan om patentintrång och den mot vilken talan förs gör gällande att patentet är ogiltigt, får frågan om ogiltighet prövas endast om talan om detta väcks. Domstolen ska förelägga den som gör gällande att patentet är ogiltigt att inom en viss tid väcka en sådan talan. Denna paragraf tillämpas inte i brottmål.

Paragrafen reglerar talan om ogiltighet i samband med ett mål om intrång i patent. Den motsvarar 61 § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 218–228, prop. 1985/86:86 s. 45 och 46 och prop. 2015/16:124 s. 25).

Mellandom och vilandeförklaring av mål

6 § Om det i samma rättegång förs en talan om patentintrång och en talan om att patentet är ogiltigt och det med hänsyn till utredningen är lämpligt, får domstolen på begäran av någon av parterna ge en särskild dom i frågan om patentintrång föreligger. Om en särskild dom ges, får domstolen besluta att målet om ogiltighet ska vila till dess att domen har fått laga kraft.

Paragrafen innehåller bestämmelser om mellandom och vilandeförklaring i de fall talan om patentintrång och talan om ogiltighet förs i samma rättegång. Den motsvarar 61 § tredje stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 218–228, prop. 1985/86:86 s. 45–47 och prop. 2015/16:124 s. 25).

Fastställsetalan

7 § En patenthavare eller den som har en licens att utnyttja en uppfinning får föra talan om att det ska fastställas att patentet ger skydd mot någon annan, om det råder ovisshet om förhållandet och detta leder till förfång för honom eller henne.

Under samma förutsättningar får den som bedriver eller avser att bedriva verksamhet föra talan mot patenthavaren om att det ska fastställas att patentet inte hindrar verksamheten.

Om det i ett mål som avses i första stycket görs gällande att patentet är ogiltigt, ska 5 § tillämpas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om fastställsetalan. Den motsvarar 63 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 229–231). Övervägandena finns i avsnitt 12.2.

Anmälan om att väcka talan

8 § Den som vill väcka talan om ett patents ogiltighet, överföring av ett patent eller meddelande av en tvångslicens ska anmäla detta till Patent- och registreringsverket samt underrätta var och en som enligt patentregistret har licens till eller panträtt i patentet. Om en licenstagare vill väcka talan om intrång i ett patent eller om fastställelse enligt 7 §, ska licenstagaren underrätta patenthavaren om detta. Detsamma gäller om patenthavaren vill väcka talan med anledning av intrång i ett patent.

Underrättelseskyldigheten enligt första stycket anses fullgjord, när underrättelsen i betalt rekommenderat brev har sänts till den adress som antecknats i patentregistret.

Om det när talan väcks inte visas att anmälan eller underrättelse har skett enligt första stycket, ska käranden föreläggas att avhjälpa bristen inom en viss tid. Följer käranden inte föreläggandet, ska talan avvisas.

Denna paragraf gäller inte den som vill väcka talan vid den enhetliga patentdomstolen eller talan vid en svensk domstol i fråga om ett europeiskt patent med enhetlig verkan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om anmälan och underrättelseskyldighet för den som vill väcka talan i vissa patenttvister. Den motsvarar 64 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 231–233, prop. 1987/88:4 s. 25 och 26 och prop. 2013/14:89 s. 62 och 63).

Information om begäran om begränsning eller upphävande

9 § I ett mål om patentintrång eller om ogiltighet av ett patent är patenthavaren skyldig att informera domstolen om att han eller hon har begärt att patentet ska begränsas eller upphävas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att patenthavaren i mål om intrång eller ogiltighet är skyldig att informera domstolen om att han eller hon har begärt begränsning eller upphävande av patentet. Den motsvarar 40 d § i 1967 års patentlag (prop. 2006/07:56 s. 151).

Översättning i tvistemål

10 § I ett tvistemål enligt 1 § får domstolen, om patentskriften inte finns tillgänglig i sin helhet på svenska hos Patent- och registreringsverket, förelägga patenthavaren eller någon annan som för talan på grund av en rätt som härleds från patenthavaren att ge in en översättning till svenska av patentskriften.

Om den förelagda parten är käreande i målet, ska föreläggandet innehålla en upplysning om att talan annars kan komma att avvisas. Om den förelagda parten är svarande i målet, ska föreläggandet i stället innehålla en upplysning om att domstolen annars kan låta översätta patentskriften på dennes bekostnad.

Paragrafen innehåller bestämmelser om rätt för domstolen att i patentmål begära in en fullständig översättning till svenska av en patentskrift. Den motsvarar 68 a § i 1967 års patentlag (prop. 2005/06:189 s. 45 och prop. 2013/14:53 s. 50).

Offentlighet hos domstolarna

11 § Bestämmelserna i 7 kap. 3 § ska tillämpas på handlingar som kommer in till Patent- och marknadsdomstolen, Patent- och marknadsöverdomstolen eller Högsta domstolen.

Utöver det som följer av 5 kap. 1 § rättegångsbalken ska ett sammanträde i ett ärende enligt denna lag hållas inom stängda dörrar, om den patentansökan som prövas i ärendet inte är allmänt tillgänglig enligt bestämmelserna i 7 kap.

Paragrafen innehåller bestämmelser om offentlighet hos domstolarna i fråga om patenthandlingar. Den motsvarar 66 § andra och tredje styckena i 1967 års patentlag (prop. 2015/16:57 s. 320 och 321).

18 kap. Tillägsskydd

Tillägsskydd för läkemedel och växtskyddsmedel

1 § Tillägsskydd eller förlängd giltighetstid för ett tillägsskydd kan meddelas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tillägsskydd för läkemedel.

Tillägsskydd kan också meddelas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tillägsskydd för växtskyddsmedel.

Paragrafen innehåller en upplysning om möjligheten att få tillägsskydd för läkemedel och växtskyddsmedel. Den saknar direkt motsvarighet i 1967 års patentlag men information om att den ensamrätt ett patent ger kan

förlängas genom tilläggsskydd finns i 40 § tredje stycket 1967 års patentlag (prop. 1993/94:22 s. 59 och prop. 1995/96:179 s. 15).

Tilläggsskydd innebär att innehavaren av ett patent på läkemedel eller växtskyddsmedel genom en ansökan om tilläggsskydd kan få skydd i ytterligare högst fem år. En ansökan om tilläggsskydd görs hos den nationella patentmyndigheten dvs. för svensk del hos Patent- och registreringsverket. Förutsättningarna för att få och upprätthålla ett tilläggsskydd regleras huvudsakligen i EU-förordningarna. Där finns bl.a. bestämmelser om meddelande av tilläggsskydd, offentliggörande, tilläggsskyddets giltighetstid samt upphörande och giltighet.

Avgifter

2 § Den som ansöker om tilläggsskydd eller förlängd giltighetstid för ett tilläggsskydd ska betala en ansökningsavgift.

Paragrafen reglerar att en ansökningsavgift ska betalas för en ansökan om tilläggsskydd för läkemedel och växtskyddsmedel samt för en ansökan om förlängd giltighetstid av tilläggsskydd för läkemedel. Den motsvarar 105 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1993/94:22 s. 63 och 64, prop. 1994/95:86 s. 21, prop. 1995/96:179 s. 15 och 16, prop. 2006/07:78 s. 54 och prop. 2013/14:89 s. 74).

3 § För tilläggsskydd ska en årsavgift betalas. Avgiftsåret för ett tilläggsskydd räknas från den dag då skyddet började gälla.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsavgifter för tilläggsskydd. Den motsvarar 105 § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 1993/94:22 s. 66, prop. 1994/95:86 s. 21, prop. 1995/96:179 s. 15 och 16, prop. 2006/07:78 s. 54 och prop. 2013/14:89 s. 74).

Av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel framgår att ett tilläggsskydd upphör att gälla om en årsavgift inte betalas i tid. Av förordningarna framgår att när något visst förfarande inte föreskrivs i förordningarna ska föreskrifter om förfarande som enligt nationell lag gäller för grundpatentet tillämpas på tilläggsskydd, såvida det inte i nationell lag finns särskilda föreskrifter om förfarande för tilläggsskydd (artikel 19 i förordningen om tilläggsskydd för läkemedel och artikel 18 i förordningen om tilläggsskydd för växtskyddsmedel). Frågan om när en årsavgift för tilläggsskydd ska betalas följer alltså samma regler som grundpatentet. Regler om detta finns i 12 kap.

Intrång

4 § Bestämmelserna om ansvar i 15 kap. ska tillämpas vid intrång i tilläggsskydd.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ansvar vid intrång i tilläggsskydd. Den motsvarar 106 § i 1967 års patentlag (prop. 1993/94:22 s. 68 och 69 och prop. 1994/95:86 s. 21).

Bemyndigande

5 § Regeringen får meddela föreskrifter om avgifter för en sådan underrättelse till Patent- och registreringsverket som ska lämnas av den som avser att utnyttja undantagen för tillverkning av en produkt eller ett läkemedel som omfattas av tilläggsskydd.

Av paragrafen framgår att regeringen får meddela föreskrifter om avgifter för underrättelser enligt EU:s förordning om tilläggsskydd för läkemedel. Den saknar motsvarighet i 1967 års patentlag. Övervägandena finns i avsnitt 12.6.

Den som avser att utnyttja undantagen för tillverkning av produkter eller läkemedel enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel, ska lämna en underrättelse om det till Patent- och registreringsverket. Genom bemyndigandet ges regeringen möjlighet att meddela föreskrifter om avgifter för en sådan underrättelse.

19 kap. Den enhetliga patentdomstolen

Bestämmelser om domstolen

1 § I avtalet om en enhetlig patentdomstol finns bestämmelser om en domstol som har till uppgift att handlägga tvister om europeiska patent.

Paragrafen upplyser om att det finns en enhetlig patentdomstol med behörighet att handlägga tvister om europeiska patent och att bestämmelser om detta finns i ett internationellt avtal. Den motsvarar 93 a § i 1967 års patentlag (prop. 2013/14:89 s. 70 och 71).

Avtalet om en enhetlig patentdomstol är mellanstatligt och undertecknades i februari 2012. Som en informationsåtgärd publicerades avtalet i Europeiska unionens tidning i juni 2012 (EUT C 175, 20.6.2013, s. 1, Celex 42013A0620 [01]).

Tillämplig lag

2 § När den enhetliga patentdomstolen prövar mål om europeiska patent med enhetlig verkan, gäller artiklarna 25–30 i avtalet om en enhetlig patentdomstol som svensk lag i fråga om vilka handlingar som omfattas av ensamrätten och ensamrättens begränsningar. Artiklarna gäller i originaltexternas lydelse. Originaltexterna har samma giltighet.

Artiklarna 25–30 i originaltext och i svensk översättning finns som en bilaga till denna lag.

Paragrafen innebär att artiklarna 25–30 i avtalet om en enhetlig patentdomstol inkorporeras i svensk rätt. Den motsvarar 5 a § i 1967 års patentlag (prop. 2013/14:89 s. 58 och 59). Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Verkställande av den enhetliga patentdomstolens avgöranden

3 § Ett avgörande som har meddelats av den enhetliga patentdomstolen verkställs i Sverige på samma villkor som ett motsvarande svenskt avgörande.

Paragrafen reglerar verkställighet av avgöranden från den enhetliga patentdomstolen. Den motsvarar 70 a § i 1967 års patentlag (prop. 2013/14:89 s. 64 och 65).

Skadestånd enligt avtalet om en enhetlig patentdomstol

4 § Staten ska ersätta skada i enlighet med artikel 22.1 och 22.2 i avtalet om en enhetlig patentdomstol.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skadeståndsskyldighet för staten om en skada uppstår genom att den enhetliga patentdomstolens överinstansrätt begår en överträdelse av unionsrätten. Den motsvarar 93 b § i 1967 års patentlag (prop. 2013/14:89 s. 71 och 72).

20 kap. Övriga bestämmelser

Registrering

Patent- och registreringsverkets patentregister och diarier

1 § Patent- och registreringsverket ska föra ett patentregister för registrering enligt denna lag.

Registrering kan också ske i Patent- och registreringsverkets diarier över patentansökningar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om patentregister och diarier över patentansökningar. Den saknar direkt motsvarighet i 1967 års patentlag, men paragrafens första stycke motsvarar delvis 20 § andra stycket i den lagen (prop. 1966:40 s. 141 och prop. 1993/94:22 s. 52). Övervägandena finns i avsnitt 11.1.

Enligt *första stycket* ska Patent- och registreringsverket (PRV) föra ett patentregister för registrering enligt denna lag. Detta innebär att det ska finnas ett register där PRV antecknar sådana uppgifter om meddelade patent och rättigheter till dessa som enligt patentlagen ska registreras. Bestämmelser om anteckningar i registret finns bl.a. i fråga om ett meddelat patent i 4 kap. 27 §, om överföring av patent i 9 kap. 5 §, om licenser i 13 kap. 13 § och om pantsättningsavtal i 14 kap. 2 §. I 2 § finns bestämmelser om anteckningar om patenthavare i patentregistret.

Enligt *andra stycket* kan registrering också ske i PRV:s diarier över patentansökningar.

Anteckning om patenthavare i patentregistret

2 § I ett mål eller ärende om patent ska den som senast införts som patenthavare i patentregistret anses vara patenthavare.

Om ett patent har gått över på någon annan, ska det på begäran antecknas i patentregistret.

Paragrafen anger vem som presumeras vara patenthavare i ett mål eller ärende om patent och att anteckning på begäran ska göras i patentregistret om patentet gått över på någon annan. Den motsvarar delvis 44 § första och fjärde styckena i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 158–165 och prop. 2015/16:124 s. 24 och 25). Övervägandena finns i avsnitt 11.1.

I 13 kap. 13 § finns bestämmelser om anteckning av licenstagare i patentregistret.

Upplysningsskyldighet

Upplysning om patentansökan eller patent

3 § Den som genom att direkt vända sig till någon annan, i annons, genom påskrift på en vara eller dess förpackning eller på något annat sätt anger att ett patent har sökts eller meddelats utan att samtidigt upplysa om ansökans eller patentets nummer, ska på begäran och utan dröjsmål lämna en sådan upplysning. Om det inte uttryckligen anges att ett patent har sökts eller meddelats men omständigheterna ger intryck av att så är fallet, ska det på begäran och utan dröjsmål lämnas en upplysning om patent har sökts eller meddelats.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skyldighet att i vissa fall lämna upplysning om en patentansökan och ett patent. Den motsvarar 56 § andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 200 och 201, prop. 2003/04:55 s. 153 och 154 och prop. 2013/14:53 s. 49).

Den som inte fullgör sin upplysningsskyldighet enligt paragrafen kan bli skyldig att betala skadestånd enligt 15 kap. 15 §.

Samtycke till att få ta del av handlingar och deponerat material

4 § En patentsökande som åberopar sin ansökan mot någon annan innan handlingarna i ärendet har blivit allmänt tillgängliga enligt 7 kap. 1 §, är skyldig att på begäran lämna sitt samtycke till att den andre får ta del av handlingarna.

Om patentansökan omfattar en sådan deposition av biologiskt material som avses i 4 kap. 8 §, ska samtycket enligt första stycket inbegripa också en rätt att få ett prov från materialet. Bestämmelserna i 7 kap. 5–7 §§ ska tillämpas när någon vill få ett prov med stöd av ett sådant samtycke.

Paragrafen reglerar skyldigheten för en patenthavare att ge andra rätt att få ta del av ansökningshandlingar och deponerat biologiskt material, även om patentansökan ännu inte är allmänt tillgänglig. Den motsvarar 56 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 200–201, prop. 1982/83:67 s. 85–86, prop. 2003/04:55 s. 153–154 och prop. 2013/14:53 s. 49).

Den som inte fullgör sin skyldighet att lämna samtycke enligt paragrafen kan bli skyldig att betala skadestånd enligt 15 kap. 15 §.

Delgivning med sökande och patenthavare utan hemvist i Sverige

5 § Patent- och registreringsverket får förelägga en sökande som inte har hemvist i Sverige att utse och till verket anmäla ett ombud som har hemvist här och är behörig att ta emot delgivning i ärendet.

Om sökanden inte följer föreläggandet, får delgivning ske genom att handlingen skickas till sökanden på hans eller hennes senast kända adress. Delgivning ska anses ha skett när detta har gjorts.

Paragrafen reglerar hur delgivning får ske om den som ansöker om ett patent saknar hemvist i Sverige. Den motsvarar 12 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 109 och 110 och prop. 2000/01:13 s. 42). Övervägandena finns i avsnitt 10.1.

6 § En patenthavare som saknar hemvist i Sverige, ska ha ett ombud som har hemvist här. Ombudet ska vara behörig att ta emot delgivning av stämning, kallelser och andra handlingar i mål och ärenden om patent med undantag av stämning i brottmål och av föreläggande för part att infinna sig personligen inför domstol. Ombudet ska anmälas till Patent- och registreringsverket och antecknas i patentregistret.

Om patenthavaren inte har anmält något ombud, får delgivning i stället ske genom att den handling som ska delges skickas till den adress som har antecknats för patenthavaren i patentregistret. Om en fullständig adress inte finns antecknad i registret, får delgivning ske genom att handlingen hålls tillgänglig hos Patent- och registreringsverket och genom att ett meddelande om detta och om handlingens huvudsakliga innehåll kungörs. Delgivning anses ha skett när detta har gjorts.

Regeringen får, under förutsättning av ömsesidighet, meddela föreskrifter om att bestämmelserna i första och andra styckena inte ska tillämpas i fråga om patenthavare som har hemvist i ett visst annat land eller har ett i det landet bosatt ombud, vilket är anmält till det svenska patentregistret och har den behörighet som anges i första stycket.

Paragrafen gäller inte i fråga om innehavare av europeiska patent med enhetlig verkan.

Paragrafen reglerar hur delgivning får ske om en patenthavare saknar hemvist i Sverige. Den motsvarar 71 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 244–246 och prop. 2013/14:89 s. 65 och 66). Övervägandena finns i avsnitt 10.1.

Återställande av förlorade rättigheter

För sent vidtagna åtgärder

7 § Om sökanden eller patenthavaren trots att han eller hon har iakttagit all omsorg som rimligen kan krävas har lidit en rättsförlust på grund av att han eller hon inte inom föreskriven tid har vidtagit en åtgärd hos Patent- och registreringsverket, ska verket förklara att åtgärden ska anses vidtagen i rätt tid om sökanden eller patenthavaren inom två månader från det att hindret upphörde, dock senast inom ett år från fristens utgång

1. vidtar åtgärden,
2. begär en sådan förklaring, och
3. betalar en avgift.

När det gäller fristen för att åberopa prioritet som avses i 6 kap. 1 § får en förklaring ges endast om den ansökan för vilken prioritet åberopas ges in senast inom två månader från fristens utgång samt en begäran om förklaring har gjorts och avgiften betalats inom samma tid.

I fråga om en internationell patentansökan som har fullföljts i Sverige enligt 10 kap. 6 § tillämpas första och andra styckena också om sökanden har lidit rättsförlust på grund av att han eller hon inte har iakttagit en frist gentemot den mottagande myndigheten, den internationella nyhetsgranskningsmyndigheten, myndigheten för internationell förberedande patenterbarhetsprövning eller den internationella byrån vid Världspanorganisationen för den intellektuella äganderätten. Den åtgärd som inte har vidtagits inom fristen ska i de fall som avses här vidtas hos Patent- och registreringsverket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Patent- och registreringsverket kan förklara att en åtgärd som en sökande eller patenthavare inte vidtagit i rätt tid, ändå ska anses vidtagen i rätt tid. Den motsvarar 72 § i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 365–368, prop. 1982/83:67 s. 86, prop.

1984/85:34 s. 7–10 och prop. 2006/07:56 s. 155–157). Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

Försening beroende på avvikelse från normal postgång

8 § Om en handling eller en avgift, som avses i 10 kap. 6 eller 15 §, har skickats med post, men inte kommit in till Patent- och registreringsverket inom föreskriven tid ska verket på begäran av sökanden förklara att åtgärden ska anses vidtagen i rätt tid, om den med försändelsen avsedda åtgärden vidtas inom två månader från det att sökanden insåg eller borde ha insett att fristen överskridits. Detta gäller dock endast om sökanden vidtar åtgärden inom ett år från fristens utgång och under förutsättning att

1. det har förekommit avbrott i postförbindelserna under någon av de tio dagarna närmast före fristens utgång på grund av krig, revolution, upplopp, strejk, naturkatastrof eller någon annan liknande omständighet på den ort där avsändaren vistas eller har sin rörelse, och handlingen eller avgiften har skickats till Patent- och registreringsverket inom fem dagar från det att postförbindelserna återupptagits, eller

2. handlingen eller avgiften har skickats till Patent- och registreringsverket i rekommenderad försändelse senast fem dagar före fristens utgång, dock endast om försändelsen har skickats med flygpost där så varit möjligt eller avsändaren har haft anledning att anta att försändelsen vid annan befordran skulle ha anlänt till verket inom två dagar från avsändningsdagen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att en handling eller avgift som inte kommit in i rätt tid på grund av avvikelse från normal postgång, ändå kan förklaras ha kommit in i rätt tid. Den motsvarar 73 § i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 368–370 och prop. 1982/83:67 s. 86 och 87). Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

Kravet, i den hittillsvarande bestämmelsen, på att en begäran om förklaring enligt paragrafen ska lämnas in skriftligt till Patent- och registreringsverket förs inte över till den nya lagen.

Kungörande

9 § När en begäran enligt 7 eller 8 § har bifallits ska det kungöras, om beslutet innebär att

1. en patentansökan som har skrivits av eller avslagits efter det att den har blivit allmänt tillgänglig enligt 7 kap. 1 § ska tas upp till fortsatt handläggning, eller

2. ett patent som har upphört att gälla anses upprätthållet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om kungörelse av beslut om att en viss åtgärd ska anses vidtagen i rätt tid. Den motsvarar 74 § första stycket i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 370–372).

Föranvändarrätt

10 § Den som i god tro har börjat utnyttja en uppfinning yrkesmässigt i Sverige, efter det att tiden för återupptagande av en avskrivna ansökan har gått ut eller beslutet om avslag har fått laga kraft eller patentet har upphört att gälla men innan kungörelse enligt 9 § skett, får trots patentet fortsätta utnyttjandet inom ramen för samma utnyttjandeform. En sådan rätt till utnyttjande har under motsvarande förutsättningar även den som har vidtagit väsentliga åtgärder för att utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige.

En rätt enligt första stycket får övergå till någon annan endast tillsammans med den rörelse där rätten har uppkommit eller där utnyttjandet varit avsett att ske.

Paragrafen reglerar för användarrätt i fall då en begäran om att en åtgärd ska anses vidtagen i rätt tid har bifallits. Den motsvarar 74 § andra och tredje styckena i 1967 års patentlag (prop. 1977/78:1 s. 370–372).

Till skillnad från i 1967 års patentlag används uttrycket ”inom ramen för samma utnyttjandeform” i stället för ”med bibehållande av dess allmänna art”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Bemyndiganden

Föreskrifter om avgifter

11 § Regeringen får meddela föreskrifter om avgifter enligt denna lag.

I fråga om årsavgifter får regeringen meddela föreskrifter om att ett eller flera av de första avgiftsåren ska vara avgiftsfria.

Av paragrafen framgår att regeringen får meddela föreskrifter om avgifter. Den motsvarar 76 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 250, prop. 1977/78:1 s. 373 och prop. 1982/83:67 s. 87).

Föreskrifter om offentlighet

12 § Regeringen får meddela föreskrifter om i vilken utsträckning diariet hos Patent- och registreringsverket ska vara tillgängliga för allmänheten.

Regeringen får meddela föreskrifter om att handlingar i ärenden angående ansökan om patent får lämnas ut till en myndighet i ett annat land.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Patent- och registreringsverkets diariet är tillgängliga för allmänheten i den utsträckning som regeringen föreskriver och att regeringen får meddela föreskrifter om att handlingar i ett ärende om patent får lämnas ut till en myndighet i ett annat land. Den motsvarar 77 § första stycket andra meningen och andra stycket i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 251–253, prop. 1977/78:1 s. 373 och 374 och prop. 2006/07:56 s. 157). Överväganden finns i avsnitt 11.2.

Upplysningen i den hittillsvarande bestämmelsens första stycke första meningen om att regeringen får meddela verkställighetsföreskrifter förs inte över till den nya lagen.

Föreskrifter om granskning utomlands och redovisning av granskningsresultat

13 § Regeringen får meddela föreskrifter om att

1. granskning av patentansökningar, efter framställning av Patent- och registreringsverket, får ske hos en myndighet i ett annat land eller hos en internationell institution, och

2. den som ansöker om patent på en uppfinning, för vilken han eller hon har sökt patent i ett annat land, ska vara skyldig att redovisa vad patentmyndigheten i det landet har informerat honom eller henne om när det gäller prövningen av uppfinningens patenterbarhet.

Föreskrifter om redovisningsskyldighet enligt första stycket 2 får dock inte meddelas i fråga om en internationell patentansökan, om den har varit föremål för internationell förberedande patenterbarhetsprövning och en rapport om denna prövning har getts in till Patent- och registreringsverket.

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen att meddela föreskrifter om granskning av patentansökningar i ett annat land eller hos en internationell institution och om redovisningsskyldighet för den som ansöker om patent i ett annat land. Paragrafen motsvarar 77 § tredje och fjärde styckena i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 251–253, prop. 1977/78:1 s. 373 och 374 och prop. 2006/07:56 s. 157).

Expropriation

14 § Om Sverige befinner sig i krig eller krigsfara får regeringen, om det bedöms nödvändigt från allmän synpunkt, besluta att rätten till en viss uppfinning ska avstås till staten eller till någon annan som regeringen bestämmer.

Skälig ersättning ska betalas för rätt till en uppfinning som tas i anspråk. Om en överenskommelse om ersättningen inte kan nås med den ersättningsberättigade, bestäms ersättningen av domstolen.

Om rätten till uppfinningen har tagits i anspråk av någon annan än staten och denne inte fullgör sin ersättningsskyldighet, ska staten på ansökan av den ersättningsberättigade genast utge ersättningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om expropriation av uppfinningar. Den motsvarar 78 § i 1967 års patentlag (prop. 1966:40 s. 253–255 och prop. 1977/78:1 s. 374).

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025.
2. Genom lagen upphävs patentlagen (1967:837).
3. Den nya lagen tillämpas även på patent som har meddelats före ikraftträdandet.
4. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i fråga om
 - a) åtgärder som har vidtagits eller rättigheter som har förvärvats före ikraftträdandet, och
 - b) förutsättningarna för meddelande av patent och handläggningen av en patentansökan, om ansökan har gjorts före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 13.

Enligt *första punkten* ska den nya patentlagen träda i kraft den 1 januari 2025. I samband med detta upphör enligt *andra punkten* 1967 års patentlag att gälla.

Av *tredje punkten* framgår att huvudregeln är att den nya lagen blir tillämplig även på patent som meddelats före ikraftträdandet av den nya lagen. Det överensstämmer med den inom immaterialrätten allmänna principen om nya lagars tillämplighet på äldre rättigheter. Det innebär t.ex. att de nya bestämmelserna även blir tillämpliga i mål och ärenden om invändning och patentbegränsning som inte har avgjorts innan ikraftträdandet av den nya lagen. Undantag från regeln finns i *fjärde punkten*.

I *fjärde punkten* finns en bestämmelse som avser förfoganden som gjorts innan de nya reglerna träder i kraft. Den nya lagen tillämpas inte på åtgärder som har vidtagits före ikraftträdandet. Det innebär bl.a. att de nya reglerna om ensamrättens innehåll och begränsningar blir tillämpliga först på handlingar som skett efter det att den nya lagen har trätt i kraft. Ett förfogande som inte krävde samtycke av patenthavaren före

ikraftträdandet kan inte angripas med stöd av de nya reglerna. De nya reglerna tillämpas inte heller i fråga om rättigheter som har förvärvats före ikraftträdandet. Den nya lagen påverkar därmed inte redan ingångna avtal.

Vidare ska ansökningar som har gjorts men inte slutligt avgjorts före ikraftträdandet behandlas enligt äldre bestämmelser. Det gäller i fråga om förutsättningar för meddelande av patent och handläggningen av patentansökningar. Detta omfattar även internationella patentansökningar som fullföljts eller tagits upp till behandling och europeiska ansökningar som omvandlats före ikraftträdandet.

15.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1971:1078) om försvarsuppfinningar

5 § Om en ansökan om patent på en svensk försvarsuppfinning ges in till Patent- och registreringsverket, ska verket snarast lämna ansökan till Försvarets materielverk för prövning av om uppfinningen ska hållas hemlig.

Den som vill att en svensk försvarsuppfinning, som patent inte har sökts på, ska få offentliggöras eller på annat sätt röjas ska ansöka om en prövning av om uppfinningen ska hållas hemlig hos Försvarets materielverk. Det gäller även den som vill söka patent på en svensk försvarsuppfinning genom att till en annan mottagare än Patent- och registreringsverket ge in en internationell patentansökan som avses i 10 kap. *patentlagen (2024:000)* eller en europeisk patentansökan som avses i 11 kap. samma lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur frågan om hemlighållande av en svensk försvarsuppfinning aktualiseras hos Försvarets materielverk.

Paragrafen ändras till följd av den nya patentlagen.

7 § Om det i ett ärende, som Patent- och registreringsverket lämnat till Försvarets materielverk, inte har meddelats ett beslut om hemlighållande enligt 6 § inom den tid som anges i andra stycket, upphör uppfinningen att vara hemlig enligt denna lag.

Tiden enligt första stycket utgör

1. om ärendet avser en internationell patentansökan, tre månader från den internationella ingivningsdagen, dock, i fall då prioritet har *begärts*, högst tretton månader från den dag från vilken prioritet *begärs*,

2. om ärendet avser en europeisk patentansökan, tre månader från det att ansökan kommit in till Patent- och registreringsverket, dock, i fall då prioritet har *begärts*, högst tretton månader från den dag från vilken prioritet *begärs*, eller

3. om ärendet avser en svensk patentansökan, tre månader från den dag då en beskrivning över uppfinningen, ritningar och patentkrav kommit in till Patent- och registreringsverket.

Om ett ärende har inletts hos Försvarets materielverk upphör uppfinningen att vara hemlig enligt denna lag, om ett beslut om hemlighållande enligt 6 § inte har meddelats inom tre månader från den dag då ansökan om prövning och för prövningen nödvändiga handlingar kommit in till Försvarets materielverk.

Paragrafen innehåller bestämmelser om följderna av att Försvarets materielverk inte har meddelat beslut om hemlighållande inom viss tid.

Ändringen är en följd av att ritningarna i den nya patentlagen inte längre utgör en del av beskrivningen utan utgör en självständig del av en patentansökan.

12 § Om det har lämnats en underrättelse enligt 4 kap. 27 § patentlagen första stycket (2024:000) med anledning av en ansökan om patent på en uppfinning som omfattas av ett beslut om hemlighållande enligt 6 §, ska ansökan förklaras vilande i avvaktan på att beslutet upphör att gälla. Så länge beslutet består ska 4 kap. 27 § andra stycket, 28 och 29 §§ och 7 kap. patentlagen inte tillämpas på ansökan. När beslutet har upphört att gälla ska de tider som anges i 4 kap. 27 § andra och tredje styckena räknas från den dag det upphörde att gälla. Patent- och registreringsverket får inte hålla handlingarna i ärendet tillgängliga förrän det har gått tre månader från den dagen, om inte sökanden begär det. Om ett beslut om hemlighållande enligt 6 § har meddelats i fråga om en internationell eller en europeisk patentansökan, får ansökan inte vidarebefordras för fortsatt handläggning.

Paragrafen innehåller bestämmelser om bl.a. vilandeförklaring av en patentansökan avseende en försvarsuppfinning som ska hållas hemlig.

Paragrafen ändras till följd av den nya patentlagen.

22 § Den som yrkesmässigt utnyttjar en uppfinning som patent har sökts på i Sverige och som omfattas av ett beslut om hemlighållande enligt 6 eller 16 § ska, om patent meddelas på uppfinningen, betala skäligen ersättning för utnyttjandet och ersättning för den ytterligare skada som utnyttjandet medfört om han eller hon hade vetenskap om patentansökan. Ersättning ska dock endast betalas för utnyttjande som sker efter det att handlingarna i patentärendet tidigast skulle ha offentliggjorts enligt 7 kap. 1 § patentlagen (2024:000), om ett beslut enligt 6 eller 16 § inte hade meddelats.

I fråga om talan om ersättning enligt första stycket ska bestämmelserna i 15 kap. 12 § patentlagen tillämpas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skadestånd för utnyttjande av en försvarsuppfinning som omfattas av ett beslut om hemlighållande.

Paragrafen ändras till följd av den nya patentlagen.

15.3 Förslaget till lag om ändring i växtförädlarrättslagen (1997:306)

7 kap. Licens

3 a § En innehavare av ett patent på en bioteknisk uppfinning, som inte kan utnyttja den utan att göra intrång i en tidigare registrerad växtförädlarrätt, kan få en tvångslicens att utnyttja den växtsort som skyddas av växtförädlarrätten. En sådan licens meddelas endast om sökanden visar att uppfinningen utgör ett viktigt tekniskt framsteg av betydande ekonomiskt intresse i förhållande till växtsorten.

Om en innehavare av en växtförädlarrätt får en tvångslicens i ett patent, har patenthavaren rätt att på skäliga villkor få en tvångslicens (motlicens) att utnyttja den skyddade växtsorten.

Bestämmelser om möjlighet för en växtförädlare att under vissa förutsättningar få en tvångslicens att utnyttja en patentskyddad uppfinning finns i 13 kap. 7 § patentlagen (2024:000).

Paragrafen innehåller regler om tvångslicens för att utnyttja en växtsort som skyddas av växtförädlarrätt.

Paragrafen ändras till följd av den nya patentlagen.

15.4 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

31 kap. Sekretess till skydd för enskild i annan verksamhet med anknytning till näringslivet

Patentansökan m.m.

Patentansökan

20 § Sekretess gäller i ärende om ansökan om patent för uppgift om uppfinning eller företagshemlighet, om inte annat följer av *patentlagen (2024:000)*.

Paragrafen innehåller regler om sekretess i ett ärende om ansökan om patent.

Paragrafen ändras till följd av den nya patentlagen.

36 kap. Sekretess till skydd för enskild i vissa mål och ärenden hos domstol, i vissa fall av medling, i ärenden om rättshjälp, m.m.

Affärs- eller driftförhållanden, uppfinningar eller forskningsresultat

2 a § Sekretess gäller hos domstol i mål om ett sådant skadeståndskrav som avses i *19 kap. 4 § patentlagen (2024:000)* för uppgift om affärs- eller driftförhållanden som förekommer i processen vid den enhetliga patentdomstolen, om det kan antas att den som uppgiften rör lider skada om uppgiften röjs.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst trettio år.

Paragrafen innehåller regler om sekretess i svensk domstol för uppgift om affärs- eller driftförhållanden som förekommer i processen vid den enhetliga patentdomstolen.

Paragrafen ändras till följd av den nya patentlagen.

42 kap. Riksdagens ombudsmän, Justitiekanslern, Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden och undersökningskommissioner, m.m.

Riksdagens ombudsmän och Justitiekanslern

4 b § Sekretess gäller hos Justitiekanslern i ärende om ett sådant skadeståndskrav som avses i *19 kap. 4 § patentlagen (2024:000)* för uppgift om affärs- eller driftförhållanden som förekommer i processen vid den enhetliga patentdomstolen, om det kan antas att den som uppgiften rör lider skada om uppgiften röjs.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst trettio år.

Paragrafen innehåller regler om sekretess hos Justitiekanslern för uppgift om affärs- eller driftförhållanden som förekommer i processen vid den enhetliga patentdomstolen.

Paragrafen ändras till följd av den nya patentlagen

15.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:188) om patent- och marknadsdomstolar

1 kap. Inledande bestämmelser

4 § Patent- och marknadsdomstolen handlägger mål och ärenden enligt det som föreskrivs i

1. lagen (1949:345) om rätten till arbetstagares uppfinningar, lagen (1971:1078) om försvarsuppfinningar, lagen (1978:152) om svensk domstols behörighet i vissa mål på patenträttens område m.m., växtförädlarrättslagen (1997:306) och *patentlagen (2024:000)*.

2. lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk, mönsterskyddslagen (1970:485), lagen (1992:1685) om skydd för kretsmönster för halvledarprodukter, varumärkeslagen (2010:1877), lagen (2017:322) om medling i vissa upphovsrättstvister, lagen (2018:1653) om företagsnamn och lagen (2018:1654) om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel,

3. konkurrenslagen (2008:579), marknadsföringslagen (2008:486), lagen (1984:292) om avtalsvillkor mellan näringsidkare, lagen (1994:1512) om avtalsvillkor i konsumentförhållanden, försäkringsavtalslagen (2005:104), lagen (2005:590) om insyn i vissa finansiella förbindelser m.m., lagen (2006:484) om franchisegivares informationsskyldighet, lagen (2010:510) om lufttransporter, lagen (2010:1350) om uppgiftsskyldighet i fråga om marknads- och konkurrensförhållanden, lagen (2014:836) om näringsförbud, lagen (2014:1344) med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar, konkurrensskadelagen (2016:964), lagen (2016:977) om kollektiv förvaltning av upphovsrätt, lagen (2020:514) med kompletterande bestämmelser till EU:s plattformsförordning och lagen (2023:730) om gruppaltan till skydd för konsumenters kollektiva intressen, och

4. annan lag.

Paragrafen reglerar vilka mål och ärenden som handläggs i patent- och marknadsdomstolen.

Paragrafen ändras till följd av den nya *patentlagen*.

3 kap. Förfarandet

3 § Patent- och registreringsverket ska inte vara part i domstolen i ärenden om invändning mot ett meddelat patent enligt *patentlagen (2024:000)* eller mot en registrering enligt mönsterskyddslagen (1970:485) eller varumärkeslagen (2010:1877). Statens jordbruksverk ska inte vara part i domstolen i ärenden om invändning mot en registrering enligt växtförädlarrättslagen (1997:306).

Paragrafen reglerar beslutsmyndighetens partsställning vid överklagande till domstol.

Paragrafen ändras till följd av den nya *patentlagen*.

4 § I ärenden om invändning mot ett meddelat patent enligt *patentlagen (2024:000)* eller mot en registrering enligt mönsterskyddslagen (1970:485), växtförädlarrättslagen (1997:306) eller varumärkeslagen (2010:1877) ska vardera parten svara för sina rättegångskostnader om det inte finns särskilda skäl.

Paragrafen reglerar fördelningen av rättegångskostnader i ärenden om invändning mot ett meddelat patent eller mot registrering av andra immateriella rättigheter.

Paragrafen ändras till följd av den nya patentlagen.

15.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:818) om den offentliga sektorns tillgängliggörande av data

1 kap. Inledande bestämmelser

10 § Lagen gäller inte för data som

1. omfattas av en sådan ensamrätt som följer av mönsterskyddslagen (1970:485), lagen (1992:1685) om skydd för kretsmönster för halvledarprodukter, växtförädlarrättslagen (1997:306), varumärkeslagen (2010:1877), lagen (2018:1653) om företagsnamn *eller patentlagen (2024:000)*,

2. tredje man innehar rätt till enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk,

3. utgörs av datorprogram, eller

4. utgörs av logotyper, heraldiska vapen eller insignier.

Paragrafen regler undantag för vissa data som omfattas av immaterialrättslig lagstiftning.

Paragrafen ändras till följd av den nya patentlagen.

Sammanfattning av betänkandet Ny patentlag (SOU 2015:41)

Uppdraget

Utredningen har tidigare avgett delbetänkandet *Patentlagen och det enhetliga europeiska patentsystemet* (SOU 2013:48), där utredningen föreslog de författningsändringar som bedömdes nödvändiga till följd av införandet av det enhetliga patentsystemet i EU och inrättandet av den enhetliga europeiska patentdomstolen.

I detta slutbetänkande presenteras utredningens förslag i de återstående delarna av uppdraget. Det avser främst en moderniserad patentlag, som ska ersätta den nu gällande patentlagen, samt en patentförordning som ska ersätta den nu gällande patentkungörelsen.

Uppdraget har också innefattat några sakfrågor. Översynen av patentlagen har aktualiserat en del mindre frågor. Utredningen har utöver detta genom tilläggsdirektiv fått i uppdrag att behandla bl.a. ytterligare några frågor om det enhetliga patentsystemet.

I enlighet med sitt uppdrag har utredningen redovisat författningsförslagen angående det enhetliga patentsystemet inte bara i den nya patentlagen och patentförordningen utan även som ändringar i gällande rätt.

Den nya patentlagen och den nya patentförordningen

Utredningens förslag till ny patentlag innebär för det första en språklig modernisering av de nu gällande bestämmelserna. Den nya patentlagen ska enligt förslaget vara kapitelindeldad med separat paragrafnumrering för varje kapitel. Paragraferna ska vara kortare än i den nuvarande patentlagen. Lagen ska också innehålla underrubriker som ger information om innehållet i paragraferna och som knyter samman paragrafer som hör ihop till sitt innehåll.

Den nya patentlagen har enligt förslaget ett inledande kapitel, där lagens tillämpningsområde och innehåll klargörs. Det innebär att det redan i lagens inledning kommer att framgå vilka olika vägar det finns till ett patent med verkan i Sverige.

En del av bestämmelserna i lagen anpassas till motsvarande artiklar i den europeiska patentkonventionen (EPC). Det gäller på flera områden, men mest tydligt är det när det gäller villkoren för att få ett patent. Skälet för anpassningarna till EPC är att konventionen kommit att få stort inflytande på området. Svenska domstolar ska redan i dag, inom ramen för den svenska lagstiftningen, beakta den praxis som finns hos den europeiska patentmyndigheten (EPO) vid tillämpningen av EPC. Utredningen har bedömt att en anpassning av bestämmelsernas utformning både förenklar rättstillämpningen i Sverige och gynnar tillgängligheten till lagen för dess användare, som ofta arbetar på en internationell marknad.

I övrigt behålls i stora delar systematiken i den nuvarande patentlagen. Den nya patentförordningen ska enligt förslaget vara kapitelindeldad. Även förordningen ska ha separat paragrafnumrering för varje kapitel och innehålla underrubriker som upplyser om paragrafernas innehåll.

Vissa bestämmelser har flyttats från lagen till förordningen. Andra bestämmelser har flyttats i motsatt riktning. Syftet har varit att regleringen ska överensstämma med nuvarande syn på förhållandet mellan lag och förordning.

Ensamrätten

Utredningen föreslår att bestämmelserna i patentlagen om vilka handlingar som omfattas av patenthavarens ensamrätt och vilka begränsningar det finns i ensamrätten ska harmoniseras med artiklarna 25–27 och 29 i domstolsavtalet. Harmoniseringen är i första hand språklig och strukturell. Sakligt sett är skillnaderna ganska små, och består huvudsakligen i att användning av biologiskt material i syfte att odla fram, upptäcka eller utveckla nya växtsorter samt viss användning av datorprogram undantas från patenthavarens ensamrätt.

Straffbart patentintrång

Utredningens analys av tillämpningen av patentlagens straffbestämmelser leder till slutsatsen att den nuvarande åtalsprövningsregeln ger ett mycket begränsat utrymme för att väcka ett allmänt åtal för patentintrång. Det finns dock enligt utredningen inte några entydiga skäl som talar för att antalet patenträttsliga åtal borde vara större än nu. Utredningen föreslår därför inte några ändringar i åtalsreglerna.

Grundhandlingsbegreppet

Bland de förslag till sakliga ändringar som den allmänna översynen av patentlagen och patentkungörelsen har gett upphov till är det förslaget att ta bort grundhandlingsbegreppet som har störst betydelse.

I dag gäller enligt patentlagen att en patentansökan inte får ändras så att den kommer att omfatta något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen. De närmare reglerna om ändring finns i patentkungörelsen, där det framgår att ramen för de tillåtna ändringarna utgörs av det som har stöd i ansökans grundhandlingar. Med grundhandling avses i en ansökan om svenskt patent den beskrivning av uppfinningen med tillhörande ritningar och det eller de patentkrav (den del av ansökan som definierar den patentsökta uppfinningen) på svenska, engelska, danska eller norska som fanns ingivna på ansökans ingivningsdag eller som först gavs in därefter.

Eftersom ansökningar kan ges in på vilket språk som helst innebär den nuvarande regleringen att användningen av grundhandlingsbegreppet för att ange ramen för patentansökan inte stämmer med lagbestämmelsen om att det är ansökan på ingivningsdagen som är avgörande. Enligt utredningens förslag ska grundhandlingsbegreppet tas bort. I stället ska det, precis som vid tillämpningen av EPC, vara ansökan på ingivningsdagen som – oavsett vilket språk den är skriven på – ska vara avgörande för vilka ändringar som får göras i ansökan.

Frågor som gäller det enhetliga patentsystemet

Av de frågor som gäller det enhetliga patentsystemet har den viktigaste varit att överväga möjligheterna att få verkan i Sverige för ett europeiskt patent för vilket EPO har avslagit en begäran om enhetlig verkan.

För att ett europeiskt patent som inte har enhetlig verkan ska få verkan i Sverige krävs att patenthavaren ger in översättningar i Sverige och betalar en avgift. Detta kallas att patentet valideras i Sverige. Valideringen ska ske inom tre månader från det att det europeiska patentet meddelades.

Om patenthavaren i stället väljer att begära enhetlig verkan men begäran avslås av EPO kan de tre månaderna för validering ha gått innan beslutet meddelas. Även om EPO bara undantagsvis kommer att avslå en begäran om enhetlig verkan har det bedömts få orimliga konsekvenser om det sker. Det skulle nämligen kunna göra att patenthavaren inte har möjlighet att få verkan för ett i övrigt giltigt europeiskt patent. För att det enhetliga patentsystemet av den här anledningen inte ska uppfattas som riskabelt föreslår utredningen att tremånadersfristen för validering i en sådan situation ska löpa från det att avslagsbeslutet fått laga kraft. Även fristen för att betala den första årsavgiften i Sverige ska räknas från avslagsbeslutet.

Övriga frågor som gäller det enhetliga patentsystemet har främst att göra med hur det ska säkerställas att uppgifter i det svenska patentregistret och i det register för enhetligt patentskydd som EPO kommer att föra ska bli så rättvisande och heltäckande som möjligt.

Konsekvenser och ikraftträdande

Den redaktionella översynen och den språkliga moderniseringen gör den nya patentlagen mer lättillgänglig än sin föregångare, vilket är ägnat att främja rättssäkerheten.

Enligt utredningens bedömning medför förslaget bara begränsade ekonomiska konsekvenser.

De lagändringar som tidigare har beslutats med anledning av det enhetliga patentsystemet träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Som det här författningsförslaget är uppbyggt förutsätter det att det enhetliga patentsystemet genomförs. Det kan alltså träda i kraft samtidigt med detta eller vid en senare tidpunkt. Även de aktuella författningsförslagen föreslås därför träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Förslag till patentlag

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Uppfinnarrätt

1 § Den som har gjort en uppfinning kan efter ansökan få patent på uppfinningen i Sverige enligt denna lag. Flera personer kan göra en uppfinning tillsammans.

Uppfinnarens rätt att söka patent på uppfinningen kan gå över till någon annan. Uppfinnarens namn ska dock anges i en patentansökan och i den patentskrift som ska finnas tillgänglig när ett patent meddelas.

Patenträttighet

2 § Genom patentet får patenthavaren en tidsbegränsad ensamrätt till uppfinningen, såsom den anges i patentkraven.

Grundläggande bestämmelser om patentkrav finns i 3 kap. 1 § och 4 kap. 6 §.

Lagens tillämpningsområde

3 § Denna lag innehåller bestämmelser om

1. svenska patent,
2. europeiska patent som har validerats i Sverige, och
3. europeiska patent med enhetlig verkan.

Svenska patent

4 § Med svenskt patent avses ett patent som meddelas i Sverige enligt denna lag till följd av en ansökan om svenskt patent, vilket innefattar en internationell patentansökan som fullföljts i Sverige och en ansökan om europeiskt patent som omvandlats till en ansökan om svenskt patent.

Internationella patentansökningar

5 § Med internationell patentansökan avses en ansökan som görs enligt den i Washington den 19 juni 1970 avslutade konventionen om patentsamarbete, konventionen om patentsamarbete (PCT), SÖ 1980:1.

Europeiska patent

6 § Med europeiskt patent avses ett patent som meddelas av det europeiska patentverket (EPO) enligt den i München den 5 oktober 1973 avslutade konventionen om meddelade av europeiska patent, den europeiska patentkonventionen (EPC), SÖ 1980:2.

En ansökan om europeiskt patent görs enligt konventionen.

7 § Ett europeiskt patent kan ha enhetlig verkan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2012 av den 17 december 2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd.

Lagens innehåll

8 § I lagen finns bestämmelser om

- patenterbara uppfinningar (2 kap.),
- ensamrätten (3 kap.),
- patentansökan och meddelande av patent (4 kap.),
- offentlighet i patentansökningsärenden (5 kap.),
- prioritet (6 kap.),
- invändnings- och begränsningsförfarandena (7 kap.),
- patentets upphörande och överföring (8 kap.),
- internationella patentansökningar (9 kap.),
- europeiska patent (10 kap.),
- licens (11 kap.),
- pantsättning (12 kap.),
- straffansvar, vitesförbud, skadestånd m.m. (13 kap.),
- informationsföreläggande och intrångsundersökning (14 kap.),
- årsavgifter (15 kap.),
- överklagande, rättegången m.m. (16 kap.), och
- handläggning av mål i den enhetliga europeiska patentdomstolen (17 kap.).

I 18 kap. finns övriga bestämmelser. Därutöver finns ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.

Arbetstagares uppfinningar

9 § Särskilda bestämmelser om rätten till uppfinningar som har gjorts inom ramen för en anställning finns i lagen (1949:345) om rätten till arbetstagares uppfinningar.

Försvarsuppfinningar

10 § Särskilda bestämmelser om uppfinningar av betydelse för Sveriges försvar finns i lagen (1971:1078) om försvarsuppfinningar.

2 kap. Patenterbara uppfinningar

Det patenterbara området

1 § Patent kan beviljas på uppfinningar inom alla teknikområden. Som en uppfinning anses inte det som enbart är

1. en upptäckt, vetenskaplig teori eller matematisk metod,
2. en konstnärlig skapelse,
3. en plan, regel eller metod för intellektuell verksamhet, för spel eller för affärsverksamhet eller ett datorprogram, eller
4. en presentation av information.

Växter och djurraser

2 § Patent beviljas inte på växter eller djurraser. Patent kan dock beviljas på en uppfinning som avser växter eller djur, om uppfinningens genomförbarhet inte är tekniskt begränsad till en viss växtsort eller djurras. Vad som avses med växtsort framgår av 1 kap. 3 § växtförädlarrättslagen (1997:306).

Biologiskt material

3 § Patent kan beviljas på en produkt som består av eller innehåller biologiskt material eller på ett förfarande genom vilket biologiskt material framställs, bearbetas eller används. Ett biologiskt material som isoleras från sin naturliga miljö eller framställs genom ett tekniskt förfarande kan vara föremål för en uppfinning även om det redan förekommer i naturen. Biologiskt material omfattar material som innehåller genetisk information och som kan reproducera sig självt eller kan reproduceras i ett biologiskt system.

Biologiska och mikrobiologiska förfaranden

4 § Patent beviljas inte på ett väsentligen biologiskt förfarande för framställning av växter eller djur. Med detta avses ett förfarande som i sin helhet består i naturliga företeelser, som korsning eller urval. Patent kan dock beviljas på ett mikrobiologiskt förfarande eller ett annat tekniskt förfarande eller på en produkt som framställs genom ett sådant förfarande. Med mikrobiologiskt förfarande avses ett förfarande som utförs på mikrobiologiskt material eller genom vilket sådant material används eller framställs.

Människokroppen

5 § Patent beviljas inte på människokroppen i dess olika bildnings- och utvecklingsstadier och inte heller på enbart upptäckten av en av dess beståndsdelar, inbegripet en gensekvens eller en delsekvens av en gen.

Patent kan dock beviljas på en isolerad beståndsdel av människokroppen eller en på annat sätt genom ett tekniskt förfarande framställd beståndsdel, inbegripet en gensekvens eller en delsekvens av en gen, även om denna beståndsdelens struktur är identisk med strukturen hos en naturlig beståndsdel.

Kirurgisk och terapeutisk behandling samt diagnostisering

6 § Patent beviljas inte på ett sådant förfarande för kirurgisk eller terapeutisk behandling eller för diagnostisering som ska utövas på människor eller djur. Patent kan dock beviljas på produkter, bland annat ämnen och blandningar av ämnen, för användning vid ett förfarande av detta slag.

Utnyttjanden som strider mot allmän ordning eller goda seder

7 § Patent beviljas inte på en uppfinning vars yrkesmässiga utnyttjande skulle strida mot allmän ordning eller goda seder. Ett utnyttjande ska inte anses strida mot allmän ordning eller goda seder endast på den grunden att det är förbjudet i lag eller annan författning.

Vid tillämpningen av första stycket ska bland annat följande anses strida mot allmän ordning eller goda seder:

1. förfaranden för kloning av mänskliga varelser,
2. förfaranden för ändring i den genetiska identiteten hos mänskliga könsceller,
3. användning av mänskliga embryon för industriella eller kommersiella ändamål,
4. sådana förfaranden för ändring i den genetiska identiteten hos djur som kan förorsaka dem lidande och som inte medför några påtagliga medicinska fördelar för människor eller djur.

Det som sägs i tredje stycket 4 om ett förfarande för ändring i den genetiska identiteten hos djur tillämpas också på djur som framställs genom ett sådant förfarande.

Patenterbarhetsvillkoren

8 § Patent beviljas bara på en uppfinning som är ny, har uppfinningshöjd och kan tillämpas industriellt.

Nyhet

9 § En uppfinning är ny om den, såsom den anges i patentkraven, inte tillhör känd teknik.

10 § Att uppfinningen ska vara ny hindrar inte att patent beviljas på ett ämne eller en blandning av ämnen som tillhör känd teknik

1. för användning vid ett förfarande som avses i 6 §, om användningen av ämnet eller blandningen av ämnen vid något sådant förfarande inte tillhör känd teknik, eller

2. för en specifik användning vid ett förfarande som avses i 6 §, om en sådan användning inte tillhör känd teknik.

Uppfinningshöjd

11 § En uppfinning, såsom den anges i patentkraven, har uppfinningshöjd om den, med hänsyn till känd teknik, inte ligger nära till hands för en fackman.

Känd teknik

12 § Med känd teknik avses allt som före dagen för en patentansökan har blivit allmänt tillgängligt, vare sig detta skett genom skrift, föredrag, utnyttjande eller på annat sätt.

13 § Innehållet i en patentansökan som har gjorts i Sverige före ansökningsdagen för den ansökan som ska prövas anses vid bedömningen av nyhetsvillkoret tillhöra känd teknik om den tidigare ansökan blir allmänt tillgänglig enligt 5 kap. 1 §. En sådan tidigare ansökan ska däremot inte beaktas vid bedömningen av om uppfinningen har uppfinningshöjd.

Bestämmelser om att en internationell patentansökan eller en ansökan om europeiskt patent i vissa fall har samma verkan som en ansökan om svenskt patent finns i 9 kap. 4 och 16 §§ samt 10 kap. 3 §.

Offentliggöranden som inte hindrar patent

14 § Patent får beviljas även om uppfinningen inom sex månader innan patentansökan gjordes blivit allmänt tillgänglig

1. till följd av uppenbart missbruk i förhållande till sökanden eller någon som sökanden fått sin rätt från, eller

2. genom att sökanden eller någon som sökanden fått sin rätt från har förevisat uppfinningen vid en sådan officiell eller officiellt erkänd internationell utställning som avses i den i Paris den 22 november 1928 avslutade konventionen om internationella utställningar (SÖ 1996:30).

Industriell tillämpbarhet

15 § En uppfinning är industriellt tillämpbar om den, såsom den anges i patentkraven, kan tillverkas eller användas inom något slag av industri.

3 kap. Ensamrätten**Patentets skyddsomfång**

1 § Patentets skyddsomfång bestäms av patentkraven. Vid tolkning av patentkraven får ledning hämtas från beskrivningen.

Biologiskt material

2 § Den ensamrätt som ett patent ger för ett biologiskt material, som på grund av uppfinningen har bestämda egenskaper, omfattar allt biologiskt material i identisk eller differentierad form med dessa egenskaper som erhålls ur det biologiska materialet genom reproduktion eller mångfaldigande.

Den ensamrätt som ett patent ger för ett förfarande som gör det möjligt att framställa ett biologiskt material, som på grund av uppfinningen har bestämda egenskaper, omfattar, förutom det biologiska material med dessa egenskaper som direkt framställs genom detta förfarande, allt annat biologiskt material i identisk eller differentierad form med samma egenskaper som genom reproduktion eller mångfaldigande erhålls från det först framställda biologiska materialet.

Den ensamrätt som ett patent ger för en produkt som innehåller eller består av genetisk information omfattar, med undantag för sådant som enligt 2 kap. 5 § första stycket inte kan utgöra en patenterbar uppfinning, allt material i vilket produkten införlivas och i vilket den genetiska informationen innefattas och utövar sin funktion.

Utnyttjanden som omfattas av ensamrätten*Direkta utnyttjanden*

3 § Ett patent ger patenthavaren rätt att hindra tredje man från att utan patenthavarens samtycke

1. tillverka, bjuda ut, föra ut på marknaden eller använda den patentskyddade produkten eller föra in eller inneha produkten för något av dessa ändamål,

2. använda ett patentskyddat förfarande eller, om tredje man känner till eller borde ha känt till att förfarandet inte får användas utan patenthavarens samtycke, bjuda ut det för användning i Sverige, och

3. bjuda ut, föra ut på marknaden eller använda en produkt som har tillverkats enligt ett patentskyddat förfarande eller föra in eller inneha produkten för något av dessa ändamål.

Indirekta utnyttjanden

4 § Ett patent ger patenthavaren rätt att hindra tredje man från att utan patenthavarens samtycke erbjuda eller tillhandahålla andra än den som har rätt att utnyttja den patentskyddade uppfinningen sådana medel för att utöva den i Sverige som hänför sig till något väsentligt i uppfinningen, om tredje man känner till eller borde ha känt till att medlen är lämpade och avsedda att användas vid utövande av uppfinningen.

Är medlen varor som allmänt förekommer i handeln, gäller detta endast om tredje man verkar för att den som medlen tillhandahållits ska utföra en handling som är förbjuden enligt 3 §.

Den som utför sådana handlingar som avses i 5 § 1, 2, 4 eller 5 ska inte anses ha rätt att utnyttja uppfinningen i den mening som avses i andra stycket.

Utnyttjanden som inte omfattas av ensamrätten

5 § De rättigheter som ett patent ger ska inte omfatta något av följande:

1. Handlingar som utförs privat och utan kommersiellt syfte.
2. Handlingar som utförs i experimentellt syfte och avser själva uppfinningen.
3. Användning av biologiskt material i syfte att odla fram, upptäcka eller utveckla nya växtsorter.
4. Handlingar som är tillåtna enligt artikel 13.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82 EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/28/EEG, eller artikel 10.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG2 av den 6 november 2001 om upprättande av humanläkemedel, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/27/EG, i fråga om varje patent som omfattar produkten i enlighet med något av dessa direktiv.
5. Beredning på apotek av ett läkemedel enligt läkares förskrivning i ett enskilt fall eller åtgärder med läkemedel som beretts på detta sätt.
6. Användning av den patentskyddade uppfinningen ombord på fartyg från länder som är parter i Parisunionen för skydd av den industriella äganderätten eller medlemmar i Världshandelsorganisationen (WTO). Detta gäller bara användning för fartygets egna behov på själva fartyget eller i maskineriet, riggen, utrustningen eller andra tillbehör, när sådana fartyg tillfälligt eller oavsiktligt kommer in på vatten som tillhör Sverige.
7. Användning av den patentskyddade uppfinningen vid konstruktion eller drift av luftfartyg eller markfordon eller andra transportmedel, eller av tillbehör till dessa, från länder som är parter i Parisunionen för skydd av den industriella äganderätten eller medlemmar i Världshandelsorganisationen (WTO), när dessa tillfälligt eller oavsiktligt kommer in på svenskt territorium.

8. Handlingar som avses i artikel 27 i konventionen om internationell civil luftfart av den 7 december 1944 (SÖ 1946:2), när handlingarna avser ett luftfartyg från ett land som är part i den konventionen men inte en avtalsslutande medlemsstat där patentet har verkan.

9. En jordbrukares egen användning av sin skörd för reproduktion eller mångfaldigande i det egna jordbruket, förutsatt att det vegetabiliska reproduktionsmaterialet sålts eller på annat sätt saluförts av patenthavaren eller med dennes samtycke till jordbrukaren för användning i jordbruket. Omfattningen av och villkoren för en sådan användning motsvarar det som anges i artikel 14 i förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt, i den ursprungliga lydelsen.

10. En jordbrukares användning av skyddade djurbesättningar för jordbruksändamål, förutsatt att avelsdjur eller annat animaliskt reproduktionsmaterial sålts eller på annat sätt saluförts till jordbrukaren av patenthavaren eller med dennes samtycke och att djuret eller annat animaliskt reproduktionsmaterial görs tillgängligt inom den egna jordbruksverksamheten. Användningen omfattar dock inte försäljning av djuret eller materialet inom ramen för yrkesmässig reproduktionsverksamhet eller i syfte att bedriva sådan verksamhet.

11. Handlingar och användning av insamlad information som tillåts enligt artiklarna 5 och 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/24/EG av den 23 april 2009 om rättsligt skydd för datorprogram, i den ursprungliga lydelsen, särskilt genom dess bestämmelser om dekompilering och samverkansförmåga.

12. Handlingar som är tillåtna enligt artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/44/EG av den 6 juli 1998 om rättsligt skydd för biotekniska uppfinningar, i den ursprungliga lydelsen.

Konsumtion av ensamrätten

6 § De rättigheter som ett patent ger ska inte omfatta handlingar som avser en produkt som skyddas av patentet efter det att produkten har förts ut på marknaden av patenthavaren eller med dennes samtycke, om inte patenthavaren har giltiga skäl för att motsätta sig ytterligare kommersialisering av produkten.

För användarrätt

7 § Den som utnyttjade en uppfinning yrkesmässigt i Sverige eller hade vidtagit väsentliga åtgärder för sådant utnyttjande när ansökan om patent gjordes på uppfinningen får trots patentet fortsätta utnyttjandet, förutsatt att

1. det tidigare utnyttjandet inte innefattade något uppenbart missbruk i förhållande till patentsökanden eller någon från vilken patentsökanden härleder sin rätt, och

2. utnyttjandet sker inom ramen för den tidigare utnyttjandeformen.

En rätt enligt första stycket får övergå till någon annan endast tillsammans med den rörelse där rätten uppkommit eller har avsetts att bli utnyttjad.

Skyddstiden

8 § Ett meddelat patent kan upprätthållas i 20 år från den dag då patentansökan gjordes.

Tilläggskydd

9 § Tilläggskydd eller förlängd giltighetstid för ett tilläggskydd kan meddelas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggskydd för läkemedel. Tilläggskydd kan också meddelas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggskydd för växtskyddsmedel.

4 kap. Patentansökan och meddelande av patent

Patentansökan

Var ansökan ska göras

1 § En ansökan om patent ska göras hos Patent- och registreringsverket eller, i fall som avses i 9 kap., hos en patentmyndighet i en annan stat eller hos en internationell organisation.

Sökanden ska betala föreskriven ansökningsavgift.

Ansökans innehåll

2 § En ansökan om patent ska innehålla

1. en beskrivning av uppfinningen,
2. ett eller flera patentkrav,
3. ritningar som det hänvisas till i beskrivningen,
4. uppgift om hur uppfinningen kan tillämpas industriellt, om det inte följer av uppfinningens art,
5. uppgift om uppfinnarens namn och adress och, om patent söks av någon annan än uppfinnaren, grunden för sökandens rätt att söka patent på uppfinningen, samt
6. ett sammandrag.

Om uppfinningen avser en gensekvens eller en delsekvens av en gen, ska det alltid anges i ansökan hur uppfinningen kan tillämpas industriellt.

3 § Beskrivning, patentkrav och sammandrag i en patentansökan ska vara skrivna på svenska eller engelska. I ansökan ska det anges om patent ska meddelas i svensk eller engelsk lydelse.

Beskrivningen

4 § Beskrivningen av uppfinningen ska vara så tydlig och utförlig att en fackman med ledning av den kan utöva uppfinningen.

5 § Om en uppfinning avser ett biologiskt material som varken är allmänt tillgängligt eller i ansökningshandlingarna kan beskrivas så att en fackman med ledning av dessa kan utöva uppfinningen, ska det biologiska materialet deponeras senast den dag då ansökan görs. Detsamma gäller om uppfinningen innebär användning av ett sådant material.

Det biologiska materialet ska därefter fortlöpande finnas deponerat så att den som enligt denna lag är berättigad att få prov från materialet kan få sitt prov levererat i Sverige.

Om ett deponerat biologiskt material upphör att vara livsdugligt eller om prov inte kan tillhandahållas från materialet av någon annan orsak, får materialet ersättas med en ny deposition av samma biologiska material. I så fall ska den nya depositionen anses gjord redan den dag då den tidigare depositionen gjordes.

Patentkraven

6 § Patentkraven ska genom tekniska särdrag ange den uppfinning sökanden vill få skyddad. Patentkraven ska vara klara och koncisa samt ha stöd i beskrivningen.

Sammandraget

7 § Sammandraget ska ge teknisk information om innehållet i patentansökan men får inte tillmätas betydelse i något annat avseende.

Ansökans enhetlighet

8 § Patentansökan ska avse en enda uppfinning eller en grupp av uppfinningar som har ett sådant tekniskt samband att ansökan inte kan anses omfatta av varandra oberoende uppfinningar.

Delning

9 § Om flera uppfinningar är beskrivna i ansökan på ingivningsdagen, får sökanden dela den i flera ansökningar. Det ska framgå av en ansökan om den har uppkommit genom delning. Den ursprungliga ansökans nummer ska anges.

Ingivningsdagen för en ansökan

10 § Ingivningsdagen för en patentansökan är den dag då följande uppgifter har getts in:

1. en uttrycklig eller underförstådd uppgift om att det som getts in är en ansökan om patent,
2. uppgifter som gör det möjligt för Patent- och registreringsverket att avgöra vem sökanden är och att kontakta honom eller henne, och
3. något som framstår som
 - a) en beskrivning av uppfinningen eller
 - b) ritningar som avser uppfinningen, eller
4. en hänvisning till en tidigare gjord patentansökan och, om denna ansökan inte gjorts till Patent- och registreringsverket, en kopia av ansökan samt uppgift om dess ingivningsdag, nummer och vilken patentmyndighet den getts in till.

11 § En ansökan som har kommit till genom delning ska på sökandens begäran anses gjord samtidigt med den ursprungliga ansökan.

Ändring av en patentansökan

12 § En ansökan om patent får inte ändras på ett sådant sätt att patent söks på något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen.

Handläggningen av patentansökningar

13 § Patent- och registreringsverket behöver inte påbörja handläggningen av en patentansökan förrän ansökningsavgiften har betalats.

Bestämmande av ingivningsdag

14 § Om kraven för att besluta en ingivningsdag enligt 10 § inte är uppfyllda och Patent- och registreringsverket har uppgifter som gör det möjligt att kontakta sökanden, ska verket förelägga sökanden att avhjälpa bristerna inom två månader från dagen för föreläggandet.

Om bristerna inte har avhjälpits inom den tiden, ska någon patentansökan inte anses ingiven och ärendet avskrivras. Detsamma gäller om ett föreläggande inte har kunnat ges och bristerna inte har avhjälpits inom två månader från den dag då någon av uppgifterna enligt 10 § gavs in. Om bristerna har avhjälpits i tid, ska som ingivningsdag för patentansökan gälla den dag då samtliga brister avhjälpits, om inte något annat följer av 15 §.

15 § Om Patent- och registreringsverket vid prövningen enligt 10 § anser att det saknas en del av beskrivningen eller en ritning som det hänvisas till i beskrivningen eller patentkraven, ska sökanden föreläggas att komplettera handlingarna inom två månader från dagen för föreläggandet. Om en komplettering med sådana utelämnade delar görs inom den tiden, ska som ingivningsdag gälla den senare dag då kompletteringen gjorts, om inte något annat följer av andra stycket eller 16 §. Detsamma gäller om ett föreläggande inte getts men en komplettering gjorts inom två månader från den dag då någon av uppgifterna enligt 10 § gavs in.

Om kompletterande delar av en ansökan återtas inom en månad från det att de gavs in i enlighet med första stycket, ska den ursprungliga ingivningsdagen för ansökan gälla.

16 § Om kompletterande delar av en ansökan har getts in i enlighet med 15 § första stycket, ska den ursprungliga ingivningsdagen gälla, om

1. prioritet från en tidigare ansökan åberopas och de kompletterande delarna i sin helhet framgår av den tidigare ansökan, och
2. sökanden begär det och han eller hon ger in en kopia av den tidigare ansökan inom den tid som anges i 15 § första stycket.

En kopia som avses i första stycket 2 behöver inte ges in, om den tidigare ansökan har getts in till Patent- och registreringsverket.

Andra brister i ansökan

17 § Om sökanden, i andra fall än som avses i 10, 14 och 15 §§, inte har följt vad som är föreskrivet om ansökan eller om Patent- och registreringsverket anser att det finns något annat som hindrar att ansökan beviljas, ska sökanden föreläggas att inom en viss tid yttra sig eller vidta rättelse. Om sökanden inte inom den förelagda tiden yttrar sig eller vidtar någon åtgärd för att avhjälpa en anmärkt brist, ska ansökan avskrivras.

En avskriven ansökan ska återupptas, om sökanden inom fyra månader efter utgången av den förelagda tiden yttrar sig eller vidtar åtgärder för att avhjälpa bristerna och inom samma tid betalar en återupptagningsavgift.

Om sökanden inte betalar årsavgift enligt 15 kap., ska ansökan avskrivras utan föregående föreläggande. En ansökan som har avskrivits på denna grund får inte återupptas.

Avslag

18 § Om det även efter det att yttrande har getts in finns hinder mot att bifalla ansökan och sökanden har haft tillfälle att yttra sig över hindret, ska ansökan avslås, om det inte finns anledning att ge sökanden ett nytt föreläggande.

Kungörande av beslut om avslag och avskrivning

19 § Om Patent- och registreringsverket avskriver eller avslår en ansökan som har blivit tillgänglig för var och en ska beslutet kungöras när det har fått laga kraft.

Granskning av flera uppfinningar i en ansökan

20 § Om ansökan inte bedöms uppfylla villkoret i 8 §, ska den i patentkraven först angivna uppfinningen granskas.

Sökanden ska ges möjlighet att få övriga i patentkraven angivna uppfinningar granskade inom ramen för samma ansökan. I sådana fall ska sökanden betala en föreskriven avgift för varje uppfinning utöver den först granskade.

Internationell nyhetsgranskning

21 § Om sökanden begär det och betalar en särskild avgift, ska Patent- och registreringsverket låta ansökan bli föremål för sådan nyhetsgranskning vid internationell nyhetsgranskningsmyndighet som avses i artikel 15.5 i konventionen om patentsamarbete (PCT).

Bättre rätt till en patentsökt uppfinning

22 § Om någon inför Patent- och registreringsverket påstår sig ha bättre rätt till att söka patent på uppfinningen än sökanden och saken bedöms tveksam, får Patent- och registreringsverket förelägga honom eller henne att väcka talan vid domstol inom en viss tid. Om föreläggandet inte följs, ska påståendet lämnas utan avseende vid den fortsatta prövningen av patentansökan.

Om en tvist om bättre rätt till uppfinningen pågår vid domstol, får patentansökan förklaras vilande i väntan på att målet avgörs slutligt.

23 § Visar någon inför Patent- och registreringsverket att han eller hon har bättre rätt till uppfinningen än sökanden, ska Patent- och registreringsverket efter yrkande överföra ansökan på honom eller henne. Den som får patentansökan överförd på sig ska betala en ny ansökningsavgift.

Om ett yrkande om överföring har framställts, får ansökan inte avskrivras, avslås eller bifallas förrän yrkandet prövats slutligt.

Meddelande av patent

24 § Om ansökan är fullständig och Patent- och registreringsverket inte funnit något hinder mot patent, ska verket underrätta sökanden om att patent kan meddelas.

Inom två månader från dagen för underrättelsen ska sökanden betala en fastställd meddelandeavgift och, om patentkraven är skrivna på engelska, ge in en översättning till svenska av patentkraven. Om detta inte sker, ska ansökan avskrivas. En avskriven ansökan ska återupptas, om sökanden inom fyra månader efter utgången av de två månaderna fullgör sina skyldigheter och dessutom betalar en föreskriven återupptagningsavgift.

Söks patent av en uppfinnare som har avsevärda svårigheter att betala meddelandeavgiften, får Patent- och registreringsverket befria sökanden från avgiften, om sökanden skriftligen begär det inom två månader från dagen för underrättelsen. Om Patent- och registreringsverket avslår begäran, ska en avgift som betalas inom två månader därefter anses betald i rätt tid.

25 § Om sökanden har fullgjort det som krävs enligt 24 § och Patent- och registreringsverket fortfarande inte funnit något hinder mot patent, ska ansökan bifallas. Beslutet ska kungöras.

När beslutet att bifalla patentansökan har kungjorts, är ett patent meddelat. Ett meddelat patent ska antecknas i patentregistret. Ett patentbrev ska också utfärdas.

Patentskriften

26 § Från och med den dag då patentet meddelas ska en patentskrift finnas tillgänglig hos Patent- och registreringsverket. Patentskriften ska innehålla beskrivning, patentkrav och sammandrag samt uppgifter om patenthavaren och uppfinnaren.

5 kap. Offentlighet i patentansökningsärenden

När handlingarna blir offentliga

1 § Från och med den dag då patentet meddelas ska handlingarna i ärendet hållas tillgängliga för var och en.

Om patent inte meddelats inom 18 månader från den dag då patentansökan gjordes, ska handlingarna ändå hållas tillgängliga därefter. Detsamma gäller om patent inte har meddelats inom 18 månader från den dag från vilken prioritet begärs. Om ansökan har avskrivits eller avslagits, ska handlingarna hållas tillgängliga endast om sökanden begär att ansökan återupptas, överklagar eller gör en framställning enligt 18 kap. 7 eller 8 §.

På begäran av sökanden ska handlingarna hållas tillgängliga tidigare än vad som följer av första och andra styckena.

Kungörande

2 § När handlingarna i ärendet blir tillgängliga utan att något patent har meddelats ska det kungöras. Om en översättning av patentkraven ges in efter det att kungörelse har skett, ska en särskild kungörelse angående översättningen utfärdas om sökanden betalar föreskriven avgift för detta.

Handlingar som innehåller företagshemligheter

3 § Innehåller en handling en företagshemlighet, får Patent- och registreringsverket efter yrkande besluta att handlingen inte får lämnas ut, om

1. handlingen inte rör en uppfinning på vilken patent söks eller har meddelats, och
2. det finns särskilda skäl mot att lämna ut handlingen.

Om ett sådant yrkande har framställts, får handlingen inte lämnas ut förrän yrkandet har avslagits genom ett beslut som har fått laga kraft.

Deponerat biologiskt material

4 § Om ett biologiskt material har deponerats enligt 4 kap. 5 §, har var och en, med de begränsningar som föreskrivs i denna paragraf, rätt att få prov från materialet sedan handlingarna har blivit allmänt tillgängliga enligt 1 §. Detta gäller oavsett om patentet har upphört eller förklarats ogiltigt. Prov får inte lämnas ut till någon som till följd av föreskrift i lag eller annan författning inte får ta befattning med det deponerade materialet. Prov får inte heller lämnas ut till någon vars befattning med provet kan antas vara förbunden med en påtaglig risk med hänsyn till materialets skadebringande egenskaper.

5 § Till dess att patent har meddelats eller patentansökan har avgjorts slutligt utan att ha lett till patent får prov från en deposition lämnas endast till en särskild sakkunnig, om sökanden begär det. Om patentansökan avslås eller återkallas, gäller motsvarande under en period av 20 år från den dag då ansökan lämnades in.

6 § Den som vill få ett prov ska begära det skriftligen hos Patent- och registreringsverket och lämna en förbindelse för att förebygga missbruk av provet. Om ett prov får lämnas ut endast till en särskild sakkunnig, ska förbindelsen i stället lämnas av denna.

6 kap. Prioritet

Förutsättningar för prioritet

1 § Om sökanden begär det, ska en ansökan om patent på en uppfinning, vid bedömningen av villkoren om nyhet och uppfinningshöjd samt vid tillämpningen av bestämmelserna om för användarrätt i 3 kap. 7 §, anses gjord samtidigt med en tidigare ansökan (prioritet), om uppfinningen inom tolv månader före ingivningsdagen har angetts i den tidigare ansökan och den avser

1. patent i Sverige,
2. patent, uppfinnarcertifikat eller skydd som nyttighetsmodell
 - a) i en främmande stat som är ansluten till Pariskonventionen den 20 mars 1883 för skydd av den industriella äganderätten (SÖ 1970:60), eller
 - b) i en stat som är ansluten eller ett område som är anslutet till avtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen (WTO), eller
3. skydd som avser någon annan stat eller något annat område, om motsvarande prioritet från en ansökan om svenskt patent medges där den

tidigare ansökan gjorts och om där gällande lagstiftning i huvudsak överensstämmer med Pariskonventionen för skydd av den industriella äganderätten.

2 § För att sökanden ska ha rätt till prioritet krävs att sökanden följer föreskrifterna i 3–9 §§.

En begäran om prioritet eller en rättelse i en sådan begäran får inte göras om sökanden begärt tidigare offentliggörande enligt 5 kap. 1 § tredje stycket.

3 § Prioritet kan grundas endast på den första ansökan som uppfinningen har angetts i.

Om den som har gjort den första ansökan eller hans eller hennes rättsinnehavare senare till samma myndighet har gett in en ansökan som avser samma uppfinning, får den senare ansökan åberopas som prioritetsgrundande. Detta gäller dock bara om den tidigare ansökan när den senare ansökan ges in

1. har återkallats, avskrivits eller avslagits utan att ha blivit allmänt tillgänglig, och

2. inte kvarlämnar någon rätt som grundas på den eller har utgjort grund för någon rätt till prioritet.

Om någon har fått prioritet på grund av en senare ansökan enligt andra stycket, får den tidigare ansökan inte längre åberopas som grund för prioritet.

Partiell prioritet

4 § En sökande kan få prioritet för en del av en ansökan (partiell prioritet).

Prioritet från flera ansökningar

5 § Prioritet kan för en och samma ansökan åberopas från flera tidigare ansökningar. Detta gäller även om de tidigare ansökningarna avser olika länder.

Prioritet vid delade ansökningar

6 § Om ansökan delas ska en begäran om prioritet för den ursprungliga ansökan också omfatta en ny ansökan som uppkommer genom delningen.

Begäran om prioritet för en ansökan om svenskt patent

7 § Om sökanden vill begära prioritet från en tidigare ansökan, ska begäran ges in inom 16 månader från ingivningsdagen för den ansökan som åberopas som prioritetsgrundande eller, om den tidpunkten infaller senare, inom 4 månader från ingivningsdagen enligt 4 kap. 10 eller 14–16 § för den senaste ansökan.

Sökanden får inom den tid och under de förutsättningar som anges i första stycket göra en ändring i en begäran om prioritet genom en anmälan om detta till Patent- och registreringsverket.

Om ändringen innebär att ingivningsdagen för den ansökan som åberopas som prioritetsgrundande blir en tidigare dag än den

ursprungligen åberopade ingivningsdagen, ska den nya ingivningsdagen Bilaga 2
gälla vid tillämpningen av första stycket.

Begäran om prioritet för en internationell patentansökan

8 § Om det är fråga om en internationell patentansökan enligt 9 kap., ska prioritet begäras i ansökan eller inom 16 månader från ingivningsdagen för den ansökan som åberopas som prioritetsgrundande

Sökanden får inom samma tid göra en ändring i en begäran om prioritet genom en anmälan om detta till den mottagande myndigheten eller Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO). Om ändringen innebär att sökanden begär prioritet från en annan ansökan än den som ursprungligen åberopats, ska sökanden i anmälan lämna de uppgifter om ansökan som anges i första stycket. En sådan anmälan ska ges in inom 16 månader från ingivningsdagen för den ansökan som åberopas som prioritetsgrundande. Om ändringen innebär att ingivningsdagen blir en tidigare dag än den ursprungligen åberopade ingivningsdagen, ska anmälan göras inom 16 månader från den nya ingivningsdagen. Sökanden har dock alltid möjlighet att göra en anmälan om ändring inom 4 månader från den internationella ingivningsdagen.

Handlingar som ska ges in

9 § Inom 16 månader från den dag från vilken prioritet begärs ska sökanden ge in följande handlingar till Patent- och registreringsverket gällande den ansökan som åberopas som prioritetsgrundande:

1. ett bevis om sökandens namn och om ingivningsdagen utfärdad av den myndighet som har tagit emot ansökan, och
2. en av samma myndighet bestyrkt kopia av ansökan.

Om beviset eller kopian inte har kommit in inom den tiden, ska Patent- och registreringsverket underrätta sökanden och ge denne möjlighet att uppfylla kraven inom 2 månader från dagen för underrättelsen.

Beviset eller kopian behöver dock inte ges in om den tidigare ansökan har getts in till Patent- och registreringsverket.

10 § Om det är fråga om en internationell patentansökan ska sökanden ge in det bevis som avses i 9 § första stycket 1 bara om Patent- och registreringsverket förelägger sökanden att göra det.

I stället för att ge in en kopia enligt 9 § första stycket 2 får sökanden i enlighet med regel 17.1 i tillämpningsföreskrifterna till konventionen om patentsamarbete (PCT)

1. ge in kopian av den tidigare ansökan till Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO) eller till den mottagande myndigheten, eller

2. begära att kopian eller ansökan överförs till WIPO.

Om en kopia av den tidigare ansökan har kommit in till WIPO, får Patent- och registreringsverket kräva en kopia och en översättning av en sådan kopia endast i enlighet med regel 17.2 i tillämpningsföreskrifterna till PCT.

7 kap. Invändnings- och begränsningsförfarandena

Invändningar mot ett meddelat patent

Hur förfarandet inleds

1 § Andra än patenthavaren får invända mot ett meddelat patent. En invändning ska göras skriftligen hos Patent- och registreringsverket inom nio månader från den dag då patentet meddelades.

Patent- och registreringsverket ska underrätta patenthavaren om invändningen och ge denne tillfälle att yttra sig.

Om patentet har meddelats med beskrivning, patentkrav och sammandrag skrivna på engelska, får Patent- och registreringsverket förelägga patenthavaren att ge in en översättning av beskrivningen och sammandraget till svenska. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om att verket annars kan låta göra en sådan översättning på patenthavarens bekostnad.

Invändning mot patent som upphört att gälla

2 § Ett invändningsärende får inledas eller fortsätta även om patentet upphör att gälla till följd av avstående eller bristande avgiftsbetalning.

Återkallade invändningar

3 § Om invändningen återkallas, får invändningsförfarandet ändå fullföljas om det finns särskilda skäl. Invändningsgrunder 4 § Patent- och registreringsverket ska efter invändning upphäva patentet, om

1. det har meddelats någon som inte har rätt till det enligt 1 kap. 1 §,
2. det har meddelats trots att villkoren i 2 kap. inte är uppfyllda,
3. beskrivningen av uppfinningen inte uppfyller kravet i 4 kap. 4 §, eller
4. det omfattar något som inte framgick av ansökan när den gjordes.

Upprätthållande av patentet i ändrad lydelse

5 § Patent- och registreringsverket ska förklara att patentet upprätthålls i ändrad lydelse, om patenthavaren under invändningsförfarandet har gjort sådana ändringar att hinder inte finns enligt 4 § mot att patentet upprätthålls i sin ändrade lydelse. Ändringarna får inte heller medföra att patentskyddets omfattning utvidgas. Patentkraven ska även efter ändring vara klara och koncisa samt ha stöd i beskrivningen.

Om patentkraven är skrivna på engelska, får patentet upprätthållas i ändrad lydelse bara om patenthavaren har gett in en översättning till svenska av patentkraven i den ändrade lydelsen.

Kungörande m.m.

6 § När Patent- och registreringsverkets beslut om en invändning har fått laga kraft, ska det kungöras. Om beslutet innebär att patentet ändras, ska en ny patentskrift finnas tillgänglig hos verket och ett nytt patentbrev utfärdas.

Patentbegränsning

Begäran om patentbegränsning

7 § En patenthavare får hos Patent- och registreringsverket begära att ett eller flera patentkrav och, om det behövs, beskrivningen ändras så att patentskyddets omfattning begränsas (patentbegränsning).

Bestämmelserna om patentbegränsning gäller inte i fråga om europeiska patent med enhetlig verkan som avses i 1 kap. 7 §. De tillämpas dock i fråga om tilläggsskydd som har meddelats av Patent- och registreringsverket, även om grundpatentet är ett europeiskt patent med enhetlig verkan.

För en begäran om patentbegränsning ska patenthavaren betala föreskriven avgift.

8 § Om patentkraven är skrivna på engelska, ska patenthavaren vid en begäran om patentbegränsning ge in en översättning till svenska av patentkraven i den lydelse som begärs.

Handläggningen av ärenden om patentbegränsning

9 § En begäran om patentbegränsning ska avslås om det vid tidpunkten för begäran i fråga om patentet pågår

1. ett invändningsförfarande
 - a) enligt 1 §,
 - b) enligt artikel 99 i den europeiska patentkonventionen (EPC), eller
2. ett mål om ogiltighet enligt 8 kap. 5 §.

Om patenthavaren har begärt eller begär att patentet ska begränsas eller upphävas enligt artikel 105 a i konventionen, ska en begäran om patentbegränsning förklaras vilande tills det europeiska patentverket (EPO) meddelat slutligt beslut i frågan.

10 § En begäran om patentbegränsning får inte utan berörda rättighetshavares samtycke bifallas så länge patentet är utmätt, belagt med kvarstad eller taget i anspråk genom betalningssäkring eller en tvist om överföring av patentet pågår vid en domstol.

11 § Patent- och registreringsverket ska förelägga patenthavaren att inom en viss tid vidta rättelse, om

1. bestämmelserna i 7 och 8 §§ inte har följts,
2. de ändrade patentkraven inte är klara och koncisa eller inte har stöd i beskrivningen,
3. de ändrade patentkraven medför att patentet skulle omfatta något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen, eller
4. de ändrade patentkraven medför att patentets skyddsomfång skulle utvidgas.

Om patenthavaren inte hörs av eller om begäran även efter det att patenthavaren har yttrat sig inte kan bifallas, ska begäran avslås, om

1. patenthavaren har haft tillfälle att yttra sig över hindret, och
2. det inte finns anledning att ge patenthavaren ett nytt föreläggande.

12 § Om Patent- och registreringsverket anser att det inte finns några hinder mot att bifalla en begäran om patentbegränsning, ska patentet begränsas i enlighet med begäran.

Beslutet gäller från ingivningsdagen för patentansökan.

Kungörande m.m.

13 § Patent- och registreringsverket ska kungöra ett beslut om patentbegränsning samt utfärda ett nytt patentbrev och hålla en ny patentskrift tillgänglig.

8 kap. Patentets upphörande och överföring

Upphävande på patenthavarens begäran

Begäran om upphävande

1 § En patenthavare får hos Patent- och registreringsverket begära att patentet upphävs. Bestämmelserna om upphävande på patenthavarens begäran gäller inte i fråga om europeiska patent med enhetlig verkan som avses i 1 kap. 7 §. De tillämpas dock i fråga om tilläggsskydd som har meddelats av Patent- och registreringsverket, även om grundpatentet är ett europeiskt patent med enhetlig verkan.

För begäran ska patenthavaren betala föreskriven avgift.

Handläggningen av ärenden om upphävande

2 § En begäran om upphävande ska avslås om det vid tidpunkten för begäran i fråga om patentet pågår

1. ett invändningsförfarande

a) enligt 7 kap. 1 §,

b) enligt artikel 99 i den europeiska patentkonventionen (EPC), eller

2. ett mål om ogiltighet enligt 5 §. Om patenthavaren har begärt eller begär att patentet ska begränsas eller upphävas enligt artikel 105 a i konventionen, ska en begäran enligt 1 § förklaras vilande tills det europeiska patentverket (EPO) meddelat slutligt beslut i frågan.

3 § En begäran om upphävande får inte utan berörda rättighetshavares samtycke bifallas så länge patentet är utmätt, belagt med kvarstad eller taget i anspråk genom betalningssäkring eller en tvist om överföring av patentet pågår vid en domstol.

4 § Om Patent- och registreringsverket anser att det inte finns några hinder mot att bifalla begäran om upphävande, ska patentet upphävas. Beslutet gäller från ingivningsdagen för patentansökan.

Utebliven årsavgift

5 § Om årsavgift inte betalas för patent enligt 15 kap., anses det ha upphört vid ingången av det avgiftsår för vilket avgiften inte har betalats.

Ogiltighet

Ogiltighetsgrunder

6 § Behörig domstol ska på yrkande förklara patentet ogiltigt, om

1. det har meddelats någon som inte har rätt till det enligt 1 kap. 1 §,
2. det har meddelats trots att villkoren i 2 kap. inte är uppfyllda,
3. beskrivningen av uppfinningen inte uppfyller kravet i 4 kap. 4 §,
4. det omfattar något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen,

eller

5. skyddsomfånget har utvidgats efter meddelandet.

Ett patent får inte förklaras ogiltigt på den grunden att den som har fått patentet har haft rätt till bara en viss andel i det.

Patentbegränsning vid partiell ogiltighet

7 § Om patentet är ogiltigt endast till en viss del, ska patentets skyddsomfång på yrkande av patenthavaren begränsas i motsvarande utsträckning genom en ändring av patentkraven, om

1. de ändrade patentkraven är klara och koncisa samt har stöd i beskrivningen,
2. de ändrade patentkraven inte medför att patentet skulle omfatta något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen, eller
3. de ändrade patentkraven inte medför att patentets skyddsomfång skulle utvidgas, och
4. patenthavaren, när patentkraven är skrivna på engelska, har gett in en översättning till svenska av patentkraven i den ändrade lydelsen.

En översättning som avses i första stycket 4 ska biläggas domen och det ska framgå av bilagan att det är patentkravens lydelse på engelska som gäller.

Talan om ogiltighet

8 § Den som vill få ett patent ogiltigförklarat får föra talan om detta vid domstol. En myndighet får föra en sådan talan om det är påkallat från allmän synpunkt.

En talan som grundas på att någon annan har fått patentet än den som har rätt till det enligt 1 kap. 1 § får dock föras endast av den som påstår sig ha sådan rätt. Talan ska väckas inom ett år från det att den som påstår sig ha sådan rätt fick kännedom om att patentet meddelats och de övriga omständigheter som talan grundas på. Om patenthavaren var i god tro när patentet meddelades eller när det övergick till honom eller henne, får talan dock inte väckas senare än tre år efter det att patentet meddelats.

Överföring av patent

9 § Har någon fått patent på en uppfinning utan att ha rätt till det enligt 1 kap. 1 §, ska rätten på talan av den som har rätt till patentet överföra patentet på honom eller henne. Bestämmelserna i 8 § andra stycket ska tillämpas när det gäller tiden för att väcka talan.

Om den som fråntas patentet i god tro har börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige eller vidtagit väsentliga åtgärder för det, får han eller hon mot skäligen ersättning och på skäligen villkor i övrigt fortsätta det påbörjade utnyttjandet eller genomföra det planerade utnyttjandet.

Utnyttjandet måste dock ske inom ramen för den påbörjade eller planerade utnyttjandeformen.

En sådan rätt har under motsvarande förutsättningar även den som har en licens som är antecknad i patentregistret. En rätt som avses i andra stycket får överlåtas till någon annan endast tillsammans med den rörelse där rätten utnyttjas eller har avsetts bli utnyttjad.

Avstående från patent

10 § Avstår patenthavaren skriftligen hos Patent- och registreringsverket från patentet, ska verket förklara att patentet har upphört i sin helhet. Beslutet gäller från beslutsdagen.

Är patentet utmätt, belagt med kvarstad eller taget i anspråk genom betalningssäkring eller pågår en tvist om överföring av patentet vid domstol, får patentet inte förklaras ha upphört så länge utmätningen, kvarstaden eller betalningssäkringen består eller tvisten inte blivit avgjord slutligt.

Paragrafen gäller inte i fråga om europeiska patent med enhetlig verkan som avses i 1 kap. 7 §. Den tillämpas dock i fråga om tilläggskydd som har meddelats av Patent- och registreringsverket, även om grundpatentet är ett europeiskt patent med enhetlig verkan.

Kungörande m.m.

11 § Patent- och registreringsverket ska kungöra om ett patent

1. har upphävts eller upphört att gälla, eller
2. genom en dom som har fått laga kraft har förklarats ogiltigt eller blivit överfört.

Om patentet har ändrats genom en dom som fått laga kraft, ska en ny patentskrift finnas tillgänglig hos patentmyndigheten och ett nytt patentbrev utfärdas.

9 kap. Internationella patentansökningar

Vart ansökan ska ges in

1 § En internationell patentansökan ges in till en sådan patentmyndighet eller internationell organisation som enligt konventionen om patent-samarbete (PCT) och tillämpningsföreskrifterna till denna är behörig att ta emot den (mottagande myndighet).

Patent- och registreringsverket som mottagande myndighet

2 § Patent- och registreringsverket är mottagande myndighet för internationella patentansökningar från sökande som

1. är svenska medborgare,
2. har hemvist i Sverige,
3. driver rörelse i Sverige, eller
4. är juridiska personer som bildats enligt svensk lag.

Första stycket gäller också om en internationell patentansökan görs av flera och någon av de sökande är en sådan fysisk eller juridisk person som avses i första stycket.

För en internationell patentansökan som ges in till Patent- och registreringsverket i egenskap av mottagande myndighet ska sökanden betala föreskriven avgift.

3 § Att Patent- och registreringsverket är behörig mottagande myndighet hindrar inte att en internationell patentansökan ges in till det europeiska patentverket (EPO).

Verkan av en internationell patentansökan

4 § En internationell patentansökan, för vilken den mottagande myndigheten har fastställt en internationell ingivningsdag, ska i Sverige ha samma verkan som en ansökan om svenskt patent med samma ingivningsdag. Innehållet i ansökan ska dock anses tillhöra känd teknik enligt 2 kap. 13 bara om ansökan fullföljts enligt 5 §.

Fullföljd av ansökan i Sverige

5 § En sökande som vill fullfölja en internationell patentansökan i Sverige ska inom 31 månader från den internationella ingivningsdagen eller, om prioritet begärts, den dag från vilken prioriteten begärs till Patent- och registreringsverket

1. ge in
 - a) en kopia av den internationella patentansökan, eller
 - b) en översättning av ansökan till svenska eller engelska, om ansökan är skriven på något annat språk, och
2. betala föreskriven avgift. Om sökanden har betalat avgiften i tid, får den översättning eller kopia som krävs ges in högst två månader senare, förutsatt att en tilläggsavgift betalas inom den senare fristen.

Handläggningen av fullföljda ansökningar

6 § Om en internationell patentansökan har fullföljts enligt 5 §, tillämpas 4 kap. för ansökan och dess handläggning, om inte något annat anges i denna paragraf, 8 § eller 10–14 §§.

Ansökan får endast på begäran av sökanden tas upp till prövning före utgången av den frist som gäller enligt 5 § första stycket. Om patentansökan uppfyller de krav på form och innehåll som föreskrivs i konventionen om patentsamarbete (PCT) och tillämpningsföreskrifterna till konventionen, ska ansökan godtas i dessa avseenden.

Ansökans offentlighet

7 § Om inte något annat följer av 8 §, blir handlingarna i ansökningsärendet tillgängliga enligt 5 kap. 1 § andra och tredje styckena redan innan ansökan har fullföljts så snart sökanden har fullgjort sin skyldighet enligt 5 § att till Patent- och registreringsverket ge in

1. en kopia av ansökan, eller
2. en översättning av ansökan till svenska eller engelska, om ansökan är skriven på något annat språk.

8 § Patent- och registreringsverket får inte utan sökandens samtycke offentliggöra ansökan förrän Världsgorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO) har publicerat den.

När ansökan ska anses återkallad

9 § En internationell patentansökan ska anses återkallad såvitt avser Sverige i de fall som avses i artikel 24.1. i och ii i konventionen om patentsamarbete (PCT). Detsamma gäller om sökanden inte följer föreskrifterna i 5 §.

10 § Om en del av en internationell patentansökan inte har varit föremål för internationell förberedande patenterbarhetsprövning på grund av att sökanden inskränkt patentkraven efter att ha uppmanats av en myndighet för sådan prövning att antingen inskränka kraven eller betala tilläggsavgifter, ska den del av ansökan som inte prövats anses återkallad hos Patent- och registreringsverket. Detta gäller inte om sökanden betalar föreskriven avgift inom två månader från det att Patent- och registreringsverket underrättat sökanden om att ansökan kan komma att anses återkallad i den delen.

Tidpunkten för meddelande av patent eller beslut om avslag

11 § Patent- och registreringsverket får inte meddela patent eller avslå ansökan tidigare än fyra månader från utgången av den frist för fullföljd av den internationella patentansökan som anges i 5 § första stycket, om inte sökanden samtycker till att ansökan avgörs innan dess.

12 § Patent- och registreringsverket får inte meddela patent förrän Världsgorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO) har publicerat ansökan.

Överprövning av vissa beslut

13 § Om en del av en internationell patentansökan inte har varit föremål för internationell nyhetsgranskning eller internationell förberedande patenterbarhetsprövning på grund av att ansökan har bedömts omfatta av varandra oberoende uppfinningar och att sökanden inte inom föreskriven tid har betalat tilläggsavgift enligt konventionen om patentsamarbete (PCT), ska Patent- och registreringsverket pröva om bedömningen var riktig.

Om Patent- och registreringsverket anser att bedömningen var riktig, ska den delen av ansökan som inte har varit föremål för sådan granskning eller prövning anses återkallad hos Patent- och registreringsverket. Detta gäller inte om sökanden betalar föreskriven avgift till verket inom två månader från det verket sände en underrättelse till honom eller henne om sitt ställningstagande.

Om Patent- och registreringsverket anser att bedömningen inte var riktig, ska verket fortsätta handläggningen av ansökan i dess helhet.

14 § Ett beslut enligt 13 § första stycket, genom vilket Patent- och registreringsverket har funnit att en patentansökan omfattar av varandra

oberoende uppfinningar, får överklagas av sökanden. I sådana fall gäller Bilaga 2
16 kap. 2 §.

Om rätten kommer fram till att Patent- och registreringsverkets beslut var riktigt, räknas fristen för att betala sådan avgift som avses i 13 § andra stycket från det att verket sände en underrättelse till sökanden om rättens lagakraftvunna beslut.

15 § Har den mottagande myndigheten vägrat att fastställa internationell ingivningsdag för en internationell patentansökan eller förklarat att ansökan ska anses återkallad eller att ett yrkande om att ansökan ska omfatta Sverige ska anses återkallat, ska Patent- och registreringsverket på begäran av sökanden pröva om detta beslut var riktigt. Detsamma gäller i fråga om beslut av Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO) att ansökan ska anses återkallad.

Begäran om prövning enligt första stycket ska framställas till WIPO. Sökanden ska till Patent- och registreringsverket ge in en översättning av ansökan samt betala fastställd ansökningsavgift.

Om Patent- och registreringsverket kommer fram till att den mottagande myndighetens eller WIPO:s beslut inte var riktigt, ska verket handlägga ansökan enligt 4 kap. Om en internationell ingivningsdag inte har fastställts av den mottagande myndigheten, ska ansökan anses gjord den dag som Patent- och registreringsverket anser borde ha fastställts som internationell ingivningsdag. Uppfyller ansökan de krav på form och innehåll som föreskrivs i konventionen om patentsamarbete (PCT) och tillämpningsföreskrifterna till konventionen, ska ansökan godtas i dessa avseenden.

16 § Innehållet i en ansökan som har tagits upp till handläggning enligt 15 § anses tillhöra känd teknik enligt 2 kap. 13 §, om ansökan blir allmänt tillgänglig enligt 5 kap. 1 §.

10 kap. Europeiska patent

Var ansökan ska göras

1 § En ansökan om ett europeiskt patent görs hos det europeiska patentverket (EPO). En sådan ansökan får även ges in till Patent- och registreringsverket, som ska vidarebefordra den till EPO. En ansökan som avses i artikel 76 i den europeiska patentkonventionen (EPC) (europeisk delad ansökan) ska dock alltid ges in till EPO.

Rättsverkan av europeiska patent och ansökningar om europeiskt patent

2 § Ett europeiskt patent har samma rättsverkan som ett svenskt patent och följer även i övrigt samma bestämmelser som ett sådant patent, om något annat inte föreskrivs i denna lag.

3 § En ansökan om europeiskt patent, för vilken det europeiska patentverket (EPO) har fastställt ingivningsdag, har i Sverige samma verkan som en ansökan om svenskt patent med samma ingivningsdag. Om

ansökan har prioritet enligt den europeiska patentkonventionen (EPC) från en tidigare dag än ingivningsdagen, ska sådan prioritet beaktas.

Vid tillämpning av 2 kap. 13 § ska publiceringen av en europeisk patentansökan som sker enligt artikel 93 i EPC jämföras med att ansökan blir allmänt tillgänglig enligt 5 kap. 1 §. Detta gäller även en publicering som avses i artikel 153.3 eller 153.4 i EPC, om denna publicering av EPO jämföras med en publicering som sker enligt artikel 93.

Validering i Sverige

Åtgärder för validering

4 § Ett europeiskt patent har verkan som ett svenskt patent endast om sökanden har validerat det på följande sätt. Inom tre månader efter den dag då det europeiska patentverket (EPO) kungjort sitt beslut att bifalla patentansökan ska sökanden till Patent- och registreringsverket

1. ge in en översättning, på det sätt som föreskrivs i 7 §, av den text med vilken patentet meddelats av EPO, och

2. betala en avgift för offentliggörandet.

Om EPO beslutar att ett europeiskt patent ska upprätthållas i ändrad lydelse eller begränsas, gäller motsvarande även i fråga om den ändrade texten.

Bestämmelserna om validering gäller inte i fråga om europeiska patent med enhetlig verkan som avses i 1 kap. 7 §.

5 § Om patenthavaren har begärt enhetlig verkan som avses i 1 kap. 7 § men begäran har avslagits, ska tiden för att fullgöra åtgärderna för validering enligt 4 § räknas från dagen då avslagsbeslutet fått laga kraft.

Förhindrande av dubbelt patentskydd

6 § Om ett europeiskt patent får enhetlig verkan som avses i 1 kap. 7 §, är sökandens åtgärder för validering enligt 4 § utan verkan.

Översättningar vid validering

7 § Patentkraven ska alltid ges in i översättning till svenska. Har patentet meddelats på tyska eller franska, ska beskrivningen ges in i översättning till svenska eller engelska.

Kungörande m.m.

8 § Översättningen ska hållas tillgänglig för var och en. Den ska dock inte hållas tillgänglig förrän det europeiska patentverket (EPO) har publicerat den europeiska patentansökan.

Om patentet har validerats och EPO har kungjort sitt beslut att meddela patentet eller beslutat att det europeiska patentet ska upprätthållas i ändrad lydelse eller begränsas, ska detta kungöras av Patent- och registreringsverket.

Återställande av förlorade rättigheter

9 § Om en patenthavare inte inom föreskriven tid har vidtagit en åtgärd för validering, tillämpas det som anges i 18 kap. 7 § om patentsökande.

Om det med stöd av den paragrafen förklaras att åtgärden ska anses vidtagen i rätt tid, ska det kungöras av Patent- och registreringsverket.

Om någon, efter det att tiden för att vidta en åtgärd enligt 4 § gått ut men innan kungörelsen utfärdades, i god tro börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige eller vidtagit väsentliga åtgärder för det, har han eller hon den rätt som anges i 18 kap. 10 §.

Provisoriskt patentskydd

10 § Om en europeisk patentansökan har publicerats enligt den europeiska patentkonventionen (EPC) och en översättning till svenska av patentkraven i deras publicerade lydelse har getts in till Patent- och registreringsverket samt föreskriven avgift betalats, ska verket utfärda en kungörelse om detta och hålla översättningen tillgänglig för var och en.

Om någon yrkesmässigt utnyttjar en uppfinning som söks skyddad i en ansökan om europeiskt patent efter det att kungörelse utfärdats enligt första stycket, tillämpas bestämmelserna om patentintrång, förutsatt att ansökan leder till patent för Sverige. I sådana fall omfattar patentskyddet dock endast det skydd som framgår såväl av de publicerade patentkraven som av patentkraven enligt patentet.

Till straff får inte dömas och ersättning för skada får bestämmas endast enligt 13 kap. 7 § andra stycket.

Bestämmelserna i 13 kap. 9 § tillämpas inte om ersättningstalan väcks senast ett år efter det att tiden för invändning mot det europeiska patentet gått ut eller, om invändning gjorts, senast ett år efter det att det europeiska patentverket (EPO) beslutat att patentet ska upprätthållas.

Översättningsars rättsverkan

11 § Om en text har översatts och getts in till Patent- och registreringsverket i enlighet med 7 eller 10 §, gäller textens lydelse på handläggningsspråket vid det europeiska patentverket (EPO).

När en sådan översättning hålls tillgänglig av Patent- och registreringsverket, ska det framgå att det är textens lydelse på handläggningsspråket vid EPO som gäller.

Verkan av beslut av det europeiska patentverket (EPO)

Beslut om upphävande och patentbegränsning

12 § Om det europeiska patentverket (EPO) har beslutat att begränsa eller helt eller delvis upphäva ett europeiskt patent, ska detta ha samma verkan som om patentet i motsvarande mån begränsats eller förklarats ogiltigt i Sverige. För att ett begränsningsbeslut ska få verkan i Sverige måste dock förutsättningarna i 4 § vara uppfyllda. Patent- och registreringsverket ska kungöra beslutet.

Beslut om återställande enligt den europeiska patentkonventionen (EPC)

13 § Om det europeiska patentverket (EPO) har beslutat att begränsa eller helt eller delvis upphäva ett europeiskt patent men verket sedan enligt den europeiska patentkonventionen (EPC) förklarar patenthavaren eller sökanden återinsatt i tidigare rättigheter, gäller detta även i Sverige.

Detsamma gäller om det beträffande en europeisk patentansökan inträtt ett sådant förhållande som avses i 15 §.

Om någon i god tro har börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige eller vidtagit väsentliga åtgärder för det efter det att beslutet meddelades eller förhållandet inträdde men innan EPO har utfärdat en kungörelse om förklaring som avses i första stycket, har han eller hon den rätt som anges i 18 kap. 10 §.

Undanröjande av besvärskammarens beslut

14 § Om det europeiska patentverket (EPO) har undanröjt ett beslut enligt artikel 112 a i den europeiska patentkonventionen (EPC), gäller beslutet om undanröjande även i Sverige.

Om ett europeiskt patent har fått verkan i Sverige efter det att EPO beslutat om undanröjande av ett beslut, ska 13 § andra stycket tillämpas, om utnyttjandet påbörjats eller åtgärder vidtagits innan beslutet om undanröjande kungjordes. Motsvarande gäller om patentskyddets omfattning för ett europeiskt patent med verkan i Sverige har utvidgats efter det att EPO beslutat om undanröjande av ett beslut.

Avslag

15 § Om en ansökan om europeiskt patent har avslagits, ska detta ha samma verkan som avslag på en ansökan om svenskt patent.

Återkallelse av en ansökan

16 § Om en ansökan om europeiskt patent eller ett yrkande att en sådan ansökan ska omfatta Sverige har återkallats och ansökan inte har återupptagits enligt artikel 121 i den europeiska patentkonventionen (EPC), ska detta ha samma verkan som en återkallelse av en patentansökan hos Patent- och registreringsverket. Detsamma gäller om en sådan återkallelse enligt konventionen ska anses ha skett.

Omvandling av en ansökan om europeiskt patent

17 § Om en ansökan om europeiskt patent som getts in till en nationell patentmyndighet är att anse som återkallad därför att den inte kommit in till det europeiska patentverket (EPO) inom föreskriven tid, ska Patent- och registreringsverket på begäran av sökanden ta upp den som omvandlad till en ansökan om svenskt patent, under förutsättning

1. att begäran ges in till

a) den nationella myndighet som tog emot patentansökan inom 3 månader från det sökanden underrättades om att ansökan ansågs återkallad,

b) Patent- och registreringsverket inom 20 månader från den dag då ansökan gavs in eller, om prioritet yrkas, den dag från vilken prioritet begärs, samt

2. att sökanden betalar föreskriven ansökningsavgift och ger in översättning till svenska eller engelska av patentansökan eller, om ansökan är skriven på engelska, en kopia av ansökan.

Om patentansökan uppfyller de krav på ansökans form som föreskrivs i den europeiska patentkonventionen (EPC) och tillämpningsföreskrifterna till konventionen, ska ansökan godtas i detta avseende.

Utebliven årsavgift

18 § Om årsavgiften inte betalas för ett europeiskt patent i enlighet med 15 kap. anses det ha upphört vid ingången av det avgiftsår för vilket avgiften inte har betalats.

11 kap. Licens

1 § En patenthavare kan ge någon annan rätt att yrkesmässigt utnyttja uppfinningen utan att hindras av patentet (licens). En sådan rätt kan också meddelas av en domstol (tvångslicens).

Licensavtal

2 § En licenstagare får överlåta sin rätt vidare endast om patenthavaren har medgett det.

3 § En licens består om licensgivaren säljer eller i strid med licensavtalet på nytt upplåter licens till patentet. Detsamma gäller om patentet säljs vid utmätning eller i konkurs. Om patentet har pantsatts gäller dock 12 kap. 12 §.

Tvångslicenser

Tvångslicens vid utebliven utövning

4 § En tvångslicens för att utöva en uppfinning i Sverige får meddelas, om

1. det har gått tre år från det att patentet meddelades och fyra år från det att patentansökan gjordes,
2. uppfinningen inte utövas i skälig utsträckning i Sverige, och
3. det saknas godtagbar anledning till att uppfinningen inte utövas.

Vid tillämpning av första stycket 2 jämföras med utövning av en uppfinning införelse av uppfinningen till Sverige från en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller en stat som är ansluten till eller ett område som är anslutet till avtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen (WTO).

Tvångslicens för beroende uppfinningar

5 § En innehavare av ett patent på en uppfinning, vars utnyttjande är beroende av ett patent som tillhör någon annan, kan få en tvångslicens att utnyttja den uppfinning som skyddas av det andra patentet. En sådan licens meddelas endast om sökanden visar att den egna uppfinningen utgör ett viktigt tekniskt framsteg av betydande ekonomiskt intresse i förhållande till den andra uppfinningen.

Om en tvångslicens meddelas enligt första stycket, har innehavaren av det patent till vilket tvångslicens meddelas rätt att på skäliga villkor få en tvångslicens (motlicens) att utnyttja den andra uppfinningen.

Tvångslicens för växtförädlare

6 § En växtförädlare kan få en tvångslicens att utnyttja en patentskyddad uppfinning, om

1. växtförädlaren inte kan få eller utnyttja en växtförädlarrätt eller en gemenskapens växtförädlarrätt utan att göra intrång i patentet,

2. en sådan licens är nödvändig för att växtsorten ska kunna utnyttjas, och

3. växtförädlaren visar att växtsorten utgör ett viktigt tekniskt framsteg av betydande ekonomiskt intresse i förhållande till uppfinningen.

Om en patenthavare får en tvångslicens i en växtförädlarrätt eller en gemenskapens växtförädlarrätt, har innehavaren av växtförädlarrätten rätt att på skäliga villkor få en tvångslicens (motlicens) att utnyttja patenthavarens uppfinning.

Tvångslicens av hänsyn till allmänt intresse

7 § Den som vill utnyttja en uppfinning yrkesmässigt kan få tvångslicens till den om det krävs med hänsyn till ett allmänt intresse av synnerlig vikt.

Tvångslicens vid tidigare utnyttjande

8 § Den som utnyttjade en patentsökt uppfinning yrkesmässigt i Sverige när handlingarna i ansökningsärendet blev tillgängliga enligt 5 kap. 1 § kan, om ansökan leder till patent, få tvångslicens till utnyttjandet, om

1. han eller hon inte kände till patentansökan och inte heller skäligen hade kunnat skaffa sig kännedom om den, och

2. det finns synnerliga skäl. Den som hade vidtagit väsentliga åtgärder för att utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige har under motsvarande förutsättningar samma rätt.

Tvångslicensen kan avse även tid innan patentet meddelades.

Allmänna förutsättningar för tvångslicens

9 § En tvångslicens får beviljas endast den som

1. kan antas ha förutsättningar att utnyttja uppfinningen på ett godtagbart sätt och i överensstämmelse med licensen, och

2. kan visa att han eller hon utan framgång har vänt sig till patenthavaren för att få ett licensavtal på skäliga villkor.

Hur förfarandet inleds

10 § Den som vill få en tvångslicens ska väcka talan om detta vid domstol.

Beslut och villkor

11 § Rätten bestämmer i vilken omfattning uppfinningen får utnyttjas samt fastställer ersättningen och övriga villkor för licensen. Om det behövs på grund av väsentligt ändrade förhållanden, får rätten på yrkande upphäva licensen eller fastställa nya villkor för den.

Patenthavarens rätt när det finns en tvångslicens

12 § En tvångslicens hindrar inte patenthavaren från att själv utnyttja uppfinningen eller att upplåta licenser.

13 § En tvångslicens kan övergå till någon annan endast tillsammans med en rörelse där den utnyttjas eller var avsedd att utnyttjas. För sådana tvångslicenser som avses i 5 eller 6 § gäller dessutom att licensen får överlåtas endast tillsammans med det patent eller den växtförädlarrätt som licensen grundats på.

Bestämmelser om tvångslicenser för utnyttjande av en skyddad växtsort och för en gemenskapens växtförädlarrätt

14 § Bestämmelser om möjlighet för innehavare av ett patent på en bioteknisk uppfinning att under vissa förutsättningar få en tvångslicens att utnyttja en skyddad växtsort finns i 7 kap. 3 a § växtförädlarrättslagen (1997:306) och, i fråga om en gemenskapens växtförädlarrätt, i artikel 29 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt.

Anteckningar i patentregistret

15 § Om en licens har upplåtits eller en tvångslicens meddelats, ska det på begäran antecknas i patentregistret. Om det visas att en i registret antecknad licens eller tvångslicens har upphört att gälla, ska anteckningen om licensen tas bort.

12 kap. Pantsättning

Hur panträtten uppkommer

1 § Ett patent som har meddelats eller har verkan i Sverige kan pantsättas enligt bestämmelserna i detta kapitel. I fråga om europeiska patent med enhetlig verkan som avses i 1 kap. 7 § gäller dock inte 3, 5–7 och 9 §§. Pantsättningen kan också avse

1. en ansökan om svenskt patent,
2. en internationell patentansökan som tagits upp till handläggning enligt 9 kap. 7 eller 15 §, eller
3. en ansökan om europeiskt patent för vilken översättning enligt 10 kap. 10 § finns tillgänglig.

Panträtten i en patentansökan omfattar också en del av ansökan som blir föremål för delning enligt 4 kap. 9 §.

2 § Om det europeiska patentverket (EPO) i det europeiska patentregistret registrerar ett skriftligt avtal om pantsättning av ett europeiskt patent med enhetlig verkan som avses i 1 kap. 7 §, har pantsättningen verkan enligt bestämmelserna i detta kapitel.

I fråga om europeiska patent med enhetlig verkan gäller det som sägs i

- 3 § andra stycket om registrering enligt 3 § första stycket i stället registrering i det europeiska patentregistret,

- 4 § första stycket och 10 § om Patent- och registreringsverket i stället EPO, samt

- 5 § andra stycket om patentregistret i stället det europeiska patentregistret.

3 § Panträtt i ett patent eller en patentansökan uppkommer genom registrering av ett skriftligt avtal om pantsättning av egendomen. Ansökan om registrering görs hos Patent- och registreringsverket. Den som ansöker om registrering ska betala föreskriven avgift.

Pantsättning av ett patent eller en patentansökan gäller från tiden för ansökan om registrering mot den som senare förvärvar äganderätt eller annan rätt till egendomen.

Företrädesordning vid flera upplåtelser av panträtt

4 § Har panträtt upplåtits till flera var för sig, har den upplåtelse företräde för vilken ansökan om registrering först kom in till Patent- och registreringsverket, om inte något annat har avtalats.

Görs samma dag ansökan om registrering av flera upplåtelser, har de sinsemellan företräde efter den tidsföljd i vilken de har ägt rum, om inte annat har avtalats. Om upplåtelseerna är samtidiga eller det inte kan utredas i vilken ordning de har gjorts, har de lika rätt.

Vem som får ansöka om registrering

5 § En ansökan om registrering enligt 3 § får göras av den som har rätt till patentet eller patentansökan eller av den som panträdden har upplåtits till. Sökanden ska styrka upplåtarens rätt till patentet eller patentansökan.

Vid tillämpning av första stycket ska den som i patentregistret anges som patenthavare anses ha rätt till patentet, om inte något annat framkommer i ärendet. Avser ansökan om registrering pantsättning av en patentansökan, ska den som har registrerats hos Patent- och registreringsverket som uppfinnare eller dennes rättsinnehavare anses ha rätt till patentansökan, om inte något annat framkommer i ärendet.

Hinder på grund av upplåtarens bristande behörighet

6 § En ansökan om registrering enligt 3 § får inte bifallas om upplåtaren, när ansökan om registrering görs, inte är behörig att förfoga över egendomen på grund av utmätning, konkurs, omyndighet, betalningssäkring eller kvarstad eller av någon annan anledning.

När en upplåtelse av panträtt kan registreras

7 § Ett avtal om pantsättning av patent kan registreras när patentet har meddelats eller, om avtalet avser ett europeiskt patent, när detta har validerats enligt 10 kap. 4 §.

Ett avtal om pantsättning av en patentansökan kan registreras när patentansökan har registrerats av Patent- och registreringsverket eller, om avtalet avser en ansökan om europeiskt patent, när kungörelse enligt 10 kap. 10 § har utfärdats.

Om en pantsatt patentansökan leder till patent, gäller därefter patentet som pantobjekt.

Ogiltiga pantavtal

8 § Även om registrering har skett, gäller panträtt i den pantsatta egendomen endast om pantavtalet har ingåtts av någon som var rätt ägare till egendomen och behörig att förfoga över den och om avtalet inte heller av någon annan anledning är ogiltigt.

Grunder för upphörande

9 § Panträkten upphör om det pantsatta patentet eller den pantsatta patentansökan upphör att gälla. Panträkten upphör också om patentet eller patentansökan överförs på någon annan.

Panträkten vid utmätning och konkurs

10 § Bestämmelser i annan lag om handpanträtt vid utmätning eller i konkurs gäller också för panträtt i patent eller patentansökan. När ansökan om registrering enligt 3 § kommer in till Patent- och registreringsverket, medför det samma rättsverkningar som när en panthavare tar en lös sak i besittning.

Försäljning av panten

11 § Panthavaren får sälja panten och ta ut sin fordran ur köpeskillingen endast om han eller hon dessförinnan har underrättat gäldenären och andra kända sakägare om försäljningen och dessa har fått skälig tid att bevaka sin rätt.

Licenstagare

12 § En licens gäller mot panthavaren, om avtalet har ingåtts före ansökan om registrering av pantavtalet. En sådan licens består också om ett pantsatt patent eller en pantsatt patentansökan säljs, även när försäljningen sker vid utmätning eller i konkurs.

13 kap. Straffansvar, vitesförbud, skadestånd m.m.**Straffansvar**

1 § Om någon uppsåtligen eller av grov oaktsamhet gör intrång i den ensamrätt som ett patent medför (patentintrång), ska han eller hon dömas till böter eller fängelse i högst två år. Den som har överträtt ett vitesförbud enligt 3 § får inte dömas till ansvar för intrång som omfattas av förbudet.

För försök eller förberedelse till brott enligt första stycket döms det till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Åklagaren får väcka åtal för brott som avses i första eller andra stycket endast om målsäganden anger brottet till åtal och åtal av särskilda skäl är påkallat från allmän synpunkt.

Förverkande av egendom och hjälpmedel vid brott

2 § Egendom med avseende på vilken brott föreligger enligt 1 § ska förklaras förverkad, om det inte är uppenbart oskäligt. I stället för

egendomen får dess värde förklaras förverkat. Även utbyte av sådant brott ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller vad någon har tagit emot som ersättning för kostnader i samband med ett sådant brott, eller värdet av det mottagna, om mottagandet utgör brott enligt 1 §.

Egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt 1 § får förklaras förverkad, om det behövs för att förebygga brott eller om det finns andra särskilda skäl. Detsamma gäller egendom som varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott enligt 1 §, om brottet har fullbordats eller om förfarandet har utgjort ett straffbart försök eller en straffbar förberedelse. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat.

Vitesförbud

3 § På yrkande av patenthavaren eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja uppfinningen får domstolen vid vite förbjuda den som gör eller medverkar till patentintrång att fortsätta med det.

Om käranden visar sannolika skäl för att det förekommer patentintrång eller medverkan till intrång och om det skäligen kan befaras att svaranden, genom att fortsätta intrånget eller medverkan till det, förringar värdet av patentet, får domstolen meddela vitesförbud tills målet har avgjorts slutligt eller annat har beslutats. Innan ett sådant förbud meddelas ska svaranden ha fått tillfälle att yttra sig, om inte ett dröjsmål skulle medföra risk för skada.

Första och andra styckena tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång.

4 § Förbud enligt 3 § andra stycket får meddelas endast om käranden ställer säkerhet hos domstolen för den skada som kan tillfogas svaranden. Bestämmelserna i 2 kap. 25 § utsökningsbalken ska tillämpas i fråga om vilken säkerhet som ska ställas. Säkerheten ska prövas av domstolen, om den inte har godkänts av svaranden. Om käranden inte kan ställa sådan säkerhet, får domstolen befria honom eller henne från detta.

5 § När målet avgörs ska domstolen pröva om förbud som har meddelats enligt 3 § andra stycket fortfarande ska bestå.

I fråga om överklagande av beslut enligt 3 § andra stycket eller 4 § samt i fråga om handläggningen i högre domstol gäller rättegångsbalkens bestämmelser om överklagande av beslut enligt 15 kap. rättegångsbalken.

6 § Talan om utdömande av vite förs av den som har ansökt om förbudet. Talan ska handläggas enligt reglerna i rättegångsbalken om åtal för brott för vilket svårare straff än böter inte är föreskrivet. I samband med sådan talan får talan föras om nytt vitesförbud.

Skadestånd

7 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet gör patentintrång ska betala skälig ersättning för utnyttjandet av uppfinningen samt ersättning för den ytterligare skada som intrånget har medfört. När ersättningens storlek bestäms, ska hänsyn särskilt tas till

1. utebliven vinst,
2. vinst som den som har begått intrånget har gjort,
3. skada på uppfinningens anseende,
4. ideell skada, och
5. patenthavarens intresse av att intrång inte begås.

Den som utan uppsåt eller oaktsamhet gör patentintrång ska betala ersättning för utnyttjandet av uppfinningen, om och i den utsträckning det är skäligt.

Provisoriskt patentskydd

8 § Om någon yrkesmässigt utnyttjar en patentsökt uppfinning efter det att handlingarna i ansökningsärendet har blivit tillgängliga enligt 5 kap.1 §, ska bestämmelserna om patentintrång tillämpas i den utsträckning som ansökan leder till patent. För tiden innan patentet har meddelats omfattar patentskyddet dock endast det skydd som framgår såväl av patentkraven i deras lydelse när ansökan blev allmänt tillgänglig som av patentkraven enligt patentet. Straff får inte dömas ut, förverkande får inte ske och ersättning för skada på grund av utnyttjande som sker innan patentet har meddelats får bestämmas endast enligt 7 § andra stycket.

Om patentkraven är skrivna på engelska, gäller första stycket endast om en översättning av patentkraven till svenska finns tillgänglig i ansökningsärendet och, om översättningen har getts in efter det att kungörelse enligt 5 kap. 2 § har skett, Patent- och registreringsverket har utfärdat en särskild kungörelse angående översättningen.

Det som sägs i 9 § ska inte tillämpas, om ersättningstalan väcks senast ett år efter det att tiden för invändning har gått ut eller, om invändning har gjorts, senast ett år efter det att Patent- och registreringsverket har beslutat att patentet ska upprätthållas.

Preskription av rätten till skadestånd

9 § Talan om ersättning för patentintrång får endast avse skada under de fem senaste åren innan talan väcktes. Om talan inte förs inom den tiden, är rätten till ersättning förlorad.

Åtgärder med egendom och hjälpmedel

10 § På yrkande av den som har lidit patentintrång får domstolen, efter vad som är skäligt, besluta att en patentskyddad produkt som har tillverkats utan patenthavarens lov ska återkallas från marknaden, ändras, sättas i förvar för återstoden av patenttiden eller förstöras eller att någon annan åtgärd ska vidtas med den. Detsamma gäller i fråga om hjälpmedel som har använts eller varit avsett att användas vid intrånget.

Sådan egendom som avses i första stycket får tas i beslag, om det skäligen kan antas att ett brott enligt 1 § har begåtts. I fråga om ett sådant beslag tillämpas reglerna om beslag i brottmål i allmänhet.

Om det finns synnerliga skäl, får domstolen, trots det som sägs i första stycket, på yrkande besluta att en innehavare av egendom som avses i första stycket ska få förfoga över egendomen under återstoden av patenttiden eller del av den, mot skälig ersättning och på skäliga villkor i

övrigt. Ett sådant beslut får meddelas endast om innehavaren har handlat i god tro.

Första–tredje styckena tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång.

11 § Ett beslut om åtgärd enligt 10 § får inte innebära att den som har lidit patentintrång ska betala ersättning till den som åtgärden riktas mot.

Åtgärderna ska bekostas av svaranden om det inte finns särskilda skäl mot detta.

En åtgärd enligt 10 § ska inte beslutas, om förverkande eller någon åtgärd till förebyggande av missbruk ska beslutas enligt 2 § eller enligt brottsbalken.

Spridning av information om domar i mål om patentintrång

12 § På yrkande av käranden får domstolen, i mål om patentintrång, besluta att den som har gjort eller medverkat till intrånget ska bekosta lämpliga åtgärder för att sprida information om domen i målet.

Första stycket tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång.

Skadestånd vid åsidosatt uppgiftsskyldighet

13 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet inte fullgör sin uppgiftsskyldighet enligt 18 kap. 3 eller 4 § eller som lämnar felaktiga upplysningar ska ersätta uppkommen skada. Är oaktsamheten ringa får ersättningen jämkas.

Hinder mot påföljd m.m.

14 § Om ett patent har upphävts eller förklarats ogiltigt genom ett beslut eller en dom som har fått laga kraft, får domstolen inte döma till påföljd, besluta om förverkande, meddela vitesförbud, döma ut vite eller ersättning eller besluta om någon annan åtgärd enligt detta kapitel.

Intrång i tilläggsskydd

15 § Bestämmelserna i detta kapitel om ansvar ska tillämpas även vid intrång i tilläggsskydd.

14 kap. Informationsföreläggande och intrångsundersökning

Informationsföreläggande

Grundläggande bestämmelser

1 § Om en sökande visar sannolika skäl för att någon har gjort ett patentintrång, får domstolen vid vite besluta att någon eller några av dem som anges i andra stycket ska ge sökanden information om ursprung och distributionsnät för de varor eller tjänster som intrånget gäller (informationsföreläggande). Ett sådant beslut får meddelas på yrkande av patenthavaren eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja

uppfinningen. Det får meddelas bara om informationen kan antas underlätta utredning av ett intrång som avser varorna eller tjänsterna.

Skyldigheten att lämna information omfattar den som

1. har gjort eller medverkat till intrånget,
2. i kommersiell skala har förfogat över en vara som intrånget gäller,
3. i kommersiell skala har använt en tjänst som intrånget gäller,
4. i kommersiell skala har tillhandahållit en elektronisk kommunikationstjänst eller en annan tjänst som har använts vid intrånget, eller

5. har identifierats av någon som anges i 2–4 såsom delaktig i tillverkningen eller distributionen av en vara eller tillhandahållandet av en tjänst som intrånget gäller.

Information om varors eller tjänsters ursprung och distributionsnät kan särskilt avse

1. namn på och adress till producenter, distributörer, leverantörer och andra som har innehaft varorna eller tillhandahållit tjänsterna,
2. namn på och adress till avsedda grossister och detaljister, och
3. uppgifter om hur mycket som har producerats, levererats, mottagits eller beställts och om vilket pris som har bestämts för varorna eller tjänsterna.

Första–tredje styckena tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång.

2 § Ett beslut om informationsföreläggande får meddelas endast om skälen för åtgärden uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den eller för något annat motstående intresse.

Skyldigheten att lämna information enligt 1 § omfattar inte uppgifter som skulle röja att uppgiftslämnaren eller någon honom eller henne närstående som avses i 36 kap. 3 § rättegångsbalken har begått en brottslig handling.

I personuppgiftslagen (1998:204) finns bestämmelser som begränsar hur mottagna personuppgifter får behandlas.

Handläggningen av frågor om informationsföreläggande

3 § Ett beslut om informationsföreläggande får meddelas av den domstol som avses i 16 kap. 10 §, om inte något annat följer av 16 kap. 11 §. Om yrkandet om informationsföreläggande riktar sig mot den som är sökandens motpart i ett mål om intrång, ska bestämmelserna om rättegång som gäller för det målet tillämpas. Ett beslut om informationsföreläggande får överklagas särskilt.

Om yrkandet om informationsföreläggande riktar sig mot någon annan än den som anges i andra stycket, ska lagen (1996:242) om domstolsärenden tillämpas. För prövning av frågan får det även hållas förhör enligt 37 kap. rättegångsbalken. Domstolen får bestämma att vardera parten ska svara för sina rättegångskostnader.

Talan om utdömning av vite får föras av den som har ansökt om föreläggandet och ska handläggas enligt reglerna i rättegångsbalken om åtal för brott för vilket svarare straff än böter inte är föreskrivet. I samband med en sådan talan får talan föras om nytt informationsföreläggande.

Rätt till ersättning samt underrättelseskyldighet

4 § Den som på grund av 1 § andra stycket 2–5 har förelagts att enligt första stycket samma paragraf lämna information har rätt till skälig ersättning för kostnader och besvär. Ersättningen ska betalas av den som har framställt yrkandet om informationsföreläggande.

Den som tillhandahåller en elektronisk kommunikationstjänst och som till följd av ett informationsföreläggande har lämnat ut information som avses i 6 kap. 20 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation ska sända en skriftlig underrättelse om detta till den som uppgifterna gäller tidigast efter en månad och senast efter tre månader från det att informationen lämnades ut. Kostnaden för underrättelsen ersätts enligt första stycket.

Intrågsundersökning*Grundläggande bestämmelser*

5 § Om det skäligen kan antas att någon har gjort eller medverkat till ett patentintrång, får domstolen för att bevisning ska kunna säkras om intrånget besluta att en undersökning får göras hos denne för att söka efter föremål eller handlingar som kan antas ha betydelse för en utredning om intrånget (intrågsundersökning).

Ett beslut om intrågsundersökning får meddelas endast om skälen för åtgärden uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den eller för något annat motstående intresse.

Första och andra styckena tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång.

Handläggningen av frågor om intrågsundersökning

6 § Ett beslut om intrågsundersökning meddelas av den domstol som avses i 16 kap. 10 §, om inte något annat följer av 16 kap. 11 §.

En fråga om intrågsundersökning får tas upp endast på yrkande av patenthavaren eller den som på grund av licens har rätt att utnyttja uppfinningen. Om rättegång inte är inledd, ska yrkandet framställas skriftligen.

Innan ett beslut om undersökning meddelas, ska motparten ha fått tillfälle att yttra sig. Domstolen får dock omedelbart meddela ett beslut som gäller till dess annat har beslutats, om ett dröjsmål skulle medföra risk för att föremål eller handlingar som har betydelse för utredning om intrånget skaffas undan, förstörs eller förvanskas.

I övrigt ska en fråga om intrågsundersökning som uppkommer då rättegång inte är inledd handläggas på samma sätt som om frågan uppkommit under rättegång.

Ställande av säkerhet och överklagande av beslut

7 § Ett beslut om intrågsundersökning får meddelas endast om sökanden ställer säkerhet hos domstolen för den skada som kan tillfogas motparten. Saknar sökanden förmåga att ställa säkerhet, får domstolen befria sökanden från det. I fråga om slaget av säkerhet gäller 2 kap. 25 §

utsökningsbalken. Säkerheten ska prövas av domstolen, om den inte har godkänts av motparten. Bilaga 2

I fråga om överklagande av domstolens beslut om intrångsundersökning och i fråga om handläggningen i högre domstol gäller vad som föreskrivs i rättegångsbalken om överklagande av beslut enligt 15 kap. rättegångsbalken.

Beslut om intrångsundersökning

8 § Ett beslut om intrångsundersökning ska innehålla uppgifter om

1. vilket ändamål undersökningen ska ha,
2. vilka föremål och handlingar som det får sökas efter, och
3. vilka utrymmen som får genomsökas.

Om det behövs, ska domstolen även besluta om andra villkor för verkställandet.

Verkställande av ett beslut om intrångsundersökning

9 § Ett beslut om intrångsundersökning gäller omedelbart. Om ansökan om verkställighet inte har gjorts inom en månad från beslutet, upphör det att gälla.

10 § Ett beslut om intrångsundersökning verkställs av Kronofogdemyndigheten enligt de villkor som domstolen har beslutat och med tillämpning av 1–3 kap., 17 kap. 1–5 §§ samt 18 kap. utsökningsbalken. Sökandens motpart ska underrättas om verkställigheten endast om beslutet om intrångsundersökning har tillkommit efter det att motparten hörts. Myndigheten har rätt att ta fotografier och göra film- och ljudupptagningar av sådana föremål som den får söka efter. Myndigheten har också rätt att ta kopior av och göra utdrag ur sådana handlingar som den får söka efter.

En intrångsundersökning får inte omfatta en skriftlig handling som avses i 27 kap. 2 § rättegångsbalken.

Juridiskt biträde och rätt att närvara vid intrångsundersökningen

11 § När ett beslut om intrångsundersökning ska verkställas, har motparten rätt att tillkalla ett juridiskt biträde. I avvaktan på att biträdet inställer sig får verkställigheten inte påbörjas.

Detta gäller dock inte, om

1. undersökningen därigenom onödigt fördröjs, eller
2. det finns en risk att ändamålet med åtgärden annars inte uppnås.

Vid verkställigheten får Kronofogdemyndigheten vid behov anlita en sakkunnig som biträde.

Myndigheten får tillåta att sökanden eller ett ombud för sökanden är närvarande vid undersökningen för att kunna lämna upplysningar. Om ett sådant tillstånd ges, ska myndigheten se till att sökanden eller ombudet inte i större utsträckning än som kan motiveras av verkställigheten får kännedom om förhållanden som kommer fram.

Återgång av en åtgärd vid intrångsundersökning

12 § Om sökanden inte inom en månad från det att verkställigheten avslutats väcker talan eller på något annat sätt inleder ett förfarande om saken, ska en åtgärd som företagits vid verkställigheten av intrångsundersökningen omedelbart gå åter, i den utsträckning det är möjligt. Detsamma gäller om ett beslut om intrångsundersökning upphävs sedan verkställighet genomförts.

Hantering av material från intrångsundersökningen

13 § Kronofogdemyndigheten ska förteckna fotografier och film- och ljudupptagningar av föremål samt kopior av och utdrag ur handlingar från intrångsundersökningen. Materialet ska hållas tillgängligt för sökanden och motparten.

Hinder mot informationsföreläggande och intrångsundersökning

14 § Om ett patent har upphävts eller förklarats ogiltigt genom ett beslut eller en dom som har fått laga kraft, får domstolen inte besluta om informationsföreläggande eller intrångsundersökning.

15 kap. Årsavgifter

1 § Årsavgifter enligt detta kapitel ska betalas till Patent- och registreringsverket för

1. ansökningar om svenska patent,
2. svenska patent,
3. europeiska patent, samt
4. tilläggsskydd som har beslutats av Patent- och registreringsverket.

Kapitlet gäller inte i fråga om europeiska patent med enhetlig verkan som avses i 1 kap. 7 §.

2 § Bestämmelser om konsekvenserna av att betalning inte sker i enlighet med detta kapitel finns i 4 kap. 17 §, 8 kap. 5 § och 10 kap. 18 §.

Årsavgiften för svenska patent och ansökningar om svenskt patent

3 § Ett avgiftsår för ett svenskt patent och en ansökan om svenskt patent omfattar ett år och räknas från ingivningsdagen och därefter från motsvarande dag.

4 § Skyldigheten att betala årsavgift för ett svenskt patent och en ansökan om svenskt patent inträder den sista dagen i den kalendermånad under vilken avgiftsåret börjar. Betalningsskyldigheten för de två första avgiftsåren inträder dock med betalningsskyldigheten för det tredje avgiftsåret.

5 § Skyldigheten att betala årsavgift för en delad patentansökan för ett avgiftsår, som har börjat före den dag då den senare ansökan kom till eller som börjar inom två månader från den dagen, inträder inte förrän två månader har gått från den dag då ansökan kom till.

6 § Om patentet har meddelats innan skyldighet att betala årsavgifter för patentansökan har inträtt, ska patenthavaren, när betalningsskyldighet för den första årsavgiften för patentet inträder också betala årsavgift för det avgiftsår som har börjat före patentmeddelandet.

7 § Om ansökan är en internationell patentansökan som fullföljs i Sverige inträder skyldigheten att betala årsavgift för ett avgiftsår, som har börjat före den dag då ansökan fullföljdes enligt 9 kap. 5 § eller upptogs till behandling enligt 9 kap. 15 § eller som börjar inom två månader från den dagen, inte i något fall förrän två månader har gått från den dag då ansökan fullföljdes eller upptogs till behandling.

8 § Är uppfinnaren sökande eller innehavare av patentet och har han eller hon avsevärd svårighet att betala årsavgifterna, får Patent- och registreringsverket medge anstånd med betalningen. I sådana fall måste anstånd begäras senast när årsavgifterna första gången ska betalas. Anstånd får medges med upp till tre år i sänder, dock längst till dess att tre år har gått från patentmeddelandet.

En begäran om förlängt anstånd ska göras innan det medgivna anståndet har gått ut.

Avslås en begäran om anstånd eller förlängt anstånd, ska en avgift som betalas inom två månader från avslagsbeslutet anses betald i rätt tid. Om anstånd har medgetts enligt första stycket, får med samma förhöjning som avses i 11 § dessa avgifter betalas inom sex månader efter den tidpunkt anståndet gäller till.

Årsavgifter för europeiska patent

9 § För ett europeiskt patent ska årsavgift betalas för varje avgiftsår som börjar efter det avgiftsår under vilket det europeiska patentverket (EPO) har kungjort sitt beslut att bifalla patentansökan.

Betalningsskyldigheten för den första årsavgiften inträder dock inte förrän tre månader har gått från kungörandet.

Årsavgifter för tilläggsskydd

10 § Avgiftsåret för ett tilläggsskydd räknas från den dag då skyddet började gälla och därefter från motsvarande dag.

När årsavgift tidigast och senast får betalas

11 § En årsavgift får inte betalas tidigare än sex månader innan betalningsskyldighet har inträtt. En höjd årsavgift får betalas inom sex månader efter det att betalningsskyldigheten inträdde.

16 kap. Överklagande, rättegången m.m.

Överklagande

1 § Ett slutligt beslut av Patent- och registreringsverket om en ansökan om patent får överklagas av sökanden, om det har gått honom eller henne emot. Ett slutligt beslut enligt 4 kap. 14 § andra stycket får överklagas av

sökanden. Ett slutligt beslut om en invändning mot patent får överklagas av patenthavaren och invändaren, om det har gått den som vill överklaga emot. Om invändaren återkallar sin talan, får denna ändå prövas om det finns särskilda skäl.

Ett beslut, genom vilket en begäran om återupptagning enligt 4 kap. 17 § andra stycket eller 4 kap. 24 § andra stycket har avslagits eller ett yrkande om överföring enligt 4 kap. 23 § har bifallits, får överklagas av sökanden. Ett beslut, genom vilket ett yrkande om överföring enligt 4 kap. 23 § har avslagits, får överklagas av den som har framställt yrkandet.

Ett beslut, genom vilket ett yrkande om förordnande enligt 5 kap. 3 § har avslagits, får överklagas av den som har framställt yrkandet.

Bestämmelser om överklagande av beslut enligt 15 kap. 8 § eller 18 kap. 7 eller 8 § finns i 3 §.

2 § Överklagande enligt 1 § görs hos Patentbesvärsrätten inom två månader från beslutets dag.

Ett slutligt beslut av Patentbesvärsrätten får överklagas till Högsta förvaltningsdomstolen inom två månader från beslutets dag. Överklagandet får inte avse andra patentkrav än sådana som har prövats genom det överklagade beslutet. I övrigt tillämpas bestämmelserna i 35–37 §§ förvaltningsprocesslagen (1971:291) om överklagande av kammarrättens beslut. Patentbesvärsrättens beslut ska innehålla uppgift om att det krävs särskilt tillstånd för prövning i Högsta förvaltningsdomstolen och om de grunder på vilka ett sådant tillstånd meddelas.

Bestämmelserna i 5 kap. 3 § tillämpas på handlingar som kommer in till Patentbesvärsrätten eller Högsta förvaltningsdomstolen.

Bestämmelserna i 7 kap. 1 § tredje stycket tillämpas även i Patentbesvärsrätten och Högsta förvaltningsdomstolen.

3 § Andra slutliga beslut av Patent- och registreringsverket än sådana som avses i 1 § samt beslut enligt 15 kap. 8 § eller 18 kap. 7 eller 8 § får överklagas till Patentbesvärsrätten inom två månader från beslutets dag.

Ett slutligt beslut av Patentbesvärsrätten får överklagas till Högsta förvaltningsdomstolen inom två månader från beslutets dag. Vid prövningen tillämpas 35–37 §§ förvaltningsprocesslagen (1971:291) om överklagande av kammarrättens beslut. Patentbesvärsrättens beslut ska innehålla uppgift om att det krävs särskilt tillstånd för prövning i Högsta förvaltningsdomstolen och om de grunder på vilka ett sådant tillstånd meddelas.

Behandling av personuppgifter

4 § Trots förbudet i 21 § personuppgiftslagen (1998:204) får personuppgifter om lagöverträdelse som innefattar brott enligt 13 kap. 1 § behandlas om detta är nödvändigt för att ett rättsligt anspråk ska kunna fastställas, göras gällande eller försvaras.

Anmälan av talan i tvistemål

5 § Den som vill väcka talan om patents ogiltighet, överföring av patent eller meddelande av tvångslicens ska anmäla detta till Patent- och

registreringsverket samt underrätta var och en som enligt patentregistret innehar licens till eller panträtt i patentet. Om en licenstagare vill väcka talan om intrång i patent eller om fastställelse enligt 13 kap. 2 § rättegångsbalken, ska han eller hon underrätta patenthavaren om detta. Detsamma gäller om en panthavare vill väcka talan med anledning av intrång i ett patent.

Underrättelseskyldigheten enligt första stycket anses fullgjord, när underrättelsen i rekommenderat brev sänts till den adress som antecknats i patentregistret.

Om det när talan väcks inte visas att anmälan eller underrättelse skett, ska käranden föreläggas att avhjälpa bristen inom en viss tid. Följer käranden inte föreläggandet, ska talan avvisas.

Paragrafen gäller inte den som vill väcka talan vid den enhetliga patentdomstol som avses i 17 kap. 1 § eller talan vid en svensk domstol i fråga om ett europeiskt patent med enhetlig verkan som avses i 1 kap. 7.

6 § I mål om patentintrång eller patents ogiltighet är patenthavaren skyldig att anmäla till domstolen om en begäran om begränsning eller upphävande av patentet har gjorts.

Vem som presumeras vara patenthavare

7 § I mål eller ärenden om patent anses patenthavaren vara den som senast blivit införd i patentregistret i den egenskapen.

Invändning om ogiltighet

8 § Om det i ett tvistemål om patentintrång görs gällande av den som talan förs mot att patentet är ogiltigt, får frågan om ogiltighet prövas endast sedan talan om detta har väckts. Domstolen ska förelägga den som gör gällande att patentet är ogiltigt att inom en viss tid väcka sådan talan.

Mellandom och vilandeförklaring av mål

9 § Om det i samma rättegång förs talan om patentintrång och talan om patentets ogiltighet och det med hänsyn till utredningen är lämpligt att frågan huruvida patentintrång föreligger avgörs särskilt för sig, får på begäran av någon av parterna särskild dom ges i den frågan. Om särskild dom ges, får domstolen besluta att målet om ogiltighet ska vila till dess domen har fått laga kraft.

Behörig domstol

10 § Stockholms tingsrätt är, om inte något annat följer av 11 §, rätt domstol i mål som gäller

1. bättre rätt till patentsökt uppfinning,
2. patents ogiltighet eller överföring av patent,
3. meddelande av tvångslicens, fastställande av nya villkor för eller upphävande av sådan licens eller rätt som avses i 53 § andra stycket,
4. patentintrång,
5. bestämmande av ersättning enligt 18 kap. 16 §, eller
6. statens skadeståndsskyldighet enligt 17 kap. 4 §.

11 § Om den domstol som avses i 17 kap. 1 § är ensam behörig enligt det avtal som anges i den paragrafen får talan inte tas upp till prövning av en svensk domstol.

Domstolens sammansättning

12 § I mål som anges i 10 § är tingsrätten domför med fyra ledamöter, av vilka två ska vara lagfarna domare och två tekniskt sakkunniga. Fler än tre lagfarna domare och tre tekniskt sakkunniga ledamöter får inte sitta i rätten. En av de lagfarna domarna ska vara rättens ordförande.

Vid avgörande av mål utan huvudförhandling, liksom vid handläggning som inte sker vid huvudförhandling eller syn på stället, är tingsrätten dock domför med en lagfaren domare. I sådana fall får inte fler än en lagfaren domare och en tekniskt sakkunnig ledamot sitta i rätten. Därvid är den lagfarna domaren rättens ordförande.

13 § Hovrätten är i mål, i vars avgörande i tingsrätten en tekniskt sakkunnig ledamot deltagit, domför med tre lagfarna domare och två tekniskt sakkunniga ledamöter. Har tre lagfarna domare deltagit i tingsrättens avgörande, ska dock minst fyra lagfarna domare delta i hovrättens avgörande. Fler än fem lagfarna domare och tre tekniskt sakkunniga ledamöter får inte sitta i rätten. Om hovrätten anser att medverkan av tekniskt sakkunniga ledamöter uppenbarligen inte behövs, är hovrätten domför utan sådana ledamöter.

Vid behandling av frågor om prövningstillstånd ska hovrätten bestå av tre lagfarna domare. En tekniskt sakkunnig ledamot får dock ingå i rätten i stället för en av de lagfarna domarna.

14 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer förordnar för en viss tid dem som ska tjänstgöra som tekniskt sakkunniga ledamöter i tingsrätten och hovrätten.

Om det medan en tekniskt sakkunnig ledamot deltar i behandlingen av ett mål inträffar en omständighet som medför att förordnandet upphör att gälla, ska förordnandet ändå gälla i det pågående målet.

Rättens ordförande utser bland de förordnade för varje mål dem som ska ingå i rätten. Detta ska ske med beaktande av vilken teknisk sakkunskap som behövs och övriga förhållanden i målet.

Översättning i tvistemål

15 § I tvistemål enligt 10 § får rätten, om patentskriften i sin helhet inte finns tillgänglig på svenska hos Patent- och registreringsverket, förelägga patenthavaren eller någon annan som för talan på grund av en rätt som härleds från patenthavaren att ge in en översättning till svenska av patentskriften. Om den förelagda parten är kårande i målet, ska föreläggandet innehålla en upplysning om att talan annars kan komma att avvisas. Är den förelagda parten svarande i målet, ska föreläggandet i stället innehålla en upplysning om att rätten annars kan låta översätta patentskriften på dennes bekostnad.

16 § I mål enligt 10 § ska rätten, om det behövs, inhämta yttrande från Patentbesvärsrätten.

17 kap. Handläggning av mål i den enhetliga europeiska patentdomstolen

Bestämmelser om domstolen

1 § I avtalet om en enhetlig patentdomstol finns bestämmelser om en enhetlig patentdomstol som har till uppgift att handlägga tvister om europeiska patent.

Tillämplig lag

2 § När den enhetliga patentdomstolen prövar mål om europeiska patent som avses i 1 kap. 7 §, gäller artiklarna 25–30 i avtalet om en enhetlig patentdomstol som lag här i landet i fråga om vilka handlingar som omfattas av ensamrätten och ensamrättens begränsningar. Artiklarna gäller i originaltexternas lydelse.

Originaltexterna har samma giltighet. Artiklarna 25–30 i originaltext finns tillsammans med en svensk översättning som en bilaga till denna lag.

Verkställande i Sverige av beslut och förelägganden

3 § Ett avgörande som har meddelats av den enhetliga patentdomstolen verkställs här i landet på samma villkor som ett motsvarande svenskt avgörande.

Skadeståndsansvar enligt avtalet om en enhetlig patentdomstol

4 § Staten ska ersätta skada i enlighet med artikel 22.1 och 22.2 i det avtal som anges i 1 §.

18 kap. Övriga bestämmelser

Ansökningar om tilläggsskydd eller förlängd giltighetstid för ett tilläggsskydd

1 § Den som ansöker om tilläggsskydd eller förlängd giltighetstid för ett tilläggsskydd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel eller om tilläggsskydd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel ska betala föreskriven ansökningsavgift.

Var registrering enligt lagen sker

2 § Patent- och registreringsverket ska föra ett patentregister för registrering enligt denna lag.

Registrering kan också ske i Patent- och registreringsverkets diariéer över patentansökningar.

Uppgiftsskyldighet

3 § Den som genom att direkt vända sig till någon annan, i annons, genom påskrift på en vara eller dess förpackning eller på annat sätt, anger att ett patent har sökts eller meddelats utan att samtidigt lämna upplysning om ansökans eller patentets nummer, ska på begäran utan dröjsmål lämna sådan upplysning. Om det inte uttryckligen anges att ett patent har sökts eller meddelats men omständigheterna ger intryck av att så är fallet, ska på begäran utan dröjsmål lämnas upplysning om ett patent har sökts eller meddelats.

4 § Om en patentsökande åberopar sin ansökan gentemot någon annan innan handlingarna i ärendet har blivit tillgängliga enligt 5 kap. 1 §, är sökanden skyldig att på begäran lämna sitt samtycke till att denne får ta del av handlingarna. Omfattar patentansökan en sådan deposition av biologiskt material som avses i 4 kap. 5 §, ska samtycket inbegripa också en rätt att få prov från materialet. Bestämmelserna i 4 kap. 4–6 §§ tillämpas då någon vill få prov med stöd av sådant samtycke.

Delgivning med utländska patentsökande och patenthavare

5 § Om den som ansöker om ett svenskt patent saknar hemvist i Sverige och inte heller har något ombud här med behörighet att ta emot delgivning i ärendet, får delgivning ske genom att handlingen skickas till sökanden på hans eller hennes senaste kända adress. Delgivning ska anses ha skett när detta har gjorts.

6 § Om en patenthavare saknar hemvist i Sverige och inte heller har ett ombud här med behörighet att ta emot delgivning, får delgivning i stället ske genom att den handling som ska delges skickas till den adress som har antecknats för patenthavaren i patentregistret. Om en fullständig adress inte finns antecknad i registret, får delgivning ske genom att handlingen hålls tillgänglig hos Patent- och registreringsverket och genom att ett meddelande om detta och om handlingens huvudsakliga innehåll kungörs. Delgivning anses ha skett när det som nu angetts har gjorts.

Återställande av förlorade rättigheter

För sent vidtagna åtgärder

7 § Om sökanden eller patenthavaren har lidit en rättsförlust på grund av att han eller hon inte inom föreskriven tid har vidtagit en åtgärd hos Patent- och registreringsverket, ska verket förklara att åtgärden ska anses vidtagen i rätt tid om sökanden eller patenthavaren

1. iakttagit all omsorg som rimligen kan krävas, och
2. inom två månader från det att hindret upphörde, dock senast inom ett år från fristens utgång, vidtar åtgärden samt begär förklaringen hos Patent- och registreringsverket och betalar föreskriven avgift.

När det gäller fristen för att åberopa prioritet som avses i 6 kap. 1 § får en förklaring ges endast om den ansökan för vilken prioritet åberopas ges in senast inom två månader från fristens utgång samt en begäran om förklaring gjorts och avgiften betalats inom samma tid.

I fråga om en internationell patentansökan som har fullföljts i Sverige enligt 9 kap. 5 § tillämpas första och andra styckena också om sökanden har lidit rättsförlust på grund av att han eller hon inte har iakttagit en frist gentemot den mottagande myndigheten, den internationella nyhetsgranskningsmyndigheten, myndigheten för internationell förberedande patenterbarhetsprövning eller Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO). Den åtgärd som inte har vidtagits inom fristen ska i de fall som avses här vidtas hos Patent- och registreringsverket.

Försening beroende på avvikelse från normal postgång

8 § Har, i fall som avses i 9 kap. 5 eller 15 §, en handling eller avgift som skickats med post inte kommit in till Patent- och registreringsverket inom föreskriven tid men blir den med försändelsen avsedda åtgärden vidtagen inom två månader från det sökanden insåg eller borde ha insett att fristen överskridits, dock senast inom ett år från fristens utgång, ska verket på begäran av patentsökanden förklara att åtgärden ska anses vidtagen i rätt tid, om

1. avbrott i postförbindelserna förekommit under någon av de tio dagarna närmast före fristens utgång på grund av krig, revolution, upplopp, strejk, naturkatastrof eller annan liknande omständighet på den ort där avsändaren vistas eller har sin rörelse, samt handlingen eller avgiften avsänts till Patent- och registreringsverket inom fem dagar från det att postförbindelserna återupptagits, eller

2. handlingen eller avgiften skickats till Patent- och registreringsverket i rekommenderad försändelse senast fem dagar före fristens utgång, dock endast om försändelsen sänts med flygpost där så varit möjligt eller avsändaren haft anledning att anta att försändelsen vid ytlede befördran skulle ha anlänt till verket inom två dagar från avsändningsdagen.

Kungörande

9 § Om en framställning enligt 7 eller 8 § har bifallits ska en kungörelse utfärdas, om beslutet innebär att

1. en patentansökan som avskrivits eller avslagits efter det den blivit tillgänglig enligt 5 kap. 1 § ska tas upp till fortsatt handläggning, eller

2. ett patent som upphört att gälla anses upprätthållet.

För användarrätt

10 § Om någon, efter det att tiden för återupptagande av en avskriven ansökan gått ut eller beslutet om avslag fått laga kraft eller patentet upphört att gälla men innan kungörelsen utfärdades, i god tro börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige, får han eller hon trots patentet fortsätta utnyttjandet inom ramen för den tidigare utnyttjandeformen. En sådan rätt till utnyttjande har under motsvarande förutsättningar även den som vidtagit väsentliga åtgärder för att utnyttja uppfinningen yrkesmässigt i Sverige. En rätt enligt första stycket får övergå till någon annan endast tillsammans med den rörelse där rätten uppkommit eller utnyttjandet varit avsett att ske.

Bemyndiganden

Föreskrifter om avgifter

11 § Regeringen får meddela föreskrifter om avgifter enligt denna lag. I fråga om årsavgifter får regeringen meddela föreskrifter om att ett eller flera av de första avgiftsåren ska vara avgiftsfria.

Föreskrifter om utlämnande av handlingar till utlandet

12 § Regeringen får meddela föreskrifter om att handlingar i ärenden angående ansökan om patent får lämnas ut till en myndighet i en annan stat.

Föreskrifter om granskning utomlands

13 § Regeringen får meddela föreskrifter om att granskning av ansökningar om patent, efter framställning av Patent- och registreringsverket, får äga rum hos en myndighet i en annan stat eller hos en internationell institution.

Föreskrifter om skyldighet att redovisa granskningsresultat

14 § Regeringen får meddela föreskrifter om att den som söker patent på en uppfinning, för vilken han eller hon sökt patent i en annan stat, ska vara skyldig att redovisa vad patentmyndigheten i den staten delgett honom eller henne om prövningen av uppfinningens patenterbarhet.

Föreskrifter om redovisningsskyldighet får dock inte meddelas i fråga om en internationell patentansökan, om den varit föremål för internationell förberedande patenterbarhetsprövning och en rapport om denna prövning getts in till Patent- och registreringsverket.

Föreskrifter om undantag från skyldigheten att ge in bevis och kopior vid begäran om prioritet

15 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten enligt 6 kap. 8 och 9 §§ att ge in bevis och kopior.

Expropriation

16 § Befinner sig Sverige i krig eller krigsfara får regeringen, om det bedöms nödvändigt från allmän synpunkt, besluta att rätten till en viss uppfinning ska avstås till staten eller till någon annan som regeringen bestämmer. Skälig ersättning ska betalas för rätt till uppfinning som tas i anspråk. Om överenskommelse om ersättningen med den ersättningsberättigade inte kan nås, bestäms ersättningen av rätten. Om rätten till uppfinningen har tagits i anspråk av någon annan än staten och denne inte fullgör sin ersättningskyldighet, ska staten på ansökan av den ersättningsberättigade genast utge ersättningen.

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer, då patentlagen (1967:837) ska upphöra att gälla.

2. Lagen ska tillämpas även på patent som har meddelats före ikraftträdandet, om inte annat följer av 3–4. Bilaga 2

3. Äldre föreskrifter ska tillämpas i fråga om intrång, eller försök eller förberedelse till intrång, som har begåtts före ikraftträdandet.

4. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om åtgärder som har vidtagits eller rättigheter som har förvärvats före ikraftträdandet.

5. I fråga om förutsättningarna för meddelande av patent och handläggningen av patentansökningsärenden tillämpas äldre föreskrifter på ansökningar som har gjorts före ikraftträdandet.

6. Bestämmelserna i 7 kap. samt 8 kap. 6 § tillämpas på ärenden om invändning och patentbegränsning som inte har avgjorts före ikraftträdandet och i fråga om patentbegränsning i mål om ogiltighet som inte har avgjorts före ikraftträdandet.

Förteckning över remissinstanserna (SOU 2015:41)

Efter remiss av slutbetänkande Ny patentlag (SOU 2015:41) har yttranden över betänkandet kommit in från Riksdagens ombudsmän, Svea hovrätt, Stockholms tingsrätt, Justitiekanslern, Domstolsverket, Åklagarmyndigheten, Polismyndigheten, Kommerskollegium, Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Datainspektionen, Totalförsvarets forskningsinstitut, Ekonomistyrningsverket, Kronofogdemyndigheten, Vetenskapsrådet, Kungl. Tekniska högskolan, Karolinska institutet, Linköpings universitet, Lunds universitet, Chalmers tekniska högskola, Statens jordbruksverk, Sveriges lantbruksuniversitet, Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande, Patent- och registreringsverket, Patentbesvärsrätten, Verket för innovationssystem, Tillväxtverket, Regelrådet, Statens energimyndighet, ALMI Företagspartner AB, Institutet för språk och folkminnen, Svenska Akademien, Sveriges advokatsamfund, Svenskt Näringsliv, Företagarna, Näringslivets regel-nämnd, Svenska Uppfinnareföreningen, AB Terminologicentrum, Läkemedelsindustriföreningen, Rekonstruktör- och konkursförvaltar-kollegiet i Sverige, Svenska Föreningen för Industriellt Rättsskydd, Svenska Industrins IP Förening, Sveriges Patentbyråers Förening, Svenska Patentombudsföreningen, Teknikföretagen, FICPI Sweden.

Yttranden har också kommit in från Ericsson AB och Sveriges ingenjörer.

Läkemedelsverket, Handelshögskolan i Stockholm, Uppsala universitet, Svenska Bankföreningen, Föreningen Universitetsholdingbolag i Sverige, ICC Sweden, Innovativa Mindre Life Science Bolag, Research Institutes of Sweden, Språkförsvaret, Svenska Utsädesföretagens Förening och SwedenBIO har avstått från att yttra sig.

Sammanfattning av promemorian vissa patenträttsliga frågor

På uppdrag av regeringen har en särskild utredare föreslagit de författningsändringar som behövs till följd av införandet av det enhetliga patentsystemet. Utredaren har också lämnat förslag om en ny patentlag (dir. 2012:99 och dir. 2014:67). Utredningen tog namnet Patentlagsutredningen (Ju 2012:12). I juni 2013 redovisade utredningen delbetänkandet Patentlagen och det enhetliga europeiska patentsystemet (SOU 2013:48) och i april 2015 redovisades slutbetänkandet Ny patentlag (SOU 2015:41).

Utifrån utredningens delbetänkande och delar av slutbetänkandet har regeringen beslutat propositionen Ett enhetligt patentskydd i EU (prop. 2013/14:89) och propositionen Ökad rättssäkerhet i det enhetliga patentsystemet (prop. 2015/16:124). Propositionernas lagförslag har antagits av riksdagen och har inneburit ändringar i den sedan tidigare gällande patentlagen (SFS 2014:434, SFS 2016:726 och SFS 2016:727).

Under den fortsatta beredningen av slutbetänkandet har vissa ytterligare frågor uppmärksammats som bör övervägas i samband med framtagandet av en ny patentlag. Det rör sig om en ytterligare anpassning till EU-rätten när det gäller patentlagens bestämmelse om åtgärder som kan vidtas med sådan egendom som ett patentintrång gäller, s.k. korrigeringsåtgärder. Det rör sig också om behovet av ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om avgifter för underrättelser som ska lämnas av den som avser att utnyttja undantagen för tillverkning av produkter eller läkemedel som skyddas av tilläggsskydd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel. Frågorna behandlas i denna promemoria. Förslagen kompletterar förslagen i slutbetänkandet.

Promemorians lagförslag

Förslag till kompletterande regler till den föreslagna patentlagen

Häri genom föreskrivs

dels att 13 kap. 10 § ska ha följande lydelse,

dels att det införs en ny paragraf, 18 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Lydelse enligt SOU 2015:41

Föreslagen lydelse

13 kap.

10 §

På yrkande av den som har lidit patentintrång får domstolen, efter vad som är skäligt, besluta att en *patentskyddad* produkt som *har tillverkats utan patenthavarens lov* ska återkallas från marknaden, ändras, sättas i förvar för återstoden av patenttiden eller förstöras eller att någon annan åtgärd ska vidtas med den. Detsamma gäller i fråga om hjälpmedel som har använts eller varit avsett att användas vid intrånget.

På yrkande av den som har lidit patentintrång får domstolen, efter vad som är skäligt, besluta att en produkt som *intrånget gäller* ska återkallas från marknaden, ändras, sättas i förvar för återstoden av patenttiden eller förstöras eller att någon annan åtgärd ska vidtas med den. Detsamma gäller i fråga om hjälpmedel som har använts eller varit avsett att användas vid intrånget.

Sådan egendom som avses i första stycket får tas i beslag, om det skäligen kan antas att ett brott enligt 1 § har begåtts. I fråga om ett sådant beslag tillämpas reglerna om beslag i brottmål i allmänhet.

Om det finns synnerliga skäl, får domstolen, trots det som sägs i första stycket, på yrkande besluta att en innehavare av egendom som avses i första stycket ska få förfoga över egendomen under återstoden av patenttiden eller del av den, mot skälig ersättning och på skäliga villkor i övrigt. Ett sådant beslut får meddelas endast om innehavaren har handlat i god tro.

Första–tredje styckena tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång.

18 kap.

1 a §

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifter för en sådan underrättelse till Patent- och registreringsverket som ska lämnas av den som avser att utnyttja undantagen för tillverkning av en

*produkt eller ett läkemedel som Bilaga 5
omfattas av tilläggskydd.*

Förteckning över remissinstanserna (promemorian vissa patenträttsliga frågor)

Efter remiss av promemorian vissa patenträttsliga frågor har yttranden över betänkandet kommit in från AIPPI Sverige, FICPI Sweden, Ekonomistyrningsverket, Lunds universitet, Läkemedelsindustri-föreningen, Patent- och registreringsverket, Regelrådet, Stockholms tingsrätt (Patent- och marknadsdomstolen), Svea hovrätt (Patent- och marknadsöverdomstolen), Svenska Föreningen för Immaterialrätt, Svenska Industrins IP förening, Svenska Patentombudsföreningen, Svenska Uppfinnareföreningen, Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund, Sveriges Patentbyråers förening, Teknikföretagen, Vetenskapsrådet.

Föreningen för Generiska läkemedel och Biosimilarer, Kungl. Tekniska högskolan och SwedenBIO Service AB har avstått från att yttra sig.

En sammanställning av bestämmelserna i den föreslagna nya patentlagen i jämförelse med 1967 års patentlag.

Patentlagen (1967:837)	Förslaget till ny patentlag
1 § första stycket	1 kap. 1 §, 2 kap. 8 §, 1 kap. 5 §
1 § andra stycket	2 kap. 1 § andra stycket
1 a § första stycket	2 kap. 3 §
1 a § andra stycket	2 kap. 5 §
1 a § tredje stycket	2 kap. 6 §
1 b §	2 kap. 2 §
1 c §	2 kap. 7 §
1 d §	2 kap. 4 §
2 § första stycket	2 kap. 8 och 9 §§
2 § andra och tredje styckena	2 kap. 12 och 13 §§
2 § fjärde stycket	2 kap. 10 §
2 § femte stycket	2 kap. 14 §
3 § första stycket	3 kap. 1 §
3 § andra stycket	3 kap. 2 §
3 § tredje stycket	3 kap. 4–7, 13 och 14 §§
3 a §	3 kap. 3 §
3 b §	3 kap. 9 och 10 §§
4 §	3 kap. 15 §
5 §	3 kap. 11 §
5 a §	19 kap. 2 §
6 §	6 kap. 1 §
6 a § första och andra styckena	6 kap. 6 §
6 a § tredje och fjärde styckena	6 kap. 7 §
6 a § femte stycket	6 kap. 5 §
6 a § sjätte stycket	6 kap. 10 § andra stycket
6 b §	6 kap. 8 §
6 c §	6 kap. 9 §
6 d §	6 kap. 2 §
6 e § första stycket	6 kap. 3 §
6 e § andra stycket	6 kap. 4 §
6 f § första stycket	Utgår
6 f § andra stycket	6 kap. 11 §
6 g §	6 kap. 10 § andra stycket
7 §	Utgår
8 § första stycket	4 kap. 1 § första stycket
8 § andra stycket	4 kap. 2, 6 och 9 §§
8 § tredje stycket	4 kap. 2 och 5 §§
8 § fjärde stycket	4 kap. 3 §
8 § femte stycket	4 kap. 1 § andra stycket, 12 kap. 1 och 4 §§
8 § sjätte stycket	12 kap. 3 §
8 a §	4 kap. 7 §
8 b §	4 kap. 8 §

Bilaga 7

8 c § första stycket	4 kap. 10 §
8 c § andra–fjärde styckena	4 kap. 16 §
8 d § första och andra styckena	4 kap. 17 §
8 d § tredje och fjärde styckena	4 kap. 18 §
9 §	4 kap. 20 §
10 §	4 kap. 11 §
11 §	4 kap. 12 och 13 §§
12 §	20 kap. 5 §
13 §	4 kap. 14 §
15 §	4 kap. 21 och 22 §§
16 §	4 kap. 23 §
17 §	4 kap. 26 §
18 §	4 kap. 25 §
19 §	4 kap. 27 §
20 § första och andra styckena	4 kap. 28 §
20 § tredje stycket	5 kap. 3 §
21 §	4 kap. 29§
22 § första–tredje styckena	7 kap. 1 §
22 § fjärde och femte styckena	7 kap. 2 §
22 § sjätte stycket	7 kap. 3 §
22 § sjunde stycket	7 kap. 4 och 5 §§
22 § åttonde stycket	7 kap. 6 §
22 § nionde stycket	7 kap. 7 §
23 §	4 kap. 24 §
24 § första–tredje styckena	8 kap. 1 §
24 § fjärde stycket	8 kap. 3 §
25 § första stycket	8 kap. 4 §
25 § andra stycket	Utgår
25 § tredje stycket	8 kap. 5 §
25 § fjärde stycket	8 kap. 6 §
26 §	17 kap. 2 §
28 § första stycket	10 kap. 1 §
28 § andra stycket	10 kap. 2 och 3 §§
28 § tredje stycket	10 kap. 4 §
29 §	10 kap. 5 §
30 §	10 kap. 10 §
31 § första och andra styckena	10 kap. 5 §
31 § tredje stycket	10 kap. 10 §
33 § första stycket	10 kap. 7 § första och andra styckena
33 § andra stycket	10 kap. 7 § fjärde stycket
33 § tredje och fjärde styckena	10 kap. 8 §
33 § femte stycket	10 kap. 7 § tredje stycket
34 §	10 kap. 12 § första stycket
35 §	10 kap. 9 § och 12 § andra stycket
36 § första stycket	10 kap. 13 §
36 § andra och tredje styckena	10 kap. 14 §
37 §	10 kap. 11 §
38 § första–tredje styckena	10 kap. 15 §
38 § fjärde stycket	10 kap. 16 §
39 §	5 kap. 1 §
40 § första stycket	5 kap. 2 §

40 § andra stycket	12 kap. 4 § andra meningen och 7 §
40 § tredje stycket	Utgår
40 a § första stycket	8 kap. 7 §
40 a § andra stycket	8 kap. 8 §
40 a § tredje stycket	8 kap. 10 §
40 a § fjärde stycket	8 kap. 11 §
40 a § femte stycket	8 kap. 7 § fjärde stycket
40 a § sjätte stycket	8 kap. 7 § tredje stycket
40 b §	8 kap. 7 § andra stycket och 9 §
40 c §	8 kap. 12 och 13 §§
40 d §	17 kap. 9 §
41 § första stycket	12 kap. 5 § första stycket och 9 §
41 § andra stycket	12 kap. 5 § andra stycket och 6 §
41 § tredje stycket	12 kap. 10 §
42 §	12 kap. 8 §
43 §	13 kap. 1 och 2 §§
44 § första–tredje styckena	9 kap. 5 § fjärde stycket, 13 kap. 13 § och 20 kap. 2 § andra stycket
44 § fjärde stycket	20 kap. 2 § första stycket
45 §	13 kap. 3 §
46 §	13 kap. 4 §
46 a §	13 kap. 7 §
47 §	13 kap. 5 §
48 §	13 kap. 6 §
49 § första stycket	13 kap. 8 §
49 § andra stycket	13 kap. 11 och 12 §§
50 §	13 kap. 9 och 10 §§
51 §	9 kap. 1 §
52 § första och fjärde styckena	9 kap. 3 §
52 § andra och tredje styckena	9 kap. 4 §
52 § femte och sjätte styckena	9 kap. 2 §
53 §	9 kap. 5 §
54 §	9 kap. 6 §
55 §	9 kap. 7 §
56 §	20 kap. 3 och 4 §§
57 § första, andra och fjärde styckena	15 kap. 1 §
57 § tredje stycket	15 kap. 2 §
57 § femte stycket	15 kap. 3 §
57 a §	Utgår
57 b § första och tredje styckena	15 kap. 4 §
57 b § andra stycket	15 kap. 5 §
57 b § fjärde stycket	15 kap. 6 §
57 b § femte stycket	15 kap. 8 §
57 b § sjätte stycket	15 kap. 7 §
57 b § sjunde stycket	15 kap. 9 §
57 c §	16 kap. 1 §
57 d §	16 kap. 2 §
57 e §	16 kap. 3 §
57 f §	16 kap. 4 och 5 §§

57 g §	15 kap. 18 §
57 h §	15 kap. 15 §
58 § första och andra styckena	15 kap. 10 §
58 § tredje stycket	15 kap. 12 § första stycket
59 § första–fjärde styckena	15 kap. 13 §
59 § femte–sjunde styckena	15 kap. 14 §
59 a §	16 kap. 6 och 7 §§
59 b §	16 kap. 6, 8 och 9 §§
59 c §	16 kap. 10 och 12 §§
59 d §	16 kap. 11 §
59 e §	16 kap. 13 och 16 §§
59 f §	16 kap. 14 §
59 g §	16 kap. 15 §
59 h §	16 kap. 17 §
60 §	15 kap. 11 och 12 §§
61 § första stycket	15 kap. 17 § och 16 kap. 18 §
61 § andra och tredje styckena	17 kap. 5 och 6 §§
62 § första, andra och fjärde styckena	Utgår
62 § tredje stycket	15 kap. 16 §
63 §	17 kap. 7 §
64 §	17 kap. 8 §
65 §	17 kap. 1 § första och tredje stycket
65 a §	17 kap. 1 § andra stycket
66 §	17 kap. 3, 4 och 11 §§
68 a §	17 kap. 10 §
70 §	Utgår
70 a §	19 kap. 3 §
71 §	20 kap. 6 §
72 §	20 kap. 7 §
73 § första stycket	20 kap. 8 §
73 § andra stycket	Utgår
74 § första stycket	20 kap. 9 §
74 § andra och tredje styckena	20 kap. 10 §
76 §	20 kap. 11 §
77 § första stycket första meningen	Utgår
77 § första stycket andra meningen och andra stycket	20 kap. 12 §
77 § tredje och fjärde styckena	20 kap. 13 §
78 §	20 kap. 14 §
79 §	1 kap. 7 §
80 § första stycket	11 kap. 1 §
80 § andra stycket	11 kap. 2 §
80 § tredje stycket	11 kap. 3 §
81 § första meningen	Utgår
81 § andra meningen	11 kap. 5 §
82 § första–tredje styckena	11 kap. 6 §
82 § fjärde och femte styckena	11 kap. 10 §
82 § sjätte stycket	11 kap. 7 §
82 a §	11 kap. 9 §

82 b §	11 kap. 8 §
83 §	11 kap. 11 §
85 §	11 kap. 15 §
86 § första stycket, andra stycket andra meningen och tredje stycket	12 kap. 1 och 11 §§
86 § andra stycket första meningen	11 kap. 20 §
87 §	11 kap. 4 §
88 §	11 kap. 12 §
89 § första stycket	11 kap. 14 §
89 § andra stycket	11 kap. 16 §
90 §	11 kap. 13 §
92 § första och andra styckena	11 kap. 17 §
92 § tredje stycket	11 kap. 18 §
93 §	11 kap. 19 §
93 a §	19 kap. 1 §
93 b §	19 kap. 4 §
94 §	14 kap. 1 och 14 §§
94 a §	14 kap. 14 och 15 §§
95 § första och andra styckena	14 kap. 2 §
95 § tredje och fjärde styckena	14 kap. 4 §
96 § första och andra styckena	14 kap. 5 §
96 § tredje stycket	14 kap. 6 §
97 §	14 kap. 7 §
98 §	14 kap. 8 §
99 §	14 kap. 9 §
100 §	14 kap. 10 §
101 § första stycket	14 kap. 2 § tredje stycket
101 § andra stycket	14 kap. 13 § första stycket
102 § första stycket	14 kap. 11 §
102 § andra stycket	14 kap. 13 § andra stycket
103 §	14 kap. 12 och 13 §§
104 §	14 kap. 3 §
105 §	18 kap. 2 och 3 §§
106 §	18 kap. 4 §